

अपसारेखतप्रसादसटीकप्रारम्भम् ॥ ॐ ॥

सा. टी. श्रीगणेशायनमः सरस्वत्यैनमः गणापतयेनमः नमस्कृत्यजगन्नाथंरामंराजीवलोचनम्समीतंलक्ष्मणोपेतंमुरारिकलभूषणं १ सारस्वतप्रसादा।
 सा. प्र. रत्नांवालांनाम्बुदिदामुदा'क्रियतेवासुदेवेनसरस्वत्याःप्रसादतः'२ मंगलादीनिमङ्गलमध्यानिमङ्गलान्तानिचसाराणिप्रथमंइतिभाष्योक्तेरिश
 ३. सा. चाराचाराच्चयम्यसमाप्ति अपेक्षितप्राप्तिप्रत्यूहापोहादिप्रतिबन्धकसमापश्रीमद्भगवत्तुतिरूपंमङ्गलङ्गन्यकच्छिष्यशिक्षार्थनिव
 १. न्धाति प्रणाम्येत्यादिवासारस्वतीतिदिद्योजितिडीप्रक्रियतेप्रकृतिप्रत्ययादिविभागेनव्यत्याघनेसव्यापयासाप्रक्रियातस्याश्चसरस्वतीप्रोक्त
 त्वेनसिद्धत्वात्तामनयक्रजुत्वंविधीयते जस्याएवचक्रजुत्वभावान्मदंघटंकरोतीतिवत्कर्मत्वम् अतएवसरस्वत्याप्रोक्तानिसत्राणिसारस्व
 तानितत्संबन्धिनीसारस्वतीतिव्याख्यानेवृद्धाच्छ्रुतिच्छ्रुतिः स्यात्तस्यचवृद्धसंज्ञापूर्वकत्वेनसंज्ञापूर्वकोविधिरनित्यइतिनित्यत्वेनकथंचित्स
 माधानेपिशेषिकादणः शेषिकाणोनिबन्धः सरस्वतीप्रोक्तप्रक्रियाकरणोचपिषुपेयादिदोषइत्यादिनिरस्तं अभूततज्जावात्कयोगेद्विज्ञाप्तावपिम
 ।हाविभाषानुवृत्तर्त्तत्रययप्यस्यवालव्युत्पादकत्वात्परगामित्वात्क्रियाफलस्यस्वरितजितः कर्तृभिप्रायेक्रियाप्रफलइतिनियमादात्मने
 पदमयुक्ततथाप्यस्यवेदांताउसारित्येनततः परत्वाभावात्तज्जन्त्यापूर्वस्यात्मगामित्वेनवात्मनेपदम् व्योर्विहसइतिदीर्घविधेर्दीर्घसंज्ञापूर्व।
 कत्वेनानित्यत्वादीर्घविधेरत्यापेक्षत्वेजांतरंगत्वादसिद्धंवहिरंगमन्तरंगइतिवत्वस्यासिद्धत्वाद्वाकर्वैइत्यत्रदीर्घाभावाः आरंभादासमाप्तेर्वर्त
 मानत्वम्वर्तमानसामीप्येवर्तमानवदेतिवासत्रपाठादिक्रमातिक्रमेणचप्रयोगानुकूलसूत्रादिक्रमकरणादनुकरणा अतश्चस्वकपोलकस्मि
 तत्वाद्यनवकाशात्साक्षात्सरस्वतीप्रणीतत्वेनान्यप्रक्रियोत्कर्षेश्चकेचित्सरस्वतीसंज्ञकसंन्यासिकृतत्वेननवीनसूत्रव्यादिसत्यक्रियाकर
 णप्रतिज्ञेतिव्याख्यानमतन्नसूत्रसंप्रसृतंयस्मैदौसाक्षात्सरस्वतीत्यादिनासर्वदेशप्रसिद्धत्वंचविरुद्धम् ननुक्रजुत्वमात्रं वैविधीयतेतदापांको
 वित्यक्रियामनयक्रजुत्वंविधीयतांइत्यतआहकिंविशिष्टांप्रक्रियांनानिवित्तराम् नञ्प्रतिवित्तरः शब्दवाहस्यंप्रस्थांसातथातां नञ्प्रतिवित्तर

एनातिविस्तरेति मपूरव्यं सकादित्वा तत्परुषो वानैकधेत्मादिवन्निषेधार्थेनकारेण समासात्तानुबंधकग्रहणेन निरनुबंधकस्येति अनस्वरइत्यनादेशो
 ननेति पृथक्पदेवाच्चाभावः व्याकरणास्य तावदनादिपरंपराप्राप्तसाधुशासनत्वेन तेषां चानंतत्वात्पाणिन्यादिभिरपि प्रयोगेकशरणोः पृषोदरादीनि
 यथोपदिष्टमित्यादिनाऽलाक्षणाकानामेकसाधुत्वाभिधानाद्दालव्यामोहकविस्तरमसहं त्यापरमकरुणाकरपा श्रीसरस्वत्यापि च वापि नु
 शब्दविपरीतविधानयोगविभागतंत्रधर्मादिभिः समस्तसाधुसद्धाननुसासंत्वाप्रक्रियांप्रकल्पनुभूतिस्वरपायस्वभक्तायानुभावितासचसं
 वातिशयातामन्यदृक्कृतत्वमर्जयति ननु समस्करिभुभंचक्रेप्रक्रियांचतुरोचितानित्यंते अभिधानादृजुत्वमात्रविधानमप्युक्तमिति चेन्नै
 वंतत्रापि प्रक्रियामन्यदृक्कृतत्वविधानात् तस्मात्सुष्ठुक्तं ननु श्रेयांसि बहुविघ्नानीति श्रेयः साधनभूते प्रक्रियार्जवकरणविघ्नैर्मवितव्यमत
 आह किं कृत्वा परमात्मानं प्रणम्येति पराजगत्कारणोत्तयोक्तशामामायाशक्तिर्यस्य स परमः वस्य मायोऽचित्यानेतसक्तिरित्यापरैरुपनिषा

श्रीगणेशायनमः पराम्यं परमात्मानं बालधीवृद्धिसिद्धये सारस्वतीं मृजुं कुर्वे प्रक्रियां नानातिविस्तराम् ॥ ० ॥

प्रागेः सदनमानैर्वामीपतेजानते इति वा परमः अतस्त्विदं व्याप्नोति विमयानादने इति वा स आत्मा परमश्चासावात्मा चेति परमात्मा कार्यकारण
 विलक्षणो नित्यशुद्धबुद्धमुक्तस्वभावाः तं परमात्मानमिति पृथक्पदेन वा प्रकर्षेण भक्तिश्रद्धातिशयो न नत्वा प्रथमं प्रकर्षवाचिप्रशब्दप्रयोगः श्रीश
 ब्दादिवत्स्वरूपतामांगलिकात्वादेतदध्येतव्यां प्रज्ञाप्रकर्षध्वर्थत्वाच्च पूर्वकालार्थकवाक्यारंभात्पूर्वमाचरणीयत्वेन त्यादेर्द्योत्यते ननु सिद्धा
 र्थे ज्ञातसंबंधं श्रोतुं श्रोता प्रवर्तते शास्त्रादौ तेन वक्तव्यः संबंधः तत्प्रयोजनं यावत्प्रयोजनं नासौ संबंधो न निरूप्यते संबंधानभिधायित्वा
 च वच्चावदसंगतिरिति प्रयोजनं वक्तव्यमित्यात आह किमर्थं बालधीवृद्धिसिद्धये इति वलेकामधेनुत्वादलंति चलंति दुर्वोधार्थादिति वा
 लाः शाब्दव्युत्पत्तिरहितास्तेषां धियो वृद्धिर्व्युत्पत्तिस्तस्याः सिद्धिर्निष्पत्तिस्तस्यै अयं भावः रक्षोहागमलव्यसंदेहाः प्रयोजनानीत्यादिमहा

सा-दी
सा-प्र
२
२

भाष्योक्तव्याकरणाप्रयोजनानां रसाद्यपि पदत्रोक्तमन्वाख्यानप्रयोजनं न तदप्यन्यतः सिद्धरूपसिद्धेरुक्तोपिवेत्तादिना तत्र वार्तिककारैरध्यापनादि
भिरेव वेदपाठस्येवरसादेरपि तत एव संभवान्मातीव प्रयोजनत्वमुक्तमतः केवलसाधुत्वासाधुत्वज्ञानमेव प्रयोजनत्वेन विज्ञापते विचारविसेषा
श्रवित्तरभयान्नेहोक्ताः अत्र च प्रक्रियाज्जैवं विषयः बालव्युत्पत्तिः प्रयोजनं जन्यजनकभावः संबंधः सद्यव्युक्तिश्चाधिकारीत्यनुबंधचतुष्टयमा
पिततत्पदैः समश्रुचि १ नन्वमपूर्वसवशब्दावित्यत्यादिकापि प्रक्रियाक्रियतामित्यत आह इन्द्रादय इति इन्द्रश्चन्द्रः काशकृत्स्नापिशली
शाकययनः माणिमरजैनेन्द्राजयंत्यष्टादिशादिका इत्युद्युक्ता रेंद्रचांद्रादिव्याकृतिकर्तारः महेंद्रादयो देवावायस्यशब्दवारिधेः शब्दसमुद्रस्य
अंतपरमायारमित्यतयापरिच्छेदेन ययुः न प्रायः तथा च श्रुतिः दिव्यवर्षसहस्रं किलेन्द्राय बृहस्पतिः परीपरां प्रोवाचनां तं जगामेति तस्य

इन्द्रादयोपियस्यांतं न ययुः शब्दवारिधेः प्रक्रियांतस्य कृत्स्नस्य समो वक्तुं नरः कथम् तत्र तावत्संज्ञासं व्यवहारा
यस्य संश्रुयते अइउकृलसमानाः अनेन प्रत्याहारग्रहणाय वर्णाः परिगणयन्ते ॥ ० ॥ ० ॥ ० ॥ ० ॥

कृत्स्नस्य समस्तस्य प्रक्रियां वक्तुं नरो माह अत्रुष्यः कस्यं स्यमः समर्थः अपि कैमुतिकन्यायसं सूचनार्थः व्यासवाल्मीक्याद्यनुक्तसमुच्च
पार्थोवा अपमभिसंवधः यदा वाचस्पत्यादयो वक्तारः इन्द्रादयश्चाग्निः दिव्यवर्षसहस्राणि दिशश्च समपस्तथापि प्रतिपदपाठेनापि सारा
गमने दुस्तरस्तुत्यादने तदा माह समनुष्येण मंदमतिना मंदभागेनाल्पायुषाऽनंतविघ्नाभिभूतेन कथं कास्वसर्वसद्यव्युत्पादकं प्रक्रियांतरं
कार्यमित्यतः तस्यांस्वानुवादेन अजुत्वविधानमुचितमिति २ संज्ञाविधानमंतरेण सुखप्रतिपत्त्यसंभवादभिधास्यमानसंज्ञासंग्रहे प्रतिजानीते
तत्रेति तस्मिन् प्रक्रियाज्जैवेदिवेकधेयेतावत्प्रथमं सं व्यवहाराय सम्यक्सास्त्रप्रवृत्तये संज्ञा अस्मात्पदादपमर्थो बोध इत्येवं संकेतरूपा सरस्व

राम
२

तीर्थवाच्यैश्च कृतमपासं रसत इत्यर्थः तत्राकारादिक्रमेण वर्णमात्रकामप्युपदेशुमाद्यसत्रमाह अइउइतिषदमिदेसंज्ञासत्रम् पद्यपिअ
 कारादीनामर्थस्याविवक्षितत्वात्प्रातिपदिकत्वासंभवादिभक्त्यसंभवेपदत्वासंभवत्वापि वासुदेवादीनामर्थानां सत्वात्तदविवक्षानात्रात्प्राति
 पदिकमंज्ञानिवेधासंभवाच्चियात्यस्य वाच्यकस्येति वा प्रातिपदिकत्वादिभक्त्युत्पत्तेः पदत्वं तस्याश्च कंदो वत्सत्राणि भवंतीति क्कंदसत्वात्प्रपणा
 त्सुपासुलगितिलुकतथोक्तं विभक्तेः प्रायशो लोपो वर्णस्यात्र पदस्य च सरस्वतीकृते सत्रे ह्रस्वोक्तौ दीर्घसंग्रहः बहुवचनं च प्रत्येकसंज्ञासिद्ध्या
 यन्नन्यथा वृक्षावनमिति वत्समुदायसंज्ञा स्यात् तच्च संज्ञासंज्ञिनोरभेदोपचारात् विसंधितिर्देशश्च विष्णुप्रभृत्यर्थोत्तरसंस्मरणेन मंगला
 र्थः यनुसंध्यकरणमसंदेहार्थं संधौ हि सति प्रकारादीनामपि समानसंज्ञासंदेहः स्यात् तदुक्तं व्याख्यातौ वितेष प्रतिपत्तिर्न हि संदेहादस्य
 णमिति वचनाद्वारम्यानेन तदसंदेहनिराससंभवात् अन्यत्वे स्याद्यसत्रत्वेन संधिसंज्ञाणामसिद्धत्वात्तदभावात्तथाह तदप्यसत् व्याकरणात्

तेषां समानसंज्ञाच विधीयते नैतेषु सत्त्वेषु संधिरनुसंधेयोऽविवक्षितत्वात् विवक्षितस्तु संधिर्भवतीति नियमात् ॥

स्यानादित्वेनातोत्तरित्वादाविवसंधिसंभवात् केचित्प्रांतिपातानां तपाठान्निपातएकाजनाडि तिप्रशसत्वात्तत्रप्रश्ला उचीतिप्रकृति
 भावमाहुः अपरे तु षदत्वेन वाक्यत्वात्संहितैकपदेनित्या नित्याधातुपसर्गयोः नित्यासमासेवाकोतुसाविवक्षामयेक्षत् इतिवचनादि
 वक्षाभावात्संध्यभावइत्याहुः एवंवाग्रिमग्रंयसंगतिरपिउतरेतुद्विपदमेवकुर्वतेसंध्यभावस्तुपूर्वपक्षेवेत्याहुस्तेषामुत्तरग्रंथविरोधः न
 असमाना इति महासंज्ञाविज्ञानात् समानंतुल्यमानं परिमाणमित्यन्वर्थत्वाच्चिन्नस्वरूपाणामेषां कथं समानत्वमिति चेत् सत्यं ह्रस्वदीर्घ
 युतोदानातुदात्तसमाहारसाउनासिकनिरुनासिकसंवृतविवृतादिभिरेतैः समानमानत्वादान्वर्थननुवर्तीपरिगणनमनरेण संज्ञाविधा
 नानुपपत्तेरर्थेक्यादेकवार्कसाकाक्षं चेद्दिभागे स्यादित्येकेनानेन वाक्येन वाक्यभेदप्रसंगादर्थद्वयप्रतिपादनमपुक्तमित्यत आह अने ॥

सा. दी. नेतिवर्गपरिगणनस्यानुषंगिकत्वादयद्वयविधानामावाच्यत्वात्पक्षभेदापत्तिरिति भावः प्रत्याहिपंते संकोच्यंते वर्णा येः प्रतिकार्यमाहियते वा प्रत्याहि-
 सा. प्र. यंते संकोच्यंते इति वा प्रत्याहारा अवादि संज्ञास्तेषां ग्रहणा येत्यर्थः प्रत्याहाराणां संज्ञारूपत्वात्संज्ञासंयहांतः परिगणनं नाकस्मिकं एतेषु सूत्रेष्वि-
 प्र. ति बहुवचनं वक्ष्यामाणसूत्राभिप्रायेण जात्यभिप्रायेण जात्याख्यायामेकस्मिन् बहुवचनमन्यतरस्यामिति वा अवयवावयविनोरभेदोपचारा-
 व. त्वावयववर्गाभिप्रायेणावावकमिष्टो विवक्षितः न विवक्षितोः विवक्षितः तस्य भावस्तत्त्वतस्मात् ततः किमत आह विवक्षितस्त्विति अत्र यद्य-
 पिसंधिविवक्षित एव भवति विवक्षितः संधिरेव भवतीत्युभयथापि नियमासंभवः एकपदो दो विवक्षाभावेपि संधे एव संयकत्वात् इह ईदृशे दंतानां
 नाहिवचनानां मेकस्वराणां निपातानां च शतशो विवक्षायामपि संध्यसंभवाच्च तथापि विशेषार्थात्तु शाब्दाद्वाक्यविषयत्वेनियमस्यावगम्यते
 लौकिकप्रयोगनिष्पत्तये सम्यमात्रत्वाच्च 'ह्रस्वदीर्घश्रुतभेदाः सवर्णाः' एतेषां ह्रस्वदीर्घश्रुतभेदाः परस्परं सवर्णाभराय
 तैल्लोकाच्छेषस्य सिद्धिरिति वक्ष्यति ततो लोकात् एव ह्रस्वादिसंज्ञाज्ञातव्या एकमात्रो ह ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

विवक्षाभावे हेतुमाह लौकिकेति लोके भवत्यलौकिकावालास्तेषां प्रयोगज्ञानाय अथवा लौकिकप्रयोगादद्यानपादयोऽनादिवृद्धप्रयोगास्त-
 त्तिह्ये समयः संकेतस्तन्मात्रत्वादपदेशे जनुनासिक इत्यादौ कृत्वा भावदवात्रापि संध्यभाव इति भावः द्विपदसप्तपदेवाप्यं हेतुः चकारो निपात-
 त्वादिह हेतुत्वं तस्त्वनार्थः ननु परिगणितानां पंचानामेव समा तत्वे गगनामित्यादौ दीर्घवर्णादीनां समानकार्ये न स्यादित्यतः सूत्रांतरमव-
 तारयति ह्रस्वेति ह्रस्वश्च दीर्घश्च श्रुतश्च भेदश्च ते भेदाश्चोदानादयः एतेषां सित्यनेतरोक्तसमानानामित्यर्थः एवं च हरये इत्यादौ दीर्घत्वाप्रसंगः
 समानावर्णाः सवर्णाः इत्यन्वर्थता विज्ञानात्समानस्यानप्रयत्नानामेषां सावराप्यं परस्परमिति ह्रस्वस्य ह्रस्वदीर्घश्रुतैः दीर्घस्य दीर्घश्रुतह्रस्वः
 सतस्य श्रुतह्रस्वदीर्घः सवर्णात्वं ततश्च वर्णग्रहणमिति ह्रस्वसर्वर्णानां दीर्घादीनामपि समानत्वात्कार्यं भवत्येवेति भावः

राम.
 ३

अलवर्णयोः सावर्ण्यस्य स्तयोः सावर्ण्यस्य च वक्ष्यमाणत्वात् तपोस्तदसंभेदनिवन्धनत्वात् ननु ह्रस्वादिसंज्ञाविधानमंतरेण तत्संज्ञापाप्ययात्
सावर्ण्यसंभव इत्यत आह लोकादिसेवति शेषस्यानुक्तस्य लोकतोऽनादिद्वयवहारप्रसिद्धेः आदिनोदात्तादिसंज्ञा माह मीपते इति मात्रा
तिस्रश्च समवायस्थास्का मात्रा उच्चारणकालोपस्य सक्रमात्रैः एवमपरत्रपितदक्तम् एकमात्रो भवेद्द्वयोऽपि मात्रो दीर्घ उच्यते त्रिमात्रस्तु
तोत्रेयो व्यंजनं चाह मात्रकमिति ॥ उच्येति स्थानविशेषणेन वर्णानां तथा च अष्टौ स्थानानि वर्णानामुक्तं कंठः सिरस्तथा जिह्वा मूलं च दंता
स्थानासिकोऽष्टौ चतालवस्थानानि तेषु चोच्चनीचसमभेदात् तत्र पोशास्तत्र नाभिदेशाद् ह्रस्वमात्रमद्वाद्यभिधाताद्वर्णाभि व्यक्तिसंज्ञोच्चभागे
ऽभिव्यक्त उदात्तः नीचभागे अनुदात्तः समभागे सरित इत्यर्थः एते इति पंचपदं हि पदं वा पूर्वदसंध्यभावादिचसंध्ये जातानीवा सराणि संध्यः

सः द्विमात्रो दीर्घः त्रिमात्रोऽनुदात्तः व्यंजनं चाह मात्रकं एषामन्येषु दातादिभेदाः संज्ञा उच्येत् रूपलभ्यमान उदात्तः नीचः
रनुदात्तः समवृत्त्या सरितः एते ओ औ संध्यसराणि एषां ह्रस्वानसंज्ञा अभ्येवराः अकारादयः पंचवत्वार एकादयः

सराणि त्रिपोऽयं पञ्चकारादिवदवयवस्य तिस्रश्चावादन्यथा अतो नाकारादिसंज्ञा द्विमात्रत्वेन ह्रस्वभेदाभावः ह्रस्वानसंज्ञा लक्षणा च दीर्घ
अतो दातादयो भेदाः संज्ञा लक्षणे भवति एवं च अउऊ ऋवर्णां नो ह्रस्वो दातासातनासिकादिभेदेष्टादसंभेदभिन्नत्वमूलवर्णस्य च दीर्घप्रयोगाभावात्
लवर्णसंध्यसराणां द्वादसदादशभेदवत्त्वम् ते च सरप्रक्रियायामेवोपयुक्ता इति नात्रोक्ताः अभ्येवरा समुदापदपपरमवैकत्वादुभयशब्द
प्रयुक्तिस्य च द्विवचनात् प्रयोगाभावाद् द्विवचनात् समानसंज्ञकाः सन्ध्यसरा संज्ञका ओ अभ्येवर्णाः सरा संज्ञका भवन्तीत्यर्थः अवर्णा
ः अं अं वर्णवर्ज्यं इति त्यजन्तीत्यवर्जाः अवर्णभिन्ना अवर्णत्वरहितावेत्यर्थः अत्र केचित् कालापातसारिणश्चतुर्दशसरादसंज्ञा नानादादशना
मिन इत्याहुस्तदुक्तम् उभयशब्दस्य सर्वनामत्वात्तेषां च उदित्यप्रकारवाचित्वात् पूर्वोक्तसमानसंज्ञकपंचवर्णसंध्यसरा संज्ञकचतुर्वर्णीपरमः

सा ८१ मर्वकत्वेन वृत्तिं कृत्वा रमाना तद्देदाना मुपादा चतुर्हशत्वेद्वादशत्वेऽपरभेदपरित्यागे मानाभावात् तस्मात्तत्त्वसमानाः नवस्वराः अष्टौ नामिनः ता
 सा ८२ तत्तद्देदाश्च तत्तत्संज्ञकाः उक्तानुवादपूर्वमुत्तरग्रंथसंबन्धानि अनुक्रांता इत्यादि ग्राहयितुमिच्छन्ति ग्राहयिषा प्रत्याहारणां न जिग्राहयिषा तया
 ८ आद्यं ताभ्यामिति २ प्रत्याहार इति अधिकारसंबन्धोऽनुवर्तते तत्तद्वाद्यं ताभ्यां वर्णाभ्यां गृह्यमाणः प्रत्याहारं संज्ञा विधानसामर्थ्यात्ते मध्य
 गानो मध्यंत वर्णानां च ग्राहका भवन्तीत्यर्थः ता वाद्यतभा गौतना मा वस्तुतस्त आद्यं ते तिसाङ्केतिकं पृथक् तत्त आभ्यामाद्यन वर्णाभ्यां ग
 उभये स्वर उच्यंते अवर्ज्जी नामिनः अवर्णवर्ज्जीः स्वरानामिव उच्यंते अनुक्रांतास्ता वत्स्वराः प्रत्याहारं जिग्राहयिषया
 व्यंजनान्यनुक्रामति हयवरल जगानडमभ्रठधधमजउदगवखफछठथ चटतकप सखस आद्यं ताभ्यां प्रत्या
 हारं जिघ्रसितः आद्यं ताभ्यामेते वर्णाः ग्राह्याः आदिर्वर्णोऽनैव सह गृह्यमाणस्तन्नामा प्रत्यारः तथाहि अकारेव
 कारेण संगृह्यमाणोऽवप्रत्याहारः स च अइउऊलएऐओऔ हरवरल जगानडमभ्रठधधमजउदगडव इत्येतां व
 त्संख्याकः संपद्यते चटतकप इति च प्रत्याहारः जउदगव इति जव प्रत्याहारः भ्रठधधम इति भ्रम प्रत्याहारः ॥

स्यात्ता आद्यं न वर्णां संज्ञका इत्यर्थः आद्यंत वर्णो नाम यस्य स एतथा संख्या नियमस्त्विति एतावन्त एवेति संख्यापानियमः प्रतिकार्यमाहर
 णात्कार्याणां वानंतत्त्वानि यमाभाव इत्यर्थः केतुपत्रपत्रपेनयेनेत्युक्ताः नियमप्रसंगे आहुः संख्येति अनियमः आनेत्यं नास्ति विंशतित्वे
 न नियमात् तदुक्तम् भवतलएकैकस्याद्वाभ्यां मस्यात्यवौ चतुर्भ्यस्तः स पञ्चः स्यादित्यं प्रत्याहारहश्च विंशति जैपा इति तथाहि भ्रम अवक
 तइल पम जम भ्रप च परवप पय अव हव भ्रव जव हस व संरस भ्रस सरव शस ननु भो स्मृति प्रत्याहारणा मनेषां कथयिष्यमाणत्वात्का

राम
 ४

चंविंशतित्वमेववर्णसमाम्नायसूत्रस्यवर्णोर्विंशतित्वमितिवाच्यम् औनिषातइत्यादावेकस्वरत्वप्राप्तये औइत्यस्यवर्णसमाम्नायसूत्रस्यैरेव
 र्णैः प्रत्याहारस्यग्रहिष्यमारात्वादितिचेत्सत्यमवर्णसमाम्नायसूत्रस्यहसैर्विसतिनियमात् अन्यथारप्रत्याहाराधिक्येएकचत्वारिंशन्ति
 यमोपिनस्यात् हसाः इतिरहसप्रत्याहारसंज्ञान्वर्णानूद्यव्यंजनसंज्ञाविधीयते तदेवविवरणोतिहकारादपइतिहसप्रत्याहारद्वारेणोव्यंजनव्य
 वहारेसिद्धेव्यंजनसंज्ञाभिधानंपूर्वप्रसिद्धस्यहार्थेविगतं व्यंजनंस्वरूपंयस्मात्तत्त्व्यंजनंतदेवाहः स्वरहीनमिति॥ स्वरभ्योहीनमन्यत् रहि
 मितिस्वरव्यानेतुआत्माअयापत्मास्वरेषुसराभावातेषामपिव्यंजनत्वमायद्येतभावप्रधाननिर्देशात्स्वरत्वहीनमितिवाच्यः ननुहसाव्यंज
 नानीत्युक्तत्वादसांतर्वर्तिनोऽप्यकारस्यव्यंजनत्वंस्यादत आहतेष्वितिस्त्रिष्टोच्चारणस्यकर्तुमसक्यत्वात्सरिज्जराणर्थत्वंचप्रत्यायादिपात्तत

अउतउमइतिजमप्रत्याहारः एवंयत्रयत्रयेनयेनप्रत्याहारेणकृतंसीतत्रतत्रग्राह्याः संख्यानियमस्तुनास्ति हसाव्यं
 जनानिहकारादयः सकारानावर्णाहसाव्यंजनानिभवंति स्वरहीनव्यंजनंतेष्वकारः सुषसुरवोच्चारणार्थत्वादित्सं

रेखितन्निवृत्तौ पुनः सनोपादेयइत्यर्थः एतिगच्छतीतिइत्गतइत्यर्थः इत्तंशास्त्रमाहकार्य्यायेतितादर्थ्यंचतुर्थीकार्य्यार्थत्वंचप्रत्ययादि
 ध्वेवेतिप्रत्ययाद्यतिरिक्तइत्युक्तम् प्रत्ययआदिर्येवांतेप्रत्ययादपइतितुक्तं दुणंसंविज्ञानात् बहुव्रीहेः ॥ प्रत्ययआगमआदेशधातुसूत्रगण
 उणादिदिवातिर्कलिङ्गानुशासनोन्पादीनिगृह्यनोऽभ्योऽतिरिक्तोभिलः तत्रवर्तमानोप्यतत्कार्य्यकारेकार्य्ययेतरव्यावृत्तिस्याननियम
 उमागमाद्यर्थीदिरूपायेत्यर्थः अथवाप्रत्ययः प्रतीतिः प्रयोज्यवृद्धबोधः तस्यादिः प्रयोजकवृद्धप्रयोगस्तद्रहितः व्यवहारावस्थायाम
 वर्तमानइत्यर्थः इत्तंशकस्पलोपइत्येवक्तव्येयस्यतस्येतिमहणंसर्वस्येतंशकस्पलोपार्थः अन्यथाभिजिदुदुप्रभृतिनामितंशकानां
 लोपलक्षणी आदेशक्रियमाणेष्वीनिर्दिष्टस्येत्यस्यैवस्यात् यस्यतस्येत्यतौचसब्दाधिकादर्थ्याधिक्यमितिन्यायात्सर्वादेशसिद्धिः

सा टी
सा प्र
५

नानार्थकेऽन्यविधिरित्यस्या परिभाषाया प्रमात्रनाम तन्मते नुक्तत्वादेनाश्रयणात् लोपस्वरूपमाह वणेति वराणां अवरात्वेन स्वत
रकादर्शनानविधेदृशिः अवगार्यः वराणां अवरापत्वर्थः एकवर्णविनाशपापरोत्यतिप्रतिबंधाद्वर्णाभ्यां विरुध्यते वराणां विरुण्डि इति वा
वर्णविरोधः स्वरा नंतरितेति वरेकारादभिरनंतरिता अव्यवहिताः हसौ च हसाश्च हसा इत्येकसेषा द्वयोरपि वराव्यवहितयोः संज्ञासंयोगइ
त्येकवचनेन वृहस्पतिमिति वत्समुदायसंज्ञा कुबुडुतुप्रतिवर्ज्यते सुषग्रहाराण्यविजातीया एषु प्रसारवर्जनाद्वावर्गाः सजातीयवर्णस
मूहस्तद्वाहका इत्यर्थः संज्ञात्वर्थेकादुकारा उवधित्वा च पचवर्णयाहित्वं तथोक्तम् अकारात्पंचमो वर्णस्तमाहुः पंचकहेउकारस्तत्र विध्या
तो नाभ्यो भवितुमर्हतीति अरेदोनामिनमिति स्थानवही अग्निपतसंबंधायास्तस्यास्तत्वात् एते चानिर्दिष्टस्यानाग्रात्वेन विधीयमा

प्रती ५५ तं
की २

ज्ञको भवति कार्यायेत ॥ प्रत्ययाद्यतिरिक्तः कस्मैचित्कार्यायोच्चार्यमाणो वर्णः इत्संज्ञाको भवति यस्येत्संज्ञा तस्य लोपः
वर्णादर्शनलोपः वर्णविरोधो लोपदर्शमित्रवदागमः शत्रुवदादेशः स्वरा नंतरिता हसाः संयोगः कुबुडुतुप्रवर्णाः उकारः पा
चवर्णापरिग्रहणार्थः अरेदोनामिनो गुणः नामिनस्थानिकाः अरएओएतेग्रासंज्ञका भवन्ति आरैओरुद्धिः आआर
एओएतेरुद्धिसंज्ञका भवन्ति ॥ नानामिनएवस्याने भवन्तीत्यर्थः विपरितनिर्देशो नामिन्वकारवध्यर्थः तेन अरः अस्थाने एवे
त्यादित्रयएव नामिनः स्थानिनः लकारस्य त्वत्सावर्णीत् ततश्च यातिगायतीत्यादौ ग्राससंगः निवर्तमानयोर्मध्यपाठनामिनो नानुवृत्तिः
आरैओ इति आ इति हि मात्राणामर्थान्न हसस्पृहिसंज्ञा अकारस्य आकारो रुद्धिः शेषं पूर्ववत् अंत्यस्वरादिष्टिः अंत्यस्वरआदिः आदि
भूतोऽवयवो यस्य स इति तद्ग्रासं विज्ञानेन तत्सहितो वर्ण इति संज्ञः अंत्यस्वरावसंगोदि आद्यंतवदेकस्मिन्निति स एवादि रनश्च अन्यादिति सा
सामीप्ये च व्यवस्थानां प्रकारे वयवेऽपि च आदिसदेन न मेधावीचतुर्थ्ये बुलसयेत् अंत्यादिति सा ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

राम
५

मात्वेविदेशादर्थमात्रादित्युक्तम् असंयोगादितिसंयोगादिः संयोगविसर्गानुसारः परेष्वस्यसतथाविसर्गोदपरस्यहसस्यापिगुरुत्वमृतडक्तमसंयुक्तं
 क्तायदीर्घसानुसारसंगसमिश्रविज्ञेयमसांगरुपादांतस्यविकल्पेनेतातिशुमुखनासिकाभ्यामितिनासिकामउगतोऽनुनासिकोवर्णधर्मस्तदभेदो
 पवराहणोपिपद्यपिद्वंद्वस्यमाशित्वस्येनांगानामितित्येकवजावविधेर्मुखनासिकाभ्यामित्युक्तंतथाप्यनुनासिकासदेनलसरायोच्चारणस्थान
 योर्नासाविवयोरभिधानान्मुखेनपुक्तानासिकेति तत्परुषाश्रमणात्साधुत्वम्यद्दालसराहेत्वोरितिसूत्रेमुखनासिकाभ्यामितिभाष्येचप्रयोगाः

अंत्यसरादिष्टिः अंत्योपः सरस्तदादिर्वर्णः सरिसंज्ञकोभवति **अंत्यात्पूर्वोपधा** अंत्याद्वर्णमात्सर्वोयोवर्णः सउपधासंज्ञ
 कोभवति **असंयोगादिपरोहसोलयः** विसर्गानुसारसंयोगादिपरोदीर्घश्चगुरुः मुखनासिकावचनोऽनुनासिकाः मुख
 नासिकाभ्यामुच्चार्यमाणोवर्णोऽनुनासिकः द्विविंदुर्विसर्गः शिरोविंदुरनुसारः अकहविसर्जनीयानांकराः इवुपा
 सानांतालु ऋडुरवानांमूढो लतुलसानां देताः उपपध्मानीयानामौघौ जमडः एनानां नासिकाचष्क इति जिह्वामू
 लीयः प्यइत्यपध्मानीयः अइत्यनुसारः अः इति विसर्गः **इति संज्ञाप्रक्रिया** ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

ज्ञापकादेकवजावानित्यत्वम् अतएवग्रीवाकुसिललारेषुनित्यंसेदः प्रसस्यतेपातितैरथनागाद्यैरित्यादिप्रयोगः रक्षितेतुदधिपयआदेशा
 कृतिगणत्वादेकवजावाभावउक्तः इति संध्यपयोगी संज्ञाप्रक्रिया उयोद्धानसंगत्या संज्ञानिरूप्यसंधिसत्रोपजीवकत्वाच्छब्दनिरूपणात्तथा
 कासंधिनिरूपणं प्रतिजानीते धुनेति संधित्वं च पूर्वोतगन्योन्यमिति तत्माकार्योत्वे सरराणां प्रथमोदित्वेन सरसंधिमभिधास्यन् अवर्णस्य च

सा टी तत्वेन संध्यभावात्सवर्णे दीर्घः सहेत्यादेश्वपरेत्वेन वलवत्त्वायेन तत्परित्यागेन इवर्णादिकमेरासंधिमाह उपमितिं सांकेतिकं प्रथमे
 सा ड कवचनांतं तदुक्तं मूलत्रैविभक्तिर्नैवास्ति रजौ सायनदस्यते एकदिवहवाक्सेषु तत्सांकेतिकमुच्यते इति वस्तुतस्तु अनुभूतार्थयोगित्वं सांकेतिकत्वं प
 ३ त्वमिति भावनिर्देशः सस्वरपकारादेः संसंदेहाभावायः वर्णग्रहणेन संवर्णाग्रहणादीर्घकारस्यापि ग्रहणमहसे इति अर्हहसः रचहचहौताभ्यामा
 ६ न्योहः रेफहकारवर्जित इति रेफहकाराभ्यामन्यः रेफत्वहकारत्वं वर्जित इति वां सरादिति ह्रस्वो हेसादिः सर इति पूर्वसच्चाद्वस्वादित्युच्यते सत्यवसर

अधुना स्वरसंधिर्विधीयते इत्यस्य रे इवर्णोपत्वमापद्यते सरेपरे दधि आनय इति स्थिते दधय आनय इति तावत् भवति ह
 रे हे स 'सरात्परोरेफहकारवर्जितो ह सोह सेपरे हिर्भवति' इति धकारस्यादित्वं पुनर्दित्वे प्राप्ते न हिरुक्तीः द्वित्वविधान
 सामर्थ्यादावेव शिष्येते अन्ये हसालुप्यंते न वेजवाः 'रसानां सवेपरे जवा भवन्ति' इति श्वेधकारस्य द कारः सवर्ण
 त्वादौर्गवर्गेण सवर्ण इति वचनात् यथा संख्यं वा वक्तव्यं सरहीनपरेण संयोज्यं दध्या नय इति सिद्धं गौरी अत्र ॥
 अर्ह इति विशेषणान्तरेफस्यदित्वं ॥ ॥

भेदत्वात् अतएव दात्रं यात्रमित्यादौ दीर्घोत्तरस्य न हित्वम् जातिपदार्थो गीकारात्सरे इत्यस्यानुवृत्तेर्वा पुनर्दित्वा प्रसंगः कव इति केचित् भूमे
 इति पठन्ति तन्मदं भूपरतएव जवदर्शनादधिकसंग्रहासंगतेः भृजौ भृज्ज इत्यादौ वन्यत्रसोज इति सिद्धेः गोमहिषीन्यायेन सवर्णस्य सवर्ण
 एव भवतीति भावः भूसानां वहात्वाज्जवानां चात्मत्वादत्र यथा संख्यत्वा संभवस्तथापि चपंचवर्णा समुदायापेक्षया यथा संख्यत्वं प्रसंगाच्चेत्ते

॥ अतएवाभिमतित्यादेशः ॥

राम
६

या संख्येनादेशाभावः वक्तव्यस्य योगानुसारितत्वाद्वातदुक्तम् सारसतत्वे तुल्येपि सच वक्तव्योभिदः प्रवृत्तिलक्षणत्वेन यत्तु प्रयोगात् इति अंतर्गते
योगांतत्वे लोकोक्तव्ये वहिरंगयादे सस्यासिद्धत्वात्तदभावः एतदहं इत्यत्र संसृष्टत्वाद्वाकारस्याप्युपलक्षणत्वान्न सतीत्यादौ हात्परस्यापि ययोदित्वं यद्यपि
मादरकौडिन्यन्यायेन साक्षाच्छिद्येनरेफस्यदित्वनिमित्तत्वे नदित्वकार्यत्वबाधस्येति विषेण वैष्यर्थं तथा यस्यैव प्रपंचार्थमेतदित्यवसेयं ह्येसादितोदि
रिति अनुवर्तते मोपिदिरिति पूर्वस्यानित्यत्वज्ञापनार्थं यनुगौर्यं त्रैलोक्यदित्वं दीर्घदाचार्याणामित्यनेन विरुद्धमिति तदसत् दीर्घादाचार्याणामित्यनेन दात्रमि
किं तु गवादेः द्विः सरपूर्वादेफात्परो ययोदित्वं भवति जलंतुं विकान्यायेन रेफस्योद्गमनं गौर्यं त्रैलोक्यदित्वं नुवर्तते एवमन्यत्रा
पि यत्र न सत्त्वात्सरे कार्यसिद्धिस्तत्र सर्वसत्त्वात् रात्पदानुवर्तिज्ञातव्याः ग्रंथभूयस्य भयान्नास्माभिलिख्यते **उवर्णो** उवर्णो वत्
मापद्यते स्वरे परे मधुश्च मध्वं च उवर्णो रत्वमापद्यते स्वरे परे पितृ अर्थः पितृर्थः **ललम्** लवर्णो त्वमापद्यते स्वरे परे
ल अनुबंधः लनुबंधः **ए** एकारो अपभवती स्वरे परे ने अननयनं **ओ** अव ओकारो अवभवति स्वरे परे लो अनं म् लवर्णं
म् भो अतिभवति **गवादेः** उवर्णो गमो द्वादौ वक्तव्यः गो अक्षः गवाक्षः गोइन्द्रः गवेन्द्रः गोअजिनम् गवाजिन प्रउठः प्रोठः ॥
स ईरिणी खेरिणी अक्षमहिनी अक्षोहिनी सेना कचित्स्वरवद्यकारः पथाध्वपरिमारोगव्यूतिः अन्यत्र गवांमिश्रीभावे
त्वादौ दीर्घादचः परस्परौदित्वनिषेधात् व्याख्यानांतरस्य च भ्रांतिविजभितत्वात् नास्माभिरिति अस्मात्सत्त्वादेतत्पदमनुवर्तत इति अस्मा
भिर्न लिख्यत इति यद्यपि अमिः सरस्वतीभिः तत्तत्स्वेतत्पदं न आलिख्यते स्मेति व्यंविहितान्वयः ल अनुबंधो यस्य स लनुबंधः ॥ गस्तगता वित्या
दिः गवादेरिति यद्यपि कित्वाद्या गमनियामकस्याभावादवस्था स्यात् तथापि गवादेरिति पंचमी निर्देशात् गवादे परा उवर्णोऽस्य आगमः आग
मनं भवति केचित्तु गवादेः अप्रत्ययो भवति क्वचिद्वर्णस्य परभूतस्य आगमोऽर्थोत्पूर्ववर्णे प्रतीत्यर्थः तेन गोजिनमित्यादिसिद्धिरिति वार्येरन् अ
पती तत्प्रात जा नरी उमी द्वा त्र गदुती अ रूप पु ति तो जीव्य र्वे सी सी सा न पि य तः

॥ स्नेहगोअग्रमित्यादिक्वचिद्वर्णस्य आगमः अलोपः ॥

सा दी त्याहः वस्तुतस्तुवक्तव्यत्वाद्वा सदागवाः गवेन्द्रइत्यत्र नित्यमगवेसः गवीस इत्यत्र वा गोयगोजिनमित्यत्र न किंतु एदोतात इत्यत्र लोपः गोअयंगोजिनमिति प्रा
सा प्र कृतिभावोपि प्रौढ इत्यत्र वर्गागमस्य बहिरंगेनापि प्रथमसंघिविधानत्वात् मर्यादित्यत्वाच्च प्रौढः प्रौढिः भारोहः सैरं सैरिणी अक्षौहिणीत्यादयः प्रयोगतो ज्ञे
पाः प्रसंगादाह कचिदिति गव्यतिः स्त्री कौसपुगमित्यभिधानात् कचिदित्युक्तेर्गवामि श्रीभावे गो प्रतिरित्येव अतएव सव्यार्थे सव्यः जव्यः अन्यात्र क्षेपे
जपमनः तथा क्रयार्थप्रसारितो क्रयः क्रयोन्यः एवं गव्यनाम्नादयः प्रयोगतो ज्ञेयाः नन्वनैव लव्यादिसिद्धावौदौतोर्प्यः स्वरवदित्यानां रंभणीयमि
ति चेत्तत्त्वम् सिद्धे सत्पारंभो नियमोति यादिनिमित्तयोरेवौदौतोरिति नियमार्थत्वात् अतएव आपते आपते इत्यादौ तदभावः खोः पूर्वसूत्रेभ्योऽप्या

गोपृतिः ऐं आ ऐकारो आप भवति स्वरे परे तै अकः नापकः औ अव औकारो भवति स्वरे परे तौ इह ता विह व्यो लोप सवा पादा
ते पदांते स्थितानामपादीनां यकारवकारयो लोप सवा भवति स्वरे परे तौ इह ता विह ता इह ते आगताः तयागताः तआगता पा
पटो इह पट विह पट इह लोप सपुनर्न संधिः छंदसितु भवति हेसखे इति हेसखपिति हेसखेति ॥ एदोतोतः पदांते स्थितादे
कारादोकाच्च परस्याकारस्य लोपो भवति ते अत्र तेन पटो अत्र पटो न सवर्णे दीर्घः सहसवर्णस्य सवर्णो परे सह दीर्घो भवति

दीनामुवर्त्य व्याचष्टे अपादीनामिति ततश्चैतन्नाविता नामित्यर्थो तद्वत्सं वृश्चतीति वृश्च वृत्तमाचष्टे इत्यर्थे णिचिठिलोपे वृश्चयति ततः क्विपि
पिलोपे वृश्चव इहेत्यादौ लोपाभावः लोपसीति न पूर्वकार्यमित्यर्थः दण्डिषित्यादावुत्तरकार्यं भवत्येव यद्यपि राजभिरित्यत्रोत्तरकार्यं तथापि तस्मि
नति पूर्वकार्यस्य भावित्वाद्भावः वक्तव्यत्वात्पनरित्यधिकोपादानस्याधिकार्थत्वाद्वा राजाश्वइत्यासंधिः पतुसंधिग्रहरात्संधिस्त्रेणैव लोपशिसं
धिप्रतिषेधाद्वा जाश्वइत्यादौ तदभावात्संधिर्भवत्येवेति तदसत् राजभिरित्यादौ तत्संज्ञात् वस्तुतस्तुपनः पदोपादानाद्यनिमित्तकस्संधिर्वेतन्निति
मितकः पुनस्संधिर्नैत्यर्थः ॥ एदोतोतः तपरकरांसुखोच्चारणार्थं अत इत्यत्र तु तावन्मात्रार्थम् वक्ष्यमाणसामान्यविशेषन्यायेनास्पतिषेधत्वा

निरवकासत्वाच्चापवौसवर्गोस्येवसर्वपरत्वमिति सवर्गोस्येत्यक्तमसहेति पूर्वपरस्योरेकादेससंयादनाथेदधीहेत्यादौपत्वस्यापि प्राप्तावाहसामान्येति बहु
व्यापकं सामान्यमत्यव्यापकोविसेषः सासनात् सास्त्रसूत्रम् उत्सर्गपवादयोरपवादोवलवानित्यर्थः व्यक्तिपदार्थगीकारे प्रत्येकवाक्यपरिसमासे विसे
षत्वाविसेषात्पक्षान्तरं परेण पूर्ववाधोवेति परिहृत्यापवादविषयमुत्सर्गः प्रवर्तत इति न्यायेन द्वात्रिंशद्विधेधवतत्रवाक्यकल्पनैवनेति भावः सौत्रक्रमात्पौ
र्वापर्यम् प्रायस इति परसदस्येष्टवाचित्वात्पूर्वणापि क्वचित्परवाध इति धोत्यते चोलोपपश्येत्यतो मराठकलुप्त्या वा नवतेस्तस्य च निपातत्वेनानेकार्थ

अद्यात्र अद्यात्र दधि इह दधीह भानु उदयं भानूदयं अदीर्घो दीर्घतां याति नास्ति दीर्घस्य दीर्घता पूर्वदीर्घस्वरं दृष्ट्वा परलो
पो विधीयते सामान्यसास्त्रतो नूनं विसेषो बलवान् भवेत् परेण पूर्ववाधोवाप्रापसौ हस्यतामिह **अइरे** अवर्णोऽवर्णो परे
सहस्रं भवति तव इदं तवेदं मम इदं ममेदं **हलादेरीषादौ टलोपो वक्तव्यः** हल ईषा हलीषा लांगल ईषा लांगलीषा मनस ई
षामनीषा **ओमिच** ओमिपरं नित्यं टलोपो भवति अद्य ओम् अद्योम् **उओ** अवर्णोऽवर्णो परे सह ओ भवति गंगा उ
दकं गंगोदकं **अउर** अवर्ण **अवर्ण** अवर्णो परे सह अर भवति तव कृद्धिः तवर्द्धिः **कविदार** अवर्णोऽवर्णो परे सह कवि
दार भवति कृणा कृणं कृणार्णं सीत कृतः सीतार्तः **लअल** अवर्णो लवर्णो परे सह अल भवति तवल कारः तवल कारः

त्वा होल कृकार इत्यादौ कृकारस्य कृकारे वा पक्षे प्रतिभावोपि वा पक्षे दीर्घश्चेति रूपात्रयमहोत्पल्लकार इत्यादौ कृकारलकाकारयोर्वीलपक्षे
कृवर्णो योः सुवर्णत्वात् दीर्घलकारभावादिमते दीर्घकृ इत्यादि हलादेरिति वक्तव्यत्वात् क्वचित् विकल्पेन क्वचिच्च निन्यमिति ततश्चावर्णो नो
पसर्गस्य डादौ धातो टिलोपात्ते जते प्रोषतीत्यादि एडादौ सुधातो वेति उपेडको यति उपेडकी यति प्रोधी यति प्रोधी यतीत्यादिसंकुधुः कर्कशुः
कुलटा सीमंतश्च के सवे के से चैव अन्यत्र सीमांतः पतंजलिः सारगा इत्यादौ नित्यमेव अघे वेत्यादावनवधारणार्थे एव अवधारणो तु अघे

इति सारस्वतप्रसादस्वरसंधिः प्रकृत्या यथावस्थितस्वरूपेण भवनं प्रकृतिभाव इत्यर्थः नामीति चोर्लोपश्चेत्यतो वा नृत्ते स्तस्य व्यवस्थितार्थत्वं
 कल्पनेन लोकाच्चदसस्वामीशब्दस्य प्रकृतिभावादस्मादिति भिषग्गृहे इत्यादावमोरोगसोस्यास्तीत्यमीत्यस्य प्रकृतिभावाभावः वस्तुतस्तु अमी
 ईह इति छेदः एवं च ईकारांतोमीत्यर्थः सचादसस्वसंभवति रोगिवा चकस्येन्न नत्वात् नेति योगविभागाद्विष्णो इति विष्म इति विष्मविति इत्या
 दो संबद्धावोकारांतस्यावैदिके इतो परे वा प्रकृतिभावः तथे गंतस्या समासेऽसवर्णे स्वरे वा प्रकृतिभावः वाशब्दादेव च ह्रस्वत्वमिति चेति चक्री अत्र च
 त्रिअतच कश्चेत्यादि तथा गंतस्य कृति परे प्रकृतिभाव ह्रस्वत्वतदभावा इति ब्रह्म ऋषिः ब्रह्म ऋषिः ब्रह्म ऋषिरित्यादयो ज्ञेयाः नामीति कृतसंधिनि

सह औकारो भवति तव ओदनं तवौदनं तव औनित्यं तवौनित्यं **ओरोत्तौवौ समासे** अवर्ण ओरोत्तौः परयोर्वा सह
 ओत्वं भवति समासे सति त्रिव औष्टः विवौष्टः विवौष्टः स्थूल औतुः स्थूलौतुः स्थूलौतुः **इति स्वरसंधिः** अथ प्रकृति
 भाव उच्यते **नामी** अदसोमीशब्दः संधिर्न प्राप्नोति अमी आदित्याः अमी उष्टाः अमी एडकाः वेदित्वे ई च ऊ च ए
 च एवे ईकांत उकारांत एकारांतश्च सद्यो द्वित्वे वर्तमानः संधिर्न प्राप्नोति मणी वा दिवर्ण्य अमी अत्र पट् अत्र माले ॥ ॥

देशात्पूर्वेण संध्यनिषेधः वेदित्वे इति सामान्योक्तेः पचेते अत्रेत्यादावपि प्रकृतिभावत्वम् एवे इत्यस्य प्रकृतिशब्दविशेषणत्वात् येन विधिल्लदंतस्येति
 तदेतत्त्वोक्तिः औ आ औ औ इति छेदाच्चतुष्यदंदिपदं वा अवर्णस्य औकारेण सहोच्चारितस्य औ इति प्रत्याहारदेकस्वरवाप्तिः औकारे आवादे
 शेषकारलोपशिवास्तस्य छेदादसत्त्वा अपराणां संधिः द्विपदत्तपक्षे केविदेकसेषमाह लान्दं विभक्तिपरत्वाभावात् नियात इति प्रत्येकसंबंध
 ते आ इति निरतुबंधकग्रहणानिरतुबंधकग्रहणेन सातुबंधकस्येति आ ओ न निषेधः एतद्विभागश्चोक्तः ॥ ईषदथे क्रिमा योगे मर्ण्यादाभिवि
 धौ च यः एतमातं डितं विद्यादाकस्मरायोरडित उदाहृतं च ओतमैशससेनत्वमाममृतादेंद्रजोः खिलैः आ एवं सर्ववेदार्थे आ एवं सहचोह

सा.टी
सा.प्र
३
१०

७४

प्रोतदभावार्थमिति तदपुक्तमन्तर्भावस्य न सादिति निषेधादेव सिद्धेः निमित्तनैमित्तिकयोर्पेया संख्यत्वात् प्रावात्सकारस्य सकारचवर्गीभ्यां स एवं
तवर्गस्य शकारचवर्गीभ्यां चवर्ग इत्यर्थः आवित्रिवक्तव्येभ्योभिरित्यक्तिरुभयतो योगार्थः ततश्च राजो यज्ञ इत्यादावपि श्रुतमन्तर्द्वित्रमित्यत्र कृते तं
मेव हि रंगश्रुत्वस्यासिद्धेस्तदभावः न विनवीति निषेधात् सापकादत्रापि सकारस्य षकारवर्गयोगे षकारस्तथा तवर्गस्य तपोयोगवर्ग इत्यर्थः शो
विश्वः प्रश्नः प्रश्नः **युभिर्ह** स्तोः सकारतवर्गयोः षकारवर्गोभ्यां योगे युर्भवति सकारस्य षकारः तवर्गस्य षवर्गः कस्य षः १
कस्य षः कस्यैकते कष्टीकते तत्तरीकते तद्दीकते **तौल्लिल** तवर्गस्य लकारे परे लकारे भवति तत्तलुनाति तल्लुनाति भवान्
लिरवति भवांस्त्रिरवति अंतस्यादिप्रभेदाः रेफवर्जिता यवलाः सानुनासिका निरनुनासिकाश्च तत्र सानुनासिक एव
नकारस्य सानुनासिक एव लकारे भवति **न विष्वा** कारैर्तवर्गस्य दुर्त्वन भवति भवान् षः भवान् षः **दोरैत्यात्** षदांते वर्तमा
नादवर्गीत्यस्य स्तोः युर्भवति षट् नरः षट् नरैः षट् सीदंति षट् सीदंति **नैस्का** छतेनांतस्य पदस्य छते पुरे सगागमो भवति
शिक्षितावाद्यंतयोर्विक्तयोः टित्वादादौ कित्वादेते राजन् चित्रं राजश्चित्रं भवान् तनोति भवांस्तनोति **शेचक्वा** नांतस्य पद
स्य शेपरे वाचगागमो भवति भवान् गूरः भवाञ्छूरः भवाञ्छूरः भवाञ्छूरः **होह** स्वादिः **खरे** उकाराणां कारनकाराह
स्वादुतरादिर्भवति स्वरे परे **पदांते** प्रत्यङ् इदं प्रत्यङ् इदं सुगण इह सुगणसिहराजन् इह राजन्निह ॥ **वंश्ववत्** दीकृगता वित्यस्य
येकते इति तौरिति एकयोगनिर्दिष्टानां सहवाप्रवृत्तिः सहवानि वृत्तिरिति प्रवृत्तः स्तोः युर्द्वे तौरित्युक्तमूलकारस्य द्वैविध्यात् स्थानंतरतम इति
निरनुनासिकस्थाने निरनुनासिकः सानुनासिकस्थाने सानुनासिको लकार इत्यर्थः न विरवीति सप्तमी निर्देशात् लोष्टापेष्टात् आदौ पूर्वयोगे युत्वं

भवत्येव योरिति न इति नशादस्य प्रथमा बहुवचनो
न स्य न भेजमा वैत्येतौ वा जुञ्जेत् सस्य च वचनवस्थि ॥

वस्थिताव्यवस्थितविकल्पात्वात्मा यदिति नित्यमचिन्मयमपनुप्रत्ययजमेनित्यविरोधेर्वाद्यावमित्येकेमेवरूपमितितदुक्तमसंबन्धेनिपातका
भावात् मघदिनित्यं वाच्यमित्युक्तेः कलापादिषु प्रत्ययग्रहणं विशेषपरं ज्ञेयम् च पाचवेजवा इत्यतो भूयो पलक्षितं च यानुवृत्ते मन्त्रपंककम्पम
शिमन्मयनमित्यादौ भूयानामपि जमाः च पात इति ३ विपरीतनिर्देशोऽसंदेहार्थः अन्यथा कार्प्यान्तरवृत्त्यर्थं छस्यैव कृद्विधिरितिसन्देहः
स्यात् जवा इत्यस्याप्यनुवृत्तिवृत्तेश्च पूर्वच पाचवेजवाः पश्चात् न मापद्यपि विभक्तिविपरिणामेन च यानुवृत्तावपि पुनस्तद्ग्रहं मपार्थतयापि
विभक्तिविपरिणामस्यानन्यगतिकत्वेनात्रानाश्रयणं पदांत इत्येवनेह विसृपसन्तः इति च पाचवेजवा इत्यतामंडकसुतिन्यायेन विभक्तिविप
रिणामेन पंचम्यांते जवानुवृत्तेः ऊपो पलक्षितं च यानुवृत्तेर्वासमिद्धो मोऽग्निमद्भूतं ककुब्धजमित्यादिसिद्धिः ॥ यद्दुर्गाक इति अयं भावः यो

यद्दुर्गं कश्च यस्तद्दुर्गं कश्चतुर्थो भवति तत्तद्विः तद्विः वाक्कहः वाग्धरिः वाग्हरिः **स्तोः शुभिः शुः** स्तोः सकारस्य तव
र्गस्य च शकारेण च वर्गेण च योगेशकारच वर्गो यथा संख्येन भवतः सकारस्य शकारः तवर्गस्य च वर्गः कसु चरति कश्च
रति कसु शूरः कम्पूरः तत्तच्चित्रं तच्चित्रं तत्सास्त्रं तच्छास्त्रं **नैसात्** सकारादुत्तरस्य तवर्गस्य च त्वं न भवति विशानः ॥

अवसनादवत्वमहाप्राणत्वसोष्मत्वादिधर्मेऽप्यपचतुर्थे हं स्यात्तरतमत्वाच्च होतीत्यादौ हस्यानेव वर्गचतुर्थी देशार्थमिदं प्रसगादक्रो
क्तम् अत्र निमित्तनैमीतिके यो र्यथा संख्येनाप्युपयते रिति स्तो रिति सचतुश्चेति समाहारद्वंद्वे छंदसो लिंगव्यत्ययः अनित्यमागमानसा
सनमिति वा नुमभावः इतरेतरयोगे वा तत्तत्स्ववचनव्यत्ययः यद्यस्य कारं तत्वेन तोः पूर्वनिपातत्वं प्राप्नोति तथापि श्लिष्टोच्चारणेन लाघवा
त्सस्य सोष्मत्वादिगुणे न प्राधान्यात् पूर्वनिपातनियामस्य वक्तव्यत्वात्सौ चत्वाद्वा प्रवृत्तसायतस्तुरितितत्सुखाश्रयणमिति तदप्रवृत्तं
तुरुषे परपदं प्राधान्यात् सकारात् तस्यैव तवर्गस्य शुत्वविधिप्रसंगात् शु रिति बहुवचनं व्यक्तमभिप्रायेण जात्यभिप्रायेण वा यतु स्यान्त्यादेवा

योरिति निमित्तनैमीतिके यो र्यथा संख्येनाप्युपयते रिति स्तो रिति सचतुश्चेति समाहारद्वंद्वे छंदसो लिंगव्यत्ययः अनित्यमागमानसा

सा टी नित्यत्वाकिते राजतौ समो मस्य नानुस्वार इति समाडित्यादियमाः इति सेचयेत्यतो वा नवृते सस्य चवस्थितार्थत्वा दपदांते अङ्कित इत्यादौ नित्यत्वं
सा प्र करोषीत्यादौ पदांते च वा वासब्दाच्चोकाद्यमनयवत्तपरे हकारेऽनुस्वारस्य यथा संख्येन मनयवलावा भवन्ति ॥ ततश्च किंल्लयति किंल्लयति ।

३
११

यस्य वा अनुस्वारस्य यमा भवन्ति पमेपरे अस्य ययस्य संवर्णः तं करोति तङ्करोति तंतनोति तननोति संयंतास्यंतायवा।
तपरे यवलावा अनुस्वारस्य यवत्तपरे यवलावा भवन्ति संवत्सरः सवत्सरः यंलो कं हं हं दसि हं दस्यनुस्वारो हं कारमाप
पद्यते सषशहरे फेषपरतः हंसः हंसः इति व्यजनसंधिः ॥ विसर्गे संधिर्निगद्यते ॥ विसर्जनीयस्य सः विसर्जनीय।
स्यसकारो भवति खसेपरे कः तनोति कस्तो नोति सवासे वा विसर्जनीयस्य सषसेपरे वासकारो भवति कः शेते कश्शेते कः
षंडः स्यषंडः कः साधुः कस्साधुः कषो कष्यो वा विसर्जनीयस्य कवर्गपवर्गसंवंधिनिखसेपरेः कष्यो वा भवतः कषा
वुच्चारणाद्यौ कः करोति कः करोति कः पचति कः पचति कः पठति कः पठति वाचस्यत्यादयः संज्ञाशब्दानि पातात्सा
धवः पद्मक्षणे नानुत्पन्ने तत्सर्वं निपातात्सिद्धं तदुहृतोः करयत्माश्चोरदेवतयोः सुदृढलोपश्चतकरः तस्करः बृहत्प
तिः बृहस्पतिः वाचः पतिः वाचस्पतिः अन्होरोरात्रिषु अन्हो विसर्जनीयस्य पदांते रो भवति रात्र्यादिगणवर्जितेषु पर
तः अहः पतिः अहर्ष्यतिः अहः गराः अहर्गराः अरात्रि ॥ किंहुते किंहुते किपद्यः किंल्लः किंल्लयति किंल्लयति छ्हादपति किं ॥
रहादयतीत्यादयो ज्ञेयाप्रचुरप्रयोगाभावाच्चेह नोक्ताः ॥ इति सारोखतप्रसादे व्यजनसंधिः विसर्जनीयस्य सः २ अवपरस्य विसर्जनीयस्योत्त
रफलोपशादिविशेषविधेः परिसंयत्वात् ससपरत्वोक्तिः अत्रापि वानुवृतेः शषशेषवेतिकः शेते कश्शेते कः कः षराडः षकष्यराडः कः साधुः करारा

राम
११

पुंसेविं जे पुं सव स्य मका स्य वं प्रा प्रोति विं जे पां पुं म विं ग म क विं ग म

ता येन वस्त्विति वस्त्वगर्प्य इत्यत्रानिवेधः न संगिनः सन्नितियोगविभागाद्वा न वृत्तेऽन्वयपाहत्यादौ सति अपदान्तेन न स्यात् सारं विसर्गनीये च
ऊच्यो ऊच्यो वेति विकल्पेन नृष्या हि नृः पाहत्यादित आकान्कानित्यचापि स किं वा शब्दस्य व्यवस्थितार्थत्वेन कस्याभावे औत्सर्गिकसादेशो
कांस्वान्विकल्पात्कान्कान् प्रसान् ततो जीत्यत्र च न सनसः षट्संत इत्यादौ वा सव्वाद्योकाद्वा नकारटकारभ्यां सस्य विकल्पेन धुनि च न्तसत्तः षट्
सन्त इत्यादिपथापथमस्यम् प्राडषष्टः सुगणवष्ट इत्यौदौडकारणाकारयोः ससेपरे ऊकडुकोः सतोः कवयोगे ह्यइति सादेशो च प्राडषष्टः सुगण
इत्याद्यपि एजश्चित्रमित्यत्र सस्य चत्वेन त्यापदान्तात्वाच्च गभावः पदगमाल्लहणेन गृह्यत इति न्यायात् सस्य पदान्तात् अतएव परत्वाश्रुत्वस्य
वहिरंगत्वेनासिद्धत्वाच्चत्वाभावो नश्चापदान्तात् इत्यनुस्वारः सस्य विसर्गोऽपि पुनः स एव शोच गिति ३ भवान्भूरइत्यत्र च किं न स्यापदान्तेनानुस्वा
रः इत्यादौ तः ऊकारो हि भवति स्वसेच पांरुसानां रुसानां स्वसेपरे च पाभवंति तव छत्रं तव च्छत्रं कचिद्दीर्घादपि वैत
व्यः ही छुः ही छुः स्तेच्छः मोनुस्वारः मकारस्यानुस्वरो भवति पदान्ते च तमहसती तहसति पटुम्वया पटुम्व
या नश्चापदान्ते रुसेनकारस्य मकारस्य चापदान्ते वर्तमानस्यानुस्वारो भवति रुसेपरे यशानसि यशंसि यमभ्यां पुभ्यां
रश्रुत्वे च प्राप्ते परत्वादनुस्वारेऽपि यमायये स्येत्यपदान्ते न सारस्य नित्यं यमभावात् नकार एव कृत्वाभावश्च वहिरंगत्वेनासिद्धत्वात् छत्वे कृते स
न्नेगातलोकापात् भवान्छूरइत्येको ननु कुर्वेन सेते इत्यादौ च किं न स्यापदान्ते तत्वात्परत्वास्मत्त्वं स्यादिति चेत् सत्यपरसव्दस्येष्टवाचित्वेन कचि
त्पूर्वपाणिपरवाधादनुस्वारपरसवर्णोऽङ्गु इति ४ ॥ पद्यपि कुर्वेन्नास्ते इत्यादौ न स्यादित्वे पूर्वस्यापदान्तात्वास्मत्त्वं प्राप्तिस्तथाप्यवक्रघनरेपीत्यत्र
वेदेत्यतो वा न वृत्तेर्न केचित्पदान्ते स्येव द्वे धीभावाद्दलितमुक्ता निदले दीपव्यपदेशात्वातापि पूर्वस्यापि पदान्तात्वास्मत्त्वं नेत्याहुः दीर्घादपीत्या
पिसव्दादृक्तव्यात्वाद्वा आआ इयामन्यस्यापदान्तादीर्घाद्वा आआओरपदान्ताच्च दीर्घान्नित्यमिति विवेकः अइत्यनुस्वारस्य संज्ञा पूर्वकत्वेना

स्नेह

施氏

सा टी त्वात्परिसेवादेवनामिनइतिसिद्धौ नाम्युपादानमपार्थक्यं तथापि रेफप्रकृतिकस्य स्वपेवेत्यत्र नामिन एव पद्योऽस्यान्वयात् प्रातः पतिरित्यादावित्या
सा प्र धर्मं यतुनामिग्रहणादत्र प्रथमे कवचनोत्तममुत्तरत्रयस्यैकवचनोत्तमवसीयत इति तदसत्तदुपादानेपि संदेहसत्त्वाद्याख्यानतो विसे
३ यप्रतिपत्तेश्चतुस्तत्वात् प्रातः प्रातरित्यादौ कल्पनोत्तरोपाताच्च रेफप्रकृतिकस्येत्यत्र वासवस्य व्यवस्थिता व्यवस्थिता र्थत्वेन कटचिकीः क

१२

देवाः अत्र देवा यत्र **भोः** भोः भगोः स अघोः स इत्येतस्मात्परस्य विसर्जनीयस्य लोपशभवत्यवेपरेभोः एहिभो एहिभगोः ।
नमस्ते भगो नमस्ते अघोः याहि अघो याहि नामिनोरः नामिनः परस्य विसर्जनीयस्य रेफो भवति अवेपरे अग्निः अत्र अ
ग्निरत्र पटुः पजते पटु र्यजते **उषः** सोरो उषे उष सो विसर्जनीयस्य रेफो भवति उषेपरे उषः उध्वः **उप्रकृतिः** स षर्ध्वः रेफो रवये वा
रेफप्रकृतिकस्य विसर्जनीयस्य रवयेपरे वारेफो भवति गीः पतिः गीर्यतिः गीः पतिरः रेफसंबंधिनो विसर्जनीयस्य रेफो भवत्य
वेपरे प्रातः अत्र प्रातरत्र अंतः गतः अंतर्गतः रिलोपो दीर्घश्च रेफस्य रेफेपरे लोपो भवति पूर्वस्य च दीर्घः पुनः रमते पुनारमते
श्रुतिः रूप्यात्मना भाति श्रुती रूप्यात्मना भाति सैवाद्द्वे सशब्दादेशशब्दाच्च परस्य विसर्जनीयस्य लोपशभवति हसेपरे ॥
सः चरति स चरति एषः हसति एष हसति सैवादिति संहिता ॥

करेतीत्यादावनतिप्रसंगः वा उच्यते लोकाद्वा उषर्वधे इत्यादा उषा
सो नित्यं उध्वैरः सैवात् स एषश्च सैवं तस्मात् अत्र पद्यपित देन दो ग्रहणो विभक्तिलोपे निमित्ताभावे नैमित्तिकस्याप्यभावात् तदेत
दो हस इति स्यात् ० तैरेतेरित्यादावपिलोपप्राप्तिश्च सकार एष स दमत्र ग्रहणो सो नः पुंसः एषां एतस्य एषः इत्यादावपिलोपप्रसंगस्त
थापि किलायः संकतस्येत्यादि निर्देसाज्ञापकात् तदस्य सोऽत्र तत्साहचर्याच्चैवोपेतद इति विज्ञापते एषको रुद्र इत्यादा विषस्य पर

रेफप्रकृतिकस्य

राम
१२

ब्रह्म जमा त
रुग्णि भूता
रुग्णि भूता
रुग्णि भूता

धुरित्यादितयाकः स्वरित्यादौ शरपरेखसेवसोनभवत्येव तथा खसेपरेखसे वा विसर्गलोपात् हरिस्फुरति हरिः स्फुरति स्फुरतीत्यादिकश्चोरिति।
अत्रापि वाग्रहणात् कस्मादिष्वक्ययोरभावे औत्सर्गिकः सः कस्मादप्यश्चाविहितलक्षणाः प्रयोगतो ज्ञेयाः कपावितावितिकेवलयोर्वज्ज
कृतिगजकुंभाकृतिवर्णयोरुच्चारणासंभवात् कपावपातावित्यर्थः अहः ३ पदांत इत्यनुवर्तते वा सद्धततश्चाहोभ्यामित्यादावपदा
तेन वा सद्धस्य व्यवस्थितार्थत्वादहरहभर्गण इत्यादौ नित्यं अहर्ण्यतिरहः पतिरहः पति इत्यादौ वा अरात्रिचितिवहुवचनादपरात्रिस्थं
तरस्यादिषुरेफादिषुरेभाभावः अहोरूप अहोरात्र अहोरथंतरं अहोरथंतरं अहोरम्यं अतः ३ पद्यपिकः अर्थ इत्यादावा दवे लोपश इति
धितिविशेषणात् अहः रथं अहोरात्रं अहः रूपं अहोरूपं अहः रथंतरं अहोरथंतरं अतोऽप्यः अकारात्परस्य विसर्जनीयस्य उकारो भवति हवे परेकः गतः कोण
तः देवः याति देवो याति मनः रथः मनोरथः आदे लोपश अवर्णात्परस्य विसर्जनीयस्य लोपश भवति अवे परे देवाः
अत्र देवा अत्र वाताः वांति वाता वांति स्वरेयत्वं वा अवर्णात्परस्य विसर्जनीयस्य स्वरे परेयत्वं वा भवति ॥ ॐ ॥ ॥

लोपशपि प्राप्नोति तथापि सावकाशनिर्वकासपोर्निर्वकासोवलवानित्यक्तविधेर्निर्वकासत्वात् उवेचांतरंगत्वादौकारैकादे
शेषश्चादेदोतोत इत्यलोपः आतननुनामिनः परस्य विसर्जनीयस्य विसर्गविधेर्यहसाच्चतस्यासंभवात्परिसेवादेवावर्णपरत्वप्राप्तावा
ह्वनं व्यर्थमिति चेत्तमेवम् स्वरेयत्वं वेत्तवावर्णात्परस्यैव विसर्जनीयस्य यत्त्वविध्यर्थत्वात् अन्यथा हरिरेत्यादौ पसेयं विधिप्रसंगात्
भोसभगोस अयोस इति सूत्रे भवद्भगवदध्वच्छुद्धिपातानां प्रत्याहारेण ग्रहणाविभ्योप्येभ्यो विसर्जनीयस्य लोपश स्वरेयत्वं वेत्तस्या
नृतेभ्योप्येहीत्याद्यपि यकारस्य लघुप्रपत्ततरं च लोकात् नामिनः यद्यपि हसपो विसर्जनीयस्यासंवादे वर्णात्परस्य चोत्त्वलोपशोः सा

सा टी
सा प्र
५
१३
अथविभक्तिर्विभाव्यते विभज्यतेकर्तृकर्माद्यर्थोपपायपासाविभक्तिः विभक्त्यतमिति विभक्तिः स्वरूपेणकार्यतोवांतेयस्यतत्पदसंज्ञमित्य
र्थः नामस्वरूपमाह अविभक्तिरनकारौ द्विविधौ ज्ञेयौ पर्युदासप्रसज्यकौ पर्युदाससदृश्याहीनिषेधार्थः प्रसज्यक इति द्विविधो न ज्ञाता
त्राधान्यनुविधेय्यत्रप्रतिषेधे प्रधानतापर्युदासः सविज्ञेयोपत्रोत्तरपदेन न भूतिनामसंज्ञाविधेः प्रधानत्वाद् उत्तरपदपुक्तत्वाच्चत्रपर्युदा
सः ततश्च न जिवपुक्तमन्यसदृशेय इति न ज्युक्तविभक्तेरर्थवत्पासदृशेयवति विभक्तिभिन्नेवर्तमानत्वादिभक्तिरहितमर्थवदित्युक्तम् वि
भक्तीनां प्रत्ययत्वात्प्रत्ययग्रहणेन तदंत्येति विभक्त्यंतभिन्नमित्यर्थः ततश्चकुंडेरक्षान् अहन् इत्यादौ विभक्त्यंतत्वेन नामत्वाभावाद्

वर्णनासविकाराभ्यां धातो रतिसपेनयः पोगः स उच्यते प्राज्ञैर्मपूरभमसदिषु इति विसर्गसंधिः ॥ अथ विभक्तिर्विभाव्य
ते सा द्विधा स्यादित्यादिष्वविभक्त्यंतं पदं तत्र स्यादिविभक्तिर्नाम्नोपज्यते अविभक्तिर्नाम विभक्तिरहितं धातुवर्जितं चा
र्थवच्छब्दरूपं नामोच्यते कतद्विदितसमासाश्च प्रातिपदिकसंज्ञा इति केचित् तस्मात्सिञ्चो जस् अम् औसस्यभ्यामि
शाडेभ्याभ्यस् उ-सिभ्याभ्यस् उ-सञ्चोसञ्चाम् डिञ्चोससुपतस्मान्नाम्नः पराः स्यादयः सप्त ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

सबलोकापादिन अर्थवद्ग्रहणेन धनं वनमित्यादौ नां तावधेर्नामत्वाभावान्नलोपाभावः न च नामत्वेन विभक्त्यन्तौ विभक्त्यन्तत्वात् नामत्वाभा-
वान्नलोपो न स्यादिति वाच्यं नामो नो लोपशधावित्यत्र धिविषये न लोपनिषेधसामर्थ्यात्पदांतात्तत्त्वतिसार्थिक्यापनलोपेन विभक्त्यन्तस्यापिराज्ये-
त्यादिषु नामत्वाश्रयणान्नन्वः तन्मइत्यादावनामत्वे पिरसादिस्यादिपरत्वाभावान्नसेइत्यस्य तथैव व्याख्यास्यमानत्वात् तापकस्येष्टमात्रवि-
षयत्वाच्च धातूनां तु विशेषनिवादि विधेर्नामकार्याभावाद्वा तु वर्जमित्यक्तम् अतएव मेभ्यः क्विवन्तेभ्यो भूषभतिम्यस्ति वादयो न तेभ्यो ना-
मत्वात्पदादयो भवंत्येव पाणिनिमतोपहासार्थमाह कृतदितेन तिकेचित्यनादरे अप्रत्ययइति प्रत्ययां तमात्रस्य प्रातिपदिकसंज्ञाप्रतिषिध्य।

पत्वाभावान्नलोपः चान्वृतेस्सः सिवइत्यादौ नञ् समासेपि न बालबोधाय कञ् जुत्वेनैव तदेतदोः सरिति वाच्ये श्लिष्टप्रयोजनमाह सैषादितो
न्यादिसैषादितिसंहिता सा इत्यादौ संध्यर्थे त्यन्वयः लोपसि पुनर्न संधिरिति संधिनिषेधात्संधौ सति पादपूर्णेऽस्मान्निर्देशात्संधिरित्यर्थः वदे
पुनः सर्वविधेरपि नियमो नैत्याह पदुक्तमिति सः इमां भूमिः आददे सः उचो इत्यादौ संधिः नामिन इति योगविभागात्क्वचिन्नामिनः परस्य विस
र्जनीयस्य लोपसि संधिः भूमिमित्यमोलुग्यावहनर्थान् लातीति बहुलमिति ० तदर्थानाह क्वचिदिति विदधातीति विधिः सूत्रमवहलमेव

वोधव

सैषदास रथोरामः सैषराजा पृथिविः सैषकर्णो महात्यागी सैषभीमो महाबलः १ इत्यादौ पादपूर्णे संध्यर्थः पदुक्तं
लौकिकापेह तद्देवहलं भवेत् सैमां भूम्याददे सोषाभित्यादीनामदुष्टता २ क्वचिन्नामिनो लोपस्य नामिनः परस्य विस
र्जनीयस्य क्वचिन्नोपसंभवत्येवेपरं भूमिः आददे भूम्याददे क्वचित्प्रवृत्तिः क्वचिदप्रवृत्तिः क्वचिद्दीभाषा क्वचिदन्यदेव विधे
विधाने बहुधा समीक्ष्य चोर्विधं बाहुल्यं कं वदंति ३ वर्णागमो वर्णविपर्ययश्च द्वौ चापरो वर्णविकारनासौ धातोस्तदर्थान्तिशा
येन योगस्तदुच्यते पंचविधं निरुक्तं ४ वर्णागमो गवेंद्रादौ सिंहे वर्णविपर्ययः षोडशादौ विकारस्पाद्वर्णनासः षोडशे ५

बाहुल्यं कं कृतस्वदित्यतो निरुक्तमवयवव्युत्पत्तिप्रकटनम् पंचप्रकारकं कथ्यत इत्यर्थः तदुदाहरति वर्णागम इति हि न स्तीति सिंह इत्य
त्र हि सि हि सा पा मित्यस्य हसकार्यो विपर्ययः षोडसेत्यत्र जुत्वेन दस्य उत्वेषस्योकारो विकारः षष्ठ्यन्तगे विंदौ वेत्यभिधानात् षष्ठो मृगवि
विसेषस्येवोदरं यस्य स षोडश इत्यत्र षष्ठतस्तकारनाशः मल्लामतिस्येन सैतीति मरुतः अमरः अतिशयेन रौतीति अमरः इति श्रीभ
ट्टवासुदेवविरचिते सारसतप्रसादे पंचसंधिप्रकरणम् श्रीचंडीश्वरशिष्योणवासुदेवेन दीपिते सारसतप्रसादे भूत्यं च संधिनिरुणाम्

पुनः प्रतिप्रसवे गौरवमिति भावः पद्यप्यधिसि उपकुंभमित्यादौ विभक्तं नत्वेन नाम संज्ञान स्यात्तथापि लुग्भावादिविधानसामर्थ्यादिभक्त्युत्पा-
 तिः वस्तुतः सव्यांतरत्वात् नामत्वम् नामसंज्ञाप्रयोजनमाह तस्मात् इति द्विपदमष्टपदं वा २ द्वाविं सत्यदं वा तत्र सप्रविकस्य क्रमेण प्रथमा द्विती-
 दिसंज्ञा तत्राप्येकैकस्य क्रमेणैकवचनद्विवचन बहुवचनसंज्ञा लोकादिना एव प्रथमैकवचने सिरित्यादिना तत्र तत्र वक्ष्यति अस्मिन् च लिंगार्थे
 प्रथमेत्यादिभिरेकवाक्यात्वात् तत्रापीत्याद्युक्तम् अर्थमात्रस्य कारकविशेषविवक्षा अन्यस्य लिंगादेरर्थस्य विवक्षायां प्रथमा तत्रापि तन्मते

विभक्तयो भवन्ति तत्राप्यर्थमात्रैकत्वविवक्षायां प्रथमैकवचने देवसि इति स्थिते इकार उच्चारणार्थः स्त्रोर्विसर्गः सका-
 रेफयोर्विसर्जनीयादेशो भवति अधातो रसेपदांते च देवः द्वित्वविवक्षायां देवो बहुत्वविवक्षायां प्रथमा बहुवचने ज-
 सृजकारस्य संज्ञायां तस्य लोपः प्रयोजनं जसीति विशेषणार्थं देव अस इति स्थिते दीर्घविसर्गो देवाः अकार एज्जसोऽ-
 सुकृच्चिद्वक्तव्यः देवासः ब्राह्मणासः द्वितीयैकवचने देव अम् इति स्थिते अम् शशोरस्य समानादुत्तरपोरम् शसोर।
 कारस्य लोपो भवति धातोः देवं देवो बहुवचने देवशसु इति स्थिते शकारः शसीति विशेषणार्थः सोऽनिःपुंसः पुच्छिगात्स।
 मानादुत्तरस्य सकारस्य नकारादेशो भवति ॥ शशि शसि परे पूर्वस्य स्वरस्य दीर्घो भवति देवान् तृतीयैकवचने ॥ ॥
 पदादेशः तद्ध प्रवर्ति १

कत्व एकवचनम् स्त्रोर्विसर्गः २ अत्र वसारसे इत्यतः रसेपदांते चेत्पधिकारश्च नाम्नो धातोश्चेति पदान्यनुवर्तन्ते ततश्चाधातो रसेपदांते च
 धातोश्च पदांते एव विसर्ग इति विवेकः ततश्च का अविभव इत्यादौ भवति न हि श्रोर्विभर्तो त्यादौ पद्मा धातोश्च भसे इत्यत्र धातोरिति योगविभा-
 गे स्त्रोर्विसर्गः पदान्ते चेति संबंधादेतदवसेपम् द्वित्वविवक्षायां अर्थमात्रद्वित्वविवक्षायां मित्यर्थः एवमुत्तरत्रापि ससुकः कित्वादंतविधौ

१४ यदागमास्तद्गणेनय संज्ञे इति पदात्वादिसर्गः सामान्यतो विधावप्यादावनेवारूपे विसेषाभावेपि कित्कारणमध्यविधिनिर्णयार्थमनचवि
 १५ धानसामर्थ्यदेवमधेनस्यादिति वाच्यम् तस्य संगयोगांतलोपविधेर्दीर्घविधेर्कोनिवर्तकत्वप्रसंगात् ॥ असि इति १ तस्मिन्निति निर्दिष्टे पूर्वस्य
 १६ ति पूर्वस्य पद्यत्रयसामान्येनोक्तं तथापि सरस्येव अचश्चेति नियमात् अतो न ड ह इत्यादौ नातिप्रसङ्गः वर्णमात्राश्रितविधेरन्यत्र पदादेस्तद्व
 १७ द्रवतीति एकदेसविकृतमनन्यवद्भवतीति च ससोऽद्योपेनकारदेसे च तत्कार्यस्यादेव व्यः भमि अ इति छेदः संज्ञेकदेसा अपिसंज्ञिनोगमकाभ
 देवय इति स्थित्कारो नुबंधः टेनेति विसेषणार्थः टेन अकारात्परस्य इ न भवति अ इ ए देवेन अङ्गि अकारादेसो भवति भ
 कारे परे देवाभ्यां व्यः अकारात्परस्य भिसो भकारस्याकारादेसो भवति अ इ ए एरेरे विसर्जनीयौ देवैः अकारस्य भिसि
 छंदस्येकारो वावक्तव्यः देवेभिः कर्णेभिः चतुर्थैकवचने देवडे इति स्थिते उकारोऽङ्कारार्थः सर्वत्र डे र्क अकारा
 त्परस्य डे इत्येतस्यागमो भवति कित्वादेते स अ य दीर्घः देवापदेवाभ्यां श्वेवत् चतुर्थो बहुवचने देवभ्यस इति स्थिते
 एस्मि बहुत्वे अकारस्य एत्वं भवति सकारेभकारे च परे बहुत्वे सति देवभ्यः पंचम्येकवचने देवडसि इति स्थिते उः सिरत्
 अकारात्परोऽसिरद्भवति दीर्घः देवात् देवाभ्यां देवभ्यः षष्ठ्येकवचने देवडः ॥ वंतीति न्यायात् सत्पभामासत्येति वत्तमीत्यनेन भि
 सु उच्यते वैपरीत्यलाघवार्थं केचित्तु भ्य इत्येव पेदुः तस्य च भि अ इति छेदः भीतिस्थानसप्रमीतत्रभ्यस्येत्वविसेषविरोधेः भ्यामि चाद्यं ताभ्या
 मिति निर्देशाज्जायकादङ्गीत्यात्वेपरिसेषाद्विसो भकारः स्थाने अकारादे स इत्याहुः अंतरंगत्वेनादौ प्रत्ययकार्येन न्वसिद्धम् वहिरंगमिति
 न्यायादेतरंगेकारे किं या माणे वहिरंगोऽकारादेसोऽसिद्धः स्यादिति चेन्न नाजानतप्ये वहिरंगत्वं प्रकृतिरिति प्रतिवेधात् उः सिरत् इति २
 अतविधानसामर्थ्यात्समानादित्यादि निर्देशात्तद्विप्रकारणत्वादा उच्यते अविभक्ति सरे पस्य लोप इत्यलोपाभावः वावसाने इत्यत्र वा सव

इति

राम
१४

सा टी
सा प्र
३
१५

न्यवकृत्वा कारवर्जं ह्रस्वदीर्घसाधारणेनेति हाहानहहन्वातप्रमीनइत्यादिप्रयोगा इत्यवचनतथाउडागमइत्यत्रपुनपुंसकयोर्ह्रस्वादेवस्त्रिपांच
नित्यस्त्रीलिङ्गानामीकारांतोकारांतानामावतानाचदीर्घादपोतिततश्चसोमयानांकुलानामित्यादौधातोरपिसमानालुटकैचितुतात्पर्यज्ञान
स्पशाब्धबोधहेतुत्वेनाधातुसमानपदतोस्तात्पर्यवशात्तादृशोऽर्थस्तिवतवकस्यइत्याहः अकारांतत्वेनदेववतप्राप्तावाहअकारान्तानामपीति
देवशब्दात्कचिद्विशेषइत्यर्थः सर्वादिप्रमितपोरपित्वत् त्वसब्धयोस्तुदसत्वाच्चौकिकप्रयोगाभावादनुपादानम् उभशब्दस्यद्विवचनांतत्वा
त्सर्वादिकार्योसंभवेपिसर्वनामसूतोपाचेति सर्वनाम्नोहेतुप्रयोगेत्ततोपाविधेरुभाभ्यांहेतुभ्यामित्यादिसिद्ध्यर्थमुपादाने अन्यतरशब्दो
डव्यत्यन्त्रएवतनुडतरांतः किंपतन्मएवतद्विधेः अतोतरप्रत्यापातत्वेनप्राप्तौपुनरुपादानादन्यतमस्यसर्वादित्वाभावइत्यसत्समश
टपटस्तंभकंभादयोप्यकारांताः प्रक्षिणाः अकारांतानामपिसर्वादीनांतुविसेषः सर्वविश्वउभउभयअन्यअन्यत
रउतरउतरउतमकरकतमसमसिमनेमएकपूर्वपरअवरदक्षिणउतरअपरअधरस्वअंतरत्यदतदपदएतदइदम
अदसद्विकिंमपुष्पदअस्मदभवतु एतेसर्वादयस्त्रिलिङ्गाः तत्रप्रक्षिणत्वेनरूपेनेपं जसीसर्वादेरकारांतात् ॥ ॥

वः सर्वपर्यायः नतुत्यर्थः एवंसिमसब्धोपिनेमसब्धः खंडार्थः एवांचसर्वेषांनामानिसर्वांनामानोत्पत्त्यर्थताविज्ञानात्सर्वेषांचित्येसर्वसर्वा
दिकार्येनसंज्ञागोणयोः तथालोकात्सर्वादीनांस्वभिधेयाप्रेक्षावधिनियमेवसंज्ञागोणत्वयोर्नेतिसर्वत्र अतोदक्षिणागाथकाइत्याद
ववधिनियमाभावाडत्यंतरायांपुरीत्यादौनतथाप्येतात्पन्यवाचिनएवस्वसब्धेस्यनेहस्वापज्ञातयेउर्थापवातथावर्णाश्रमेतरेवराश्रमेत
राइत्यादौद्वेजसिवात्यत्रतथातृतीयासमासतद्वाक्यपोरपिनेतिमासपूर्वायमासेनपूर्वायेत्यादिनथावहवीहिसमासावपवस्यपधानभूत
स्यापिसर्वादित्वेपितायस्याहेपितायस्यसत्वात्कपित्कोमत्कपित्कुइत्यादि अन्यथाऽव्ययसर्वनाम्नामकच्प्राक्कदेरित्यकचित्त्वकान्तिरुको।

राम
१५

सव्यवस्थितार्थत्वादित्यादौ तदभावः नामिदं १ नुत्सहित आम्नाम तस्मिन् अतोदण्डि नामित्यादौ दीर्घत्वाभावाः किलात् ४ कश्चिदलश्रुति
लंजस्मात्तु नोऽनन्ते इत्यतोऽनन्ते इत्यनुवृत्ते हरिस्तु चेत्पादौ वत्त्वामभावः सधः इति वाचो विपरीतनिर्देशालुम् विसृज्य नीय सासव्यवधाने वत्त्वमूह
वीविहविः बुहविष्म इत्यादितयासातेः पदादेशस्य सस्पष्टानेति दधिसिंचति अग्निसादित्यादिसिद्धिः आमंत्रणे ३ लिंगार्थे प्रथमेऽप्यतो नंतरमिदं
सूत्रं तत्रामंत्रणे इति योगविभागादामंत्रणे अभिमुखीकरणेऽर्थे प्रथमेति सिद्धिरित्यपरयोगविभागादामंत्रणार्थकः सिद्धिसंज्ञक इत्यर्थः ॥ स

स इति स्थिते **उ** सस्य अकारात्परोऽ-सस्य भवति देवस्य षष्टिद्विवचने देव ओ स इति स्थिते ओसि अकारस्य ओसि परे
एत्वे भवति देवयोऽनुडामः समानात्परस्यामोनुडागमो भवति दित्वादादौ टकार उच्चारणार्थः नामिनामि परे पूर्वस्य दी
र्घो भवति देवानां सप्रम्येकवचने देव डि इति स्थिते **अइ** देवे देवयोः पूर्ववत् सप्रमीवहुवचने देव सुप इति स्थिते ० प
कारस्येत्संज्ञायां लोपः एहिस्मि बह्वे किलात्पसः कृतस्य कवर्गादित्वाच्च प्रत्याहारादंतरस्यैकेन चित्स्त्रेणाकृतस्य स
कारस्य षकारादे सो भवति देवेषु आमंत्रणे सिद्धिः आमंत्रणमाभिमुखीकरणं तस्मिन्नर्थे विहितः सिद्धिः संज्ञो भवा
ति समानाद्देवो धातोः समानादंतरस्य धेर्लोपो भवत्यधातोः आभिमुख्याभिव्यक्तये हे सव्यवस्थाप्राक्प्रयोगः ॥ ०

मानात् इति ४ दधात्यनेकानर्थानिति धाहे देव हे देवो हे देवाः एवं घ ॥ उपो गे को ज्ञेयः ततश्च धातोः समानादिति सामानाधिकरण्यं
अनेकार्थात्समानादित्यर्थः अतश्चा स्मिन्स्त्रे ह्रस्वसमानार्थतावसेयात् ततश्च हे हा हा हे ह हरित्या
दावधातो रपि समानान्न हे सो मय इति कलविशेषणे एकदेशविकृतमनन्यवद्भवतीति प्रकृष्टाधीः प्रधीरीति नित्यस्त्रीत्वेन दी संज्ञायां ह्रस्व
त्वे च हे प्रधि इत्यादौ धातो रपि समानाद्लोपः तथा म्यासोरस्येत्त्रापि ह्रस्वदीर्घसाधारणानुवृत्तेः सोमयमित्यादौ धातो रपि तथा सो नः ० सु इ

मकपित्तक इति स्यात् दिक्तामासेव हवीहोचवेति उत्तरस्याः पूर्वस्या अंतरालेदिकं उत्तरपूर्वांतस्ये उत्तरपूर्वस्ये उत्तरपूर्वोपे इत्यादिप्रयोगात् सारतायथा
 पथमसंज्ञसी इति अत्र केचित् भात्रालायवेन वैप्या कारणाः पत्रोत्सर्वमन्यंत इति न्यायेन जसि इत्येव पेदुः दीर्घविधेः प्रयोजनाभावात् न च दीर्घविधौ
 द्विमात्रत्वेन गुरुत्वाद्गुरुः सिच्च सर्वस्य वक्तव्य इति सर्वस्य जसः स्यादिति वाच्यं तस्य षष्ठी निर्दिष्टस्यादे ससं दत्तस्य वक्तव्य इत्यंत विधेरपवादत्वात् अत्र
 च षष्ठी निर्देशाभावात् निर्दिष्टमानस्यादेशो भवतीति सर्वस्येव जसः स्यात् न च औत्सर्ज्यस्ये दीर्घकारानुवृत्तौ केचिन्मते पूर्वविप्रतिषेधेनादावी
 कारादेशो जरदेसे च जरसीत्यादिसिद्धार्थे दीर्घविधानमिति वाच्यम् कृताकृतप्रसंगित्वेन जरसादे सस्य नित्यत्वादादौ स एव स्यात् केचिन्मतो
 पसंगहार्थे धिरीत्यनेतरसुत्र एव दीर्घविधानौचित्याह अतएव धिरित्येव क्वचित्पाठः क्वचिच्चीरीत्यपि सर्वत्र सत्रपाठादौ जसी इत्येव पाठ इति चे

रो जस ई भवति सर्वः सर्वौ सर्वे सर्वे सर्वौ सर्वे ॥ बुर्लो नोऽनंतं पकारेफ ऋवर्णेभ्यः परस्य नकारस्य राकारादेशो
 भवति अन्ते स्थितस्य न भवति सर्वा नित्यादौ अवकुप्यं उत्तरेपि अवप्रत्याहारेण कवर्गेण पवर्गेण च मध्ये व्यवधानेऽ
 पि भवति नान्ये सर्वेण सर्वौभ्यां सर्वैः सर्वादेः स्मट् सर्वादेरकातात्परस्य चतुर्थे कवचनस्य स्मडागमो भवति सर्वस्मै स

तत्तथापि जसि ई इति च्छेदः जसि इति स्थानस्य प्रमी अन्येतु जस इति तांकेतिकं वक्ष्यते मेवेति अंतस्येव प्राप्नोच सर्वोदे सार्थगुरुकरणमृतद
 सत् गुरुः सिच्च सर्वस्येत्यत्र गुरुस्य स्यानेकवर्णादेशो पलस्य कत्वस्य त्रेयडित्यत्र उक्तरणेन ज्ञापनात् अन्यथादिव औत्सर्ज्यादौ औका
 रादीनां द्विमात्रत्वेन गुरुत्वात् सर्वादेशप्रसंगात् बुः इति ४ यचरच अचरपांसमाहारः ऋतस्मात्तुः अत्र रेफात् परस्यापि न स्पणत्वाकरांस
 मानपदस्पणत्वविधिज्ञापकं अवेति २ अवप्रत्याहारः कुः कवर्गेः पुः पवर्गेः एते व्यंसेः समस्तौर्वातरे व्यवधानेपि पूर्वोक्तनिमित्तान्न स्पण
 त्वमित्यर्थः अपिशब्दोऽनुक्तसमुच्चयार्थः तेन पर्याणदमित्यादौ आङ् पदव्यवधानेपि णत्वम् तथा च अनुस्वारविसर्जनीयकस्य व्यवधा

सर्वसर्व

सा टी
सा प्र
पू
१६

नेपिरिंगणं उरः केण उरक्केण उरक्केणेत्यादि सर्वादेः २ अत्रपद्यपि स्मृष्टित्वादकश्च कित्वादाद्यंतस्यानत्वेनोभयोरविरोधस्तथापि ब्राह्मणेभ्यो
दधिदीपतो कौडिन्यायतकमित्युक्ते कौशिन्यस्यापि वाराणांतः पातित्वादधिदाने पात्रेऽपि साक्षाच्छिद्येन तक्रदानेन वाध्यते तथाऽत्रापि त
कौशिन्यन्यायेन सर्वादेः स्मडेव अत इति विभक्तिप्रकरणात्वादिभक्तेरेव ततश्च सर्वमतिसर्वात् इत्यादावतसातत्यगमन इत्यस्य किपि।

वाभ्यां सर्वेभ्यः पंचम्येकवचने सर्वडः सिद्धिस्थिते ० अतः सर्वादेः अकारांतात्पर्येण स्मडागमो भवति सर्वस्मात् स
वाभ्यां सर्वेभ्यः सर्वेभ्यः सर्वस्य सर्वयोः सुडाम सर्वादेः परस्यामः सुडागमो भवति सर्वेषां डिः स्मिन् सर्वादेरकारांतात्परो डिः
स्मिन् भवति सर्वस्मिन् सर्वयोः सर्वेषु एवं विच्चादीनां मेकशब्दपर्य्यता नो रूपं ज्ञेयं उतरउतमौ विहाय तो प्रत्ययौ ततस्तं
देताः शब्दाग्राह्याः पूर्वादीनां तु नवादीनां जसि ईकारो वावक्तव्यः पूर्वपूर्वाः परे पराः इत्यादि उः सिडपोः स्मात्स्मिनो।
वावक्तव्यो पूर्वस्मात्पूर्व्वात् पूर्वस्मिन् पूर्व इत्यादि प्रथमचरमतया इत्यादेकतिपायने मानां जसी इकारो वावक्तव्यः
प्रथमे प्रथमाः चरमे चरमाः सेषदेववत् तया यडौ प्रत्ययोः तीयस्य सर्वस्य वद्रूपं डिः तु वावक्तव्यं द्वितीयस्य द्विती
यस्मात् द्वितीयात् द्वितीया तीयस्मिन् द्वितीये एवं तृतीयः उभयस्यो नित्यं द्विवचनात् उभौ उभौ उभाभ्यां २ उभयोः उभ
योः उभयशब्दस्य द्विवचनाभावात् देकवचनवद्भवने भवतः उभयः उभये उभयं ० उभयान् उभयेन उभयैः उभयस्मै

तत्रोपे सर्वादेः परस्यापि अतस्मात् उभावः सिरदित्यतो मण्डकं तुत्या विभक्तिविपरिणामे उ न सेरित्यनुवृत्तेर्वा सुदइति २ अत्रपद्यपि सामान्येन सर्वा
दिभ्यस्सु द्विधौ सर्वादिगणां तर्वातिनोऽत्रातुक्स्यापि भवदस्य प्रसंगः अङ्गीत्यतोऽदित्यनुवृत्तावावंतानां प्रसंगस्तथाप्यावतानां सुद्विध्यर्थे ॥

हेतुर्वा हेतुर्वा
हेतुर्वा

२१

दि ताभ्याप

उभयैः उभयैः
उभयैः उभयैः
१६

४ त वः से र्त्वे वः

आपडत्यनंतरसुत्रमनुवर्तनीयं अत्रामशितिलुप्रयंचम्यतावर्णप्रस्येयोवाविपरीतनिर्देशात् लक्षणप्रतिपदोक्तयोः प्रतिपदोक्तस्यैवग्रहणं ननु ला
क्षणिकस्येति वा युवा मित्यादौ सुट् न उत उत मविति न केवलाप्रकृतिः प्रयोक्तव्या न च केवलप्रत्ययइति केवलपोस्तयोः प्रयोगौ संभवान् प्रत्यया
ग्रहणे न तदंतस्येति तदंतग्रहणमित्यर्थः प्रथमेति नेमसब्दस्य प्राप्तिविमाणात्वाच्छेषं सर्ववत् अन्येषां त्वप्राप्तिना देववत् त्रयीत्यादौ डीवर्थं तं पउप
दौ संख्यायामित्यपठयित्वात् पाउपटावित्यपपाठउभयसब्दस्यापउं तत्वेन विकल्पप्राप्तावपि सर्वादिषु साक्षात्पाठद्वयान्नत्वाद्वा नित्य
मेव अपठश्चावयवार्थकत्वाद्भौ अवयवौ यस्येति विग्रहे एकवचनानात्वम् येषामिति च बहुवचनानात्वमद्वयोरवयविनोर्द्वयवयवासम्भ

अकारांतपुल्लिङ्गो माससब्दः मासस्योऽङ्गो यो वा मासशब्दस्याकारस्य लोपो वा भवति सर्वासु विभक्तिषु परतः माः मा
सः मासौ मासौ मासः मासाः मासे मासे मासौ मासौ मासः मासान् मासामासेन माभ्यां मासाभ्यां माभिः मासेः मासे
मासाय माभ्यां मासाभ्यां माभ्यः मासेभ्यः मासः मासात् माभ्यां मासाभ्यां माम्यः मासेभ्यः मासः मासस्य मासोः मासः
सयोः मासां मासानां मासि मासे मासोः मासयोः मास्यु मासेषु हेमाः हेमास हेमासौ हेमासौ हेमासः हेमासाः आका

गउभयसब्दस्य द्विवचनाभाव आर्थिकः तीयस्य इति तीयप्रत्ययान्तप्रातिपदिकस्यैवत्यर्थः ततश्च प्रातिपदिकग्रहणे लिंगविसिष्टस्यापि ग्रहणमिति
द्वितीयाः द्वितीयापेक्षया घपिसजातीयापेक्षादौ तीयप्रत्ययान्तत्वाभावादर्थवद्ग्रहणेनानर्थकस्येति वा तदभावः मासस्येति माससब्दस्याकार
स्यवा लोपो भवति ससादौ विभक्तावितिकेचित् पाददन्नासिकादृदयनिसा असृजप्रषदोषयकत् सकृत् उदक् आससब्देनभ्यः पदुदत्तनस
हरनसू असृजप्रषदोषयकत् शकन् उदन् आसनादयः शब्दाः पृथगेव लोकाद्वा शस्यभृतिष्वेवामेते आदेसा यथा संख्यमूल्याः लोपस्यादे
शविसेवात्वात्पट्टीनिर्दिष्टत्वादेवांस्याकारस्य सिद्धौ अधिकवर्णग्रहणस्याधिकार्थसिद्धेर्वाशब्दाद्देवोर्थोऽवसेयः वस्तुतस्तु पदादयः पृथक्श

नमेव १ सर्वविधिभ्यो लोपविधिर्वलवानिति धिलोपेयश्चात्प्रत्ययलोपोऽप्रत्ययलक्षणमिति तदाश्रयं कार्यं डस्य १ डकारोऽपलक्षितो अः डस्य
सच डसि डसोरेवेत्यभिप्रेत्याक्तं डसि डसोरेकारस्येति अधेरिति ऐसखरित्यत्राधेरित्यनुवृत्तेस्तस्य च विभक्तिविपरिणामेन सप्रमीवहुवचनांत
त्वेन धिवर्जितेषु पचस्वित्यर्थादेकाराभावेपीत्यर्थः अन्यथैव सखरित्यस्य डवोरुच्चात् षष्ठीनिर्दिष्टस्येति षष्ठीनिर्दिष्टः षष्ठीतत्वेनोद्दिष्टस्तस्य

मानुः मान् भावनवः भानुं भानून् भानुना भानुभ्यां भानुभिः भानुवै भानुभ्यां भानुभ्यः भानोः भानुभ्यां भानुभ्यः भानोः भान्वोः ।
भावनां भावौ भावस्ये भावोऽयमिह मिह उच्यते ॥

भानूनां भानौ भानुषहे भानोऽन्मादिशशि शब्दस्य भेदः सैर्द्धिः सखिशब्दात्परस्य सेरधेर्डा भवति सच डित् इति वा हिलोयः

सखा अथैरिति विसेषणादेकारो धिविषये हे सखे हे सख्यः सखिशब्दस्यैकारो भवति पंचसु परेषु षष्ठीनिर्दिष्टस्यादे सख्यं

दंतस्य ज्ञेयः सखा यो द्विवचनस्य वा छंदसि द्विवचनस्य औ-आ भवति वेदे सखाया सखायः सखायं सखायौ सखीनः स

खियत्पौरीक सखियतिशब्दयोरीगागमोभवति टाडे डिषुपरतः दीर्घत्वान्नाना सरव्या आगमजमनित्यं सखिना पा

तिना सखिभ्यां सखिभिः सख्ये सखिभ्यां सखिभ्यः कृदे सखिपतिशब्दयोर्कगागमो भवति उ सिङ् सोरकारे सङित

सख्यः सखिभ्यां सखिभ्यः सख्युः सख्योः सखीनां सप्रम्येकववनेडेरौडित्योकारेकतेसखिपतिशब्दयोरीमागमोसख्यौ

सर्वोः संख्ययुतिसदस्यप्रथमाद्वितीयोऽहंरिशब्दव्यक्रियाः तृतीयादौ तु सखिसद्व्यक्रियाः यतिरसमासस्य
वसखिवहकव्यः ततः समासात्तस्य नादयो भवन्ति प्रजापतिना प्रजापतयेऽद्याद्विशब्दो जिन्यं

वसारेववदन्त्यः जतः समासात्तस्य नादयो भवन्ति प्रजापतिना प्रजापतयेत्यादि हि शब्दानि न्य
भीकारात्परस्य उस्तिउत्ता एका एव उकारे भवति इति

सखापमित्यत्र परत्वात्कृताकृतप्रसजित्वेनानित्यत्वाच्चैदावैकारे समानत्वाभावाच्चाश्रयोऽस्येत्येकारलोपः सखिपात्योऽयं ज्योतिरा

एकदेशविकृतमनस्यवत् १ यथा अक्षहिनी अक्ष पथा पुनर्हिनी अक्ष-

०६ दिनांक २५

सा टी
सा प्र
३
१८

उत्तरः

स्वविधावपिकृत्वा प्रसंगित्वा तथैव सर्वे दीर्घत्वेपि नानस्यात्तथापि तद्विधेर्नैवान्नित्यत्वज्ञापनात्सप्रत्येकवचने प्रथममौकारः सखिना वानरेन्द्रण अन्यत्र।
 यतिना सहेत्याघावप्रयोगसिद्ध्यर्थमाह आगमजमिति आगमाज्जायते इति आगमजंतदनित्यमित्यर्थः अनित्यमागमाज्जायते इति परिभाषा
 या इति भावः ऋ ३ २ अत्र यदि हे इति कृत्ये कवचनमभिप्रेतं स्यात्तर्हि हे इत्यास्यानुवृत्ते वृत्तेरेव प्रनयं हरां न कर्ष्यात्तस्माज्जकारोपलक्षितः अः उल्ल।
 स्मिन् हे इत्यभिप्रेत्याह उ सिउ सारकार इति अतः ३ तपरकरणेन तावन्मात्रस्यैव ग्रहणादुच्चार्य इत्या गृह्यते तस्या दीर्घादुच्चार्यभावः ऋ ३ ३ अत्र ह्रस्वो
 वेत्यतो वा न कर्षणाद्यौ काचस्वीती सव्दाभ्यामपि ऋ कृतं च सुखमात्मन इच्छति सुखीयति सुखीयतीति सुखीः तस्य सख्यः एवं सुतमात्मन इति
 सुतीयतीति सुतीः तस्य सुखः तस्या सह सेन वर्तते इति सखः तमिच्छतीति सखीः तस्य सख्यः तकारस्यान जादृणां दीर्घादुच्चार्ये तेन नमिच्छति लनीय
 तिलनीयतीति लनीः तस्य लन्यः केन केचित् सख्यः सुत्यः सख्यः अन्यः पतसखी सव्यस्य सप्रत्येकवचने आदावी गागमो भवति दीर्घत्वादात्वा
 द्विवचनांतः द्वि औ इति स्थिते त्वदादेर्घः स्यादौ त्वदादेर्घकारो भवति स्यादौ परे द्वौ द्वौ द्वाभ्यां द्वयोः द्वयोः त्वदादीनां धेर
 भावः त्रिशब्देनित्यं बहवचनांतः त्रिजस इति स्थिते इति त्रयः त्रीन् त्रिभिः त्रिभ्यः त्रिभ्यः त्रैर्यइ त्रिशब्दा स्यायडादेशो भ
 वति नामि परे ॥ भावः आदावौत्वे टिलोपे च एकदेसविकृतन्यायेन ईगागमे निमित्ताभावेनैमि नित्यत्वाव्यभाव इति न्यायेनौत्वनिवृत्तिः स्यादौ
 त्यतो निमित्ताभावन्यायस्यानित्यत्वमभिप्रेत्याह सप्रत्येकवचना इति अयं भावः औत्वस्य डित्वाटिलोपे निमित्तयोरिदुत्तोरभावेन सर्वत्रौत्वनिवृत्तिः
 न्यायस्यातद्विधिवैयर्थ्यायात्तदनित्यत्वं न्यायस्यावसीयते लोकेपि निमित्तदराद्यभावे घटाद्यनयायदर्शनाच्च शोभनः सखा सुसख्येत्यादौ।
 समासेपि सखिसव्यस्य समास एवेगादिकार्यं यथा तथा तत्सहोक्तस्य पतिसव्यस्येत्यर्थः अन्यथा सविकार्यातिदेशोडादेरपि प्रसंगस्स्यात् हरि
 सव्यदिवत्यासि कद्विवचनांतत्वे सिद्धे वचनारंभसामर्थ्या नित्यद्विवचनान्नत्वप्राप्तौ नित्यग्रहणं स्यात्सार्थमलदात्यदे ४ ॥ ॥ ॥ ॥

राम
१८

तदशब्देनैकदेशेन समुदायोपलक्षणात् तदभादिष्येति तज्जगत्संविज्ञानो बहुव्रीहिः नन्वस्यत्पदादित्वाद्दस्यमइति मः स्यादिति चेत् सत्यं न इह
 त्वादाविवात्रापिदकारसहिताकारस्य मकारसहिताकारविधेरत्रचकारस्य तत्त्वात्तदभावः त्रैरिति २ त्रिसदस्यवहुवचनात्तत्त्वेन सद्वनिर्देसादत्रै
 कवचनम् अनेकवर्णादेशत्वेन गुरुत्वात्सर्वस्य प्राप्तावाह डिदंतस्येति ० गौणत्वे तु पिपत्रीणामित्येव कतिसद्वदितिका संख्यायेषामिति सेवा
 डिदंतस्य वक्तव्यः त्रयपारां त्रिषु कतिशब्दो नित्यं बहुवचनात् जसससोर्लुक् कतिसद्वज्जसोर्लुक् क्तव्यः लुकि नृत्तनिमि
 त्तं कतिकतिकतिभिः कतिभ्यः कतिभ्यः कतीनां कतिषु त्रिषु लिंगेषु चाप्यं स्वरूपः ईकारांतः षड्विंशः सुश्रीशब्दः य्वोर्धातोर्
 युवौस्वरे धातोरीकारोकारयोरियुवौ भवतः स्वरे परे सुश्रीः सुश्रियौ सुश्रियः हे सुश्री हे सुश्रियौ हे सुश्रियः सुश्रियं सुश्रि
 यौ सुश्रियः सुश्रिया सुश्रीभ्यां सुश्रीभिः सुश्रिये सुश्रीभ्यां सुश्रीभ्यः सुश्रियः सुश्रीभ्यां सुश्रीभ्यः सुश्रियः सुश्रियोः
 सुश्रियां सुश्रियि सुश्रियो सुश्रीष तथैव सुधीशब्दः ऊकारांतः षड्विंशः स्वयंभू सद्ः स्वयंभूः स्वयंभुवौ स्वयंभुवः स्वयं
 भुवम् स्वयंभुवौ स्वयंभुवः स्वयंभुवा स्वयंभूभ्यां स्वयंभूभिः स्वयंभुवे स्वयंभूभ्यां स्वयंभूभ्यः स्वयंभुवः स्वयंभूभ्यां स्वयंभूभ्यः
 स्वयंभुवः स्वयंभुवोः स्वयंभुवां स्वयंभुवि स्वयंभुवोः स्वयंभूषु सेनानी सद्स्या विसेषो ह स्वादौ सरादौ तु विसेषः सेनानी से
 नी औ इति स्थिते य्वाधातोरेवपवसंयोगः पूर्वोपस्मादोकाराद्दकाराद्वा सितदं ॥ निपात्याः कत्याद्यः इति उक्तं तत्त्वेन नि
 पातितात्कतिसद्वत्तत्त्वेति सूत्रेण जसससोर्लुगित्यर्थः सूत्रे चरः संख्याया इत्यतः संख्याया इत्यनुवृत्ते संख्याया इत्युक्तं तत्त्वेन नि
 इतिरिति उक्तं तादपि पतिसद्वानुक् अतएव पतितेनागसीर्षाणीयति तेनागवेदना इत्यादौ या संख्यायेषां पतिसा संख्यायेषां तन्नीत्यादावपि
 संख्यार्थ उक्तं तत्त्वाज्जशसोर्लुक् लुकि नृत्तनिमित्तमित्येकारभावः त्रिषु चाप्यं स्वरूप इति वाच्यं लिंगत्वेन त्रिलिंगत्वम् बहुवचनात्तत्त्वेन च न

तेषां

हे कति

सा दी
सा प्र
३
१८

मावादि कृतविसेषाभावात्सरूपत्वं समानरूपत्वमित्यर्थः अपमित्यपलसरां पंचनप्रभृतीनां तद्योक्तमप्यांत संख्याव्यय इति पुष्पदस्मत्सदृक्त्रिषु
ष्विति ध्योः ४ अत्र पद्यपियोरिति ह्रस्वदीर्घसाधारणं तथापि ह्रस्वकारोकारांत किवंत धातुयोगाभावादीकारोकारयोरित्युक्तम् अतस्त्वन्धा
तोरित्यत्रैतत्त्वानुवर्तमानं योरिति धातौ श्वेवर्णो वर्णयोरिति साधारणो नाभिधास्यति अमिश्रसिचरत्वादिप्रवावेव विभक्तिप्रकरणत्वादिभे
क्तिस्वरैस्त्वनश्रयमित्यादौ ईकारांत मध्येपि स्वपंभू सव्यस्य उवप्रसंगादुक्तिः ध्योवा ४ धातोरवपनैर्धः संयोगः सयस्मादीकारादृकारान्पूर्वोना
स्ति तौ धातोः ईकारोकारौ अनेपस्यस्वंविधो योऽनेकस्वरः सव्यपावीकारोकारौ तयोर्कास्वकारौ भवतः इत्यर्थः वर्षाभूषणभूष्यो मतिरित्योऽ
तस्यानेकस्वरस्य ईकारस्य ऊकारस्य च यकारवकारौ भवतः स्वरेपरे वर्षाभूषणभूष्यतिरिक्तभूषाब्दसुधीसव्यौ वर्जयित्वा
वाग्रहणादिष्विव दशा सेनान्यौ सेनान्यः हे सेनानीः हे सेनान्यौ हे सेनान्यः सेनान्यं सेनान्यौ सेनान्यः सेनान्या सेनानी
भ्यां सेनानीभिः सेनान्ये सेनानीभ्यां सेनानीभ्यः सेनान्यः सेनानीभ्यां सेनानीभ्यः सेनान्यः सेनान्योः सेनान्यादीनां वा
मोनुद्वक्तव्यः सेनान्यां सेनानीनां आम्हेः आवंतादिवंता नीसंवाच्चोत्पद्यते रामादे सो भवति सेनान्यां सेनान्योः सेना
नीषु ॥ ५ न्यो यो भूषाब्दांतः उ सुधीसव्यश्च तं वर्जयित्वा केवलभूषाब्दस्यानेकस्वरत्वाभावादेवा प्राप्ते सदनप्राप्ते प्रतिषेधः एवंविधे निपा
मकाये सायामाह वाग्रहणादित्वासव्यवस्थितविकल्पार्थत्वादित्यर्थः विवक्षेत्यनेन प्रयोगानुसारतौ पथेष्टः व्यवस्थाविज्ञानात्
दृग्भूकारभूभ्यामप्यन्यस्येत्पवसेपम् ० तथा गतिकारकेतरपूर्वस्यैव नेह श्रुधियौ परमधियौ गतिसंज्ञाच गतिश्चेत्यादिना लोकोक्तोऽवगंतो
व्या उन्या वित्यादावुपसर्गाधात्ववपवयोः संयोगान्नान्न निषेधः सेनानीनामहंस्कंदइत्याद्यार्षप्रयोगार्थमाह सेनान्यादीनामिति छंद
स्येव आदिसव्यात् मोनामित्याद्यपि आम्हेः २ अत्रापः नियश्चेत्तनुवर्तते यः सेरा अत्र पद्यपि परत्वात्पंचसित्परप्राप्ति तथापि तल्लोपसंभ

राम
१८

॥ श्री लो शं ग ॥

पितरौ पतनः ॥ धोरौ नकारान्तात्परे रभवति ॥

वान्निरवकासत्वाच्च आसवपंचसु १ कर्तृणीकलइत्यादीपरत्वात्तुमावाकान्तरप्रसंगः नृणामेकोगम्यस्त्वमसिययसामर्णवइवेत्यादिप्रयोगो

वातप्रमीशब्दस्य भेदः वातप्रमीः वातप्रम्यो वातप्रम्यः हेवातप्रमीः हेवातप्रम्यो हेवातप्रम्यः वातप्रमीं वातप्रम्यौ वातप्रमी
नवातप्रम्या वातप्रमीभ्या वातप्रमीभिः वातप्रम्ये वातप्रमीभ्यां वातप्रमीभ्यः वातप्रम्यः वातप्रमीभ्यां वातप्रमीभ्यः वातप्रम्यः
म्यः वातप्रम्योः आमिनुट् वातप्रमीनां डौ तु सवर्णे दीर्घः वातप्रमी वातप्रम्योः वातप्रमीषु एवं ग्रामणी प्रभृतयः सेनानीवत्
ऊकारांताश्च युवल्प्रभृतयः ऋकारांतपद्धिगः पितृशब्दः सेरा ऊकारांतात्परस्य सेरा भवति सच डित्वा हे लोपः ।
पिता अयं च सु ऋकारोः भवति पंचसु परेषु सच डित्वा हे पितः हे पितरौ हे पितरः पितरं पितरौ पितृन् पित्र्यं पितृभ्यां पितृभिः
पित्रे पितृभ्यां पितृभ्यः पितुः पितृभ्यां पितृभ्यः पितुः पित्रोः पितृणां डौ ऋकारस्या र भवति डौ परे पितरि पित्रोः पितृषु एवं
जामातृमात्रादयः नृशब्दः नानरौ नरः नरं नरौ नृन् नानृभ्यां नृभिः नैनृभ्यां नृभ्यः नुः मनृभ्यां नृभ्यः नुः न्नोः नुर्वीना ।
मि दीर्घः नृशब्दस्य नामिपरेवा दीर्घो भवति नृणां नृणां नरिनोः नृषु हेनः हेनरौ हेनरः कर्तृस्य पंचसु विशेषः स्तुरार
सकारत्प्रत्ययसंबन्धिन ऋकारस्या भवति पंचसु परेषु कर्तृसिद्धिस्थिते यदादेशस्तद्वज्रवति सेरा डित्वा हे लोपः कर्तृ
कर्तारौ कर्तारः हे कर्तः हे कर्तारोः हे कर्तारः कर्तारं कर्तारौ कर्तृन् कर्त्री कर्तृभ्यां कर्तृभिः कर्त्रे कर्तृभ्यां कर्तृभ्यः कर्तुः क
र्तृभ्यां कर्तृभ्यः कर्तुः कर्त्रोः कर्तृणां कर्तरि कर्त्रो कर्तृषु एवं नृहोत्प्रशास्त्रप्रभृतयः ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

गास्यार्थमाह नुर्वेति नृशब्दस्य नामिपरेवा दीर्घ इत्यर्थः नुर्वेति सत्रमर्थतो व्याख्यातमस्तुः २ सचत्प्रश्नस्तत्तस्यस्तु आगमाउशासनः ।

अभिज्ञानः प्रथिमाः शिवाज्ञानः प्रथिमाः
उत्ति जानः प्रथिमेऽनमः ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

सा ३
सा ३
पू
२०

स्थानित्वानुमभावः लिंगवचनव्यत्ययोवा अतोऽउरित्यतः कृत इत्यनुवृत्तस्य चतुर्त्वात्तावन्मात्रयहरोतिस्त्रः चत्स्रः प्रिपतिस्त्रौ प्रियचतन
स्त्रावित्यादौ ऋकारस्य ऋकारातिदेशान्नारततश्च सकारसंवेधी सस्त्रावस्य ऋकारः उकारान्नस्यापोतिपंचसित्यस्य शोरप्यपलक्षणत्वात्प्रियको
ष्टृणामित्यादिशशित्प्रत्ययवद्भावभावादिनेत्ययवद्भावव्याभावस्तस्मात्पंचसुत्प्रत्ययवद्भावो विधीयते तृतीयादौ स्वरादौ च वेत्यवसिष्टेशसित्ता
उकारांतस्य क्रौष्टशब्दस्य भेदः उकारांतस्यापि क्रौष्टसब्दस्य पंचसंविधुत्प्रत्ययांतस्यैव रूपं वक्तव्यं क्रौष्टा क्रौष्टारौ क्रौष्टा
ः क्रौष्टारं क्रौष्टारौ सशित्प्रत्ययांतद्भावभावात् क्रौष्टना तृतीयादौ स्वरादौ त्प्रत्ययांततावो वक्तव्या क्रौष्टा क्रौष्टना क्रौष्ट
भ्यां क्रौष्टभिः क्रौष्टे क्रौष्टवे क्रौष्टभ्यां क्रौष्टभ्यः क्रौष्टुः क्रौष्टौः क्रौष्टुभ्यां क्रौष्टुभ्यः क्रौष्टुः क्रौष्टौः क्रौष्टौः क्रौष्टौः क्रौष्टौः क्रौष्टौनां न
डागमो कृते हसादित्वात्स्वभावो नास्ति कृताकृतप्रसंगीयो विधिः सनित्यः नित्या नित्ययोर्मध्ये नित्यविधिवत्त्वेवान्
क्रौष्टरि क्रौष्टौ क्रौष्टौः क्रौष्टौः क्रौष्टुषु ऋकारांताल्कारांतारुकारांतश्चाप्रसिद्धाः एकारांतः पृथ्विगः सुरेशब्दः रै
स्मिं रेशब्दस्याकारादेशो भवति सकारभकारादौ विभक्तौ परतः सुराः स्वरादौ सर्वत्रायादेशः सुरायौ सुरायः हेसुराः हेसु
रायौ हेसुरायः सुरायं सुरायौ सुरायः सुरया सुराभ्यां सुराभिः रित्यादि ओकारांतः पृथ्विगो गोशब्दः ओरौ ओकारस्यो
कारादेशो भवति पंचसुषरेषु गौः गावौ गावः हेगौः हेगावौ हेगावः आर्मे शसि ओकारस्यात्वं भवति ॥ ॥ ॥

अतिद्वर्हिः मलर्हे अलर्हे कार्यं कर्त्तव्ये वहीर्हे मसिद्धं स्यात् अकृतं कृतं पातिति धानिमित्तं विता सोम एव दृष्टान्तप्रयुक्तं को

वदन्त्यर्थः ननु क्रौष्टनाभित्येव कथं पक्षे त्प्रत्ययांतत्वाभाव इत्यत आह कृताकृतप्रसंगीतियः कृतेऽपि प्रसज्यते ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

श्रीगणेशाय नमः

हे क्रौष्टे हे क्रौ
ष्टा तै हे क्रौ
ष्टारः

क्रौष्टा क्रौष्टारौ क्रौष्टा
ः क्रौष्टारं क्रौष्टारौ क्रौष्टा
भ्यां क्रौष्टभिः क्रौष्टे क्रौष्टवे
क्रौष्टभ्यां क्रौष्टभ्यः क्रौष्टुः
क्रौष्टौः क्रौष्टुभ्यां क्रौष्टुभ्यः
क्रौष्टुः क्रौष्टौः क्रौष्टौः
क्रौष्टौः क्रौष्टौः क्रौष्टौः
क्रौष्टौः क्रौष्टौः क्रौष्टौः

राम
२०

व्यादाहजरेइत्यत्रजरसंभावः इडभ्याम् । वेपुवेडाभ्यतोयानुरतेर्नित्यस्त्रीलिंगानामेव नानिपतलिंगानां शुचिमुडपुप्रभतीनां साकयपनास्त्वो
कामपीच्छति स्त्रीयां योरिति विप्रताचष्टे इत्युच्चेति वमभावाश्चानित्यत्वात् व्यत्ययो वा अत्रापि नित्यस्त्रीलिंगयोरित्येवाडागमाभावे ॥

आवंतास्पटोसोः परपोरेत्वं भवति । अपादेशः गंगया गंगाभ्यां गंगामिः डितां पट आवंतात्परेषां डेः डसि डसडि इत्यनेषां
पडागमो भवति गंगयां गंगयोः गंगासु एवं अहमेधाशालामालाहेलादोलाप्रभृतयः सर्वादीनां तु डिः तु विसेषः पटो ।
च आवंतात्सर्वादेः परस्पपटः सुडागमो भवति पूर्वस्य चापोकारो भवति सर्वस्यै सर्वाभ्यां सर्वाभ्यः सर्वस्याः सर्वाभ्यां सर्वाभ्यः
सर्वास्याः सर्वयोः सर्वासां सर्वस्यां सर्वयोः सर्वासु अकारांतो जराशब्दः जरायाः सरादौ जरसु वा वक्तव्यः जराजरसौ जरेजरसः
जराजरसं जरांजरसो जरेजरसः जराः जरसा जयरया जराभ्यां जराभिः जरसे जरायै जराभ्यां जराभ्यः जरभ्यसः जरायाः जरा
भ्यां जराभ्यः जरसः जरायाजरसोः जरयोः जरसां जराणां जरसि जरायां जरसोः जरयोः जरासु हे जरे हे जरसौ हे जरे हे जरस
हे जराः इकारांतः स्त्रीलिंगो बुडि सवः तस्य च प्रथमा द्वितीया योर्हरि सव्यव्यक्रिया बुद्धिः बुद्धी बुद्धयः बुद्धिं बुद्धी बुद्धीः स्त्रीत्वा
च्छोनत्वाभावः बुद्ध्या बुद्धिभ्यां बुद्धिभिः इडभ्याम् स्त्रियां वर्तमानाभ्यां मि कारो काराभ्यां परेषां डितां वचवां नां वा अडा ।
गमो भवति बुद्धे बुद्धये बुद्धिभ्यां बुद्धिभ्यः बुद्ध्याः बुद्धेः बुद्धिभ्यां बुद्धिभ्यः बुद्ध्याः बुद्धे बुद्ध्योः बुद्धीनां स्त्रियां चोः इत्युच्चेति वमभावाश्चानित्यत्वात् व्यत्ययो वा अत्रापि नित्यस्त्रीलिंगयोरित्येवाडागमाभावे ॥
स्मात् इवरांतादुवर्णांताच्च परस्पडेः रामादेशो भवति बुद्ध्या अडागमाभावे आमोऽप्यभावः बुद्धौ बुद्ध्योः बुद्धिषु एवं मतिभू
तिवृत्तिरुचिकृत्तिसिद्धिसांतिभ्यां ति आलिशक्तिप्रभृतयः एवं धेनुरज्जुप्रभृ
आमोऽप्यभावः वक्तव्य इत्यर्थः ॥ हसेपः ३ हसश्च ईपच हसेपतस्मात् लब्धस्वरत्वात्सर्वत्वं सोत्रं वा अत्रापि ईरुपः ईपइति ईपविवक्षया निजो

पुनपुनसकपोरपिजरस वक्तव्यत्वाद्दश ॥ ० ॥

ॐ नमः शिवाय ॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

तः कौशां व्यानिः कौशां विस्त्रिः सिलोपाभावः पद्यमिह संज्ञां योगांतलोपो नापिः सिद्धिस्तथापि कलौ ल्ये इत्यादीनां ककारांतानां किपि स्तोराघो
 श्चेति विसेषस्य कल्योपविधेः प्रसंगेनानिर्दिष्टात् ० धौ २ वेपुव इत्यो वा नु कर्षणा नित्यस्त्रीलिङ्गानां स्त्रीदर्ज मनिपुवंतानां भित्तिव्यवस्थावसेया अधातोः
 रितितु अनिपुवंतो फलस्यार्थं अन्यथा प्रकृष्टाधीः प्रधीरिति विग्रहे नित्यस्त्रीत्वे प्रधीसर्वकारस्य धातोर्हस्यतान स्यात् इपुवंतत्वाच्च हे श्रीः हे भरिया
 दोन हस्यत्वम् विमानना सुभुक्तः पितुर्ह इत्यादि प्रयोगादौ सुभुः स्त्रीवदिति हस्य इति केचित् ० ननु हस्यत्वे इकारांतत्वाद्वा विहितस्यादिजिचेत्यस्य

तयः स्त्रीलिङ्गाः धेनुः धेनू धेनवः धेनूं धेनू धेनूः धेन्वा धेनुभ्यां धेनुभिः धेन्वे धेनवे धेनुभ्यां धेनुभ्यः धेन्वाः धेनोः धेनुभ्यां धेनुभ्यः
 धेन्वाः धेनोः धेन्वोः धेनूनां धेनौ धेन्वोः धेनुषु इकारांतः स्त्रीलिङ्गो नदीशब्दः हसेयस्सेह्योपः हसांता दीवंताच्च पर
 स्पसेलौपो भवति नदी नद्यौ नद्यः धौ हसः इवर्णो वर्णो योरधातोः स्त्रियां धौ परे हसो भवति हेनदि हेनद्यौ हेनद्यः नंदी
 नद्यौ नदीः नद्या नदीभ्यां नदीभिः डिता मयस्त्रियां मीकारांतादुकारांताच्च परे कां डितां वचनानामडागमौ भवति नद्यै
 नदीभ्यां नदीभ्यः नद्याः नद्योः नदीनां नद्या नद्योः नदीषु एवं गौरी सरस्वती ब्राह्मणी कुमारी किसीरी कलभी प्रभृत
 यः लक्ष्मीशब्दस्येवंतत्वाभावात् सेलौपो नास्ति लक्ष्मीः लक्ष्म्यो लक्ष्म्यः शेषं नदीवत् ० हे लक्ष्मी स्त्रीशब्दस्यैवंतत्वा
 सेलौपोऽस्ति स्त्री ॥ ॥ ॥ श्रीरामायनम् ॥ ॥ ॥

म वेपुव इत्यतो वा नुदतेर्व्यवस्थापान हस्यविधानं सामर्थ्याच्च ० अन्यथा एच्चो इत्येव कर्पात् ० स्त्रि
 पाद्योरित्यतो हस्यदीर्घसाधारणानुदतेरिवर्णो वर्णो योरित्यक्तम् डितां २ पद्यमिह स्त्रीपां प्योरित्यतो हस्यदीर्घसाधारणानुदतिस्तथापीडभ्यामित्यनेन
 हसाभ्यां विकल्पेन विधानात्परिसेवादीनां कारांतादुकारांताच्चेत्यक्तम् अत्रापि नित्यस्त्रीलिङ्गानां भित्तिव्यवस्थावसेया अधातोः

सा० दो इमीशब्दस्येति लक्ष्मिमुद्वेतीप्रत्ययांतत्वादित्यर्थः तदुक्तम् अवीलक्ष्मीतरेतंत्रोहीधीश्रीरामुणादितः सप्रानामपिसव्यानांलोपोनकदाचनेतिस्त्रीसा।
 सा० प्र इत्येतिस्मापतेस्त्रीत्वेइ२३तिइतिटित्वादीवतत्वादित्यर्थः स्त्रीभुवोः१ अमुचनवस्थाने अस्मात्प्रत्ययेधातोस्वरगाभावाडवप्राप्तावारम्भः वाम्सा।
 पू० सीत्यत्रपद्यपिस्त्रीभुवोरित्यतरकयोगनिर्दिष्टानांसहवाप्रवृत्तिः सहवानिवृत्तिरितिभूशब्दस्याप्यनुवृत्तिलयापिवाशब्दव्यवस्थायानास्यविकल्पः
 २२ वेपुवइत्यत्रवासब्दस्यव्यवस्थितार्थत्वेनस्त्रीशब्दस्येयंतत्वेपि अयोविकल्पाभावान्नित्यमतिशेषंनदीवदित्युक्तम् वेपुवः २ इपचउवच् इत्यवता।

स्त्रीभुवोः स्त्रीशब्दस्यभूशब्दस्यचइपुवौभवतस्सुरेयरेस्त्रियौस्त्रियः हेस्त्रिहेस्त्रियौहेस्त्रियः वामससिस्त्रीशब्दस्यअमि
 शसिचपरेवाइयादेशोभवति स्त्रियंस्त्रीस्त्रियौस्त्रीः स्त्रियास्त्रीभ्यांस्त्रीभिः। खशेषंनदीवत् श्रीः श्रियौश्रियः श्रियंश्रियौ
 श्रियंश्रियाश्रीभ्यांश्रीभिः वेपुवः इपवंतातस्त्रियावर्तमानानडिः तावचनानाम्वाडागमोभवति स्त्रियास्तुनित्यंश्रियैश्रि
 येश्रिभ्यांश्रीभ्यः श्रियः श्रियाः श्रीभ्यांश्रीभ्यः श्रियः श्रियाः श्रियोः आदीनां वामोनुदुक्तव्यः श्रियांश्रीणां डौपरेडा
 गमाभावेआमोप्यभावः श्रियांश्रियिश्रियोः श्रीपुहे श्रीः एवंहीधीप्रभृजयोप्यनीवंताः एवंभूशब्दोभूशब्दवत् ॥ ॥

स्मात्तेनविधिसुदंतस्यस्येति इपवंतादित्युक्तम् अत्रापिनित्यस्त्रिलिंगनियमास्तुश्रियेनघेइत्यादावउपसंगः आदीनामित्यत्रश्रीसब्द
 सप्रकारवाचित्वान्नित्यस्त्रीलिंगानांस्त्रीवर्जमिपवंतानामुवादानादीनांभूणामित्यादिसिद्धिः कमारिमात्मनइहृतिकुमारिपतिकुमारि
 पतीतिकुमारिरित्यादौस्त्रीप्रत्ययांतप्रकृतिकानामधातोः किपिप्रकृतिवदितिवचनात्कमायैब्राह्मणायेत्याषूयम्मातशब्दस्यअका।

राम०
 २२

एतत्वेन न न ण इति ती प्रभावावसि सत्तादि पाठान्ते च ससाति स अतस्त्वननां दाडहिता सुया पाता मानेति स प्रेते सुखादप उदाहृता इति विचारविशेषश्च
 तत्रैव वक्ष्यते इति सारस्वतप्रसादे सरंताः स्त्रीलिङ्गाः अतो मतपरकरां सुखमुखाच्चारणा यौ अकारांतस्य हे स्वने न व्यावर्तत्वाभावात् पेनना प्रा
 प्रयो विधिररभ्यते सतस्वबाधक इति लुको वा र्थः अनेकाक्षरत्वेन गुरुत्वात् सर्वस्यैवामः स्थानांत्यमकारमात्रस्य नन्वत्राम् एव विधीयतां ।
 सरंत्यस्याभावाद्वा घंतन्यायेन सर्वस्य स्यात् अमोप्यंतस्यैव भविष्यति अमविधिसामर्थ्याच्च लुम्भावोपि भविष्यतीति चेत्सत्यम् अमोमस्यमवि

वधूजम्वादीनां नदीशब्दवत् वधूः वध्वौ वध्वः वधूं वध्वौ वधूः जंबूः जंबौ जव्वः हेजंबुहे जव्वौ हेजव्वः ऋकां रंतो मातृश
 ब्दः माता मातरौ मातरः मातरं मातरौ मातृः शशीति दीर्घत्वं सेवंपितृवत् रेसब्दः सुरैसब्दवत् नौसब्दो ग्लौसब्दवत् गोश
 वस्तुपूर्ववत् इति स्त्रीलिङ्गाः अथ सरंतानपुंसकलिङ्गाः प्रदर्शते अकारांतो नपुंसकः कुलसब्दः तस्य प्रथमा द्वितीये ।
 कवचने । अतो म अकारांतानपुंसकलिङ्गात्परयोः स्पमोरम् भवति अधौ अमोऽम् ग्रहणं लुग्यावृत्त्यर्थं अम्प्रासो
 रस्य कुलं ईमो नपुंसकलिङ्गात्परौ ईकारमापद्यते कुले जशशसोः सिः नपुंसकलिङ्गात्पर्योर्जशशसोः सिर्भवति स
 कारः सर्वादेशार्थः गुरुः शिच सर्वस्य वक्तव्यः नमयमः नपुंसकस्य नुभागमो भवति सौपरेप ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

धौ कुलं यातीत्यादावनुस्वारोपिन स्यात् मविधिसामर्थ्यात् अजसंकुलमित्यादि प्रयोगासिद्धिप्रसंगाच्च ईमो मधुनी इत्यादौ दीर्घश्रवणार्थं
 दीर्घविधिः जशशसोः १ जसासाहचर्यात् सानुबंधकग्रहणेन निरनुबंधकस्येति परिभाषया वासस्यिद्धितीया बहुवचनमेवेति अतः कुं उशोददा
 तीत्यादौ शस्यत्ययस्य तद्धितस्य न स्यात् जशशसोरिति यद्येति निर्दिशादन्तस्य प्राप्तावपवादमाह गुरुरित्यादि गुरुरनेकवर्णीदेशः ननु गुरुस्य
 नेकाक्षरदेशो पल्लवकत्वेन शेरप्यनेकाक्षरत्वाद् न सर्वादेशसत्त्वसिद्धौ पथगुपादानमपार्थक्यमिति चेत्सत्यम् शब्दस्यादेरित्यत्र शिक्तरणा ।

अजवस्तुष्टां नपुंसके इत्यादिपठंति पूर्वोच्चार्य संमतिमाह उक्तं हि तिमध्यं दिनस्यापत्यं माध्यंदिनिः आचार्यः उसनसः उसनसवत् स्त्रिरूपं नयाणां रु
पाणां समाहारस्त्रिरूपं त्रैलोक्याणां त्वर्थः षष्ठिकामपतेतया इगंते इ उक्तं लवर्णां ते नपुंसके गुणं च वक्षितं तौरवार्थं व्याख्या प्रपदयोत्राणां मध्ये
वरिष्ठश्चेष्ट इत्यर्थः नामिनः २ विभक्ताधिकारादिभक्तिस्वरूपवन्दध्यानपादौ अचस्था ४ शास्त्रादिर्येषां मित्यत इरां संविज्ञानवद्ब्रह्मो ह्यश्रया
णात्स संविहायदादवित्यर्थः तदुपादानं च वसोर्वरित्यादावनुरत्यर्थं यतु प्रियास्थः अनः पस्यो न्यादौ पुंसि ससिपरे पिप्राप्रर्थतदिति तदय
त्प्राणिन्यादिविरोधात् अस्यामिति बहुवचनेन अस्थिदक्षिणसकथि अस्थिसद्व्याहंते अत्र तदंतविधेरपीष्टत्वात् प्रियदवावास्त्रणेनेत्याद्यपि ना
मिनः स्वर इति नुमसिद्धेः पिपुनर्नुमविधानं यनास्त्रियामिति नाभावार्थमिति कश्चित् दयत्तमं विसेषत्वाच्च तदभावात् नाप्यामि नु उभावार्थं
उक्तं हि संवोधने तु सनसस्त्रिरूपं सांतं तथा नांतमथाप्यदंतं माध्यंदिनिर्घृष्टिगुणं त्विदं ते नपुंसके व्याघ्रपदां वरिष्ठः १ ना
मिनः स्वरेनाम्यंतस्य नपुंसकलिंगस्य नुमागमो भवति स्वरेपरे ३ मौ अस्थिनी अस्थिनी **अच्चास्थां** सोदौ अस्थ्यादीनां नुमा
गमो भवति इकारस्य चाकारो भवति ससादौ स्वरेपरे **अह्योपः** स्वरे अम्बपुक्ता च्छसादौ नांतस्योपधाया अकारस्य लोपो
भवति शसादौ स्वरेपरे मकारवकारांतसंयोगा ॥ नुमः परत्वादेव प्राप्तेः अतएव नुमंतस्येति पाठः वस्तुतः प्रियदवावास्त्रणेनेत्याहदाव
नपुंसकेपि नुम्विध्यर्थं नुमविधेरप्यावस्यकत्वात् अह्योपः योगोपकृतं येन विधिल्लदंतस्येति मिकारवकारांतयुक्तमसंयोगस्तस्मादंतर
स्य न भवतीत्यर्थः अमानो नाः प्रतिषेध इति अकारः प्रतिषेधार्थः अत्र ससादाविति तदुगा संविज्ञानवद्ब्रह्मो हेरात् इत्यादिसिद्धिः नन्वेव
कलसव्यात् शससौ परे नुमि अह्योपः स्यादिति चेत्सत्यम् पूर्वविप्रतिषेधेन नोपधाया इति दीर्घविधौ सति अतो भावाह्योपाभावा वेज्यो
रित्यतो वा नु कर्षणान्नपुंसके यदौ परे इत्यत्र ससादाविति वा व्यवस्थानं सेयानुमंतस्यामोत्पस्यवक्तव्यत्वेन प्रयोगा ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

घट्टेव
परे २

सुसारिस्वाच्चादस्थामितिज्ञापकाचामिविशेषत्वेनदीर्घप्रसंगः वेङ्गोः रईश्चडिः अईडीतयोः अम्बपुतादिति अत्राप्युवर्तनीयं अतएवपञ्चनीत्यादिवप्रस
 डतस्सनभवतिअस्त्राअस्थिभ्यां अस्थिभीः अस्थेः अस्थिभ्यांअस्थिभ्यः अस्थ्रः अस्थिभ्यांअस्थिभ्यः अस्थ्रः अस्थ्योः अ।
 स्त्रांवेङ्गोः ईङ्गोः परयोर्वा अकारस्यलोपोभवतिअस्थ्रिअस्थ्रिनिस्वंदधिसकपिअस्थिशब्दाः दंष्ट्रादधिभ्यांदधिभिः स विष
 सविषनीसवथीनिरसवथ्रासविषभ्यांसविषभिः अष्टणाअस्थिभ्यांअस्थिभिः इतिपूर्ववत्प्रक्रियानपुंसकस्यह्रस्वः नपुंस
 कस्यह्रस्वोभवतिनपुंसकात्स्यमोर्लुक्ग्रामणिनामिनः स्वरेड्मौग्रामणिनीग्रामणीनिनामिनः स्वरेनोपधाया इतिदीर्घः य
 दावक्तुपुंस्कंपुंवद्वाउक्तपुंस्कंवानाम्यंतंनपुंसकलिङ्गटादौस्वरेपरेपुंवद्वाभवतिनामिनः स्वरेग्रामणिनाग्रामरायाग्राम
 णिभ्यांग्रामणिभिः ग्रामरायोग्रामणिनेग्रामणिभ्यांग्रामणिभ्यः ग्रामेरायः ग्रामणिनः ग्रामराभ्यांग्रामणिभ्यः ग्रामरायः
 ग्रामणिनः ग्रामरायोः ग्रामणिनोः ग्रामरापोनुमंतस्यामिदीर्घः नामिनः स्वरेग्रामणीनां आम्डेः ग्रामरायोग्रामणिनिग्रा
 मरायोः ग्रामणिनोः ग्रामणिषुहेग्रामणिंहेग्रामणिनीहेग्रामणिनि अतोमसोमयंसोमयेसोमयानिरसोमपेन
 सोमयाभ्यांसोमयैः सोमयायसोमयाभ्यांसोमयेभ्यः इतिपूर्वत् उकारांतोमधुशब्दः नपुंसकात्स्यमोर्लुक्मधुनामि।
 नः स्वरेइतिउमागमः मधुनीजशसोः शिः नोपधायाइतिदीर्घः साधूनि पुनरपिमधुमधुनीमधूनिनामिनः स्वरेमधुनाम
 धुभ्यामधुभिः गः नपुंसकस्यषष्ठीनिर्दिष्टत्वाद्दसादेसोः लृप्तेवनसुवाककुलमित्यादौटादौ ४ एकप्रवृत्तिनिमित्तत्वेनोक्तः यमान्येनतडक्त
 पुंस्कं अतोभिन्नप्रवृत्तिनिमित्तत्वेनपुमुक्तावपिपीत्वादीनांनपुंवद्भावः तदुक्तम् ॥ ॥

पीलुर्दशः फलेपीलुपीलुनेनतुपीलवेष्टेनिमित्तं पीलुत्वंतज्जातिवन्तत्फलेऽनरिति अत्रवृक्षेपीलुशब्दस्यप्रवृत्तिनिमित्तं पीलुत्वजातिः फलेनपीलुत्वजा
त्यवच्छिन्नपीलुजन्यत्वमिति उक्तचएकएवहियः सवस्त्रिषुलिनेषुवर्तते एकमेवार्थमाख्यातिउक्तपुंस्कंतद्व्यतेइतिपुंवजावाभावेपूर्वविप्रतिषेधेन
यौवेत्यस्यवाधानुमेवकतण्डित्यादौचपरत्वादेवक्रतोऽऽरित्यादेर्वाधः। एकारांतादीनांसुरैप्रभृतीनांह्रस्वादीशेसंध्यक्षराणामिकारोकारौवक्तव्याविति
सुरिसुरिणी सुधसुधनीसुनसुननीततीयादौचवापंवत सुरिणसुरपासुधनासुधवासुननासुनवाइत्यादयोशेषाः इतिसारसतप्रसादेस्वरान्तानपुंसक

ऋकारांतः कर्तेशब्दः नपुंसकात्स्यमोर्लुक् कर्तनामिनः स्वरेइमौषुरोर्मेनोऽनन्तेकर्तृणीकर्तृणि रचरं कर्त्रीकर्तृणाकर्तृभ्यां
कर्तृभिः कर्त्रेकर्तृणोकर्तृभ्यां कर्तृभ्यः ऋतोडः उः सचडित्तिटिटेः कर्तुः कर्तृणः कर्तृभ्यां कर्तृभ्यः कर्तुः कर्तृणाः कर्त्रीः कर्तृ
णोः कर्तृषुहेकर्तृहेकर्तृणीहेकर्तृणि ऐकारांतभतिरैसब्दः रायमतिक्रांतमतिरिक्लंनावमतिक्रांतमतिनुजलं उकारांतउ
मगुशब्दः उपगतागवोयस्येति तदुपगु इतिस्वरान्तानपुंसकलिङ्गाः अचहसांताः पुल्लिङ्गाः प्रदर्श्यतेतत्रहकारांतः पुल्लिं
गोऽनडुहशब्दानामसंज्ञायांस्यादयः पंचस्वनडुहआमागमोवक्तव्यः सावनडुहः अनडुहसब्दस्यसौपरेणमागमोभवति
संयोगांतस्यलोपः संयोगांतस्यलोपोभवति रसेपदांतेचरेफादुत्तरस्यसकारस्यैवलोपोनान्यस्यहरेयस्यैर्लोपः ॥ ॥

लिङ्गाः पंचस्वनडुहइति अनुडुहश्चेतिसत्तेणेत्यर्थः सत्तेचइतोत्यंचसित्यतः पंचसुचतुराम्भौचेत्यनेतरतः आमौचेतिपदान्यनुवर्त्य अनडुहश
ब्दस्यामागमोभवतिपुंसिपंचसुनपुंसकेसौचवकारत्विपवाततश्च अनडुहीअनडाहीतयास्वनडुहीस्वनडाहीनन्वत्रनुमिहकारस्यरसत्वा
भावान्नश्चापदांतेरसेइत्यास्याप्राप्तेः कथमनुस्वाइतिचेत्सत्यंनश्चापदांतइतिपोगविभागात्स्यात्सौर अत्रचनुमागमोर्विरोधाभावात्समावेसः
संयोगांतस्यरसेरसादौविभक्तावित्यर्थः रसेइत्यनवृत्तिसामर्थ्यादगावयसंयोगांतत्वमाश्रयणीयेततश्चतत्सावमित्यादौसकारस्यसंयोगांतत्वा

सा टी भावः प्रभ्यामित्यादौ च भवति अत्रापि वा न कर्षणाद्यौ कादाजर्कजर्गइत्यादौ रेफात्सकारात्परस्य संयोगात्तस्य लोपाभावः अनङ्गानित्यत्र वसोरसोऽ
 सा प्र इति दत्तप्राप्तावपि नन्विधाधनसामर्थ्यान्नधौ र अत्र चतुरासौ चेतत्त्वः चतुरइत्यस्यानुदत्तेर्हेप्रियचत्वइत्यत्राप्याम् हेहयोः प्रगृह्यत्वात्संधप्रसंणः
 प्र अत्र च अम्विधानसामर्थ्यादामोऽपवादः अन्यथाविसेषाभावात्तन्म्वभवत्येव वसां २ वसामिति बहुवचनं बहुपलक्षकमित्यभिप्रेत्याह वसु
 २५ स्सित्यादिवसोः प्रत्ययत्वात्प्रत्ययग्रहणो न तदंतस्येति वसंतस्येत्यर्थः सोपिसांतस्येति विद्वानित्यादौ तदभावः पूर्वदत्त्वे चासंयोगात्तलोपः दादेः

हसंतादीवंताच्च परस्य सेलोपो भवति उवं इति वत्वं लोपविधिसामर्थ्यान्नदत्त्वम् अनङ्गान अनङ्गाहौ अनङ्गाहः अनङ्गाहं
 अनङ्गाहौ अनङ्गुहः अनङ्गुहा अनङ्गुड्या अनङ्गुङ्गिः वसांसे वसुसं सुध्वंसुभ्रंसु अनङ्गुह इत्येते धांसे पदांते च दत्तं भवति ।
 अनङ्गुहे अनङ्गुड्या अनङ्गुड्यः अनङ्गुहोः अनङ्गुहां अनङ्गुहि अनङ्गुहोः अनङ्गुत्तुरवसे च यामसानां धावम् अनङ्गुहं सवस्य
 धौ परे अमागमो भवति सावनङ्गुहः उवं सारहीनं परेण संयोज्य हे अनङ्गुहं हे अनङ्गाहौ हे अनङ्गाहः इत्यादि गोडह सवस्य मे
 दः दादेर्घः धातोर्हकारघत्वं भवति धातोर्हसे परे नाम्नश्चरसे पदांते च गोडघसि इति स्थिते आदिजवानां रुभांतस्मरुभाः
 स्वरुः धातोर्हभांतस्यादौ वर्तमानानां जवानां रुभा मवंति सकारे ध्वसवे च परे नाम्नश्चरसे पदांते च वावसाने अवसाने
 वर्तमानानां रुसानां वाजवा भवंति ॥

२ दादिघत्वं धातुपाठोपदेशावस्थापामपेक्षितम् ततश्च अधोक्त्वा दौ अडागमे कृते सति पदा
 गमास्तत्र हणेन गृह्यत इति अकारादित्येष्यपदेशावस्थापादादित्वाद्भवत्येव दामलिह मात्मन इच्छति दामलियति दामलियतीति दामलि इत्या
 नीमधातोर्दादित्वेपि धातुपाठे तदभावान्नयत्वम् आदिजवानां ४ अत्र वावसाने इत्यतो वा न च ते व्यवस्थेया अंभतीति जप इत्यादौ तथा दामलि

उदाहरणं गृह्यमाणं न इच्छति गृह्यतीति गृहीयति

ईभीयतीति गृह्ये इत्यादौ मध्यवर्तिनोऽपि दकारस्य रुमत्वं नाद्यस्यापि गकारस्य वावसाने २ विरामोऽवसानमित्यवसानं प्रसिद्धमेव अत्र च खसे च पाठसा
नामित्यतः च पाठ इति रुमेजवा इत्यथ जवा इत्यनुवर्तते ततश्च वासवस्य चार्थत्वात् वसाने वर्तमानानां रुसानां जवाश्च पाश्च भवतीत्यर्थः विकल्पार्थत्वे तु

च पावा गोधुक् गोधुग् गोदहो गोदुहः गोदुहं गोदुहो गोदुहः गोदुहा भकारादौ दादेर्घ इति घत्वे आदिजवस्य दकारस्य भभे
धकारे च कृते रुमेजवाः गोधुग्भ्यो गोधुग्भिः खसे च पाठसानां किलातषः सः कृतस्येति घत्वं कृषसंयोगेऽहः गोधुसु हे गोधु
क हे गोधुग् गोदुहो हे दुहः मधुलिह सव्यस्य विसेषः होढः धातोर्हकारस्य ढत्वं भवति धातोर्हसे परे नाम्नश्च रसे पदांते
च वावसाने मधुलिह मधुलिङ् मधुलिहो मधुलिहः हे मधुलिह हे मधुलिङ् हे मधुलिहो हे मधुलिहः मधुलिहं मधुलिहो
मधुलिहः मधुलिङ्गो मधुलिङ्गिः तुराशाह सव्यस्य भेदः सहेः षः साढि साढिरूपे सति सहेर्धातोस्सकारस्य षकारादेशो
भवति तुराषाट् तुराषाड् इत्यादि दुहादीनां घत्व ढत्वे वा दुहादीनां धातूनां घत्व ढत्वे वा भवतः रसे पदांते च मित्रधुक्
मित्रधुग् मित्रधुर्गो मित्रदुहो मित्रदुहः मित्रदुहं मित्रदुहो मित्रदुहः मित्रदुहा भभेजवा मित्रधुग्भ्यो मित्रधुङ्भ्यो इत्या
दिरुवंतत्त्वमुहस्नुह सव्यो रफांतश्चतुरशब्दः नित्यं बहुवचनांतः चतुरा मशो च चतुर सव्यस्या गमो भवति पंचसु परे
पुशो च चत्वारः चतुरः चतुर्भिः चतुर्भ्यः २ रः संख्यायाः रेफांत संख्यायाः परस्या मोनुडा गमो भवति रात्वं हित्वं चतुर्णां

रसानां च यजवौ वेत्यर्थे रूपत्रयं स्यात् होढः २ नाम्नो रसे इत्युक्ते ल्हो दपति हते इत्यादौ धातो रसपरत्वेन ढत्वं दुहादीनामिति आदिशब्दान्मु
हस्नुहश्चिहोर्गृह्येते अत्रापि चार्थो वा शब्दः अन्यथा घत्व ढत्वा भवेत्तृतीयं रूपं स्यात् क्वचित् घत्व ढत्वे वेति पाठः तदा ढत्वे सति घत्वं वा भवती

स
५

मित्रधुग्

सा टी ल्यर्थः तत्र देहं दिनेप्यस्मादेव वा समेदेन कृत्वा क्वचिन्नपाठादौ दुहांवेति संबन्धश्च श्रवतः ततश्च दुदीनां यत्वं वा भवति घत्वाभावे चोत्सर्गतः ढत्वमिति स
 सा प्र र्थो दर्शितः चतुरस्रविस्मृतेषु दसः संधिः चतुरद्वितिसंकेतिकषष्ठ्यंतं वापंचसित्यनुवृत्तिसामर्थ्यात्त्रियचत्वा इत्यादौ गौरात्तेयिरः २ संख्याया इत्यने
 न संख्यावाचिते स्पृगौ गौरात्तेन तु प्रियचतुराधाधान्ये तु परमा चतुर्णां स्त्रोर्विसर्ग इत्यत्रवानुकर्षणाद्वोकाद्वा चतुर्वित्यानुविसर्गोभावः यक्चतुर्विति
 र्दृष्टं ज्ञापकाच्च नाम्नः ४ नाम्नो न इति सामानाधिकरण्ये षष्ठ्योनकारांतस्य नाम्न इत्यर्थः नकारांतत्वं चोपदेशावस्थाया मेवलोपस्यादेस विशेषत्वात्पृष्टी

चतुर्वेनकारांतो राजनशब्दः नोपधाया इति पंचसुदीर्घः नाम्नो नो लोपशब्धौ नाम्नो नकारस्या नागजस्य लोपशब्दो भवति रसे
 पदान्ते चाधौ राजा राजानो राजानः राजानं राजानौ अलोपः स्वरेष्वपुक्ता च्छसादौ स्तोः शुभिः श्रुतिरित्युत्पन्नकारजजोर्
 जकारजकारयो योगे जौ भवति राज्ञः राज्ञाराज्ञे राजभ्यां राजभ्यः २ वेङ्गोः राज्ञिराजनिराज्ञीः राजसुइत्यादिस्पृग्यज्वन
 न आत्मनस्वधर्मनप्रभृतयः अव्युक्तादिति विशेषणादलोपो नास्ति यज्वनः यज्वना इत्यादिष्वन्युवनं मधवने श
 ब्यानां पंचसु राजनशब्दवत्प्रक्रिया ससादौ तु विशेषः स्वादेर्वः स्वादेर्वकारस्य उत्वं भवति शसादौ स्वरे परे तद्धिते ई
 पि ईकारे च श्रुतः अनाश्वभ्यां श्वभिरित्यादिपुवनसदस्य वकारस्योत्वे कृते सवर्णे दीर्घः सह पूनः पूना ॥ ॥ ॥
 निदिष्टस्य तत्तस्य अन्यथा नरनारापरादिष्वदिभूतस्यापि न स्पृगो प्रसंगः तथा सुहि न प्रशान इत्यादावपदे सकालेनांतत्वाभावान्नलो
 पा प्रसंगः मोनोधातोरित्यादिनामस्य नकारादेसात् अधावित्यस्य डेरप्युपलक्षणाद्देदिकात्वादायरमेव्यो मन इत्यादौ अवपिनलोपाभावः
 जजोर् ई इत्यत्र जकारात्परेण जकारेण योगे ज इत्यर्थो वा ज्ञानातीत्यादौ न वक्तव्यत्वाद्वा श्वादेो वसोर्व उमित्यतो व उमित्यनुवर्तते तत्र च वका
 रेण मुक्ताः च व इत्यर्थो वधारणात्सस्वरस्योत्वं वकारमात्रोत्वे तु अकारश्च वरां स्यात् नचाका ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

५८

राम
२६

रलोपः स्वरेऽतिलोपः सादिति कश्चिदस्यैकवचनेऽहोपविकल्पात्पक्षे अवशां प्रसंगात् शसादावित्यादिसंख्यादीपीकारेवेत्यक्तम् कचिदीपिऽतिस
 त्रमत्तवचदेऽश्च इवतयोः समाहारेऽप्यतस्मिन्नित्यधिकारः अनोमघोनोपवर्तात्पादौ निपातनान्न ईकारेचसोभनायवानोः यपोः कलपोत्तेसुश्रुनो
 इत्यादिमघकौटिल्ये मघनमघः मघोऽस्यास्तीति मघवान् मघवंतौ इत्यादिवत्पपांतो मघवच्छब्दोऽन्यस्वइतोत् ३ पथांटेरित्यतः पथामित्य
 नुवर्तते तत्रपथामिति बहुवचनेन मथिन् ऋभुसिन् सखावप्यपादीयेत् इनां अत्रापि बहुवचनस्यावहपस्यापकतामभिप्रेत्याह इन् हनित्यादिऽ

पुवभ्यां पुवमिरित्यादिपथित्सदस्यभेदः इतोत्तं च सुपय्यादीनामिकारस्याकारादेसोभवति पंचसु परेषु योऽयय्या
 दीनां थकारस्यनुडागमोभवति पंचसु स्यादिषु परेषु पथन्सिऽतिस्थिते आसौयय्यादीनां टेरात्वमवति सौ परेषु यथाः प
 थानौ पंथानः आत्वंविधानान्नसेर्होपः हेपंथाः पंथानं पंथानौ पंथांटेः पय्यादीनां टेर्लोपोभवति शसादौ स्वरे परेषु यथा
 पथिभ्यां पथिमिरित्यादिसर्वं मथिन् ऋभुसिन् शब्दौ दंडिनसदस्यभेदः इनां शौसौ इन् हन् प्रथन् अर्यमन् इत्येतेषां
 शौसौ चाधौ परेषु पथायादीर्घा भवति दंडी दंडिनौ दंडिनः हेदंडिन दंडिनं दंडिनौ दंडिनः दंडिना दंडिभ्यां दंडिभिः इत्यादि
 ब्रह्महा ब्रह्मणो ब्रह्महणः हेब्रह्महन् हेब्रह्माहणो हेब्रह्महणः ब्रह्महणं ब्रह्महणौ ससादौ अकारलोपः हनो घ्रेहंते धीतो
 हेकारस्य घकारोभवति नकारेऽज्जातिच परेषु संयोगेण त्वं निषेधार्थः ब्रह्मघ्रा ब्रह्महभ्यां ब्रह्महभिः इत्यादि

नः प्रत्ययत्वादि

नंतस्य नोपधाया इत्यनेन सिद्धेपि निषमार्थः सिद्धे सत्यां रभो नियमस्येति न्याप्रहनः ४ हनः घनेऽतिच्छेदः हनो घत् इत्यतो हन इन् इत्यनुवर्तनी
 संततश्च हंतेर्नकारे परे हंतेर्हस्य घत्वं भवतीत्यर्थः अन्यथा वृत्रहन्मस्ते जुहादेत्यत्रापि प्रसंगात् तत्र हकाराव्यवहितपरत्वसंभवान्न स्पहाव्यव

जा न परत्वं जिगत्सु नु धातोरिति विवेकः एवं च वृत्रह
 णावित्यादावप्रसंगः

सा १
सा २
१
२७

गः पसंयोगइति कविदेकपद्यं त्वहेतुरिति कविच्छब्दादंतरकारपूर्वस्यैवेत्यर्थादसंयोगे च तदभावात् त्वं नेत्यर्थः जश्शसोः १ शाइत्यनुवर्तते तत्र च उप
देसे काल एव स्मांतत्वविवक्षणाच्छतानीत्यादौ लोपाप्रसंगः प्रत्ययलोपे प्रत्ययलक्षणमिति जश्शसोर्द्वौपेपितन्निमित्तोपधायादीर्घाकारलोपादिप्रा
प्रावाहलुकोतिलुकसदेनवर्णादसनेनिततन्निमित्तमंगकार्येनभवतीत्यर्थः स्मः षचनचस्मत्स्मात् उत्रापिसंख्यायाः प्राधान्येपरमयंचानामित्या
पूषापूषणौपूषणाः हेपूषनहेपूषणौहेपूषणाः हेपूषणंपूषणौरषणोस्मः षकारणकारसंयोगेस्मोभवतिशासादौखरेपरेपू।
षनशब्दस्यसादौखरेपरेवाटेलोपः पूष्मः पूष्मापूषभ्यांपूषभिः पूष्मोडौटिलोपोवेतिकेचित्पूष्मिपूषणिपूषिपूष्मोःपू
षसुअर्यमाः अर्यमाअर्यमभ्या इत्यादिसंख्यायाः पंचनप्रभृतयोवहवचनांतास्त्रिषुसरूपाः पंचनजसइतिस्थिते।
जस्सासोर्लुकषकारनकारांतसंख्यायाः परयोर्जश्शसोर्लुकभवतिप्रत्ययलोपेप्रत्ययलक्षणंलुकिनतन्निमित्तंपंच।
पंचपंचभिः पंचभ्यः २ स्मः षकारनकारांतसंख्यायाः परस्यामोनुडागमोभवतिनोपधायाइतिदीर्घः नाम्नोर्नोलोपस्य
धौपंचानांपंचसुएवंसप्रननवनदसनप्रभृतयः अष्टनौवाडौ अष्टनसब्दात्परयोर्जश्शसोर्वाडौभवतिडित्वाटिलोपः
अष्टोअष्टअष्टौअष्टवासुवा आ आसु अष्टन आसु परासुविभक्तिषुवा आत्वंभवतिअष्टभिः अष्टाभिः अष्टभ्यः अ
ष्टाभ्यः २ अष्टानांअष्टसुअष्टासुमकारांतइदमसब्दः इदमोपपुंसिइदमशब्दस्य दौभवत्येवगौणत्वेतुप्रियपंचानामित्यादौन
अष्टनइवइत्यत्रआकारप्रक्षेपात् ३ वासुइत्यनेनआत्वयक्षेएवडौविधिः अत्रापिसंख्यायाइत्यनुवर्ततेगौणत्वेनात्वंनवाडौवस्तुतोवासुइत्यत्रआइ
तितत्तीयेकवचनेनसुइतिसप्रमीवहवचनेनचप्रत्याहारग्रहणादत्रात्वाभावएवपद्यप्यत्रात्वंस्याडावितिडित्कराव्यर्थस्यात् गौणात्वेप्यात्वंजश्शसो

रूपं विवेच्यते इत्यस्य

राम
२७

नादरूपवमथानामित्यनुदिसत्त्वात्तं आत्वेनाप्यदेसकालेनकारांतत्वात्तुदआत्वाभावेपिनृतिउपधादीर्घेचरसादिपरत्वेनरनइतिसमानरूपत्वादेकमेवरूपत्व
मइदमः ३ अनेकवर्गात्वात्सर्वस्यमकारांतत्वादेसेयः सेर्लोपः हेअसकौवासरणीत्यादौसंबोधनसभवतिप्रयोगाभावादभावोक्तिः स्पः स्मिन्नः त्यादा
देहेरः स्यादावित्यकारेसिद्धेपिपुनर्विधानसामर्थ्यात्सर्वस्यत्येकेतदसत्सदादेहेरितिहेरकारविधानात् अनेनचेदमः षष्ठीनिर्दिष्टत्वेनात्यस्येतिवे

पुंसिविषयेअपमादेशोभवतिसिंहितस्यअयं द्विवचनादौत्यदादेहेरस्यादावित्यकारः इदौइतिस्थितेदस्यमः त्यदा
दीनांदकारस्यमत्वंभवतिस्यादौपरेइमौइमेसर्वादिन्वाज्जसात्यदादीनांधेरभावः इमंइमौइमान्अनदौसोः इदमोनादे
देसोभवतिदौसोः परयोः अनेनस्यः इदमः सकारेभकारेचपरेअकारेभवतिकृत्स्नस्यअङ्गीत्यात्वंआभ्यांभिसभिसइद
मदमोर्भिसभिसेवाभवतिनभकारस्याकारः एस्मिबहुत्वेरभिः अस्मेआभ्यांरभ्यः अस्मात्आभ्यांरभ्यः अस्यअनयो
एषोअस्मिन्अनयोः एषुकिमस्यस्यत्यदादेहेरः स्यादावितिसर्वत्राकारेकृतेसर्वसब्दवद्वपमकः कौकेकंकौकान्इ
त्यादिधकारांतः तत्त्वबुधसब्दः तस्यसेपदांतेवादिजवानामितिभकारः वावसानेतत्त्वभुततत्त्वभुदतत्त्वबुधौतत्त्वबुधः हे
तत्त्वभुतहेतत्त्वभुदतत्त्वबुधतत्त्वबुधौतत्त्वबुधः तत्त्वबुधातत्त्वभुञ्जातत्त्वभुञ्जिः इत्यादिजकारांतः सम्भोजशब्दः छशषराजा
देः षः छकारांतस्यसकारांतस्यषकारांतस्यचराजपजसज्मज्भाजादेश्वषकारोभवतिधातोर्गसेपरे

अः इत्यस्यापेसर्गपरत्वेनगुरुत्वात्सर्वस्येत्याहः तदपिमंदंगुरुसब्दस्यानेकाक्षरपरत्वप्रतिपादनात्छसषराजादिः षइत्यादौषइत्यस्यापिविसर्गप
त्वेनगुरुत्वापत्यासर्वादेसप्रसंगात्प्रयोगेविसर्गीश्रवणाच्चवस्ततस्तइदमोयंपुंसोत्यतइदमइतिविभक्तिविपरिणामेनप्रथमांतमनुवर्तनीयंतत

स्येवस्यात्स
हानि ॥
अनिर्दिष्टमानस्यादेसाभवंतीतिसर्वस्येवस्यात्स

सा दी
सा प्र
२
२८

हिंससेत्यस्यवक्तव्यत्वेनप्रयोगानुसारित्वादत्राप्रतिवाभिसूत्रमिसोभिसिधानंकार्योतरेव्यावृत्त्यर्थमित्यभिप्रेत्योक्तंनभकारस्याकारइतिउदमदसोरककारपोर
वचकचिनुश्मकैः अमुकैरित्यादिकृशशरआदिशब्दातवल्लभसूत्रसूत्रजयजभ्राजादीनाग्रहणम् अत्रकेचित्कृशशराजादेरित्यत्रग्रहणं व्यर्थं
आख्यातादौउत्तनिवेधार्थमित्यप्युक्तं अदेइइत्यादौउत्तदर्शनात्तत्रचदृष्टीत्यादौउत्ताभावार्थमउत्तविधायकस्यवोउत्तस्यापिवैयर्थ्यात्पटवड्रांष
इत्यादौवावसानेभवेजवाः स्वसेचपाकसानामित्यादिभिः सिद्धेः पद्यपियथासंख्यत्वंनालितयापिऊरुषाणामूर्द्धत्यादिस्थानादिसामान्यानेन
रतमइतिन्यायेनवस्थानेउविधेः नचषस्यामित्यत्रचकारस्यउविध्यसंभवात् ऊइत्यस्यनिर्विषयत्वप्रसंगात्त्वोउशइत्यस्यसामर्थ्यकत्वमितिवाच्यंऊइ
त्यत्रचकारस्यैववावसानेइतिकृतउकारस्यनिर्देशात्संख्यासंबन्धीनः षकारस्यैवणत्वविधानात्धातोर्भेदेइतिवाच्यं तमसंगतमेवइष्टेदेष्टीत्यादौ
नामश्चरसेपदांतेचवोउः षकारस्यउत्वंभवति धातोर्भेदेपरेनामश्चरसेपदांतेचवावसानेउकारउकारश्चसम्प्रादसम्प्रा
इसम्प्राजौसम्प्राजः सम्प्राजंसम्प्राजौसम्प्राजः सम्प्राजासम्प्राडम्प्रासम्प्राड्भिः इत्यादिस्वंविराजादयः दकारातस्पर्द्धतइ
यदइतशब्दास्तेषांत्वाददेष्टरः स्यादाविति त्रसर्वनाकारेकतैसर्वसब्दवद्रूपेनेयम् नसेपरेदर्शनात्अतएवमाणिनिनापिकृ
शाखइत्येवोक्तमित्याहः तदसत्सवर्णात्वयथासंख्यत्वाभ्यामात्रादेशविधानात्तत्राकसानामादेशिनां बहुत्वेन जवादीनामादेशानांचयंच
त्वात्तंचकपंचकापेक्षयायथासंख्यत्वमतत्रचसखसानां त्रिकात्वेनयथासंत्वाभावः वर्ग्योवर्ग्येणसवर्माइतिसर्वत्वविधानादेवांसर्वत्वाभा
वः प्रत्यतरेफोष्माणानसवर्णइतिसुषसहानामूष्मत्वात्सवर्णत्वप्रतिषेधः स्थानेनरतमइत्याश्रयेवर्गोवर्ग्येणेतिसर्वणत्वाइकारस्थानेद
कारइत्यादिवैयर्थ्यप्रसंगः देष्टीत्यादौस्वसेचपाकसानामितिचप्रसंगाच्चऊइत्यत्रचकारस्यणत्वेष्मविधानप्रसंगात् अवसाननिमित्ताभावेना
नेमितिकस्यजवस्यनिरुत्तातम् इत्यादिसिद्ध्यर्थंचावसंधातोर्भेदेइतिवक्तव्यउत्तनिवेधार्थमित्यनुक्तचिदेवेतिदिक् आख्यातादावित्यादि।

सा दी
सा प्र
२
२८
इत्यादिवाचयिनसमाहित्यत्रकचिदपरांत
ताअपरीयोतिदोरत्यादिनिषुत्तनिवेधः ॥

नर सः सौ सत्यत एतत्पुनर्वर्तमानेपि पुनः सप्रहरणसामर्थ्यात् आपि परेपिसा इत्यत्र सत्त्वमृक्चित् इत्येवसा इत्यत्र सत्त्वं च येन नाव्यवधानं तेन व्यवहितेपि वच
नप्राप्तापादिति न्यायात् सादेशानंतरं चाप्यविधिः एतदइति समनंतरस्येदमाशुपलक्षणात्स्यापि किंचिच्छ्रियाविसिष्टत्वेनोक्तस्य पुनस्तेनान्येन वा
क्रियांतरविसिष्टत्वेनोक्तिरन्यादेश इत्यर्थः अतएव वदयै क्रियायोगे मर्यादाभिविधौ चयः एतमातडितं विधादेत्यादौ स्वरूपेणानिर्दिष्टस्याप्यातः
क्रियाविशिष्टत्वेनोक्ताभावादत्वादेरात्वाभाव नपुंसकेद्वितीयेकवचनेष्वन्यादेरित्यत्र स्तुइति योगविभागादमः स्तुआदेशे एनदित्यादिसिद्धिः इमं

स्तुः तदादेशकारस्य सौ परे सत्त्वं भवति स्फः तौत्येत्यंत्यौत्यानसः तौतेतनौतान पः यौयेयं यौयान एषः एषः एतौ एते एतदौ
न्यादेशो द्वितीयादौ स्वेनोक्तावक्तव्यः उक्तस्य पुनरुक्तमन्वादेशः एतएनेतौ एतान एनान एतेन एनेन एताभ्यां एतैः ए
तयोः एनयोः एतेषां एतस्मिन् एतयोः एनयोः एतेषु ह्यकारांतस्तत्त्वप्राच्छब्दः तत्त्वप्रादुतत्वप्रादुतत्वप्रादौ तत्त्वप्रादु
इत्यादि चकारांतोस्मिन् एतयोः तस्य वावसाने च पाजवाश्च अग्रिमत् अग्रिमद अग्रिमथो अग्रिमथः इत्यादि च।
कारांतः प्रत्यच्शब्दः अंचेः पंचसु नुमवक्तव्यः प्रत्यन्च इति स्थिते स्तोशु भिश्रुरिति चत्वेन जकारः संयोगांतस्य लोप
चोः कुः चवर्गस्य कवर्गादेशो भवति धातोर्गुणस्य परेनामश्चस्तेपदांते यथा संख्येन प्रत्यङ् प्रत्यञ्चौ प्रत्यञ्चः प्र ॥ ॥

इमं ह्यद नं हं दौः ध्यायय अथो एनेन व्याकराम ध्यायय अनेन सत्रिधीता अथो एनेनाहनप्यधीतं अनयोः सोभनं कलमथो एनयोः प्रभू
तं स्वमित्याद्यस्य एवमेतदोपि वावसान इति नकारदकारवितिसवर्णत्वादित्यर्थः यथा संख्येन तु पकारः प्राप्नुयात् अंचेरिति अंचगतिप्र
जनयोरेतस्य नो लोप इत्यनेन गत्यर्थताया मेव न लोपे पंचसु नुम्विधीयते यद्यपि पात्वान्श्चापदांत इत्यनुस्वारः प्राप्नोति तथापि परस्येष्ट्वा
चित्वात्पूर्वविप्रतिषेधेन अनुस्वारे वापसवर्णत्वे विशेषाभावाच्च स्तोशु भिश्रुरित्याद्युक्तिः पनु ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

सा टी
सा प्र
पू
२९

कृताकृतप्रसंगित्वेन नित्यत्वात्संयोगांतलोपेऽश्वत्वाभावात्कृत्वाप्रसंगः कृतेवाश्वत्वेसंयोगांतलोपेनिमिताभावान्यायेन तद्भावात्कृत्वंमसंगतमेव न
स्मादिशामिति बहुवचनेन वहनामुपादानादस्यापितेनैव कृत्वमिति तदसत्सम्यावित्यादौ निमिताभावान्यायस्यानित्यत्वप्रतिपादनात्वागित्या
दावपि दिशामित्यनेनैव कृत्वे संभवे चोः ऊरित्वस्यानर्थक्यपाताच्च असिद्धे वहिरंगमंतरंग इति वहिरंगसंयोगांतलोपस्यांतरंगेऽश्वत्वे सिद्धत्वाच्च।
अवे ईपीतिसूत्रानुवृत्तेरपि इकारे चेत्यक्तमृचकाराच्चाजक्तसमुच्चयार्थात्तदिते इति वेङ्गोरित्यतो वा नुवृत्तेस्तस्य च व्यवस्थया पूजार्थस्याचतेर्न
अचैरिति लुप्तनकारनिर्देशे न पूजार्थस्य नलोपाभावादेव न अकारस्य लुप्तत्वाच्चकारस्य चाचश्चेति नियमादीर्घा संभवादिधानसामर्थ्यात्पूर्वं

प्रत्यञ्च प्रत्यञ्चौ अचैरलोपो दीर्घश्च अचैर्धारकारस्य लोपो भवति पूर्वस्य च दीर्घः शसादौ स्वरेतदिते ईपीकारे च निमिता
भावेनैमिति कस्याप्यभावः प्रतीच। प्रतीचाप्रत्यग्न्या प्रत्यग्भिः प्रत्यक्षु एवंतिर्यच प्रभृजः तिर्यङ् तिर्यञ्चौ तिर्य्यञ्चः ति
र्य्यञ्चौ तिश्चादयः तिरश्चादयो निपात्यन्ते ससादौ स्वरे परेतदिते ईपि इकारे च तिश्चः तिरश्चातिर्य्यग्न्या तिर्य्यभिः तिर्य्यक्षु
उदच शब्दस्य उदीच इति निपात्यन्ते ससादौ स्वरे परे उदीचः उदीचा इत्यादिसर्वमग्निचित्तकारांत उकारांत उनुवंधो मह
त शब्दः प्रितोनम् उकारानुबंधस्य ऋकारानुबंधस्य च नुमागमो भवति असिपंचसुपोषन्महतोऽधौ दीर्घः सौचन्त ॥

स्येति सचाव्यवहित एव ग्राह्याः ततश्च प्रतीच इत्यत्र प्रत्यस्माकारस्याप्रसंगः तदिते प्रतीचीनः प्रतीच्यः ईपि प्रतीचीदि कु ईकारे प्रतीचीकुले
पंचस्विति निर्देशे न यत्कार्यं तत्तन्नीयं परापोरेवेति न पंचके नुमभावः पूजार्थस्य तु पंचसविसेषः ससादौ प्रत्यचः प्रत्यचाभ्यामिसंयोगांतलो।
पेकृत्वे च प्रत्यङ्गामित्यादि सुपिदौः कृकटुगितिकि वत्वेऽप्यदेशे च प्रत्यङ् सुतिरश्चादयः आदिशब्दान् अमुं अवतीति विग्रहे उच्यते परे उद
सहेरप्रादेशे अदप्रङ् अदप्रचौ अदप्रचः अदमुईचः अमुमुईचः अददीचः इत्यादयः प्रयोगानुसारतो ज्ञेयाः प्रितः २ उश्च ॥ ॥ ॥

राम
२९

सा दी त्वत्त्वाभावान्दीर्घः इत्यर्थः ननु षड्वित्यादीन् कतोनेत्यत आह कचित्पदांतपोति अपदांतोपि पदांतोऽप्यणान्दोरंत्यादिति पुननिवेधान्नभवतीति भावः ।
 सा प्र दोषां अहोरात्रिचित्तोरइत्यनुवर्तते बहुवचनं बहुनायाह कनित्यभिप्रेत्याह दोषसजुषित्यादिपद्यपि दाम्पतीति दमेऽसिदोरिति ततश्च परत्वात्त्रोवि
 २० सर्गइत्यनेनैव सिद्धिस्तथापि जूषीपीतौ जोषरां जुतदत्तेन सह वर्तत इति सह मित्रमिति षप्रकृतिकस्य विसर्गो प्राप्तेस्तु दर्थक्रिया मारा मेषामप्युपकारकं ।
 ३० अत्रत्यन्तपक्षाश्रयेणानवाशी व्यतिरित्यादौ रेफप्रकृतिकस्य स्वपेवेत्यनेन पक्षे रेफादे सप्रसंगः स्यादिति वाच्यं वक्तव्यत्वादासब्दव्यवस्थया वातद
 सजुषौ सजुषः सजुषा शिषोरसेपदाने च दीर्घो भवत्तव्यः सजूर्भ्यामित्यादिपुंसोऽसुडः पुंसशब्दस्य पंचसुपरेषु असुडादेशो
 भवति उकारोऽत्यादेशार्थः **सुरेपः** अनुस्वारस्य मकारो भवति पुमस इति स्थिते त्रितो नुम् संमहतोऽधौ दीर्घः शौचसंयोगा
 तस्त्वलोपः पुमानपमांसौ पुमांसः पुमांसं पुमांसौ पुंसः पुंसां पुंभ्यां पुंभिः हे पुमान् असंभवे पुंसः ककसौ वेदानौ कृते घस्या
 त्मनो बहुत्वासम्भवेऽर्थे वाच्ये सति पुंससब्दस्य सुपि परे कगागमो भवति स्कोराद्यौ च संयोगाद्योः सकारककारयोर्लोपो भ
 वति धातोर्नसे परे नाम्नाश्चरसेपदांतो च पुंस्सुपे विहसृशब्दः विहानविह्नांसो विह्नांसः विह्नांसं विह्नांसौ वसोर्वः वसोः संव
 धिनो वकारस्य उत्तं प्राप्नोति शसादौ सुरेपरतद्वितेऽपि ईकारे च विडुषः विडुषावसारसेवि भावात्सादावनंततावावत्तस्येत्यत्रा
 अकारोपादानं भामादौ डौ च पक्षे श्रवणार्थं मसजुषा शिषोरिति चोर्विहस इति सन्नेतोऽप्यर्थः आडपूर्वस्य शसेः क्विपि उपपादाकारो धातुसंवेधित्वा
 दिवर्णो वणयोः अथवा वक्तव्यभारभसामर्थ्यात् चोर्विहस इति दीर्घविधेरसार्वत्रिकत्वद्योतेनात्कृत्वे इत्यादौ दीर्घो भावः अत्रत्यन्तपक्षाश्रये
 येदि दीर्घविध्यर्थे वा सप्रमी बहुवचने धातोरपि रेफस्य विसर्गः धातोर्नैति नियमात् ततश्च वाशरीति विसर्जनीयसकारो असंभवेऽतिवदांतो क
 वेद्यस्यात्मने एकमेवा द्वितीयनेह नानास्तिकिंचनेत्यादिभिरेकत्वेन प्रतिपादितस्य पुंसः बहुषु बहुवचनमिति वद्वर्थे वाचित्वे विहितं बहुवचना

संभव इत्यर्थः अथवा संपीगां लोपेन प्रसितिसर्वत्र संभवे एव मुक्तिः उंस्व बहुषु प्रीत्यादिप्रयोगस्यासंभवे उच्चारिते क्वविधानेन संभवतीत्यर्थः तत्र संयोगांत
लोपे एकदेशे विकृतस्यानन्वत्वेन कगागमेषत्वेपेसादेसेमस्यानुस्वारः पतुमध्यवर्तिनो विसकारस्यादित्वविवक्षायात् स्कोराघोश्चेतिसलोप इति तद
सत्सर्वविधादित्वविवक्षाया अप्रामाणिकत्वात् उक्तपक्षेव संभवे कस्यचिच्छेदोपमाणाभावात् अतिसंगाच्च वसोः ३ अत्रापि पूर्ववदकारसहिताका
रस्य उत्वम्वसोरेकानुबंधकस्य घनुबंधकस्यापि कसोरस्य पलक्षणात्वात् तस्यैव तस्यैव निमित्ताभावन्यायेन निरुतावातो न पीत्या

द्व्यां विद्वद्भिः विद्वत्सु इत्यादिसुवचनसंशब्दस्य अत्वसोः सौ इति दीर्घः सुवचाः सुवचसौ सुवचसः हे सुवचः सुवचसं सुवचसौ
सुवचसः सुवचसा सुवचोभ्यां सुवचोभिः **उसनसब्दसंभेदः** उसनसां उसनस अनेह स इत्येतेषां सेरधेर्डी भवति उकारश्चिलो
पार्थः उशना उशनसौ धौ सांतता नानातता अदंतता वावक्तव्या हे उसनः हे उसनन् हे उसन अदसंशब्दस्य विशेषः तदादे
ष्टरिति सर्वत्राकारः अदसि इति स्थिते सौसः अदसोदकारस्य सौपोसत्वं भवति सेरौ अदसः सेरो भवति असौ द्विवचने अद
औ इति स्थिते दस्यमः **मादू** उश्च उश्च ऊ अदसो मकारात्परस्य ह्रस्वस्य ह्रस्व उकारो भवति दीर्घस्य च दीर्घ उकारो भवति ५
अमू बहुवचने सर्वादित्वाज्जसौ **अइए** अमे इति स्थिते एरी बहुत्वे बहुत्वे सत्य ॥

लोपः तथा जगन्वान् जग्मुष इत्यत्रापि मोनोधातोः
त्यस्याभावः निमित्ताभावात् तद्धिते वैदुष्टविदुष्यान् ईपिविडुषी ईकारे विदुषी कुले ॥ उसनसौ धावितिसकारांतस्योसनससब्दस्य सकारस्थानेना
कारेणानां तासकारलोपेन चादंतता च वेत्यर्थः नानादंतयोर्विकल्पेपक्षे सांतप्रकृतिरपि निरूप्यत्वं चोक्तमेव सौ अत्र तदादेरित्यनुवृत्तावपीदमोद
स्य सावसंभवादऽदस इत्युक्तं मादू २ उक्त इति विगृह्यत्वा च ष्टे उश्च ऊश्चेति आदेशपोरेकमात्र ॥

सा २
सा ३
३
३१

दिमात्रत्वात्मात्रवादेसिनावपिरकमात्रदिमात्रौ याद्यौ ततश्चांतरमात्रादेकमात्रस्यैकमात्रः ३ दिमात्रस्य च दिमात्र इत्यर्थः एरी ३ अत्रापिमादित्या
उच्यते मुके इत्यत्र नवम उच्ये च कृत इति वक्तव्यमेतत् अन्यथा एवं विधिनियामकाभावात् सामान्ये इति सामान्ये विसेषा प्रकाशने ये अदस शब्दात्कप्र
त्ययो भवति स च स्यादिवत्से सिप्रत्ययस्यादिः प्रकृतिः सदस शब्दः तद्वत्तत्सहितस्याप्यदसोऽदस कार्यं भवतीत्यपित्तत्रेणार्थः अथवासिसदेनस
कार उपलक्ष्यते ततश्च सोः सकारस्य आदिवदितिस्यादिवत्सकारस्य भवतीत्यर्थः ततश्च तन्मध्ये यनितस्तद्ग्रहणेन या स इति कप्रत्ययसहितस्य से
रोसोसः इत्यादि कार्यवस्तुतः स्यादिवदित्येव पाठः असकौ इति स्त्रीपुंसयोः नपुंसके अदक इति सेरो इत्यत्र ह्रस्वो वेत्यतो मंडूकसत्या वा उच्यते कप्र
दस एकारस्य ईकारो भवति अमी अमुं अमू अमून् मत्वे उच्ये च कृते **यानास्त्रियां** अमुना द्विवचने अमीत्यात्वे यश्चादुकारः
अमूभ्यां भिस भिस इदमदसो भिस भिसेव भवति नभकारस्याकारः अमीभिः अमुष्ये उमुभ्यां अमीभ्यः अमुष्मात् अमूभ्यां
अमीभ्यः अमुष्य ओसि एत्वे अयादे से च कृते यश्चादुकारः अमुपोः अमीषां अमुष्मिन् अमुपोः अमीषु सामान्ये अदा
सः कः स्यादिव च अमुकः अमुकौ अमुके **इति हंसांता उल्लिङ्गाः ॥ अथ हंसांताः स्त्रीलिङ्गाः ॥** तत्र हंसांत उपानहसब्दः
नहो धः नहो हकारस्य धकारादे सो भवति रसे यदांते च वावसाने धस्य दत्वं तत्त्व उपानुत् उपानुत् कप्रत्ययसहितस्य वा औत्वाभावपा
क्षे च स्यादिव चेति चकारादधिकारादधिकारादधिकार्यात्मात्परस्योत्वे असुकः केचित्तु केवत्यस्य स्यादिदित्यादिदेशात्किप्रत्ययेपित्यदाद्यत्वं मत्वोत्वादि भवति य
वधानाच्च न सत्तोत्वेऽतएवाशु कसम्ये त्यादि प्रयोगसिद्धिरित्यादितदसत्पाणिनि विरोधात् अमुकस्य अमुकस्यादित्यादिषु कप्रत्ययसहितस्य सर्वादि का
र्ष्याभावप्रसंगाच्च अमुकशर्मत्यादि प्रयोगपृथक्शब्दात्वादेव इति सारस्वतप्रसादे हंसांताः उल्लिङ्गाः ॥ नहो २ धीतो अमुके इत्यधिकारादवनदमित्यादाव
पि उपनस्यत इत्युपानुत् दिवः अथावित्युच्यते भावात् देवोः उरसे १ उच्यते सश्च उरसंगतसि न्वसोर्वा उमित्यत उपमित्युच्यते ते ततश्च धुवित इत्यादिके।

राम
३१

चित्रऊसेइतिपेदुः सूत्रउपरसेइतिच्छेदः रसस्यहसोपलक्षणात्वात् उइतिप्रयोगविधाभागाद्वाद्युपहपइत्यादौहकारेपित्वमन्त्रिचतुरोः ५ तिसृचस
 ऋक्वदितिच्छेदः स्त्रियामितिचतुरोर्विसोषणाम् स्त्रीवाचकयोरित्यर्थः ततश्चप्रियास्त्रिस्तस्यतसोवायस्यासौप्रियतिसाप्रियचतसेत्यादौपंस्या
 पिस्त्रीवाचकत्वाद्भावतएवादेशौप्रियास्त्रयस्त्रीणिवाचत्वारः चत्वारिवायस्याः साप्रियत्रिः प्रियचत्वाइत्यादौत्रिचतुरोः स्त्रीवाचकत्वाभावात्
 स्त्रियामपिनादेसौतातस्तरइत्यारनभवतीतिऋतोऽ-उरित्यतः ऋतइत्यनुवृत्तेस्तस्यचपरत्वेनतावन्मात्रग्राहकत्वादस्यचऋकारानिदेशास्तु

उपानहौउपानहः हेउपानत् उपानहंउपानहौउपानहः उपानहाउपानेच्चाउपानद्भिः इत्यादिवकारांनौदिवशाब्दः दिव
 औदिवोवकारस्यऔकारादेसोभवति सौपरंघोः दिवौदिवः हेघोः वामिदिवोवकारस्यामिपरेवाआत्वंभवतिद्यादिवा
 दिवौदिवः दिवाऊरसेदिवोवकारस्यरसेपरेउकारोभवतिद्युभ्यांद्युभिः द्युषुइत्यादिरेफांतश्चतुरसब्दोनित्यं बहुवचनान्तः
 त्रिचतुरोः स्त्रियांतिस्चतस्रवत्स्त्रियांवर्तमानयोः त्रिचतुरशब्दयोः तिसृचतस्रइत्येतावादेसौभवतः विभक्तौ परतः ऋका
 रश्चऋकारवत्ततस्तुरारइत्यारनभवतितिस्त्रः तिस्रः तिस्रभिः तिस्रभ्यः तिस्रभ्यः नतिसृचतस्रछंदसिवाइत्येतयोर्दीर्घौ
 नभवतिनामिपरेतिस्रणांछंदसितुभवतितिस्त्रणांतिस्त्र एवंचतस्रगिरशब्दस्यभेदः योर्विहसेधातोरिकारोकारयो
 दीर्घोभवतिरेफवकारयोर्हसपरयोः पदानेचगीः गिरौगिरः हेगीः गिरंगिरौः गिरः गिरगीभ्यांगीभिः गीर्षुएवंधूः धुरौधु

रारइतिसूत्रेण आरन्यभवतीत्यर्थः अथवादनिवृत्तावृत्तगंसिद्धिरितिअरअपितुल्यन्यायत्वान्नअम्ससोरस्यसोनः पंसइत्यत्रानेकार्थः समा
 नानुवृत्तेस्तिसृचतस्रभ्यांशसोऽघ्नोपोनत्वंचनदीर्घऋकारांतादेशमपहायतदतिदेसादामितुदतथागौणत्वेपिअम्ससोरस्यऋतोऽ- ॥ ॥

सा दी
सा प्र
प्र
३२

उं डौ सो नः पुंस इत्यादि न से रा धेर इत्यादि च भवति योः ३ इत्युच्चप्रत्ययोः रचवचर्वतस्मिन्सिलोपेपि प्रत्यलोपे प्रभृत्यपलक्षणा मिति दीर्घः चोरिति प्रो
गविभागात्सुयोः सुपिसौ इत्यादौ सेलौ पे सस्य विसर्गे पि ईकारस्य दीर्घः दोषामिति रेफादे सो वा इयं र आदे स विरधान सा मर्यादा घत्वा भावः हंसा

रहेधूः प्रः पुरौ पुरः हे प्रः पुरा प्रभ्यो प्रभिः पूर्वधकारांतः समिधुसब्दः समित्समिदसमिधौ समिधः हे समित् हे समिदसमिध्यां स
मिध्निः समित्सुभकारांतः ककुभशब्दः ककुपककुक्ककुभौ ककुभः हे ककुप हे ककुव इत्यादि दकारांतस्य दादयस्तेषां त्यदा
देष्टेरिति सर्वत्राकारः आवतस्त्रियामित्यापस्यात्येत्याः सात्येताः पायेयाः एषा एते एताः अन्वादेशे एतां एनां एते एने ए
ताः एनाः एवंकिम्काकेकाः इयंस्त्रियां इदमशब्दस्य स्त्रियामियां भवति सौ परे सिसहितस्य इयं इमे इमाः इमां इमे इमाः अ
नया आभ्यां आभिः अस्ये आभ्यां आभ्यः इत्यादि चकारांतः त्वचसब्दः चोष्कुरिति कृत्वं त्वकृत्त्वत्त्वचौ त्वचः त्वग्भ्यां त्वक्षुहे
त्वकृ एवं च्चवा च्चप्रभृतयः अपसब्दो नित्यं बहुवचनोतः अपजस इति स्थिते न्सम्महत इति दीर्घः द्वितीया बहुवचने पंच
सुइति विशेषणान्न दीर्घः आपः अपः मिदपां अपादीनां भकारे परे दत्वं भवति अग्निः अश्वः अभ्यः अयां अप्सु सकारां ।
तो दिशशब्दः दिशां कः दिशदशस्पर्शमश इत्यादीनां सेपदांते च कृत्वं भवति दिक् दिग्दिशौ दिग्दिग् हे दिक् हे दिग्दिशौ दि
शं दिशः दिशादिग्भ्यां दिग्भिरित्यादिषकारांतस्त्रिषु शब्दः षोड इति उत्वं वा वसाने टकारः त्विद्विड्विषौ त्विषः हे त्विद्वि
हे त्विड्विषौ हे त्विषः त्विषं त्विषौ त्विषाः त्विषा त्विष्ठां त्विष्ठीः इत्यादि आ ॥ ॥ ॥

तत्वात्सिलोपः असामित्यादावकारादे से आप्रातिपदिक न्यायेनास्य हितस्य त्वकारादेशे अस्तीत्यात्रादिति योगविभागादा ॥ ॥ ॥ ॥

राम
३२

त्वेनेष्टसिद्धिः भिद्याम ३ अपामिति बहुवचनात्निर्देशान्नित्यबहुवचनात्स्येवदत्तं स्यान्नगौणत्वे अत उक्तमवाशेनामिति तस्य तदुत्तरपदचेति
तदुत्तरपदप्रभृतीनामपि भवतीति भावः यद्येति निर्दिष्टत्वादेतस्य दिशाम चोः करित्यतः करित्यनुवर्तते बहुवचनात्प्रयोगतो दध्यतुः स्निहप्रभृतयोऽप्य

शिषशब्दस्य जुषशब्दवेदपन्नेयं आशीः आशिषो आसिषः आसीर्भ्यो आशीष् आशीर्षहे आशीः स्त्रीलिंगस्यादसश।
वस्य सौ न विसेषः द्विवचनादौटरेत्वे चकृते अनंतरमावतः स्त्रियामित्यापदीर्घत्वं विभक्तिकार्यं पश्चात्माह इति ह्रस्वस्य दी-
र्घस्य उकार ऊकारश्च असौ अमू अमूः अमुं अमू अमूः अमुया अमूभ्यां अमूभिः अमुष्ये अमूभ्यां अमूभ्यः अमूष्याः अ-
मूभ्यां अमूभ्यः अमूष्याः अमुयोः अमुषां अमुष्यां अमुयोः अमूष ० इति ह्रसांताः स्त्रीलिंगाः अथ ह्रसांता न पंसकलिं।
गाः प्रदर्शयेते रेफांतो वारसब्दः न पंसकात्स्यमोर्लुक्वाः वारिवारि २ अयमइति विसेषणात् नुमन भवति वारवाभ्यां वा
रेइत्यादि चतुरसब्दे चतुरासौ चेत्याम् चत्वारि चत्वारि चतुर्भिः चतुर्भ्यः चतुर्भ्यः चतुरां चतुर्षु नकारांतो उहनशब्दः अह-
ः सः अहशब्दस्य नकारस्य सकारा भवति रसेपदांते च स्त्रोर्विसर्गः अहः इमौ वेदोः अहो अहनी अहानि अन्हा अ-
होभ्यां अहोभिः अहे अहोभ्यां अहोभ्यः अन्हः अहोभ्यां अहोभ्यः अन्हः अहोः अहां अहि अहनि अन्होः अहस्तुव्र-
ह्मन्शब्दस्य रसेपदांते च नस्य लोपो वक्तव्यः ब्रह्म ब्रह्मणी ब्रह्माणि पुनः ब्रह्म ब्रह्मणा ब्रह्मभ्यां ब्रह्मभिः इत्यादि सम्बोधः।

स्याः इति सारस्वतप्रसादे ह्रसांताः स्त्रीलिंगाः अयमइति नुमपम् इत्यत्र न पंसकः स्येत्यस्य अयमइति विसेषणादित्यर्थः अन्हः सस्ता वि-
त्यतः सइति ० ब्रह्मन्शब्दस्येति नाम्नो नो लोपसधा वित्यर्थः अन्यथा ब्रह्मभ्यां ब्रह्मभिरित्यादावङ्गीत्यादिप्रसंगः ॥ ॥ ॥ ॥

सां० टी० अधावितिनिषेधस्यनोक्तमनित्यमितिनाम्नो नलोपशितियोगविभागाद्वा संउद्धौनपुंसकानां नलोपोवेति हेब्रल्लहेब्रल्लन् छंदसीतिसर्वेत्पत्रसिलो
सां० प्र० पेआगमजस्यापिनस्पृच्छंदसोलुक् निमित्ताभावस्यापस्यवानित्यत्वादीर्घस्यानिरुतिः अथवावा अच्चा इतिच्छेदः ततश्चसिलोपेनिमित्तभावः ॥

पु० ३३ नेधौनपुंसकेनलोपोवावक्तव्यः हेब्रल्लन्हेब्रल्लएवंचर्मन्वर्मन् सर्म्मन्कर्मन् व्योमन् दामन् नामन् प्रभृतयः नाता दंदंता
च्छंदसिडिः शोलोपोवक्तव्यः छंदस्यागमजानागमजयोलोपोचवक्तव्योपरमेव्योमन् सर्वाभूतानोत्पदादीनां स्पमोलु
किंकृतेदेरत्वंनभवतिस्पादाविति विसेषणात् द्विवचनादौदेरत्वेकृतेसर्वसब्दवृत्त्यनेपंत्यत्वेत्यादिपुनः। त्यत्वेत्या
नित्येनत्याभ्यांत्वेरित्यादिएवंतत्० तेतानि२ पतयेयानि२ एतत् एते एतानि२ किंकेकानि२ इदम् इमे इमानि तृतीया
दौसर्वत्रपुंवत् चकारांतः प्रत्यच्सब्दः प्रत्यक्प्रत्यग् अंचेरलोपोदीर्घश्च प्रतीचीनुमयमः प्रत्यंचि२ तकारांतो जगत्श
ब्दः जगत् जगती जंगति पुनः २ जगजगभ्यां जगद्भिरित्यादिसहच्छब्दे तु त्सम्मत इति सि विषये दीर्घो न महत् महती
महांति२ इत्यादिषकारांतो हविषसब्दः सजुष च हविः हविषी हवीति २ इत्यादि सजुः सजुषी सजुषि२ एवं सकारांता
षयसते जसवर्चसप्रभृतयः ययः पसीयपांसि२ पयसाययोभ्यामित्यादि अदसशब्दस्य मोलुकिंकृतेस्त्रोर्विसर्गः द्विव
चनादौदेरत्वेकृते मल्योत्वे अदः अमुनी अमूनि पुनः २ अमुना अमूभ्यां अमीभिः अमुष्मै अमूभ्यां अमीभ्यः अमु

न्यायेन नमुपधादीर्घयोर्निरुतौ अकारस्य आकारः अथवावा आ इतिच्छेदः एवं च डेलोपः सेश्च आभावतीत्यर्थः ततश्चसिपरत्वाभा
वादागमजमनित्यमित्यनित्यत्वाद्वा नमभावे सवर्णदीर्घः आधावित्यत्र डे रूपलक्षणात्वाच्छंदस्त्वाद्योपसंज्ञापूर्वकत्वेनानित्या

३४ त्वाद्वाच्यो मन् इत्यत्र नलोपाभावः परमेभूतानीति डि. स्यंतत्वद्योतनात् त्वदादीनामित्युक्तिनतन्निमित्तिप्रतिषेधादित्यर्थः इतिहसांतापनपुंसलिं
गाः अथेतित्रिलिङ्गस्वरंतहसांनिरूपणं नंतरं नाम्निपुष्पदिवास्मदिचभागेरित्वादीनामभ्यः पृथक्कार्यकारित्वादनयोः पृथगुक्तिर्युक्तैवस्वमेवरूपा
स्वरूपं विस्तारभयाजोणत्वादिपरित्यागेन सत्त्वोद्विक्तधर्मराहित्येनार्थस्वरूपमात्रवाचित्वेन चेत्यर्थः ॥ वाच्यलिङ्गत्वादिति वचनं वाक्यतस्मात् अलिङ्गा
त्वात्सविषये लिङ्गघातकाभावादित्यर्थः अयमर्थः सर्वस्वत्रिगुणारब्धत्वेन सचोद्विक्तवाचीत्वेपुंस्वरजउद्विक्तवाचित्वेस्त्रीत्वंतमउद्विक्तवाचित्वेनपुं
सकत्वंभवति अनयोस्तु धर्मिमात्रवाचित्वेनालिङ्गत्वम् अथवा उपचयापचयापभाववाचित्वादलिङ्गत्वम् अतएवोक्तं अलिङ्गेपुष्पदस्मदीको

ष्मात् अमूभ्यां अमीभ्यः अमुष्य अमुपोः अमीषां अमुपोः अमीषु शेषं पुंस्त्रिङ्गवत् इतिहसांतापनपुंसलिङ्गाः अथयु।
ष्पदस्मदोः स्वरूपं निरूपं निरूप्यते तयोश्च वाच्यलिङ्गत्वात् त्रिष्वपि लिङ्गे समानं रूपमत्वमहं सिनापुष्पदस्मदोः सिसहि ॥ =
तयोस्त्वमहमित्येतावादेशौ भवतः यथा संख्येन त्वं अहं युवावौ द्विवचने युष्मदस्मदो द्विवचने परे युवाव इत्येतावादेशौ
भवतः आमौ युष्मदस्मदोः पर औ आमू भवति पुवां आवां पूयं जसा जसा सहितयोः युष्मदस्मदो पूयं वयं इत्येतावादेशौ
भवतः पूयं वयं त्वं नम देकत्वेपुष्मदोस्त्वत् मत इत्येतावादेशौ भवतः एकत्वे गम्यमाने एकत्वं नाम एकार्थवाचित्वेन त्वे

चितुवाच्यमित्यच्यते भेदं तद्धिङ्गं भजते तु जः विषेणत्वमापन्नो वाच्यलिङ्गः स उच्यते इति विसेष्यलिङ्गत्वादलिङ्गत्वमित्याहुः तदसत् शुक्लादि
सद्धानामपि वाच्यलिङ्गत्वेनालिङ्गत्वप्रसक्त्या आवाद्यभावाप्रसंगात् अत्रापि स्त्रीवाच्यत्वे आप्रसंगाच्चत्वमहं २५ सांकेतिकं प्रथमादिवचनांत
सिनाजसाउपाउ सैतिसहाय्यतृतीयानिर्देसात्समासे प्रधानत्वे गौरात्वे चानयोः सदैव एते आदेशा भवन्तीति सूचितं ततश्च परमत्वं परमाहं तथा
त्वां मां पुवां आवां पुष्मानस्मान्वाति क्रांत इति विग्रहे अतित्वं अत्यहस एजसादिष्वपि पुवावौ २४ योः वचनं द्विवचनद्वयार्थवाचित्वमित्यर्थः ततः

१०० अगो यत्तद्वर्धः वाविनोर्पुष्पदस्मदोर्दिवचनपरत्वाभावेपिपुवावौस्तस्यपयापवांआवांअतिक्रान्तेअतिक्रान्तान्अतिक्रान्तेनेत्यादिविग्रहेअतिपवांअ
 १०१ त्यावांअतिपवान्अत्यावान्अतिपवयाअत्यावपेत्यादिननुदिवचनपरत्वाभावोप्यादेसेपुवपोरावयोर्वाःपुत्रःपुष्पत्यत्रःअस्मत्यत्रःइत्यादावपिद्वयार्थवा
 १०२ चित्वापुष्पदस्मदोर्पुवावौस्यातामितिचेत्तमेवंप्यौवेत्यतोवानुवृत्तेर्व्यवस्थायातदभावात्२आमौ२नन्वमिधावपिसवरीदीर्घत्वेनेष्टसिद्धान्तविधाना
 १०३ सामर्थ्याच्चास्मासोरस्येत्यस्याप्रसंगादन्यथाआमादेसेमवविदध्यातिचेत्तमेवंप्रमादेसेत्वामामेतिप्रसंगात्नचलक्षराप्रतिपदोक्तन्यायेनत्याक्षणि

तेनत्वत्यत्रोमत्यत्रइत्यादौत्वन्मदादेशोभवत्तस्यचअममौपुष्पदस्मदौष्टेरात्वंभवतिअमिसकारेभिसिचपरेत्वांमांयवां॥
 आवात्पदादेशेरेत्वेकृतेशसीतिदीर्घत्वंससोनोवक्तव्यःपुष्मान्अस्मान्त्वन्मदादेशेकृतेएडाड्योःपुष्पदस्मदौष्टेरेत्वंभ
 वतिटाडिःइत्येतयोःपरयोःअपादेसःत्वपामपायवाभ्यांआवाभ्यांपुष्माभिःअस्माभिःतुभ्यंमद्यंडःपा३डेःसहितयो।
 पुष्पदस्मदौतुभ्यंमद्यमित्येतावादेशोभवत्तःतुभ्यंमद्यंयवाभ्यांआवाभ्यांभ्यस्सभ्यम्पुष्पदस्मज्यांपरोभ्य॥०॥

कत्वातदसंभवःअस्मादेवज्ञापकादस्यहरोन्यापस्याप्रवृत्तेःअतएवकुलमित्यादिवम्शासोरस्येत्यकारलोपःत्वन्मत्२एकत्वेएकार्यवाचि।
 त्वेइत्यर्थःततश्चत्वामतिक्रान्तौअतिक्रान्तावित्यादिविग्रहेअतित्वा३अतित्वानित्वादिपदाचपुष्मान्स्मान्वेतिविग्रहस्तदापुष्पदोष्टेकार्यवा।
 चित्वाभावापुवावत्वन्मदादेशानामभावादतिपुष्पां३अत्यस्मात्अतिपुष्पवत्त्यादिअममौ॥आअममौअम्चसचमिअतस्मिन्मिना
 भिसुपलक्ष्यतेननुअएवविधीयताम्विधानसामर्थ्याच्चेरननुवृत्तौषष्टीनिर्दिष्टन्यायेनात्यस्मादेसेनेष्टसिद्धौदीर्घविधिवैपर्यमितिचेत्तमेवम्॥

पुष्पाभिरित्यादावकारांतत्वेनमिसोभकारस्याकारप्रसंगात् सप्रोन्नतिसेनः उंसइत्यस्यप्रसङ्गविषयत्वेनानयोश्चलिंगविसेवाभावान्नत्वायावारं
मःभ्यसःउःसिभ्यसोः स्तुरित्पत्रउःसिसाहचर्याभ्यस्यंचम्पाएवेत्यवधारणात्परिसेवाचतुर्थ्याभ्यसपमभवतीत्यर्थः ॥ अनेकासरादेसत्वाद्गुह्यत्वेना
सर्वादेसत्वसिद्धोशित्करणप्रयोजनमाह सकारश्चित्त्वर्थसत्किंचिदियं तापयतीतिन्यायादित्यर्थः अयवादनिरुतावत्सर्गप्रवृत्तिरित्येत्वमपिनेत्या
उःसिभ्यसोः २ नानुबंधकृतमनेकाल्पमित्यकारानुबंधत्वादेनेकवर्णादेसत्वाभावात्तदीनिर्दिष्टत्वेनांत्यस्यप्रसङ्गोसित्वात्सर्वस्येत्यभिप्रेत्योक्तं सका
सर्वादेशार्थइतिवन्मदादेशेत्यदाद्यत्वंसंयोगांतलोपोवानन्वेवल्लोपस्वविधीयतांस्कत्ववाचित्वात्तत्वेदादेसेचेष्टसिद्धिः स्यादेवेतिचेतसत्यम्
भ्यसिप्रत्ययेनसणत्वेनत्यदाद्यत्वप्रसंगात्पद्यपिलुकिक्रियमाणेनप्राप्नोतितथाप्यतिप्रवदत्यावदित्यादिसिद्धार्थेस्तुविधिः साम् २ सुवहितम्

सस्यांभवतिसकारोभकारादित्वव्यावृत्त्यर्थः तेनातैत्वेनभवतः पुष्पाभ्यंअस्मभ्यंउःसिभ्यसोः स्तुःपंचम्याउःसिभ्यसोः स्तु
भवतिशकारः सर्वादेशार्थः त्वत्तमत्पुवाभ्यांआवाभ्यांपुष्पतअस्मत्तवममउःसाउःसासहितपोर्पुष्पदस्मदौस्तवममइ
त्येतावादेशौभवतः तवममपुवयोःआवयोः सर्वादित्वात्सु॥सामाकंपुष्पदस्मद्व्यापरःसाम्आकंभ

वतीत्यर्थः ससुकस्यादेसविधानाजौणत्वेवसुःभावादाकमोप्राप्नेरेताज्योरित्यत्रएश्रितियोगविभागादरेत्वेआयादेसोचअनित्यतांअतिप्रवयं
अतिप्रवयामित्यादिकेचितुससुर्निर्देसस्यभाविमुदनिरुत्यत्वादास्यवाकंविधेर्गोणत्वेप्याकंभवत्येवेति अतित्वाकमित्याद्याह ॥ अ
काः ॥ अनेनैवेष्टसिद्धेएकंविधानंभाविमुदनिरुत्यत्वेप्येकंविधेर्गोणत्वेप्याकंभवत्येवेति अतित्वाकमित्याद्याह ॥ अ
दिविधानमुक्तमुक्तचित्तायामप्यागदिपुष्पदस्मदीनुदित्ववदतीसमासमायातः भवत्तदापुवावौतदितरसंख्येसमासार्थेअभिवदतीत्येक
त्वेसमासतस्तदानपोस्त्वन्मत्इत्यादेसोभवतोदित्ववदत्वान्वितेसमासार्थे २ उः सं जस्तिपुवातस्तवसमनुभ्यंतयामसंप्रपंचमहमि

उदाहरणानि उदाहरणानि उदाहरणानि

सा टी ३५ तु तत्र तत्रोक्तान् यथा निषङ्गादिसहितयोर्षष्पदस्मदोस्ते मयादिविधाने पथाऽमिते मयौ बाधित्वा त्वामामा इति विसेषादेसो भवतस्तथा यस्यादेकवचन
सा प्र बहुवचनयोस्तत्र ममादिविसेषविधिभिस्ते मयादयो बाध्येरन्ततश्च षष्ठी चतुर्थी द्वितीयाभिरितिसामान्यवचनमेतत् द्विवचनमात्रविषयमेव स्यादेवं
प्र च यथा संख्यत्वात् त्वस्यादिविवचनसहितयोस्ते मयौ प्रसज्येयातामित्यत आह ॥ अथानयोरादेसविशेषविधिरिति आदेसास्तत्र ममादयस्तेषां ते मा
इय याद्यादेसविसेषविधानमित्यर्थः एवं न बाध्यबाधकभावादौषः षष्पदस्मदोः ते मयादीनां प्रत्येकं षष्पदस्मद्भासं वंध्याद्यथा संख्यात्वमषष्ठादी

वतिषुष्माकं अस्माकं त्वपिमपियुवयोः आवयोः पुष्मासु अस्मासु अन्यथानयोरादेसविसेषविधिः प्रदर्श्यते षष्पदस्मदोः
षष्ठी चतुर्थी द्वितीयाभिस्ते मेवानौ वसुनसौ तत्रैकवचनेन सहते मे भवतः द्विवचनेन सहवानौ बहुवचनेन वसुहवसुनसौ
स्वामी ते सः समायातः स्वामी मे सांप्रतंगतः नमस्ते भगवन्मूयो देहि मे मोक्षमक्षयं १ स्वामी वांसजहासौ चैर्दृष्टानीदान
याचनाम राजा वांदास्यते दानं ज्ञानं नौ मधुसूदनः २ देवो वामवता द्विस्मर्नरकान्नौ जनाह्नः स्वामी वो वलवान् राजा
स्वामी नौ सौ जनाह्नः ३ नमो वो ब्रह्मविज्ञेभ्यो ज्ञानं नो दीयतां धनं सानंदान् प्रपस्यामः पस्यामो न सुदुःखितः ४ त्वा
मामा अमा सहितयोर्षष्पदस्मदोरुवा मामादेसो भवतः पस्यामित्वा मदालीढपश्य मामदभेदकं नादौ पादा ॥ ॥

दीनां च त्रिवचनात्मकत्वेन ते मयादिविकाराणां प्रत्येकं पथा संख्यात्वमनुसंधेयमषष्ठी त्वस्यात्मस्वरत्वात् पूर्वत्वमकेचित्तु वैषरीत्यविधानेन नि
यमोनेत्यतेवधैः अतो भवन्ति सर्वासु विभक्तिषु वसादयः अतएव गेयेकेन विनीतौ वामित्यादि महाकविप्रयोग इत्याहुः १ अत्र यौवेत्यनौवानुवतेस्तस्य
च व्यवस्थया अनन्तादेशो विकल्पेन अन्तादेशो नित्यं विद्यामानपूर्वप्रथमातत्परयो रन्तादेशेऽपि विकल्पेन षष्ठी चतुर्थी द्वितीयाभिरितिसहा र्थततो
पानिर्देशादिभक्तिलोपेन भवन्ति प्रवयोः पुत्रः पुष्पानुत्र इत्यादौ अत्र नन्तादेशो ते मयादीन् क्रमेणोदाहरन्ति स्वामी ते इत्यादि चतुःश्लोकैः त्वामार

राम
३५

३८ अमेतिहतीयातेभ्योरपवादः सेवंप्रवत्तमदेन आसीदोपक्तः मदोनातश्चयः नादौर आदावितिसामान्यत आदिमात्रभूतयोरादेसनिवेधात्वा
पातुमांयात्विद्यादौवाक्पादिभूतयोरपिननादावित्यत्रनेति योगविभागात्संबोधनपदादित्याद्युक्तं यथा देवास्मान्माहि न हरे विष्णोऽस्मान्नरक्षस
वैदाविसेष्य पूर्वसंबोधनेतर पूर्वसंबोधनेतात्पर्येणोक्तं भवत्येव योगविभागात्संबोधनसिद्धिहेतुत्वात् यथा हरेरुपालो नः पाहिसर्वदारक्ष देव नः ॥ चा
दिभिः र चवाह अहंस्वेति पचादयः आवयोर्षेवयोश्चसोवेसोहेसस्तथैव च अहं स आवयोरेव हरिर्मा मेवरक्षतुसा सा घो गेऽप्यनिवेधः उक्तं उ

दौवर्तमानयोर्मदो नैते आदेशा भवन्ति रुद्रो विष्णोश्चरो देवो यस्या कंकल देवता स एव नाथो भगवानस्माकं पापनाशनः
पादादाविति किं - पातुवोनरसिंहस्य नखलांगलकोटयः हिरण्यकशिपोर्वशुः क्षेत्रास्वर्कदेमारुणाः चादिभिश्च चादि।
भिरपियोगेनैते आदेशा भवन्ति तव चापं प्रभुर्विष्णुर्मम चापं तथैव च तव ये सत्रवो राजन मम ते व्यतिसत्रवः चादिनिपातः।
चादिर्गणो निपातसंज्ञको भवति चवाह अहंस्व एवं नूनं पृथक् विना नानास्वस्ति अस्ति देवा मृषामिथ्या मिथ्यस् आथ
अथोद्यस्वस्व उच्चैः सनी चैः स स नैः स स्वा अनंतर प्रातर पुनरभ्युयस् अहोसित उत सहस्रत्ते अंतरेण अंतरान्मस् अलसक
त अमानो ना प्रतिषेधे ईषत् किं च खलु वै आरात भू संयत तत्तत्पराश्च ईत्येवं चादिर्गणो निपात्य संज्ञो भवति ॥ ॥ ॥

क्तेषु हारो हरिश्च मेस्वामीत्यादौ भवत्येव अनुक्त समञ्च पार्थी चकारान्नेति योगविभागात् अचाक्षुषज्ञानार्थे धातुभिः सा सात्यरं परायावायो
नैते स्युः यथा वेतसात्वा सामीक्षते भक्तस्तवरूपं ध्यायति चाक्षुषज्ञानार्थे स्तुभक्त स्त्वापस्यति चक्षुषेत्यादि प्रयोगतो ज्ञेयं नामाख्यातनि
पातो यस्य सर्गात्मकं चतुर्विधं स ब्यानुसासनं तावच्छब्दसास्त्रं तत्र नाम निरूपितं वक्ष्यति चारव्यातमनिपातो यस्य सर्गात्मा मपि स्याद्यंतत्वात्तदंत
निरूपणे यात्रे चादीन प्रसंगतो निरूपयन् निपातसंज्ञासूत्रमवतारयति चादिः अद्रव्या ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ०

वादिनिदेवयो एवंतावरत्रनेतर्केऽव्ययं प्रोक्तमर्थस्यापि विनिश्चयेन न सरत् फलार्थिकासा नूनं हंतास्मिरावरांश्च यन्निधानं मेदार्थं नाना नेक विनार्थयोगः ततः
 एष कनास्तिबंधः विनावातं विनावर्षेनानाविधं देहभूतां समाजं नाना नारी निष्कला लोकपात्रापरयासीः हेममां गत्ये सुस्तिप्रतापमिवाद्ने स्वस्य स्तने धर्मिकुम
 त्वादातस्सुस्ति तो जलनया सह रसस्वस्त्यस्ते सोम्य चिराय जीवस्सुस्ति श्रीअमुक सुभपरातनमस्कृता विद्याः स्वस्तीत्येते प्रपुंजते अस्तीति विधमाना ये दोषा
 रात्रादुदीरितं मया मिथ्यो च वितथे र्होऽन्यो न्यार्थो यो मिथ्यः अस्ति सीरागोः दोषा मन्यमह मयोद्याः मिथावा दोमं वयं ते मिथ्यः मिथ्यः प्रहतरः प्रश्न
 त्त्रौधिकारेषु प्रतिज्ञायां समुच्चयेः मंगलानंतरारंभे षष्ठस्यैष्वच्यव्यं अथ सक्तो सिभोक्तं अथ क्रतुस्त्रयः अथ स्नानविधिः गौडोभवो नयेति त्रयः भीमो
 ड्याः कुतः अथ परस्मैपदानि स्नातोऽयं भुक्तं अथ सदा नृसासनं अथोड्ययवहेयमन्वादेशोतथैव च इमं वेदमध्यायय अथोएनं व्यापकरणमूयः स्या
 त्त्वं दिनेष्वस्तु परस्मिन् दिवसे तथा उच्चैर्नीचैर्महत्पत्येसः स्वर्गपरलोकयोः सौभवत्प्वोगं ता उच्चैः पुरुषः नीचैर्गच्छति छायेव यास्वजीलधेर्जलेषु स
 य्पीतस्य सुपुत्रस्य अंतर्मध्ये तथा प्रातः पत्न्ये सौर्यस्वच पुनर्विसेषेऽप्रथमे भूयोपि पुनरर्थकं अनर्वाक्यः प्रातः संध्यामुपासीत प्रातर्भो द्ये किं पुनर्त्री
 स्यात् पुनरुक्तं भूयो दर्शनं अहोसितु वितर्धेपि परिकीर्तितं च यं रथाराणो होसितु रुषः आहोसिदेवं वदेः सहसा कंसं सत्रासामर्थ्ये सार्द्धमेव
 च पुत्रेणासहायतः एवमन्येपि मध्येन राविनार्थे च प्रवृद्धीभावेन मः स्मृतं अंतरात्वां मां हरिः त्वामंतराता मरसायताक्षी नमो देवेभ्यः अलं भूषणं ययी
 निनिषेधे सक्तिवारणो अलंकारः अलस्य धनं आलस्यालमिदं वभो र्यत्सदारा न पाहरतः अलं मद्यो मद्याय अलमतिप्रसंगेन कृतं निषेधेऽमानो नास्त
 दर्थः परिकीर्तिताः कृतमतिविस्तारेण अविप्रवृत्तभाषसे विप्रवृत्तवृत्तेत्यर्थः ॥ मा कुरु नो अत्र अस्थानव्यमनैकः सुप्रेषु जागयात् ईषदत्ये किलेति
 स्याद्वाती संभावहेतुषु रुचिन्मुक्कुराणां लोकेष्वपि प्रोक्तं मनीषिभिः ईषदौ रजयानकं संकिलवा सुदेवः पार्थः किल विजेष्यते तत्किल कनिनोक्तं स
 वं किल केचिद्वहंति त्वकिल पोत्स्यसे गोत्रसवलितं किलाशुभं कृतानिषेधे वा कालंकारजिज्ञासानुनयेषु च नियमेति श्रुयेहेतौ विवादेपि खलु दि
 तं खलुत्काखलु वाचिकं अथोखलुत्वाटः सरवल्पधीते वेदनखलु नखलु मुग्धे साहकार्यमेतत् प्रवृत्तिसारा ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

सा टी
सा प्र
३०

खलुमादसांविप नखलुदास्योत्तदधीनेखलुदेहिनांखमनविदीर्घाः कठिनाः खलुस्त्रियः वैस्यात्संबोधनेपादप्रणोतनयेपिचएवंवैविप्रावहस्यनिर्वेदे
नापरोहितः नवैपनः कार्यमिदं हि साहसम् आरादूरे समीपे च मृसमन्यर्थवाचकम् आराच्छत्रोः सदावसेतप्रतीतानारात्थापयेत् मृसमाहमहीप
पतिमपत्कारणोत्थातस्मात्स्वराणां प्रतिरूपकाः स्वराणि पात संज्ञा स्वरद्वयार्थस्य वाचकाः यत्सभा सुप्रथमे तत्प्रज्योसि संबोधने तथाऽल्यार्थे अ
प्रोक्तमव्ययवधेः ईभर्त्सने तथा खेदे रोषोक्तावपि कीर्तितम् उहोषोक्ता तथा तर्के संकुद्धौ पादप्रणोतनं त्रस्तो भेत्तु कारः स्यात्कारोपितथा मतः सेरे
ओ ओ च चत्वारो हति संबोधनार्थकाः यथा संभवमन्येष्वर्थेष्वेतेऽव्ययात्मकाः इत्येवमादिरिति इति सव्दो गणसमाप्ति सूचकः प्रकृतपरामर्श
को वास्वमी दशान्यादौ पस्पस तथा आदिना सखत् औषद्वौषद्वषद्वप्रभृतयः प्रयोगतो ज्ञेयाः एतेषु केचित्घोतकाः केचिद्वाचकाः तदुक्तं
केष्वेषां घोतकाः केषिवाचकाः केष्वनर्थकाः आगमाश्च केषिस्वः संभ्रतास्य वाचका इति अथवा प्रत्ययान्तिपातानां हतत्रादिरिति विभक्त्यर्थे दे
सार्वविभक्तिकस्य सिद्ध्यते पूर्वस्मिन्निति पुरस्तात् परस्मिन्निति परेण आहिचदूरे दक्षिणा हि वसंति चारणा राडालाः ॥ ०
सकाला घधिकरणा घर्थे हि भवत्तु पृथग्दस्मदौ वज्जीपित्वाऽन्यस्मात्सर्वो देव इह सव्दा च सप्तम्यर्थे त्रमनिपात्यते तद्विनेतदंता अव्ययसंज्ञा इत्या
र्थः तस्मिन्नतपोस्तुतस्यांता सुवेत्यर्थे तत्र यस्मिन् ययोः येषु यस्यां यां सुवायत्र कस्मिन् कयोः केषु कस्यां का सुवाक हकत्र क सार्वविभक्तिक इ
ति सर्वासां विभक्तानामर्थे भवतीति सार्वविभक्तिकः पूर्वतः पस्पन्नयतो गच्छेत्त्यादि प्रयोगादित्यर्थः दक्षिणस्यां दक्षिणा हि चारणालात्यनेन
दूरतर्थे सप्तम्यर्थे आदिप्रत्ययान्तिपात इति सूचितम् ग्रामादूरेण तेषां निवासात् किमिति सर्वप्रत्ययान्तिपातमिश्रव्यात्सामान्ये विशेषाप्रकाशने
उनर्थे चिदादिः प्रत्ययगणो भवतीत्यर्थः कौचित्काचित् किंचित्कानिचित् कस्मिंश्चित् कस्यां भस्मसादित्यर्थः क्लिप्तान्योक्तेः क्वचरुक्तश्चनेत्या
दितदधीनेति तस्याधीन इत्यर्थे तस्य कात्स्न्यमित्यर्थे वेत्यर्थः राजाधीनं राजसात् सर्वभस्मभस्मसादित्यर्थः क्लिप्तायः स इत्यत्र वेद्योरित्यतो वाता
दूतेरग्निसादित्यादौ सातः सस्यवत्त्वाभावः पक्षे राजकीये भस्मपंप्रादिः २ प्रआदिर्यस्य सप्रादिर्गण उपसर्ग संज्ञा सादित्यर्थः उपसृज्यते इत्यपसा

राम
३०

इत्यन्वर्थे संज्ञातो धातुपसृष्टानां तत्क्रियायोगेता प्रत्येवोपसर्गत्वेतत्तत्प्रयोगतो नासि को यस्मात्सप्रनापक इत्यादौ गमनक्रियायोगेन यनक्रि
 पयायोगाभावात्तां प्रत्यपसर्गत्वाभावात्तां भावापादिकर्माणि दीर्घे सदभ्रसंभवत्प्रिषु वियोगशुद्धिसत्तीत्यासांति पूजाग्रदर्शने क्रमेणोदाह
 रणानि प्रपातः प्रवला मूषकाः प्रसृष्टे रास्यप्रवदंति दापादाः हिमवतो गंगा प्रभवति प्रभुक्तमन्नं प्रोषितः प्रसन्नमुदंकम् प्रसक्तो विप्राय प्रार्थयते क
 न्याप्रसांतो ग्निः प्राजलिः प्रवालं मलोकयति वधे गतौ दर्शने च विक्रमाभिमुखे भूशे अधीनमोक्षाण प्रयोगकेषु परामतः पराहतः परागतः पराक्रा
 तः परावृतः पराजितः पराधीनः परावृतः पराश्रुतः अपो वियोगे विकृतौ विपरीते निदर्शने चानंदे वर्ज्जने चोर्व्यवारणो सम्प्रगीरतिः अपया

किमः सामान्ये चिदादिः कश्चित्क्वचनतदधीनकात्स्न्ययोर्वासात् संज्ञाधीनं राजसात् सर्वं भस्मकत्वेति इति भस्मसात्
 ऊर्ध्वम्यगीकरणो ऊरीकृत्य उरीकृत्य सघादिः कालेनियत्यते सद्यः अद्यस्यतिः अधुना सांप्रतं सीधं गदिति पूर्वेषु अनेषु
 परेषु परिहृतं हि काले प्रादिरुपसर्गः प्रपरा अपसम् अनुश्च अवनिश निरदुसुदर विआडः निअधिअपि अतिसुउत् अभि
 प्रतिपरिउप अतर आ विर अपंगण उपसर्गो संज्ञकः प्राग्धातोः उपसर्गो धातोः प्रोक् प्रयोक्तव्याः तदव्ययं तदिदं चादिरुपम
 व्ययसंज्ञं भवति ॥

ति अपकृतवान् अपवान् शब्दः अपदिसति अपहसति अपविगती वृष्टो देवः अपहरति अपसहरति संयोगएव।
 प्रभवसत्यप्रत्यक्षसिद्धिषु भूषां गीकरणां श्लेषक्रोधाभिमुखवाचिसम् संगतः पुत्रेण संवदंति सरव्यः संभवत्यग्निः काष्ठैः गां संजानाति संपा
 ३५ तैः संसिद्धिः संस्कृता कन्यासंगं क्लान्ति सधते संक्रुद्धः संपाति वेदाधिष्ठानसामीप्यपश्चाद्भावानुबंधने साम्याभिमुखहितेषु विसर्गो लक्ष
 णोप्यनुः अनुवाकमधीते अनुष्ठानदेशे अनुमेघवर्षति अनुरथं अनुसयः अनुकृतिः अनुवत्सो मातरं धावति अन्वर्ज्जुनं योद्धारः अनु
 ज्ञातः अनुधनमसतां गतिः ज्ञानावलंबशुद्धोषदर्थे व्याप्तिपरा भवे अवोशे यो वियोगेन चलोके योगानुसारतः अवगतोर्थे अवलंबपट्टिपाति अनु

गृह्णातिहंतिप्रतिज्ञातंअभिमन्यर्जुनतःप्रतिप्रतिस्थापःप्रतिसर्प्यगच्छतिप्रतिकीर्णःपांशुभिःप्रतिषिद्धःपरिसमंततोभावव्याप्तिदोषकथाशुचम्
 षास्त्रेवेप्रजनेचवर्जनेवसेनेरिभेपरिभ्रमतिपरिगतोऽग्निर्ग्रामंपरिवादःपरिकारोतिकन्याम्परिषजतेपरिचरतिगुरुपयारविंमर्तेभ्योवृष्टोदेवःपरिध
 तेवासःपरिदेवनम्उपःसामीप्यसामर्थ्यव्याप्याचार्यकृतौमृगौदोषदानक्रियावीप्सारंभाष्यपनप्रजनेउपकुंभंतिष्ठतिउपकरोतिउपकीर्णोपांशु
 भिःउपदिसतिउपरतःउपघातःउपहरत्यर्थेउपचारःदेवंदेवमुपचरतिउपक्रमतेभोक्तुंउपाध्यायादधीतेउपचितःपितापुत्रेणाश्रदित्यातिक्ववृद्धौ
 स्यादंतमध्येतथामतम्प्राकसर्थेतथासाविःकविभिःपरिकीर्तितम्अदधतेअंतरागतःआविष्कारःप्राग्धातोःप्रागिति सामान्योक्तेप्रत्यवतिष्ठ
 तेमर्प्याणसिद्धित्यादौव्यवधानयोगेष्पसर्गत्वम्एतेषुचकेचिद्वाचंवाधतेपथाआदतेवितरतिकेचित्दर्थेविसिधंतिपथाविजयतेप्रभ

त्वाद्यंतंवाक्काव्यपुनर्मणमचिडाधावतुआमृकत्वसस्रअव्ययादिभक्तैर्लुक्अव्ययात्परस्याभिभक्तैर्लुग्भवतिननुसब्
 निर्देसेअव्ययानांनचलिंगादिनियमःउक्तंहिसदृसंत्रिषुलिंगेषुसर्वासुचविभक्तिषुवचनेषुचसर्वेषुपन्नव्ययेतितदव्ययम्
 उक्तान्यव्ययान्यलिंगानिअधुनालिंगविसेषविजिज्ञापयिषयास्त्रीप्रत्ययाःप्रसूयंतेआवतःस्त्रियांअकारांतान्नामःस्त्रि

इत्यव्यमानि ॥

वतिकेचिद्वाच्यमनुवर्ततेपथाअधीतेआससंकिरेकेचिच्चधात्वर्थस्यप्राधान्यादनर्थकाःपथाअवतिष्ठतेवितनोतिनउक्तं
 धात्वर्थवाधतेकश्चित्वाश्चित्मनुवर्ततेतमेवविसिनस्यन्योउनर्थकोऽन्यःप्रयज्यतेइतिक्वाद्यंतक्वादयःप्रत्ययाअंतेयस्यततथाक्वाक्यपुनर्म
 णमचिराचधावतशसकत्वसंआमसुइत्यादयःप्रयोगतोज्ञेयाःलिंगादिनियमाभावेओकारस्तुतिपरायद्वेरांश्रुतिसंमतिमाहउक्तंहीति।
 वादीनामव्ययीभावानातत्रादीनांसाधारण्यार्थक्रमाद्विगविभक्तिवचनसादृश्यमुक्तम्एतेनान्वर्थसंज्ञेयमित्युक्तम्इतिसारस्वतप्रसादेअव्य
 यानिउक्तानुवादपूर्वकस्त्रीप्रत्ययनिरूपप्रतिजानितेउक्तानीत्यादिलिङ्गेषुस्त्रीपुंनपुंसकेषुविसेषुस्त्रीलिङ्गस्यविशेषरोगज्ञापयितुमिच्छ

सा दी यास्त्रधिकारविधितः प्रत्ययाः स्त्रीप्रत्ययाः यद्दसेनलोके स्त्रीयमिति प्रत्ययः सधर्मः स्त्रीत्वमसच्गोत्वादिवत्सामान्यविशेषः सनकेसाद्यभिव्यं ।
 सा प्र यत्तदुक्तम् ॥ सनकेसादिसंबंधो विसिष्टो वास्तनादयः तदुपव्यंजनाजातिर्गुणावस्थागुणालया शब्दोपजनितोऽर्थात्मासदसंस्कारइत्यलिं
 ३ गानांलिंगतत्त्वैर्विकल्पासप्रदर्शिताइतितथाइयमयमिदमितिपेषव्यपदेशोदस्यतेलोके स्त्रीपुंनपुंसकानिप्रोच्यंतेतानिलोकेनगोत्वादिसा
 ३५ अथैर्यद्वत्सामान्यमुपलक्ष्यतेव्यज्जकैरुदतत्वास्त्रीत्वंपुंसादिकंतथा ततोव्यंजकवैचित्र्याधेनात्रस्त्रीत्वमेवहिव्यज्यतेनतुपुंसादिः सौर्थः ।
 स्त्रीत्वमिधीयतेइत्यादि ॥ अजादिरिति जातेरयोपधादित्यादिविशेषविधानादीपिप्राप्तेवचनम् बालवत्साकन्यकेत्यादौचप्रथमवयोवाचि ।

पांवर्तमानादाप्रत्ययो भवति जायामाया मेधाश्रद्धा धारा इत्यादि अजादेश्चापवक्तव्यः अजा एउका को किला बाला ।
 वत्सासूद्रागणिकाकाप्यतः कापिपरे पूर्वस्याकारस्य इकारो भवति कारिकायाचिकायाठिकाकालिकातालिकावशिभाग
 रिरस्त्रोपमवाख्योरूपसर्गयोः आपंचैवहसंतानांयथावाचानिसादिसाउवगाहः वगाहः अपिधानंपिधानंहसोवास्त्रियां ।
 कापिपरेतदादौचपूर्वस्यहसोवाभवतिवोणेकावेणोकानदिकानदीका श्रेयसितराश्रेयसितमाश्रेयसीतमा नौकादौ ॥

त्वादीपिवकारादनुक्तसमुच्चयार्थात्तंभस्त्राजिनसरापिडेभ्यः फलात्संफलामस्त्रफलेत्यादिएकफलेत्यपिकेचित् अन्यत्रदासीफलीत्यादि
 तच्च ज्येष्ठाकनियामध्यमेतिपुंगोगेपितथासत्याक्कांडप्रांतसतैकेभ्यः उरात्युष्यादपिमत्युष्याएकपुष्याअन्यत्रतुसंखपुष्यात्यादितथान
 ज्युर्वीन्मूलादपिअमूलाअन्यत्रदर्भमूलीकचिवाच्यायापादांतादपिहिपदाककुमनंतादन्ताच्चवहुव्रीहेर्वानोवेतिटिलोपः बहुसीमेवहु
 सीमानौवहुपज्वेवहुपज्वानो उपधालोपिनोऽनन्ताद्वा आवीयोनोवेतिवासदस्येवस्थयाआप्येवटिलोपोनईपिवहुरासेवहुरासेवहु
 राजानौइत्यादिप्रयोगानसारतोनुसरणोपमकापि ३ ककारेणावहितआपकापतस्मिन्ततश्चवहवः परिव्राजकायस्यांसावहुपरिव्राजं ॥

राम
 ३९

सा ८
सा ९
३
४

पीत्यादिवासदादवसेपय वासदस्यविकल्पार्थत्वेपिनिपातसंज्ञावद्धर्थक्यादनेकार्थत्वमित्याहः निश्चयेनेत्यादि नराः नवआचअरावएतेषां स
माहारान्मणतस्मात् अत्रनेत्वेत्यतोमराकुसुत्यावानुवृतेः स्वत्वादिभ्यः संख्यावाचिनकारानेभ्यश्चनआवंतः स्त्रियांमित्यत्रापितएवानुवृतेः पंच
स्त्रियइत्यादौनलोपेअकारांतत्वेनापिप्राप्तेपिनकारांतसंख्यावाचित्वानेत्यादिव्यवस्थापनीयम् ईपिराज्ञइति राज्ञइतिराजनप्रकारस्य नातस्यउ
कारमकारान्तसंयोगादनतरस्यत्यथोविवक्षितः द्विदामीभूरिदामीत्यादिसिद्धिः औपगवीत्यत्राकारलोपार्थमाहयस्यइश्चअश्चयंशितोवेत्य
तोवानुवृत्त्यास्त्रीप्रत्ययसमासांततद्धितप्रत्ययसंवंधिपकारस्वरेष्वेवविभक्त्यादिस्वरेअतोवायः दध्यत्रेत्यादौवप्रसंगइतिव्यवस्था दितःसु

नराईप् नकारांताटकारांतादरांताश्चस्त्रियामीपप्रत्ययोभवति दंडिनीदंतिनीकरिणीमालिनीईपिराज्ञोऽलोपोवक्तव्यः रा
ज्ञीशुनीकर्त्तृहर्त्तृऔपगवीयस्यलोपः ईश्चअश्चयंतस्यलोपोभवतिस्वरेयकारेचपरेद्धितषकाराटकार उकार ऋकाजुवं
धात्स्त्रियामोपप्रत्ययोभवतिषववराकीटकुरुचरीउगोमती ऋपंचतीपठंतीइत्यादिनदादेः नदादेर्गणात्स्त्रियामीप्
त्ययोभवतिनदागौरीगौतमी इन्द्रादेरानीपइन्द्रादेर्गणादानीपप्रत्ययोभवति भवानीसर्वाणी ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

वदचउश्चआचष्टादितपस्यतस्मात् अत्रापिपूर्ववदानुवृतेस्त्रपूपलज्जायामित्यादेः पंचाद्यवित्रपेत्यादौषित्वेपिनलनंधयीत्यत्रधेठस्तस्या
दित्यादिव्यवस्थापनीयम् ननादेः नदादेरकृतिगणात्वात्सोपर्णेपीपीवरीजित्वरीसर्वरीद्वादसोपंचमीप्रमृतयोविहितलक्षणानदादौज्ञेपाः
इन्द्रादेरितिइन्द्रादेर्गणादानीप्प्रत्ययोवक्तव्यइत्यर्थः तेचइन्द्रवरुणभवसर्वरुद्रमृउहिमारापयवयवनमातुलाचाप्यीदयः वक्तव्यत्वाद्धो।
चकाराद्वाहिमारापयोर्महत्वेमहद्विमंहिमानी अररापानीपवाहोवेदुद्योयवौयवानीयवनाक्षिप्यामयवनानीमातुलोपाध्यायाभ्यां चवा।
मातुलानीमातुलीउपाध्यायी अचाप्यीदरापत्वचआचार्याणी अर्पक्षत्रियाभ्यांवास्वार्थे आप्याणी आप्याक्षत्रियाणीक्षत्रियापुंयोगेतु।

राम
४०

केत्यत्रायस्यादिपरत्वेन तेन व्यवधानान्न आप्रत्ययेन साहचर्योक्तत्वात् रोपिप्रत्ययसंबोधेव बोध्यः एवं च सक्रोतिसकेत्यादेः यथायविआप्रत्यये च सकेत्या
 दौ न ह्रस्वो वेत्यतो वानुकार्येणान्ममेयमानिकेत्यत्रेदमर्थममकादेसे आप्रिचप्रत्ययकारणभावेऽपि भवति तथा न कायति न रि केत्यत्रापि अथावाका
 पीतिसामान्योक्तावपि वासव्यवस्थायां सकेत्यादावित्याभावः यका सकेत्यादौ प्रत्यायसंबंधिकाप्यपि न एवं अधित्यका उपत्यका जीवका भवकादे
 देवकायजिकाक्षिपकाध्रुवकाचटकादंडका इष्टकाहलकापिप्पकाएडकाअलकाकरका मेनका कन्यका एरकोत्यादिषु प्रयोगानुसारेण नेत्वं
 मन्तारकांज्योतिषिअन्यत्रतारिकावर्णिकांतांतवे अन्यत्रवर्णिकावर्तकासकनौशांउदीच्यांतुवर्तिकाअष्टकापितृदेवत्येअष्टिकान्याइत्या
 दिष्वर्थमदनमतभेदेन वेत्यादिभावतज्जाव्यवस्था तथासूतकादीनां वासुतिकासूतकापत्रिकापुत्रकावंदारिकावंदारका तथायकपूर्वस्य
 स्त्रीप्रत्ययाकारस्य स्थाने योउकारस्यापिवा आर्यका आर्यिकाचटकाचटकिंका तथाभस्त्रेयाजज्ञाद्वासाएषामनज्पूर्वाणामपिवाभस्त्रका
 नभवतिवाग्रहणादिपंचविवक्षानिश्चयेन पतंत्यनेकेष्वर्थेष्विति नियतानामनेकार्थत्वात् ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

भस्त्रिकाभस्त्रिकाउभस्त्रकार्यकाएषिकाअजकाअजिकाज्ञकाज्ञीकाद्वेकेद्वेकेसकासिकाएषाद्वाएतयोर्नज्पूर्वयोर्नैत्वम्अनेषा
 काअद्वेकेभस्त्रादेरुपसर्जनत्वेपिवा निर्भस्त्रकानिर्भस्त्रिकाअभाषितपुंस्कादिहितस्यातस्थानेयोकारस्तस्यापिवागंगकागंगिकाअंगंगि
 कापरमंगंगकापरमंगंगिका उक्तपुंस्कास्तु शुभ्रिका तथा बहुव्रीहौ नित्यम्असद्विका तथा दक्षिणात्पिकाइहत्पिकाकृत्पिकेत्यादौत्यक्त्य
 योर्नित्यम् तथासुनायिकासुपाकिंकेत्यादौ धात्वन्तयकपोरपि नित्यमित्यादियथाप्रयोगं व्यथावसेयावीसव्यात्लोकाद्वाअभाषितपुंस्काद
 तः स्थाने आद्वागंगाकाद्वेत्वेति व्यवस्था ह्रस्वाभावोवायक्षेपारागतम् आवतः स्त्रियमित्यत्र आविति योगविभागात्क्वचिद्विद्वत्संज्ञेभ्यो आप्रत्य
 त्ययइत्याभिप्रेत्यभाउरिसंमतिमाह वहीति ह्रस्वांतानामिति स्वमतसिद्धह्रस्वत्वाद्वाह्यभिप्रायेणापाठस्तु ह्रस्वांतानामिति ह्रस्वः २ कापीति पूर्वतः
 तरदाविति वासव्यवस्था योक्तमते चतरतमरूपकत्वादयः बहुव्रीहौ कप्रत्येकमपाकः नौकारैकारौ केत्यादौ चनाविद्वत्स्योदौपवजावौ।

इवैवब्रह्माणीसुप्यणी इत्यपिकेचित् इत्या घृष्टाः ननुअनेवेधविधीयतां सवर्णो दीर्घत्वे चेद्वाणीत्यादिसिद्धेः विधानसमार्थ्योच्यस्यलोपइत्यलोपो
नस्यात अन्यथानीयमेव कुर्यादिति चेत्सत्यम् इन्द्रमाचष्टे इन्द्रपति इन्द्रतस्येन्द्रस्यस्त्री इन्दीर्णीत्यादावपि दीर्घश्रुत्यर्थमानीविधिः ब्रह्माणी।
त्यादौ नोवेति ठिलोपेपि दीर्घश्रवणार्थं च इत्समाहार इति समारंभे वाच्ये इत्यपः पूर्वस्पर्शो वक्तव्य इत्यर्थः त्रयाराणं समाहारस्त्रीपी एवं द्वी।
त्याद्यपि पुंयोगे पुंवाचकोपि दस्यः पुंयोगात्स्त्रियावर्तते ततस्मादीप्सादित्यर्थः शूद्रस्पर्शकस्य स्त्रीत्यर्थः चकारात्पालकस्य दान्तान्नगोपा।
लिका जातेः अयोपधादिति सामानाधिकरण्ये जीतिसदेनाभिधेयाभिधायकामेदोपचाराज्जातिदाचकालक्ष्यते इत्यभिप्रेत्याह जातिवा।
चिन इति तद्वत्सराचोक्तं म आकृतिग्रहणाज्जातिर्लिंगानावसर्वभाकसकृदाख्यातनिर्ग्राह्या गोत्रं च चरणौः सहेति गृह्यतेऽनेनेति ग्रहम् आ

इत्समाहारे गुराश्च त्रयीपंचकुलोपयोगे च शूद्रस्य स्त्री शूद्रां गुराकी जातेरयोपधात् जातिवाचिनोऽपकारोपधादका
रांतात्स्त्रियामीपप्रयो भवति मेधी शूकरोहंसी कुक्कुटी ब्राह्मणी अपकारोपधादिति किं क्षत्रियावैस्या ॥ ॥ ॥ ॥

कृतिः संस्थानं ग्रहणं ग्राहकं यस्याः अवयवविशेषव्यं ग्येत्यर्थः ॥ एतेन गोत्वादि जातिरुक्ता ब्राह्मणाद्याः कृतेः क्षत्रियादिषु संभवान्तं
ग्रहायाह लिंगानां चेति यासर्वलिंगानि न भजतीत्यर्थः ब्राह्मणः ब्राह्मणीत्यादेर्हिलिंगत्वात् एतच्चाधिकसंग्रहार्थमिति तदादेः सर्वलि
ङ्गेषु वैधौ वास्य जातित्वे देवदत्तादेरसर्वलिङ्गत्वेनातिव्याप्रावाहसकृदाख्यातेति सकृदप्येति श्रुत्यर्थः एतेन नित्यत्वमेकत्वं प्र
त्येकापरिसमाप्रत्वं चोक्तम् ततश्चैकस्मिन्पिरोऽपदिद्यातस्मिन् दृष्टिपिराजने उपलभात् देवदत्तादेश्वसंज्ञासद्वत्वेनातथाभावान्ना
तिव्याप्तिरिति भावः नन्वेवमप्यप्रत्ययान्तस्य सर्वलिंगत्वेप्याकृतिगुराभादव्याप्तिस्स्यादत आह गोत्रं चरणौः सहेति गोत्रमिति पूर्वावा
वर्णणामप्यसंज्ञा चरणानां वेदसारकाध्ययनक्रियासंबन्धात् क्रियासद्वानां जातित्वा र्थमुक्तिः अत्र जातेरिति योगविभागान्नगव्यह

सा टी ३ ४९ सकयमस्यमनुष्येभ्योपधेभ्योयोगवपीत्यादिः नोवेत्यतोमराकुपुत्यावाउरतेर्मसिकावलाकेत्यादौस्त्रीमात्रविषयाज्जातिवाचिनो न प्रथमवयोवाचिन
 इतिकालकातासरीरावस्थापौवनादिवयः तत्रपयपिकेचित्कौमार्यौवनतमध्यत्ववृद्धत्वा निचत्वार्याहुः अन्येतकौमार्यौवनस्यविहत्वा नित्रीणी।
 च्छतिअपरेतुआवोडसाध्रवेदालोपावतस्त्रीरनिवर्तकः मध्यमः सप्ततिर्यावत्परलोकरुद्धउच्यते इत्यन्यथात्रीरापाहुः तथापियावत्योरुद्धिमयोः
 वस्थास्ताः सर्वाएकीकृत्यप्रथमंवयः पाश्चापचयवत्यस्तारासीकृत्यद्वितीयमितिद्विवयः यक्षोऽत्रामिप्रेतः सचोक्तः वर्द्धतांयावदनेनवर्द्धितं
 पश्चादयायेनपुज्यतामिति एकदेवाभिषेकप्रेत्याहप्रथमग्रहरणाद्वृद्धतिस्वांगतस्वांगंस्वरूपंचोक्तम् अद्रवंमूर्तिमत्स्वांगं प्राणिस्यमविकार
 जम् अतस्त्यतत्रदृष्टं चेतेनचेततथायतमिति सरीराभ्यंतरेचारीवायुः माणः सोस्यास्तीतिप्राणीतत्रतिष्ठतीतिप्राणिस्थंतत्वाङ्गं म्॥ एवंसेद
 प्रथमवयोवाजिनोऽतर्द्धवक्तव्यः कुमारीकिशोरीकलभोप्रथमग्रहरणात्किंवृद्धास्यविराअग्रहरणात्किमसिसुः स्वां
 गाहास्वांगवाचिनोवास्त्रियामीपप्रत्ययोभवति सुमुखीमृगाक्षीतन्वगीवाग्रहरणात्पप्रवनदना कमलवदनाइत्यादौ।
 नभवति कृदिकारादक्तेरीव्वावक्तव्यः अंगुलीधूलिः धूलीआजिः आजीआक्तेरिति विसेषणात्कृतिः भूतिः ॥ ॥ ॥

स्यापिप्राणिस्थत्वात्स्वांगतास्यात् आहअद्रवमिति तस्यतुद्रव्यत्वान्न एवमपिज्ञानस्यप्राणिस्थत्वादद्रवत्वाच्चस्वांगतास्यादत आहमूर्तिमदि
 तिअसंवगतद्रव्यपरिमाणंकाठिन्यादिस्यसेविसेषोवामूर्तिः सास्यास्तीति तथाज्ञानस्यात्मगुणात्वेनपरिमाणलक्षणगुणस्यसंलक्षणस्यवा
 तत्रानंगोकारादमूर्तिमत्त्वज्ञानस्येत्यर्थः एवमपिसोपादेर्पयोक्तलक्षणवत्त्वात्स्वांगतास्यादत आह अविकारजमिति विकारोवातादिवै
 म्यंततो न जातेशोपादिसुविकारजः रथ्यादिपतितकेसाः देः स्वांगतासंग्रहार्थमाह तत्स्यतत्रदृष्टं चेति तत्रप्राणिनिनदृष्टं अन्यदातत्रावर्त
 मानमपिस्वांगं एवमपिप्रतिमाघदपवानांमुखादीनांप्राणिस्थेनविषादिनासम्बद्धः तथाप्यप्राणिनापिसंवद्धं स्यात्तदपितथेत्यर्थः ॥ ॥

प्राणिमुखादिसदसमप्राणिमुखाद्यपि स्वाङ्गमिति भावः उदाहरणं तु सुकेसी सुकेसावारण्या सुस्तनो सुस्तना प्रतिमा प्रत्यदाहरणं तु क्रमेण सुभ
खासाला बहुखेदा सुस्ताना सुसोकेत्यादि कदिकारादिति अन्तेरित्यत्र क्तिसुद्धेन तथैव गृह्यते अतर्थादित्यर्थः ततश्च अकरणिः अहरणिरित्यादी
नवक्तव्यत्वाद्वा ॥ ऐच ३ मन्वादेरित्यादिसब्दात् वृषाकप्यग्रिकसितकुसीद प्रतक्रतवो गृह्यन्ते प्रतक्रतोस्तु पयोगे एव अन्या प्रतक्रातुः स्त्री पत्नी
दपः १ स्वांगाद्देत्यतो वानुवृत्तेः क्वचिदर्थविसेवे क्वचिच्चवेति व्यवस्थापनीयमत्र पत्नी इति पत्रसंयोग एव अन्यत्र गवां पतिः स्त्री वृषल पत्नी
पमानात् विद्यमान पूर्वस्य तु वा दृढ पत्नी दृढ पतिः स पत्न्यादिषु नित्यं स पत्नी एक पत्नी अन्तरवत्नी गर्भयोगे एव अन्यत्रांतर्वतो साला तथा भर्तृ
योगे पतिवत्नी अन्यत्र पतिमती न गरीतया सखी संवपस्या सख्यर्भा र्प्यापिन शिर्षस्याः सा अखिश्वी अर्द्धजरी पुवती प्राची मत्सी रसिक्रीया

ऐच मन्वादेः मन्वादेर्गणास्त्रियामी सप्रत्ययो भवति एकारादेसेश्चकारान्मनोरौ वामनी मनः वृषाकपार्यो पत्न्यादपः
पत्न्यादपो निपात्यंते पत्नी अंतर्वत्नी सखी अशिष्टी अर्द्धजरी पुवती प्राची प्रतीची उदीची समीची दारसब्दो नित्यं बहुवचा
नांतः पुच्छिगः दारः दारान्दारेः दारेभ्यः २ दारणां दारेषु हे दारः वौर्गणात् उकाराणां जाजुरावाचिनो वास्त्रियामी प्रत्ययो भ
वति पत्नी पदः मृदामृदः तन्वीतनः अज्जी अज्जुः ॥

लिकी एता एनी जानपदी करण्डी अमंत्रचेत्कराण्यगोणी आवपनं चेत् गोणा
उन्यास्याली अकृतिमा चेत् स्यालान्याभाजी पक्वा चेत् भाजान्याना गीस्थोत्पं चेत् नागाऽन्या काली वर्णश्चेत् कालाऽन्या नीली अनाछाद
नं चेत् नीलाऽन्या कुसी अपो विकारश्च कसाऽन्या कामुकी मैथुनेच्छावती चेत् कामुकान्या कवरी के सश्चेत् कवरान्या औषधौ प्राणिनि च
ली संज्ञायां बानी ली नीला सोणी सोणे त्यदयोऽविहितलक्षणाः पत्न्यादौ दृष्टव्याः वौ ३ वाजोः गुरासब्देन मतुलोपादमेदोपचाराद्वा गव
दाचको गृह्यते वाशब्दव्यवस्थये वरुहयोगो पन्नावरुः पतिम्वरकन्या पारुः गुरालक्षणां चोक्तमसत्त्वे निविसत्ते पैति पृथग्जातिषु दृश्यते

आधिपत्या क्रियायश्च सोसत्त्वप्रकृतिगुण इति सत्त्वं
वाकस्या न्यवच्छेदकत्वा ॥

तेविभक्त्यर्था उच्यन्ते इति भावः एकवचने जात्यभिप्रायेण तत्र प्रथमो द्विप्रथमार्थमाह लिंगार्थे इति धातुविभक्तिवर्जमर्थवर्द्धिगमिति कालादिषु लिंगसद्देन नामाभिधानानामलक्षणेनैव लिंगलक्षणमाह धातुप्रत्ययवर्जमित्यादि ॥ प्रत्ययसद्देनात्र प्रत्ययविशेषो विभक्तिरूपलक्षणेनामलक्षणे । लिंगलक्षणो च विभक्तिवर्जन्याभिधानात् धातुवर्जमितितु संभवदभिप्रायं विचारविशेषश्च नामलक्षणो तौ वसेयः सन्मात्र इति सव्यप्रत्ययलक्षणम् पत्रार्थान्नरानपेक्षया सव्यप्रवृत्तिः सर्वोपिलिंगार्थ इत्यर्थः ॥ पुंस्त्रीनपुंसकलिंगादितु तत्रांतरीयकसाक्षिगार्थ एव अभिहितकारकार्थः

इति स्त्रीप्रत्ययाः अथ विभक्त्यर्थो निरूप्यते लिंगार्थे प्रथमा धातुप्रत्ययातिरिक्तमर्थवच्छब्दरूपं लिंगं तस्यैवार्थे सन्मात्रे प्रथमा विभक्तिर्भवति लिंगादयोऽपि प्रथमार्था इति केचित् तत्सद्ब्रह्म अन्योक्ते प्रथमारविरिव राजते राजारोषात्कमारोरुरूपते बोभुज्यते भुवं भूयात् प्रागास्तारामलक्ष्मणौ पदाकर्तो प्रथमांतः कर्मणि द्वितीयांतदायदाकर्तो तृतीयांतः । कर्मणि प्रथमा तदा संतिसंतः कियंतः कुमारः शरतेश्वररूपं ते च नारकः जेगीयं ते च गीतज्ञाः मेप्रियं ते रुजार्दिताः आमंत्रेण च आमंत्रणमाभिमुखीकरणांतस्मिन्नर्थे प्रथमा विभक्तिर्भवति मांसमुद्गरगोविंदप्रसीदपरमेश्वरंकुमारौ श्वैरमासायांसमध्वंभोतपस्विनः भोसः भोसभगोस अघोस एते सदानित्यांत्यं ते धिविषये हसमसभोडराराध्यभगोस्तुभ्यं न । मोस्तुते अधीष्वभो महाप्रातृघातयाद्योः स्वपस्मरं इति प्रथमा ० ॥ प्रातिपदिकार्थः । संपद्यत इति तत्रापिलिंगार्थे प्रथमालि

गार्थस्य सर्वत्रानुसृतत्वेपितत्र तत्र कर्मार्थविशेषविवक्षायां द्वितीयादिविशेषविधानात्सामान्यविहितप्रथमाया वाधानातिप्रसंगः । लिंगादयोपि तिकेतित्यादिनीयाः लिंगं स्त्रीपुनपुंसकसव्यवाच्यः क्रमाक्षययोपचयसामो धितिरूपो वस्तुधर्मः संख्यानप्रसवौ लिंगमित्यादिना महाभाष्याद्युक्तेः परिमाणं स्वराणीद्रोणः आठकमित्यादिसव्यवाच्यपरितः सर्वतौ मानं दारुलोहादिमयं पात्रम् ॥ ॥ ॥

सा दी
सा प्र
पू
४३

उन्मानं प्रमाणं च तत्कत्वद्वित्वबहुत्वानि एते प्रथमार्थाः प्रथमाया अर्थाः एष्वर्थेष्वपि प्रथमा भवतीत्यर्थः । उदाहरणितदित्यादितत्त्वमसीति वाक्ये ।
तदित्यनेन कारकविशेषानाकलितवस्तुमात्रमुच्यते यद्वापतदोर्नित्यसंबन्धो यत्सत्कालत्रयावाधत्वेन परमार्थसत्तद्वस्त्वित्यर्थः रविरिव राज
तेत्यादौ कर्त्री घर्थस्य तिङ्गुक्तत्वात्त्रिंशत्तत्त्वानि इत्यनेनैव प्रथमा तथा चोक्तं महाभाष्येऽभिहितो योऽर्थः सम्पन्नः प्रादिपरिकार्य इति न चैवमा
न्योक्ते प्रथमेत्यस्य वैषय्यपतिरिति वाच्यम् तस्य कर्म घर्थसज्जावादितीपादिप्राप्तावपि निपमार्थत्वात् ततश्चार्थादनुक्ते कर्म घर्थे द्विती
यादप्येत्यर्थः आमेव त्रणमाभिमुखीकरणां तस्य च लिंगार्थत्वाभावादारम्भः हेयचनहेयचमानेत्यादौ संबोधनस्य तत्त्वज्ञानाभ्यामुक्तेत्यात्
वैष्णवादिभगोस्तुभ्यं नमोस्तुते इत्यत्र अस्तुते इति च्छेदः नस्तौ तोत्यस्तुततस्मै अस्तुते यस्य स्तुतवोऽस्याभावादविद्यमानस्तुत्यायेत्यर्थः अथवा
शेषाः कार्यैर्कर्तृसाधनयोर्दानपात्रे विस्त्रेयावधौ संबन्धाऽऽधारभावयोः सेवाविभक्तयोर्द्वितीयाद्या एष्वर्थेषु भवंति कर्ता
कर्म च करणं संप्रदानं तथैव च अपादानाधिकरणमित्याहुः कारकाणि षट्कार्यैर्कर्मकारकैः उवाच्ये आप्ये सं ॥
असज्जुराणोपणंगुणवत्पात्रापनं वास्तुतिः तत्र भगवज्जुराणामनंतत्वात्तेषामज्ञानं तद्विशिष्टवचनासंभवादविद्यमानास्तुतितिर्यस्य तत्सं
बोधनं स्तुतावसामर्थ्यात्कैवल्यं तुभ्यं नम इत्यर्थः अतएवोक्तं कालिदासेन भूतार्थव्याहृतिः साहिनस्तुतिः परमेष्ठिन इति यद्वा अके सवै विरि
च्येतेत्यभिधानात् एते तत्र स्तुरास्तुतिर्यस्य स तथा सर्वसेव्यविरिचिस्तुत्येत्यर्थः हे अघो अघवनस्वस्य घस्मरं नासकं पापं घातयेत्यर्थः सेवाः
कार्ये इत्यादिभिन्नपदनिर्देशाद्वितीयादिबद्धिभक्तीनां षट्कार्येषु संख्यत्वात् उक्तादन्याः सेवा इति प्रथमाया उक्तत्वात् अन्या अवसिष्टाः
द्वितीयाद्याः षड्विभक्तपद इत्यर्थः तत्र तावदीक्षितानीक्षितद्विविधकर्मणोरीक्षितस्य त्रैविध्येऽपि संस्कार्यैकिकार्यैरवांतरभेदमाश्रित्य च
तुर्विध्येनाह उवाच इत्यादितत्र पदसज्जापतेतदुवाचं यत्र चोत्पद्यविकार्यसंबन्धिनो विसेवाः प्रत्यक्षेणानुमानेन वानप्र ॥ ॥ ॥ ॥

सम
४३

तीयते केवलप्राप्यते तदाप्याग्रांतराधानेन व्यपदेशांतरनिमित्तं संकार्यो प्रकृत्युच्छेदेनावस्थांतरत्वमापाद्यं विकार्यं प्रकृत्युच्छेदतदुच्छेदाभ्यां संस्कार्यं
 विकार्ययोः भेदो न वास्तवः ॥ अतएव त्रैविध्यमुक्तं भर्तृहरिणा निवृत्यं च विकार्यं च प्राप्यं चेति त्रिधामतंत्रे सितमं कर्म चतुर्हीन्यनुकल्पितमृतं
 व्यापदसज्जायते पूर्वजन्मनायत्प्रकाशते तन्निवृत्यं विकार्यं च कर्म द्वेधा व्यवस्थितम् प्रकृत्युच्छेदसंभूतं किंचित्काष्टादिभस्मवत् किंचिदुगां
 तरोत्पत्त्यां सुवर्णादिविकारवत् क्रियाकृतविसेषाणां सिद्धिर्पत्रनगम्यते दर्शनादनुमानाद्वा तस्याप्यमिति कथ्यते अनीसितं च द्वितमं औदासी
 न्येन पश्चाप्यपयत्कर्तृनीसितम् संज्ञांतरैरनारब्धातं यद्यत्राप्यन्यपूर्वकमिति संज्ञांतरैरनारब्धातं अपादानादिकारकविसेषैरकथितमित्य
 र्थः अन्यपूर्वकं दिवः कर्म चेत्पादिलक्षणं तदेवं सप्रविधं कर्म उत्पाद्यादिचतुर्विधं कर्म क्रमेणोदाहरतिकटं करोतीत्यादिरूपमिति प्राप्य
 स्योदाहरणमराजमिति च संस्कार्यस्य अभिवेकादिसंस्कारस्य राजसदेन विवक्षणात् अनीसीतोदाहरणं च अन्नं भक्षयन् विषं भुंक्ते
 स्कार्यं विकार्यं च द्वितीयाविभक्तिर्भवति कटं करोति कारुकोरुपं पस्पतिचाक्षुषः राज्यं प्राप्नोति धर्मिष्ठाः सोमं सुनोति सोम
 पाः ॥ ग्रामगच्छन्तं रास्यसति अकथितस्य च दुष्टाचप्रथरुधिरप्रच्छिचिबूसासिजिकर्मपुक्नोदृष्यमंथवहदंडग्रहमुषपकर्मभाक्
 दुहादीनां धातूनां यत्कर्म तद्युक्तमपादानादिभिरकथितं कर्म यथागां यपांडो ह धरामन्नं यपाचेव सुधां वलिमूरुधदैत्यान्यातालं पप्रच्छे
 न्द्रं च वा छितम् धर्मी न वा चिनो द्वेदमब्रवीता न्स्वसेविनः पार्थिवानन्वसाज्जितं त्रिलोकीमजयद्रिश्नं दारकामनयदधून् रुक्मिणीमहर
 त्परमचकवर्कं संविपिनं ममंथसीरधिं सुधाम् अवहन्मन्दारसिंधुमदराउपदरीन् सुरान् जग्राह घृतरुं सक्रममध्मादिति जासुधाम् पचति
 प्राणिनां कर्म यः फलं तहरिभजे इत्यादि हरिः प्राणिनां कर्म धर्मी धर्मलक्षणां फलं स्वर्गनिरयादिरूपं पचति तत्कर्माणाम् निमित्तभूतेन फ
 लं निष्पादयतीत्यर्थः तं हरिभजे इत्यन्वयः स्वार्तमिति सर्वत्र संबध्यत धरादीनामन्नक्षरणाघपादानादित्वेपितदविवक्षायां निमित्तत्वं
 मात्रार्थं त्वेव स्यादि प्राप्नोति सकर्मकत्वविधिः तथा गमनाद्यर्थकधातूनामरापन्नावस्थाकर्तुं + + + + + ॥ ॥

सा टी-
सा प्र-
३-
४४

रपेनावस्थापाकमेवमयथासन्नगमपत्तर्गवेदार्थेनानवेदपत्त आसपचापुतं देवान्वेदमध्याययद्विधिम् आसपत्तलिलेष्टधींयस्समे श्रीहरिर्गति
रित्यादिप्रयोगानुसारेणोसम् अम्यप्रवे अक्षैरसान्वादीमतीत्यादिसंकारकद्वितीयापुक्कोपपदद्वितीयामाह अभिसर्वतसोरिति अभिश्चसर्वा
अभिसर्वोताभ्यांतसो अभिसर्वतसोहं हंते अयमाणां पदं प्रत्येकं मभिसंवेध्यत इति न्यायात् सः ह प्रत्येकं संबंधः तथाधिक्योगे द्वितीयाकार्योपपत्ति
दयः उपरि अधि अधः एते त्रयस्तुषु आमंत्रेति तं द्विस्त्रिरुक्तमिति त्रिकांशोस्मरणासः प्रत्येकं संबंधः तथाधिक्योगे द्वितीयाकार्योपपत्ति दयः उप
ततो न्यत्रापि उभयतः परितः समयानिकवाहाकृते प्रतीत्यादियोगेष्वपि क्रमेणोदाहरति द्विरुच्चारितमंते येषु ते यो गे द्वितीयाकार्येत्यर्थः जाल्मा
दीनां संबोधत्वेन विवक्षणात्कृत्वा यथा विवक्षाणादिगर्थयोगाभावाद्द्वितीया उपपत्त्युपरीत्यादौ उपपत्त्यध्वसः समीप्य इति दिवचनमसमया
अभिसर्वतसोः कार्याधिगप्यदिषु द्वितीयाः अतितातेषु ततो न्यत्रापि दृश्यते अभितो ग्रामं नदीवहति सर्वतो ग्रामं व
नानि संति धिग्देवदत्तं उपपत्त्युपरि ग्रामं मेयाः पतंति अधो अधो ग्रामं सलभाः पतंति अध्यधियां मं मृगाश्चरंति समयानि
कवाहाप्रतियोगेऽपि समयाग्रामं निकषाग्रामं अनुग्रामं कालाध्वनो नैरंतर्प्येऽपि मासमधीते क्रोशं

निकषासब्दो सामीप्यः

लसरा संबंधं योद्योतकौ अत्र ययपि संबंधस्योभयनिष्ठत्वाद्भयत्रापि योगस्तथाप्येतद्वचनस्य वक्ष्यापवादत्वादपवादो सुत्सर्गनिवर्तक इति न्या
यादत्रैव वक्षीयात्तत्रैव द्वितीया संबंधस्य द्विनिष्ठत्वेऽप्येव प्रधानादेव वक्षीति वक्ष्यमाणत्वात् अपिसब्दस्य विकल्पार्थत्वेन हारमहाराधेवरता
तमात् इत्यादौ न क्रियाविशेषणानामपि कर्मत्वत्त्वोक्तमोदनं पचति क्रियाविशेषणानामपि कात्स्न्यदीनां करणात्वमकात्स्न्येन करोति प्रत्य
क्षेण यस्यति सुखादीनां च वा सुखं सुखेन वा करोतीत्यादिप्रयोगानुसारेणान्यत्रापि त्यतोऽवसेयम् कालाध्वनोरिति कालाध्वार्थेनैरंतर्प्येऽपि
त्यतसंयोगेऽप्येति तीयेत्यर्थः नैरंतर्प्ये किममासस्य द्विरधीते क्रोशस्यैकदेसेपर्वतः कर्तृसाधनयोरिति पदं व्याचष्टे कर्तरीत्यादितत्रतावक्तृता

राम-
४४

द्विविधः स्वतंत्रः प्रयोजकश्च स्वतंत्रोः मिहितानुमिहितभेदात् द्विविधः प्रयोजकोपि प्रेषकोऽप्येकः आनुकूल्यभागी चेति त्रिविधः तत्र प्रभुत्वेन प्रयोजया-
 न्येषकः यथा सिध्येणकारयति हीनः प्रयोजनन्ध्येयकः यथा गरुडं भोजयति यस्तु प्रभुत्वहीनत्वाभावेनानुकूलमात्रेण प्रयोजयति स आनुकूल्यभा-
 गी यथा आनन्दयति पितरं सत्यत्रः एवं पंचविधः कर्तृतत्राभिहिते प्रथमाभिधानादनभिहितैर्कर्तरि तृतीया तत्र कर्तृलक्षणा माहमधाने क्रियाश्रये
 तिक्रियाश्रयः कर्तृलक्षणे कर्मादीनामपि तथात्वादतिप्रसंगः स्यादत उक्तं प्रधाने इति प्रधानत्वं चेत्तरकारका प्रयोज्यते सति सकलकारकप्रयोजकत्वम्
 यथा देवदत्तः काष्ठे स्थाप्या मोदनं पचति एतच्च देवदत्त आस्ते सेते इत्यादौ तत्प्रयोज्यानां कर्मादीनामभावाद् व्याप्तिमिति धातूक्तक्रियत्वप्रधान-
 त्वमवसेषम् यदीयं व्यापासेधातू नोच्यते सकर्तृत्वार्थः तथा चोक्तं धातुनोक्तक्रिये नित्ये कारके कर्तृके च्येते इति करणमपि वाद्याभ्यांतरभेदादि।

पर्वतः नैरंतर्याः भावे मासस्य द्विर्धीते को सरपै कमात्रे पर्वतः इति द्वितीया कर्तरि प्रधाने क्रियाश्रये साधने च क्रियासि-
 द्युपकारके करणोऽर्थे तृतीया विभक्तिर्भवति भिन्नशरेण रामेण रावणो लोकावराणः करण्येण विदीर्णोऽपि वानरैर्यु-
 द्यते पुनः ॥ इति तृतीया ॥ दानपात्रे संप्रदानकारके चतुर्थी सम्पक् श्रेयो बुद्ध्या प्रदीयते तत्संप्रदानं ददाति ॥ ॥ ॥

विधमं वाद्यं सरादि आभ्यांतरं चितादि तल्लक्षणं क्रियासिद्ध्युपकारक इति क्रियायाः सिद्धिं उत्पत्तिं सन्निहितत्वेन करोतीति तथा यद्वा यारानं।
 तस्मिन् विलेनेन क्रियोत्पत्तिरित्यर्थः तथा चोक्तं भट्टहरिणा क्रियाया परिनिष्पत्तिर्यद्वा यारानं तस्मिन् विवक्ष्यते यदा तत्र करणत्वं तदा स्मृतम्।
 उदाहरति भिन्न इति क्तेन कर्मोक्तमिति रावणात्कर्मणः प्रथमा वानरैः कर्तृभिः करण्येण वानरैः विदीर्णोऽपि वानरैः रामेण वा सह पुनरपि प्रा-
 ध्यते करण्येति जातावेकवचनम् दानपात्र इत्येतद्वा कृतं संप्रदानकारके इति दानं नाम पूजानुग्रहकामनया स्वस्वत्वमपरित्यागे-
 न परस्वत्वादाय तस्य पात्रम् न विद्यया केवलपातपसावापि पात्रता यत्र च तमिमे चोभेत्तदि पात्रं प्रचक्षते इत्याद्युक्तं तत्संप्रदानकारकमित्य

सा टी
सा प्र
३
४५

चक्षते इत्याद्युक्तं तत्संप्रदानकारकमित्यर्थः ॥ तथा चोक्तम् संप्रदानं तदेव स्यात्पूजाग्रहाकाम्यपादीपमानेन संयोगात्सामित्वं लभते पदीति तच्च त्रि
विधम् अनिराकर्तृप्रेस्कम् अनुमंत्रचेति तत्रानिराकर्तृपथा आदित्यापार्थददाति प्रेरकं विप्रापगां ददाति मधुगां देहीति प्रेरितो ददातीत्यर्थः ॥
अनुमंत्रगुरुवेगां ददाति गुरुहिं न प्रार्थयते दीपमानां च तामनुमन्यते भद्रकृतमिति तदुक्तं भर्तृहृदिणा अनिराकरणात्कर्तृपंगं कर्मणोऽपि
तम् प्रेरणानुमनभ्यां चलभते संप्रदानमिति अतश्च राजोदंडं ददाति रजकस्य वस्त्रस्य ददातीत्यादौ संप्रदानस्य प्रसंगः ॥ विशेषावधावित्ये
तद्योच्ये विशेषो विभाग इति अपादानं च द्विविधम् तदुक्तम् अपाये पददासीनं चलं वापदि वा चलम् ध्रुवमेव तदा वेसा तदपादानमुच्यते
दंडं पुरुषो महीपतेर्न चातिभक्तपानचदानकाम्यपा यद्दीपते दानतया सुपात्रे तत्संप्रदानं कथितं मुनींद्रैः वेदविदेगां ददा
ति अन्यत्र राजोदंडं ददाति रजकस्य वस्त्रं ददाति ॥ इति चतुर्थी ॥ विशेषावधौ पंचमी विशेषो विभागस्तत्रयोः ॥ वधिश्च
लतयाऽचलतया वा विहितस्तत्रापादाने पंचमी धावतोऽष्टादपतत् भूभृतोऽवतरदिगंया इति पंचमी संवंधेष्वष्टी संवंध
नोर्मध्ये योऽप्रधानस्तत्र वष्टी भेद्यभेदकयोः श्लिष्टः संवंधोऽन्योन्यमुच्यते दृष्टो पद्यपि संवंधः षष्ठ्युत्पत्तिस्तु भेदकात् ॥
इति तच्च त्रिविधोक्तं निर्दिष्टं विषयं किंचिदुपातविषयजया अपेक्षितक्रियाकंच त्रिधा पादानमुच्यते इति यत्र साक्षादपायभूतक्रियानि
र्दिश्यते तदा यम् पथा ग्रामादापातीत्यादिपत्रधात्वन्तरार्थगं स्कर्ष्यमाह तद्वितीयम् पथा वलाहकात् तत्र विद्योतते विद्युत् वलाहकात् नि
स्त्युत्पत्तिविद्योतत इत्यर्थः प्रमाराण्णरप्रतीतक्रियाकं तृतीयम् पथा गच्छंतं पस्पन्नाह कस्मात्त्वमिति परस्परस्मान्मेवावयसरत इत्यत्रान्योऽन्य
मवधित्वमुक्तं मेधांतरक्रियापेक्षमवधित्वं पृथक् पृथक् मेधयोः स्रक्क्रियापेकर्तृत्वतः पृथक् पृथगिति ॥ संवंधेऽप्येतत्स्य दमाह संवंधेष्वष्टी
ति ॥ संवंधश्च स्वसामिभाववयवावयविभावोदिभेदादनंतः कारकैभ्यश्चान्यः क्रियासंवंधाभावात् तदुक्तं संवंधः कारकैभ्योऽन्यः क्रियाः

राम
४५

कारकपूर्वकः श्रुतायामश्रुतायां च क्रियायां संभिधीयते इति तत्र श्रुतायां यथा न मायाणामश्रीयात् अश्रुतायां राज्ञः पुरुष इति तत्र यद्यपि संबंधो भया
 श्रितत्वा दुर्भयोरप्यप्यायेरा वा वशी प्राप्ता तयाप्यप्रधाना देवदिविसेषणा देवतदुक्तं परार्थे निःक्षेपादयधानं विसेषणम् विसेष्यंत प्रधानं स्यात् त्वार्थ
 स्पेव प्रकाशनात् मेघभेदकपोः श्लिष्टः संबंधोऽन्योन्यमुच्यते द्विष्टो यद्यपि संबंधः सख्यत्यतिस्तु भेदकादिति एकवचनादिक्रमेणोदाहरति राज्ञः
 पुरुष इत्यादि अत्र क्रियायोगिनः पुरुषादयः प्रधानभूता राजादिमिरप्रधानभूतैर्विसिष्यत इति राज्ञ इत्यादौ षष्ठोऽर्षीदौ तु लिगार्थाप्रथमेव यदा
 पुनः पुरुषो विसेषणं तदा पुरुषस्य राजेत्येव यदा चोभावप्यप्रधानत्वेन विवक्ष्यते तदोभाभ्यामपि वक्ष्येव यथा राज्ञः पुरुषस्य वस्त्रमित्यादि

एकक्रियातः परस्परपेक्षारूपसंबंधः राज्ञः स पुरुषो ज्ञेयः पित्रोरेतत्पूजनम् गुरुणां वचनं पथ्यं कवीनां रसद्वयः

इति षष्ठी ॥ आधारे स प्रमी तदाधारोऽधिकराणं षड्विधं औपश्लेषिकं सामीपकं अभिव्यापकं वैषयिकं नैमित्तिकं ॥

औपचारिकं चेति कटेशोते कुमारोऽसौ वटेगावः सुसंरते तिलेषु विद्यते तैलं हृदिवस्त्रा मृतं परं पुद्गे सन्न सते धीरोऽगल्य

ग्रे करिणां सतं भावः क्रियालक्षणां तत्रापि स प्रमी प्रसिद्धक्रिया अप्रसिद्धक्रिया बोधनं भावः वर्धति देवे चौरा आपातः ॥

आधारभावे रित्यस्यैकदेसमाह ॥ आधारे स प्रमीति अधिक्रियते पस्मिन्नित्याधारः स च क्रिया अपकर्तकर्मणोरेव तथोक्तं भर्तृहरिणा कर्तृक
 र्मव्यवहितामसाक्षाद्वारपनक्रिया उपकर्तृक्रिया सिद्धौ सास्त्रं अधिकराणं स्मृतमिति आधारस्यैवाधिकराणं संज्ञात्वमभिप्रेत्याधिकराणमे
 दानाह षड्विधमित्यादितत्रान्यत्र सिद्धयोरधारधेययोः प्रादेशिकः संबंधः उपश्लेषः सामीप्यं सान्निध्यं तत्र भवं समीपे भवं सामीपिकमिति
 वाच्यं यद्येदेशयोरधारधेययोः सकलावयवसंबंधेन व्यापकमभिव्यापकविषयो न न्यत्र भावस्तत्र भवं वैषयिकं निमित्तं कारणम् उपचार
 ष्टुलक्षणां तत्र भवं क्रमेणोदाहरति कटेशोते इत्यादि भावपदं व्याचिरव्यासुलत्वरूपनामाह भावः क्रियालक्षणा मिति क्रियाधात्वर्थः ॥ ॥

सा टी
सा प्र
पू
४६

साचप्रसिद्धाप्रसिद्धौ चेतिद्विविधातत्राप्रसिद्धायास्तस्यालक्षणत्वासंभवात्प्रसिद्धाक्रियाययाअप्रसिद्धायास्त्यागमनक्रियायालक्ष
णभावइतिभावः सर्वविदित्वात्प्रसिद्धावर्षणक्रियायाअप्रसिद्धचौरागमनक्रियायालक्ष्यते अंशुमालोकासूर्यस्तत्पुत्रं प्रसिद्धं अरातिः शत्रु
स्तत्पुत्रं चाप्रसिद्धं स्कंदकारकविभक्तौः प्रदस्योपपदविभक्तौर्दस्यपुत्रमाह ॥ विनासहद्वंद्वान्तेऽप्युपतां पदं प्रत्येकमभिसंबंधाते इति न्यायादादि
शब्दस्य प्रत्येकं संबंधः तथाच विनादिभिर्योगे द्वितीया सहादियोगे तृतीया मम आदिभिर्योगे चतुर्थी ऋते आदिभिर्योगे पंचमी नित्यारणादेरर्थ
त्वानिर्द्धारणार्थादौषधी स्वाम्यादिभिस्सप्रमीति चकारात्पायेन विनायायादिनेत्याद्यपि अंतरेणेत्येनवंतयोगे अक्षिणी इति द्वितीयादिवचनं
अंतरामध्ये इत्यर्थः इत्याद्यापदाश्चासमितिद्वंद्वान्तेऽप्युपमाणास्यादिसदस्य प्रत्येकं संबंधात्पयोगात्तसारणात्तृतीया र्थहीनार्थानुयोगेन दी

पत्यं तं शुमालिनिपतितोऽरातिः अथोपपदविभक्त्यर्थो निपात्यते ॥ विनासहनमसृजते निर्द्धारणो स्वाम्यादिभि
श्चरतैरपियोगे द्वितीयाद्याविभक्तपोभवन्ति विनापापं सर्वफलानि विनावातं विनावर्षविद्युतः पतनं विनाविनाह
स्तिकृतं दोषं केनेमौ पतितौ दुमौ अंतरेणाक्षिणी किं जीवतेन अंतरात्वां मां हरिरित्यादिपदाग्राह्याः सहादि
योगे तृतीयाः ॥ मन्ववसितासेनानद्यासहस्रं वदेत्यर्थः अनुहरिंसुराः हरेर्हीना इत्यर्थः तथा हीनार्थोपयोगेऽपि उपहरिंसुराः हरेर्हीना

इत्यर्थः तथा लक्षणेऽप्यंभूताख्यानभागवोशार्थकैः प्रतिपत्त्यनभिर्योगेऽपि तत्र लक्षणे हरिप्रतिपरिअनुवाप्रकासते भक्तिः इत्यंभूताख्याने भक्तो
विस्मं प्रतिपरिअनुवाविष्मोर्मत्त इति तात्पर्यार्थः भागेलक्ष्मी हरिप्रतिपत्त्यनुवाहरेर्भागे लक्ष्मी रित्यर्थः वीष्मायां भूतं भूतं प्रतिपरिअनुवाप्रभु
स्कंदे कलिन्भूते प्रभुरस्तीत्यर्थः तथा भागवर्जितलक्षणाद्यर्थकाभियोगेऽपि हरिमभिवर्तते भक्तो हरिमभिदेवं देवमभिसिंचति ॥ तथा तिक्रमः
पूजा र्थातिगोपि अतिदेवान्कृष्णः इत्यादयो यथापथमूयाः सहादियोगे तृतीयां दर्शयन्नाह ॥ सहसदसेत्यादि त्वमहंसिनेत्यादि निर्दे

राम
४६

शाज्जायकातयोगंविनापितदर्धविवक्षायां तृतीयापद्यपियोगस्यसंबंधत्वादभयसंबंधाश्रितत्वादभयत्रप्राप्तिस्तथापिषष्ठस्यपवादत्वादप्रधा
 देवआदिसब्दात्प्रकृत्यादिभ्योपिप्रकृत्याचारुः प्रायेणालसः गोत्रेणगार्ग्यः समेनैतिविवमेणैतिद्विद्रोणेनधान्यक्रीणाति सुखेनदुःखेनवा
 यातीत्यादितथाफलप्राप्तौगम्यमानायांकालाध्वनोरत्यंतयोगेपिअन्हाक्रोसेनवानकोऽधीतः अन्यत्रनुमासमधीतोनायातः तथासंप्रवृत्त्य
 जानातेः कर्मणिचकारद्वापित्रापितरंवासंजानीतेतथागम्यमानादीक्षायांकर्माणिवासंसृतं वसत्सान्याययतिपयः शतेनशतेनवातथा
 वारणार्थार्थकलहहीनार्थपूर्वयोगेपिकृतमेतावताधर्मणार्थोविपश्चितांगुडेनमिश्रः सस्त्रेणकलहः पुरायेनहीनः मासेनावरः मासेनपू
 र्वः तथाअसिष्टव्यवहारेचतुर्थ्यर्थेपिदास्यांसंपच्छतेकामुकः इत्यादिप्रयोगतोशेयमनमआदियोगेचतुर्थीदर्शयन्नाह नमःस्वस्तीत्यादि

सहसदृशं साकं सार्द्धं संयोगेपितृतीयासहसिष्येणागतो गुरुः सदृशं चैत्रो मैत्रेण साकं नयनाभ्यां श्लक्ष्णादंताः सा।
 ईधनिभिर्धतः साधुः समंचंद्रेणोदितो गुरुः नमःस्वस्तिस्वाहासंधाअलंवषट्पोगेचतुर्थी नमोनारायणायस्वस्तिराज्ञे
 सोमायस्वाहापितृभ्यः संधाअलंमघ्नोमघ्नपवषडिंद्राय ॥

अलंमघ्नोमघ्नपेत्यत्रालंसब्दः पर्यासमर्थः सक्तइत्यर्थः वारा
 र्यस्यतुयोगेतृतीयेव आदिनाक्रिययापमभिप्रेतिततोपि पत्येसेतेस्वरूप्यतेधातुप्रबोयोगेप्रीयमाणादपिहरपेरोचतेभक्तिः ॥ तथाश्वा
 घहुङ् स्थास्योज्ञापयितुमिष्टादपिकृष्णायश्वाघतेहुतेतिष्टतेसषतेवागोपीस्मरात् तथाधारेरुतमर्यादपिभक्तायधास्यतिमोसंहारिः ॥
 तथास्यहेरिष्टादपिहरपेसहपतितथाराधीष्टोर्विविधप्रश्नाविषयकर्मपिचतुर्थी कस्यापराध्यतिइत्येतेवाष्टोर्मः शुभाशुभं पर्यालो
 चयतीत्यर्थः तथाप्रत्याङ्भ्यां परस्यगृणोतेर्योगे पूर्वस्थाः प्रवर्तनक्रियायाः कर्तुरपिविप्रायगांप्रतिशृणोति आ प्रतिजानीतेता
 याअनुप्रतिपरस्यगृणोतेः पूर्वप्रवर्तनक्रियाकर्तुः होत्रेअनुगृह्णातिप्रतिगृह्णातिहोतारसंसंतप्रोत्साहयतित्यर्थः तथा कालंवेतनेन।

सा. टी.
सा. प्र.
४७

स्वीकरणे तत्करणादा सतापसतेन वापरिकीतः तथा क्लृप्तार्थयोगे संपद्यमानात् भक्तिर्ज्ञानाय कल्पते संपद्यते जायते
 विवाताय कपिला विद्युत् हितयोगे च ब्राह्मणाय हितम् तथा तु मर्थक्रियायोगे तु मुनोऽप्रतयोगे कर्मणि फलेभ्यो या
 तु मर्थभावपत्ययाना च या गाययाति पद्युयानीत्यर्थः ॥ नौका कान्तशृगालशुकवर्जमन्यने कर्मणि
 वा दौतुनत्वां नावां मन्य इत्यादि अध्ववर्जिते गत्यर्थानां कर्मणि चेष्टायां वा ग्रामाय ग्रामं वागतः अध्वनि तु य
 वउत्पद्येगच्छति अचेष्टायां तु मनसावनं पाति इत्यादयः प्रयोगतो ज्ञेया अत्र चार्थविशेषविधिविकल्पादि
 ऋते आदि योगे पंचमी मुदा हरति ॥ ऋते ज्ञानादित्यादि ॥ अन्य इति अन्यार्थग्रहणार्थात्प्यप्ययोगेपि इतरोभिन्नो वाग्रामात् अन्यो दे

तथोत्पातज्ञापिताद
 न्वाहते यातीत्यर्थः त
 दरेन त्वान्नपुंलगा यवामन्येना
 तिउत्पाद्यगतौ तभवत्ये
 प्राचसदसूचनाद्वावसेयम्
 इतरोभिन्नो वाग्रामात् अन्यो दे

रते आदियोगे पंचमी ऋते ज्ञानान्मुक्तिः अन्यो गृहादिहारः ऋतां योगे द्वितीयापि ज्ञानमृते विना योगेऽपि त
 तीया ज्ञानेन विना दिग्योगे पंचमी पूर्वो ग्रीष्मादसंतः ॥

पपन्नया पंचम्या तद्विसिष्टमन्यत्वं प्रतियादपितुं सकमिति द्वितीयात्संवधितः पंचमीन् आदिसव्दादिकसव्योसिपुर्वीग्रामात् अयमस्मा
 त्सर्वः दक्षिणेत्याजतनिपातदक्षिणाहीत्याद्यतनिपातयोगेपि दक्षिणाग्रामात् दक्षिणाहिग्रामात् आरभ्यार्थयोगे च भवादरभ्यभवा
 त्वभूतिवासेव्यो हरिः ग्रामादहिः प्रश्नारभ्या नयोश्च कस्मात्त्वं नद्यागतः तथा प्रति योगे उपमानात्यं चमी प्रद्युम्नः पतिकृष्णसदस इत्या
 र्थः प्रति दाने च तिलेभ्यः प्रतिपच्छति मान्तिलान् गृहीत्वा माषान् ददातीत्यर्थः पृथग्विनानानायोगे पंचमी तृतीया च पृथग्विनानानाग्रामा
 त् ग्रामेण ग्रामं वा तथा च द्रव्यवचनानां लोकात्पकृच्छकतिपयानां करणे वा लोकात्तोकेन अल्पानकृच्छात्कृच्छेण कतिपयात्कतिपये
 न वा मुक्तः द्रव्यवाचित्ये तु लोकेन विशेषेण राशत इत्यादि दूरंति कार्येभ्यः प्रातिपदिकार्थे तु द्वितीया पंचमी त
 ग्रामस्य दूरं ग्राम ॥

राम-
४७

४८ स्यात्तिकं दूरातदूरेणवा अंतिकादेतिकेनवातथाकारणार्थधातूनां प्रयोगेवारयितुमिच्छात्पवेभ्यो गांवारयति भितमात्मनोदर्शनमिच्छतिततोपिमानु।
 निर्लीयतेकस्मः तथाविद्यास्वीकारेऽध्यापकात् उपाध्यायादधीतेयतश्चाध्वकालनिर्माणं तद्युक्तादध्वनः प्रथमासप्रम्योस्तः कालात्सप्रमीव।
 नास्त्रामंयोजनंयोजनेवाकार्तिका आग्रहापरागीमासेइत्यादिप्रयोगादवसेपम् पादिकंचपूर्ववच्चकारादेवनिर्द्धारणादौषष्टीदर्शयितुंनिर्द्धारणं
 तावद्वाच्ये॥ निर्द्धारणमित्यादि क्रियमागुणोनजात्यावाधर्म्येण निर्द्धार्यमाणासमुदायाद्विन्नीकरांनिर्द्धारणमिर्थः तत्रषष्टीचकारात्सा।
 प्रम्यपि साचाप्रधानात्समुदायादेवननिर्द्धार्यम् ननुनिर्द्धार्यमाणो वः समुदायाद्विन्नइतिपदातदाधारत्वेनविवक्ष्यतेतदा आधारणात्वादे
 वरक्षेसाखेतिवत्सप्रमीत्यात्पदात्ववपवसंबंधमात्रंविवक्षायातदारक्षस्यसाखेतिवत्तंबंधइत्येवषष्टीस्यादितिचेत्सत्यम् तस्यैवप्रपंचार्थः।

निर्द्धारणौषष्टीसप्रम्योनिर्द्धारणंक्रियागुणजातिभिः समुदायात्पृथक्करांतत्रषष्टीसप्रम्योभवतः क्रियापराणां
 भगवदारधकः श्रेष्ठः क्रियापरेषुवागवांकृष्णायोः संयन्क्षीराः गोषुवा एतेषांक्षत्रियः सूरतमः एतेषुवा ॥ ॥ ॥

त्वात्निर्द्धारणार्थकषष्टीसमासनिषेविधार्थत्वाच्चक्रिया तिरित्यस्यसंभवादुक्तिकत्वात्अमीषांत्राणांदेवदत्तः पटुरित्यादौसंज्ञादिभि
 रपिब्रवच्छेदेभदत्तेवक्रमेणोदाहरतिक्रियापराणामित्यादिआराधनक्रियाकृष्णगुणोनक्षत्रियत्वजात्याचभगवदारधकादयोविसेषतेआ
 दिसब्दात्क्रियाचित्कर्मरापिभजेसंभोश्चरणयोः॥ तथाभावकर्तृकारांज्वरितवर्ज्जनारुजार्थानांकर्मणिचौरस्परुजतिरोगः भावकर्तृ।
 कादस्यत्रनदीकृतेरुजतिकर्मविवक्षायांनुरुजनीत्येवतयानाथतेः कर्मण्यासिषिसर्पिषोनाथतेसर्पिर्मेभूयादितिप्रार्थयतेइत्यर्थः ॥
 अन्यत्रवदनाथयतिपापतइत्यर्थः तथाज्जासतेः सहंतव्यस्तविपर्यस्तनिप्रध्वीर्दतेः नाटयतेः काययतेः पिनष्टश्चकर्मणिहिंसिंहासापा
 सुचौरस्योजासयतिनिप्रहंतिनिहंतिप्रहंतिप्रणिहंतिनाटयतिकाययतेपिनष्टिवाहिंसायांकिमुधानाः पिनष्टिअवहंतीत्यर्थः ॥ ॥ ॥

सा टी तथा घृत व्यवहारार्थं योर्व्यवहरति पण्यौ घृतार्थं दिवेष्वकर्मणि सतस्य व्यवहारते पराते वा अन्यत्र सत्ताकां व्यवहरति क्षिपतीत्यर्थः ब्राह्मणं पणायति
 सा ३ सौतीत्यर्थः सतस्य दीव्यति सोपसर्गस्य चास्य वाशतं सतस्य वा प्रतिदीव्यति तथा कृतोर्थप्रयोगे कालवाचिन्यधिकरणोपचक्रत्वोऽन्नं भुंक्ते अधिकरणा
 ३ विवक्षायां तद्विरहमधीते इत्यादिप्रयोगे वस्तुतत्त्वे यमस्वाम्यादियोगे सप्रमीचकारात्त्वष्टीचदसेयन्नाह ॥ स्वाम्यादीति ॥ आदिसद्वादीश्वरदापादसा
 ४८ क्षिप्रतिभूप्रसूतयोगे वष्टीसप्रम्योगवामीश्वरः गोष्ठीश्वर इत्यादितया आपुक्तकसलाभ्यां योगे तात्पर्येणैव वष्टीसप्रमी आपुक्तः कसलो वा हरिप्रज
 ने हरिप्रजनस्य वा अन्यत्र पुक्तः सकटेगोः ॥ तथा साधुनिपुणयोर्योगेऽर्चीयां सप्रमीमातरि साधुनिपुणयो वा अर्चीयां किं साधुर्भेत्योरासत्तत्वं कथा
 नो तथादिप्रसितोत्सुकायांभ्यां योगे तृतीया सप्रम्यौ प्रसित उत्सुको वा हरिणा हरौ वा नक्षत्रे च लुपिनक्षत्रे प्रकृत्यर्थे सति यो लुप्यमानस्य प्रत्ययस्या

स्वाम्यादियोगे वष्टी सप्रम्यौ भवतः गोषु स्वामी गवां स्वामी गवामधिपतिः गोष्वधिपतिः ॥ ॐ

सत्तत्र तत्र वर्तमाना तृतीया सप्रम्यौ स्तोऽधिकरणे मूले नावाहयेद्देवीं अवगो न विसर्जयेत् मूले अवगणे वा इत्यादि ॥ यथा प्रयोगमूलम् आत्राप्यर्थ
 विशेषविकल्पादिश्चार्थः कर्तृकार्ययोः ४ अक्तादाविति आदिसद्वात् तत्तद्वनुकिउः इत्यु उकाकापनाव्ययः सत्तत्तानक्कसुवानखलर्थसी
 लार्थतत्त्वमविष्यदर्थकाकमविष्यदाधमार्थेन इत्यादयोग्यं ते क्रमेण प्रसदाहारणम् त्वया कृतमग्रामं ग्रात्रः सर्वकृतवान्विस्वचक्रिः हरि
 दिदृष्टुः अलं करिष्युर्हरिम् ॥ दैत्यान् घातकः जगत्सृष्टा सुखं कर्तुं हरिं प्रणम्य लक्ष्मीमिच्छन्मालां विभ्राणः अन्नं पेचिवान् शुभं नक्राणः ३
 ईवत्करः प्रपद्यो हरिणा विष्णुं कर्तारसतः पालको वत एति ग्रामं गामा सुखमृगां दायी अत्र वाटाठपोरितो नृते द्यौका द्वावर्तमानार्थतपोगे व
 ष्टी संज्ञातः सीलितो देवदत्तो नेत्यादौ न च कांतो हरिश्चंद्र इव व्रजानामित्यादौ न स्यात् तथा न पुंसके भावे तपोगे कर्माविवक्षायां वष्टी सता

गतं कर्तृत्वेन सद्भिर्गतम् अधिकरावातिक्तयोगेपि ॥ इदमेवामासितम् इदमेवांभुक्तमोदनस्य उक्तप्रत्ययांतकमेश्वयोगेष्वधीवत्स्याः कामुकः तथा
 द्विषः शत्रुमुखस्यसुरं वा द्विषन् कृत्यानां प्रयोगे कर्तृत्वा ॥ मयाममवासेव्यो हरिः उभयप्राप्तौ कृत्येष्वधीन् नेतव्यावजंगावः कृष्णो णकर्तृकर्मणोरुभ
 योः प्राप्तिर्यस्मिन्कृतितद्योगे कर्मणिष्वधी ॥ आश्रयौगवां दोहोऽगोपेनेत्यादिज्ञेयम् ॥ स्मरतौ ३ ॥ स्मरतावित्यर्थग्रहरांततश्च स्मरणा र्थधातुमप्र
 योगे कर्मणिष्वधीत्यर्थः ॥ चकारापे सारयिसर्विषोदयते जगतामीष्टे कर्मत्वविवक्षायां मातरं स्मरति ननु कर्म्याद्यविवक्षायां संबंधमात्रविव
 क्षायां ष्वधी सिद्धवानर्थकमेतस्येति चेत्स्यत्यमृ एवं दारं भस्ममर्थ्या डयपदविधानवक्ष्यानसमास इति सूचनात् ततश्च मातुः स्मरणामित्यादौ

कर्तृकार्ययोरक्तादौ कृतिष्वधी कर्तृरि कार्ये च ष्वधी विभक्तिर्भवति तादिवर्जिते कृतं दंतो सव्ये प्रयुज्यमाने व्यासस्य कृ
 तिः भारतस्य श्रवणम् ॥ स्मृतौ च कार्ये स्मृतौ धातौ प्रयुज्यमाने कर्मणिष्वधी मातुः मातरं स्मरति हेतौ तृतीयापंचमी ॥
 चवक्तव्या आनित्यः सव्यः कृतकत्वेन कृतकत्वाद्वा भयहेतौ पंचमी चौरादिभेति व्याघ्रात्रस्यतिविधुत्या ताच्च कितः ।

समासाभवः हेताविति साध्यसाधक इत्यर्थः सव्यः पक्षः अनित्यत्वं साध्यं मृकृतकत्वं हेतुः इति प्रथमं प्रयोज्यं साध्यत्वघोतनायेत्यदोषः
 मयहेताविति भयस्य हेतुः कारांतत्र पंचमीत्यर्थः भयेत्यपलक्षणां जुगप्साविरामप्रमादार्थानांततश्च पापाज्जुगप्सते पापादिरमतिधा
 र्म्यात्वमाद्यतिष्वधी च हेतुमयोग इति प्रयोगस्य सव्यः धर्मत्वाद्देतुसव्य एव गृह्यसेन हेत्वर्थः चकारात्सर्वादिपोगेतृतीयापिकस्य हेतोः केतोः केन
 हेतुनेत्यादिसर्वनाम्नो हेतुप्रयोगे द्वितीयावतिरिक्ताः सर्वविभक्तयोनिमित्तकारणा हेत्वर्थे तु भवन्तीति भाष्यकारादयः ॥ का हेतुः केन नि
 मित्तेन कस्य कारणा येत्यादिसर्वनामप्रयोगेपि प्रातिपदिकमात्रात्तृतीयादयः इति केचित्तत्त्वानेन निमित्तेन हरिसेव्यः इत्थं अनेप्रकारेण भवन् ३

सा टी
सा प्र
३
४९

इत्यंभावः तस्मिन् येन तीया भवतीत्यर्थः सिध्यं प्रवृत्तेन संसारमसारत्वेन पश्यतीत्यर्थः ॥ येन या अंगानि संत्यस्येत्यंगं सरीरं येनेति तदवयवो हेतुत्वेन नि
दिश्यते ॥ सवविकृत एव विकारहेतुरिति पेन विकृते नो गिनो विकारो लक्ष्यते तस्मादंगात् तीयेत्यर्थः जनिकर्तुः जननजनिः अन्यार्थस्य जन्मनः का
ती जनिकर्ता सवजायमान एवेत्यभिप्रेत्याह जायमानस्य कार्यस्येत्यादि उपादानमत्र करणमात्रं गृह्यते न समवायिकारणम् पत्रात्पयो दो जायते
इत्यादौ ब्रह्मभावादप्रसंगात् अयादाने अयादाने पंचमीति सूत्रद्वयानुसारेणोक्तं अयादाने संज्ञं स्यात् तत्रायादाने पंचमीति अङ्गदियोगेवेति ॥

षष्ठी हेतुप्रयो मेकस्य हेतोरियं कन्या अन्यस्य हेतोर्वसति इत्यंभावे तृतीया सिध्यंति पुत्रेण पश्यति पश्यति संसारमसा
रेण पश्यति न घां पश्यति पेनांगविकारनालिंगनो गविंकारो लक्ष्यते तस्मादंगात् तीया विभक्तिर्भवति देवदत्तोऽ
क्षणकाराः पादेन खंजः करणेन वधिरः सिरसा खल्वाटः जनिकर्तुः प्रकृतिः जायमानस्य कार्यस्योपादानमयादान
संज्ञं भवति तत्रायादाने पंचमी पस्यात्प्रजाः प्रजायंते तद्वलेति विदुर्वेधाः आङ्गादियोगेष्वप्यत्र श्री आयादलिपत्राद्
द्यौर्देवः तादर्थ्यं चतुर्थी समाप्युतं धतेन रोधर्मापसंयमं धर्ममोक्षाय मेधाबोधनं दानाय भुक्तये ॥ ० ॥ ॥

मर्षादाभिविध्यर्थक आङ्गयोगे पंचमी आदिना वर्ज्जनार्थकापप्योयोगेऽपि अपहरेः परिहरेः संरः हरिं वर्ज्जपित्वा संसार इत्यर्थः तथा मूकर्तप्रम
वादपि हि मवतो गंगा प्रभवति प्रथमं दृश्यते इत्यर्थः तथा पराजैः प्रयोगेऽस्यार्थादपि पायात्पराजयते इत्यादिज्ञेयम् तादर्थ्यं इति मच्छेदेन
कार्यनिदिश्यते तस्येदं तदर्थं तदर्थं सदाः कारणां संबंधमाह ततश्च षष्ठी प्राप्तायां वचनम् ऊधादियोगेवेति ऊधदुहेर्ष्यास्यार्थाः ऊधादय
स योगेयं प्रतिकोपलतश्चतुर्थी वाचेत्यर्थः ततश्च भार्यामीर्प्यति त्यदौ ताम्मतिकोपाभावाच्चतुर्थ्यभावः सोपसर्गयोस्तु ऊधदुहोर्हितीय

राम
४९

५० येवक्रममिक्कधतिमभिदुसति एवमापुष्यमद्रमद्रकसलमुखा र्ययोगेष्वाशिषिचतुर्थीषष्ठीचक्रमायकृष्णस्यवाचिरजीवितंभूपादित्यादि॥ वपुष्को
 पशुति यत्र क्वचर्यः प्रतीयते सचनपुज्यते सचक्रजोयः तस्मिन्सतिकर्मण्यधिकरणोचपंचमीवक्तव्येत्यर्थः हर्म्यमारुह्य आसने उपविश्य प्रेक्षत इत्यर्थः
 निमितादिति निमितात्प्रयोजनवाचिसद्वात्कर्मणा योगे सप्रमीवक्तव्येत्यर्थः चर्मणीत्यादौ हनननिमिताच्चर्मिदेः द्वीप्यादिकर्मयोगे सप्रमी॥
 समभूतसीमनिमित्तपुष्कलकः पाषाणोहतोनिहितः केचित्तु गदमेद्रांतरालवासीमेति प्रोच्यते बुधैः पुष्कलो वृषभेदः साहचर्यः सौगंध्यहेतुकः सीमि
 गदमेद्रांतरालावपवनिमित्तपुष्कलो मूषकविशेषः हतो धृत इत्याहुः विशेषये चेति क्रियायदाप्रयोगे कर्तृकर्म्याद्यसंभवे तदाधारत्वा संभवादा
 कृष्णादि योगे चतुर्थी कुरापकृष्णति मित्रापद्व्यतिगुरावते असपतिका पलोपे पंचमीवक्तव्याः हर्म्यीत्येक्षते निमि
 तात्कर्मयोगे सप्रमीवक्तव्या चर्मणि द्वीपिनं हंति दंतयोर्हंति कुंजरं केसेषु च मरिंहंति सीमिपुष्कलकोहतः विषये
 चतुर्के चतुरः॥ षष्ठी सप्रम्योचानादरे वहनोक्तोसतांगतेश्वरः बहुषसाधुषु निवारयत्सुपि स्वयमार्योपाति साधुमार्गेण
 बहुषसाधुषु वदत्स्वपि स्वयमनार्योपात्य साधुमार्गेण मातापित्रोरुदतीः प्रव्रजति पुत्रः अन्योक्तैः प्रथमापदिदं कार्यत्वा
 दन्येनारव्यातेन कृता दोक्तं भवति ॥ रंभः तर्के चतुरः इति तर्कविषयं चातुर्यमस्येत्यर्थः॥ चकारात्साध्यसाधुप्रयोगे साधुः कृष्णो मात
 रिअसाधुर्मातुले तथा क्तानंतेन तयोगे कर्मणि॥ अधीतो व्याकरणे इत्यादि॥ षष्ठी सप्रम्योचानादर इति अनादरे षष्ठी सप्रमीवक्तव्येत्यर्थः
 अनादरस्तु बलवद्दिवेका विवेकजत्वाच्चतुर्धा इति चेत्सिक्तत्वादाहरणचतुष्टयमाह वहनामित्यादिवहनोक्तोसतोऽनादृत्यगत इत्यर्थः आप्यो वि
 वेकी विवेकादसन्मार्गमनादृत्य सन्मार्गेण यातीत्यर्थः अनार्य इत्यत्रा विवेकादनादरः सन्मार्गस्य प्रव्रजति सन्मिति त इत्यर्थः आप्यो विवेकी
 विवेकादसन्मार्गमनादृत्य सन्मार्गेण यातीत्यर्थः अनार्य इत्यत्रा विवेकादनादरः सन्मार्गस्य प्रव्रजति सन्मिति हठादिवेकाद्वा चकारात्कारकद

सा. २०.
सा. प्र.
३.
५०.

मध्यस्थात्कालादधनश्च सप्तमीपंचम्योऽयमुक्ताऽप्येव हेद्यहादाभोतात्रकारकं नाम क्रियानिमित्तभूता सक्तिः ततश्चाद्यभुजिक्रियायाः कर्तरि हे सक्ति
क्रियवस्थिते एका अयमुक्तेः साधनभूता अपराद्यहेतीति इति भिन्नयोर्द्वयोः कारकसक्तोर्मध्ये कालः ॥ अथवाधिकारणकर्तृकारकद्वयमध्यस्थः एवमि
हस्योऽप्येको से को सा डालस्य विध्येत अत्रापोहस्यलक्ष्यतेः कर्तृकर्मणोर्मध्ये ध्वातया अधिकयोगे पिलोके लोकाद्वा अधिको हरिः इत्यादि प्रयोग
वसादूह्यम् अन्योक्ते अन्यैरुक्तमन्योक्तम् तदेव विवृणोति पदि रमिति कता चेति चकारात्तदितेन समासेन च तदितोक्ते कंक मेन रत्तं कौं कमम् समासो
क्ते प्राप्ता मुदकं पंथामं छंदसीति क्वचित्पृथगिति रिनिवाडलकात् दधिजुहोतीति द्वितीया र्थे तृतीया ब्राह्मणस्यतिमित्यर्थे प्रथमा ब्रजत्य इत्यथ द्वितीया
इत्यादिकर्तृकर्मचकारणसंप्रदानं तथैव च ॥ अथादानाधिकारणमित्याहुः कारकाणि षट् इति श्रीभट्टवासुदेवविरचिते सारसुतप्रसादे कारकप्र

तदा प्रथमा प्रयोक्तव्या षट् क्रियते षट् कार्यः छंदसि स्यादिः सर्वत्र दधाजुहोति पनंतु ब्रह्मस्यतिः ॥ ब्रजती विरेजुः ॥ ३
तिकारकक्रिया ॥ समाप्ताः ॥ अथार्थवद्भिभक्तिविसिष्टानां यदानां समासो निरूप्यते ॥ समासश्चान्वयेनाः तानाम्ना
ममन्ययोगत्वे सत्येव समासो भवति ॥ कर्म समाप्रम् विभक्तीनामर्थवत्पुनिरूपतद्युक्तानां यदानां समास निरूपणां प्रतिजानी
ते समासश्चान्वयेनाम्नामिति तात्पर्यं तो व्याचष्टे अथार्थवदित्यादि अयमासयः समासश्चान्वयेनाम्नामिति सूत्रे चेदेविभक्तिनामेति प
रिभाषितं नाम गृह्येत तदा विभक्तिरहितत्वादसाधुत्वमनन्वितत्वं समासां तर्जति विभक्ति लोपविधायकवैषम्यं च स्यादतो नामारख्यातेत्या
दौ प्रसिद्धं सुवंताय रम्यं यं नाम गृह्यते ॥ अत उक्तं यदानामिति यदत्वं वानार्थकानां नियातानामपीति अर्थवद्भिभक्तिविसिष्टानामित्युक्त
म् अर्था विद्यंते येषां तानि अर्थवन्ति विभक्तिमिविंशति निविभक्तिविशीष्टानि च तानि च तया अथवा अर्था उच्यते यासु ता अर्थवन्त्यश्च ता
विभक्तयश्च तद्विसिष्टानाम् अर्थवद्भिभक्तिग्रहणात्संगं संगतिरुचिता विभक्तीनामर्थवत्पुनिरूपणे समासार्थस्यापि विभक्त्यर्थत्वात् निरूप

राम.
५०

णरास्याचितत्वात्समासः ४ समसनेसमासः सचैकस्यनसंभवतिद्वयोर्वहनांवास्यात्ततश्चनाम्नीचनामानिचनामानितेषांद्वयोः पदयोः समा॥
 सस्रवकं क्वचिद्वयोरित्यादिपरस्परसापेक्षत्वमन्वयाः समासइतिसामान्यसमासविधायकोयोगः ॥ अन्वयेनाम्नामिति नियामकोपरोयोगः
 नियामकोपरोयोगः ततश्चसामान्यतः अनेकेषांपदानांसमासोभवतिसचनाम्नामन्ययोग्यत्वेसत्येवभवतीत्यर्थः वकरादनुक्तसमुच्चया-
 र्थात्तद्वितोप्यन्वययोग्यत्वेत्येवमित्येत्याह ॥ चकारातद्वितोपीति नियमफलमाह ततइतिदेवदत्तस्यभार्यापुरुषस्यवस्त्रमित्यादौदेवदत्तान्वित
 भार्यापदवस्त्रान्वितपुरुषपदयोर्मध्यवर्तिनोरन्वयाभावान्नसमासइत्यर्थः एवंवस्त्रमुपगोरपत्यंचैत्रस्येत्यादौतद्वितोपिनद्विगकर्मधारयोस्त

वसब्दाजद्वितोपिभवतिततोभार्यापुरुषस्येत्यादौनभवतिपरस्परमसम्बन्धात् सचषड्विधः अव्ययीभावस्तत्पुरुषो
 द्वंद्वोवहुव्रीहिः कर्मधारयोद्विगुश्चेति तत्रपूर्वपदप्रधानोऽव्ययीभावः द्विगतत्पुरुषोपरपदप्रधानौद्वंद्वकर्मधार
 यौचौभयपदप्रधानौवहुव्रीहिरन्यपदप्रधानः तस्यक्रियाभिसंबन्धात् उभयपदमप्रधानौवलवान् एकपद्य
 मैश्वर्यमेकविभक्तिकत्वंचसमासप्रयोजनं ॥

तपुरुषत्वेपिअवांतरभेदाभिप्रायेणाष्टाद्विधमाह ॥ सचषड्विधइतिमहाभाष्या
 युक्तानिप्रापिकारणव्ययीभावादिलक्षणान्याह पूर्वपदप्रधानेइत्यादिसाक्षात्क्रियान्वितत्वंप्रधानत्वंतच्चपदार्थस्यैवसंभवतीभेदोपचारा
 त्पूर्वपदादिभिः पूर्वपदाद्यर्थालभ्यंतेयद्युभयपदप्रधानस्यापिपूर्वपदप्रधानत्वमस्ति तथापिनिपमांगीकरणान्नातिप्रसंगः वाक्यस्यवच्छे
 दकफलत्वात् एतच्चोन्मत्तगंगमित्यादावसंभवतिप्रापिकत्वमुक्तमस्वमुत्तरत्रापिपंचवधनमित्यादावुत्तरपदविषयद्विगोरुत्तरपदप्रधानत्वम् पूर्वप
 दाद्यर्थप्राधान्येहेतुमाह ॥ तस्याक्रियाभिसंबन्धादिति ॥ एकपदप्रधाततेकपदप्रधानप्राप्त्रोनिपत्यममाह ॥ उभयपदप्रधानौवलवानिति ॥ ॥ ॥

सा ३० तत्तच्चैत्ययानिषादस्यपतिपाजयेदित्यादौनिषादानां स्यपतिरितितत्परवेनिषादश्चासौस्यपतिश्चेतिकर्मधारयेचप्राप्तेउपदप्रधानत्वात्कर्मधारयस्येत्यवसी
 सा ३१ पते॥ तत्परवेवस्यर्थलक्षणादौषप्रसंगात् समासप्रयोजनमाह एकपद्यमित्यादि॥ अनेकेषांपदानामैकपद्यम् समासेआद्युदात्तादिसरैक्यंचरवां
 ५९ एकविभक्तिकत्वमपितत्राहअधिस्त्रीइतिस्थितेइत्यादि विग्रहसद्वार्थमास्पनित्यसमासत्वादस्पनित्यत्वंदर्शयन् विभक्त्यर्थीव्यपपूर्वसमासनि
 त्वाहअन्वययोग्यार्थइति अन्वययोग्यार्थसमर्थयतिबोधयतीति तथापावदितिपद्यवसन्नोऽर्थः ॥ कृतेसमासइति॥ समासइतिसामान्यतः स
 स्त्रियमधिकृत्यभवतीतिविग्रहेअववयोग्यार्थसमर्थकः पदसमुदायोविग्रहोवाक्यमितिपावत् स्वपदैरन्यपदैर्वाविवि
 च्यकथनंविग्रहः कृतेसमासेअव्ययस्यपूर्वनिपातोवक्तव्यः पूर्वव्यपेऽव्ययीभावः अव्ययेपूर्वपदेसतिपोऽन्यपः सोव्य
 यीभावसंज्ञकः समासोभवति॥ इतिसमाससंज्ञायां सत्यां समासप्रत्ययोल्लेखः समासेवर्तमानायां विभक्तेः प्रत्ययेचप
 रेलुग्भवति इत्यमोलुक् निमितांभावेनैमित्तिकस्याप्यभावः नामसंज्ञायां स्यादिविभक्तिः अधिस्त्रीसिइतिस्थिते
 सन्पुंसकं सोऽव्ययीभावोनपुंसकलिंगोभवति नपुंसकत्वाद्भूस्वस्य अव्ययीभावात् अव्ययीभावात्परस्याविभक्ते
 र्लुग्भवति अधिस्त्रिगृहकार्यरापनतिक्कानमतिरिक्कलम् नावमतिक्कांतमतिउनलप् ह्रस्वादेसेसंध्यक्षराणामि
 कारोकारौववक्तव्यौ ॥ मासविधायकेनयोगेन समासेकतइत्यर्थः पूर्वपेइतिप्रधानत्वेनाव्ययेपूर्वपदइत्यर्थः ततश्चअब्राह्मणंच
 मेखइत्यादौवातिप्रसंगः समासेसमाससंज्ञायामिति अव्ययीभावात् समासविशेषसंज्ञायामित्यर्थः समास१॥ अव्ययीभावादि
 मतेर्लुगित्यतोविभक्तेर्लुगित्यनुवर्तते समासप्रत्ययोरित्येकापिसप्रमीभेदेनान्वेतिसामर्थ्यादित्यभिप्रेत्याह समासेवर्तमानायाः विभक्तेः प्र
 त्ययेचपरेइतिसमासावपवभूतायाइत्यर्थः नामसंज्ञायां विभक्तिलुकिविभक्तिरहितत्वेनार्थवत्त्वेनचाविभक्तिनामेतिनामसंज्ञायामित्यर्थः इ

राम
 ५९

खत्वं नपुंसकस्येति सत्रेणेत्यर्थः अपयपूर्वत्वेपि पूर्वपदार्थप्रधान्यभावादव्ययीभावाभावं दर्शययन्नत्यादयः कान्तघर्थे द्वितीययेति तत्पुरुषोदाहर
 णे ह्रस्वप्रसंगत आह रायमतिक्रांतमित्यादि कृते समासेऽव्ययस्येति सामान्यनिर्देशात् पूर्वनिपातः कुलविशेषणान्वात्कीवत्वम् ॥ यथार योग्य
 तावी सापदार्थानतिवृत्तिसादृश्यानि यथार्थाः तत्र सादृश्यव्यतिरिक्तेष्वेव वर्तमानोपयासब्दः समस्य तद्व्यर्थः तत्र पदार्थानतिक्रम उदाहरति स
 क्तिमनतिक्रम्येत्यादिसादृश्ये तु यथा हरिस्तथा हरः अतः ॥ ३ ॥ अव्ययीभावादित्यनुवर्तते तेनात इति संबध्यते ॥ अतोऽनत इति नाव्ययीभावविशे
 षणं विरोधात् किंतु आदेशे विशेषयामित्यभिप्रेत्याह अतं वर्ज्यपित्वेति प्रापसो व्ययीभावस्यैकवचनात् तत्त्वादनत इत्युक्तं पंचम्यपलक्षणं वासा
 व्यौ योग्यतावी सापदार्थानतिवृत्तिसादृश्यानि यथार्थाः रूपस्य योग्यं अनुरूपं पदार्थान्व्याप्नुमिच्छावीप्साविष्णुवि
 विष्णुप्रतिप्रतिविष्णु सादृश्यं तु यथा हरिस्तथा हरः ॥ यथा सादृश्ये ॥ यथा सद्बोऽसादृश्ये वर्तमानः समस्य ते सक्तिम
 नतिक्रम्य करोतीति यथा सक्तिं अतो मनतः अकारान्तादव्ययीभावात् परस्याविभक्तैरम्भवति अतं वर्ज्यपित्वा क
 म्भस्य समीपं उपक्रमं वर्तते उपक्रमं परस्य उपक्रमं आदानय अनत इति विशेषणान् पंचम्या अमूनभवति वाटाङ्गोऽऽ
 डिऽइत्येतयोर्वा अम्भवति उपक्रमं न कृतं उपक्रमं कृतं उपक्रमं निधेहि उपक्रमं निधेहि ॥ वंवाटाङ्गोरित्यत्रापि अव्य
 ययीभावादित्यत्रालुक्कक्चिदित्यनुवृत्तेरकारान्तादव्ययीभावादिभक्तैरनुगिति अम्भावाभावे लुग्भावः ॥ अवधारणार्थे ॥ अवधारणं निश्च
 यस्तदर्थं केपावच्छेदे पूर्वपदे सति योऽन्वयः सोऽव्ययीभाव इत्यर्थः अन्यत्र पावदन्तावकृतं नावधारयामि किपन्मपाभुक्तमिति मक्षिका
 णामभाव इति विग्रहः अर्थाभावात् यथापसमा मेकीवत्वाद्दृष्टव्ये अमादेशे च निमंक्षिकमिति दिदैसः यावति उचेति अनुक्तमुच्चपा
 चकारादर्थविशेषेषु अव्ययीभावो ज्ञेयः तथोक्तमुक्तमचिंतायाम् रद्देर इत्यादिक्यविगमे पश्चाद्यर्थे च अनुरूपता आत्मयोगे साकल्ये योग

सांटी
सां
५२

पद्येचसादृश्येऽर्थाभावेतथैवचांतवाचित्वेऽपिसब्द्रादुर्भावेअसंप्रतीत्येतदर्थेच इत्यादावपि नित्यं सिद्धेरिष्टोऽव्ययीभावः सामीप्यं दैर्घ्यं वा यस्य हेतुः
 समस्येतेनेन अससलाका संख्याः परिणाप्रतिनानुनामात्रार्थेतिष्ठुवं आयातीगवमित्याद्यसिद्धमेवनिर्दिष्टम् ४ आञ्जर्मादाव्याप्नोत्यपरिवहिरं
 रंचवः पंचम्यापारेमध्येषुकांसंख्यावंस्येनसमस्येतेइति एतद्व्याख्यानतोउदाहरणानिसयमूहनीयानिविस्तरभयानिविस्तरभयान्नात्रप्रपंच्यते॥
 इत्यव्ययीभावः आमादौ। अम् आदिर्येषांतेअमादयः॥ द्वितीयाद्याः सप्रम्यांताविभक्तिपज्ञासांचप्रत्ययत्वात्प्रत्ययग्रहणोनतदंत्यस्यजातावेकव
 चनंपूर्वेव्यपेऽव्ययेभावइत्यतः पूर्वैरत्यउवर्ततइत्येतत्सर्वचेतसिकृत्वाहद्वितीयाद्यंतेपूर्वपदेसतीतिवौर्गणादित्यतोवानुवर्तेर्वाक्यमपिवाश
 अवधारणार्थेयावतिचअवधारणार्थेयावच्छब्देपूर्वपदेसति अव्ययीभावसंज्ञकः समासोभवतियावंत्यमत्राणिसं
 भवंतितावतोब्राह्मणानिमंत्रयस्वेतियावदमंत्रंमसिकानामभावोनिर्मसिकंवर्तते इत्याव्ययीभावः॥ अमादौतत्पुरु
 षः द्वितीयाद्यंतेपूर्वपदेसतियोन्यपस्तत्पुरुषसंज्ञकः समासोभवतिग्रामंघ्राप्नोत्यामघ्राप्तः दात्रेणछिन्नंदात्रछिन्नं
 पूपापदापूपदावृकेभ्योभपंवृक्भपंराज्ञः पुरुषोराज्ञपुरुषः अक्षेष्टसौंडः अक्षसौंडः क्वचिदमाघंतस्यपरत्वंआहि
 माताग्निः पूर्वभूतोभूतपूर्वः॥ व्यादमादावितिसामान्योक्तेर्लोकाद्वास्वपंकृतं सामिकृतमित्यादावपिप्रयोगतस्तत्पुरुषोवसेयः तथा
 अर्थेननित्यसमासः सर्वलिंगताचद्विजापंद्विजार्थः पदः द्विजार्थापद्विजार्थवस्त्रम् तथाइवेननित्यसमासोविभक्तलोपश्चवर्गार्थावि
 वतथा र्था निर्द्धारणार्थेषुकांसंख्याः गवांकृष्णासंपन्नक्षीराएवांप्रतिपदविधानोपिषष्टीनसमस्येतेसर्पिषोज्ञानंसर्पिषोपापेनप्रा
 त्तमित्यर्थः॥ तथाप्ररणतस्मर्थसदव्ययतव्यसमाधिकरणार्थेनषष्टीनसमस्येते॥ सतांषष्टः पटस्यसौक्यम् चंदनगंधइत्यादौसदाग
 वाचिनस्तुभवत्येवफलानांरूपः द्विजस्यकुर्वन् सतांकुर्वाणः सतांकृत्वासतांकर्तव्यम् राज्ञोनलस्यएवंमतिबुद्धपूजितयोगेपिन् सतां

राम
५२

सा टी
सा प्र
पू
५३

वचनमर्थानाहसमुच्चयेत्यादिसमुच्चयान्वचययोः स्वरूपयन्तन्वययोग्यत्वाभावस्तत्रसमासाभावइत्याहतवेति ईश्वरं भजस्य गुरुं च भजसेति च स्पष्टं
कस्याएव भजनक्रियाया ईश्वरगुरुभ्यामप्रत्येकं संबंधात्समुच्चयः पदात्येकस्य प्रधानस्यातुरोधेनेतरदत्ताचीयनेतदन्वाचयः तदावटो भिक्षामटेत्या
दिअत्र भिक्षाटनं मुख्यं गवानयनेतु प्रासंगिकं एकस्य वटोः क्रमेणाटनक्रिया गवानयक्रियाया च संबंधादन्वाचयः अनयोश्चार्थयोः समासाभावे हे
तुः परस्परमसंबंधादितिसमुच्चयेतावत्परस्परमिसंबंधाएवैश्वरादयो भजनादिभिः संबंध्यमानाः समुचीयन्ते एवमन्वाचयेति ॥ अन्योन्यसं

सदेसो भवति नाकादिवर्जनाकं नृपंसकं अनस्वरे समासे सति नजो अनादेसो भवति स्वरे परे अस्वादन्योऽनश्वः धर्म्मो
द्विरुद्धोऽधर्म्मः ग्रहणानामभावो ग्रहणमित्यादितदन्यतद्विरुद्धतदभावेषु न ज्वर्तते चार्थद्वंद्वः समुच्चयाऽन्वाचयेतरेत
रयोगसमाहारश्चार्थाः तत्रैश्वरं गुरुं च भजसेति प्रत्येकमेकक्रियाभिसंबंधे समुच्चये समासो नास्ति वटो भिक्षामटगां
चानयेति क्रमेण क्रियाद्वयसंबंधेऽन्वाचये च समासो नास्ति परस्परमसंबंधात् इतरेतरयोगे समाहारे चार्थद्वंद्वः समा
सो भवति ० द्वंद्वं अल्पस्वरप्रधाने इकारोकारांतानां पूर्वनिपातो वक्तव्यः अग्निश्चमारुतश्च अग्निमारुतो ॥ ॥ ॥

बंधावयवप्राधान्येन क्रियान्वय इतरेतरयोगः स एव तिरोहितावयवप्राधान्यः संहतिप्राधान्यः सामाहारः द्वेदे पूर्वभावनिपमाभावे निपममा
ह द्वंद्वेऽल्पस्वरेत्यादि अल्पस्वरस्य प्रधानस्याभ्यर्हितस्य इकारांतस्य उकारांतस्य च पूर्वनिपात इत्यर्थः ॥ स्वल्पस्वरत्वं च समस्य मानयदाये
क्षया अनेकप्राप्तावेकस्य निपमः हरिहरयुगलः हरियुगलहराः तथा संखडुंडुमिवीणावीणा संखडुंडुभयः वक्तव्यत्वात्प्रयोगतः स्वरादेरकारां
तस्य पूर्वत्वम् ईसकसौ बहुषु त्वेकस्यैव निपमः अस्वरथेन्द्राः इन्द्राश्चरथाः तथा श्वराद्यकारांतस्यैकारोकारांतस्य च मिथः समासे स्वरा

राम
५३

मतोवदः प्रजितोवाअधिकरणवाचित्तपोगेपिनइदमेवामासितंगतंभुक्तंवा उभयप्राप्तौकर्मवस्थाअपिन आश्चर्य्यगवांदोहोऽगोयेनतथा
 भवतः सात्त्विकेत्यादौअकयोगेकर्तव्यस्याः नसमासाः अपांस्वधावज्जस्यभर्तासमामर्चकइत्यादौकर्तरित्तजकाभांयोगेनभूभर्ताउहालकपुष्पा
 भेजिकादंतलेखकइत्यादौचभवत्येवेत्यादिप्रयोगवसापवस्थावसेयाक्वचिदपाद्यंतस्येतिअमादौपूर्वपदेसतीत्यक्तेरमाद्यंतस्यतत्पुरुषेपूर्वनिपा
 तत्वमुक्तम् तत्रप्रयोगतः क्वचित्परत्वंवक्तव्यमित्यर्थः क्वचिदित्यक्तेरग्राहितइत्यादौषर्णोऽन्तइत्यत्ररेफात्परस्यापिनस्पणत्वाभावनिर्येसा
 रायकादिन्यपदस्थनिमित्तेणत्वाभावात्समासेचैकपद्यास्तत्वंभवतिनैत्याकांक्षायामाहसमासेक्वचिदैकपद्यमितिक्वचिदैत्यक्तेः पुनरगमि

समासेक्वचिदैकपद्यंतणत्वहेतुः शराणांवनंशरवरणं आम्राणांवनंआम्रवणम् पानस्यवासुरापानंसुरापाराम् ॥
 नजिनजिपूर्वपदेसतियोऽन्वयः सतत्पुरुषंसंज्ञकः समासोभवतिनब्राह्मणः अब्राह्मणाः नवासमासेसतिनभोऽका

अरकासिंघकारिकाकोडुएम्नेभ्योवलस्यमित्यम् परगावनमित्यादिसर्वप्रवणनिर्घोणमित्यादावपि ओषधिवनस्यतिवाविभ्यः परस्यतुवनस्यवा
 दूषांवरणं दूर्वावनमित्यादिपुवादेश्वनरम्पूनारम्माहेत्यादिप्रयोगादूह्यम् ॥ नानाअइतिच्छेदः नजोऽकारंतत्वादेडवारांतादेसवैपथ्यप्रसंगा
 त्सर्वस्यपदानेत्यस्यसांकेतिकप्रथमांतनिर्दिश्यमानस्यादेसाभवंतीतिसर्वस्यनाकादिवर्जमितिपुंवहेत्यताऽन्तरसत्राद्वावृतेर्व्यवस्थाया
 कादौनेत्यर्थः ॥ नाकादपश्चनाकनकुलनसनमुचितपंसकवक्षत्रादयः अन॥ ओह्रस्वादिः स्वरेइत्यत्रशेचकवेत्यनंतरसत्रतोवानुवतेर्व्यवस्था
 याअनश्चइत्यादौतदभावः तदन्येत्यादितस्मादन्यः तेनविरुद्धः तस्याभावइतिविग्रहः । चार्थे २॥ चस्यार्थश्चार्थः तस्मिन्जात्यभिप्रायेरौक

द्यदेतस्य पूर्वत्वम् इन्द्राग्नीन्द्रवापूतया समाक्षरणा मृतुन सववाचकानामानुपूर्वीण पूर्वस्य महेमतसि सिरौ अस्मिनी भरणौ एवं लब्धस्य पूर्वत
 म् कुसका समवर्णानां चातुर्वर्णेव पूर्वत्वम् ब्राह्मणस्य त्रिपविदश्रुद्राः जायापतीष्व्ययनर्वस इत्यादाविकारं तोकारं तयोरपि न पूर्वत्वमित्या घृष्टा
 म् नतु समासवाचके चकारः किं न प्रपञ्च्यते इत्यत आह उक्तार्थानामिति इतरेतरयोगादेः समासेनोक्तात्वाच्च स्या प्रयोग इत्यर्थः देवता इन्द्र इति देव
 तावाचकानामन्योन्यद्वंद्वसमासे पूर्वपदस्य दीर्घोक्तव्य इत्यर्थः वासवस्य व्यवस्थितविकल्पार्थत्वादग्निवाप्वग्नी इत्यादौ न प्रादेश्च
 तथा तौ तु न मामिति षत्वविधानाज्ञापकान्यदोदेः सस्य षत्वाभावावगमादग्नीषोमावित्यादौ कथं षत्वमित्यत आह अग्नादेः सोमादीना

पदुश्च गुप्त्रश्च पदुगपौ उक्तार्थानामप्रयोगः स्त्रीचपुरुषः अस्त्रीपुरुषौ भोक्ता च भोग्यश्च भोक्तृभोग्यौ धवश्च खदिर
 अथुवरखदिरौ देवता द्वंद्वे पूर्वपदस्य दीर्घो भवति अग्निश्च सोमश्च अग्नीषोमौ इन्द्रश्च वहस्यतिश्च इन्द्रावहस्यति
 अग्नादेः सोमादीनां षत्वं वक्तव्यं इतरेतरयोगे द्विवचनं एकवद्भावो वा समाहारे वक्तव्यः शशांश्च कुसांश्च पलाशां
 शशकुसपलासाः तेषां समाहारे ससकुसपलासं सनपुंसकम् पस्यैकवद्भावः सनपुंसकं भवति अन्यादीनां

विभक्ति कृते ॥ मिति सस्येति सेषः वक्तव्यस्य प्रयोगानुसारित्वादीर्घोक्तादेवाग्निसव्यानेह अग्निसोमौ माणवकौ आदिशब्दात् अ
 ग्निषुवः अग्निषोमः ज्योतिषोमः आसुषोमः मातृषसापितृषसा अंवृष इत्येवमादयो ज्ञेयाः ॥ इतरेतरयोगे द्विवचनमिति द्वयोः समा
 से द्वयोः रप्यवयवयोः प्राधान्याद्विवचनम् बहुवचनांत बहुवचनमूह्यम् समाहारस्य समुदायप्रधानत्वात् तस्यैकत्वादेकवचने प्राप्ते विक
 ल्यग्राह एकवद्भावो वेति ॥ केचित्तु सर्वो द्वंद्वो विभाषयैकवद्भवतीति इतरेतरयोगे एकवद्भावप्राप्त्युत्पादः वासवस्य व्यवस्थाप्राणिन्यस्य
 नागादीनां इन्द्रस्य नित्यमेकवद्भावः वृहस्पतिगणधान्यव्यंजनपुंसकन्यश्च वडवपूर्वापराधरोतरादीनां वा त्रुतासोकं त्रुतासोका इत्यादि

स-टी
सा-प्र
५
५४

फलसेनावनस्यति मगशकानि सुदुर्जंतुधान्यतृणानां बहु प्रकृतक एव एकवत्त्वदराणि च अमलकां निचवदरा मलकम् द्विप्रकृतौ तु वदरा मलकैस्तः
दधिपयआदीनां च नैकवद्भावः दधिपयसी इत्यादि ॥ अन्यश्च अन्यश्चेति विग्रहे द्वंद्वे विभक्तिलोपे एकवद्भावे पूर्वस्यान्यसब्दस्य सगागमे सस्या
विसर्गे उत्तौकारलोपे चान्योन्यमिति तत्तत्त्वत्वात्कर्मव्यतिहारोऽयमसक अन्त्योऽन्यं विप्रानमंति अन्यत्रान्यान्यम् परस्परमित्यत्र कुद्योऽकोऽ
यौवेति वा सद्भावात्कऽपाभावे औत्सर्गिकः सः शशकसपलासमित्यादौ नपुंसकत्वार्थमाह ॥ एकत्वे ॥ अत्र तत्पुरुषस्याप्युपलक्षणात्वादा
ओरित्यतो वा न वृत्ते स्तद्व्यवस्थाया च छायां तत्पुरुषः पूर्वपदार्थवाहुल्ये कीवंस्यात्सलभानां छाया सलभछायं तथा इ न स भं इ श्वर स भं
रसः स भं ॥ स्त्री सममिति संघाते तथा सेनासुरा छाया सालानि सां तो वाक्की वेद्विज सेनं द्विज सेनेत्यादि ॥ असेनेत्यादौ च नेति प्रयोगतोऽप्य

पूर्वस्य सगागमो वक्तव्यः अन्यश्च अन्यश्च अन्योन्यपरश्च परश्च परस्परम् एकत्वे द्विगुहं द्वौ एकत्वे वर्तमानौ
द्विगुहं द्वौ नपुंसकलिङ्गौ भवतः संख्या पूर्वो द्विगुः संख्या पूर्वः समासो द्विगुर्निगद्यते ॥

मृचार्थे द्वन्द्व इत्यत्र वैर्गगादित्य
तो मरा एकस्युतिन्यायेन वा न वृत्तेः प्राणित्पूर्वसेनां गा नां समाहार एव द्वन्द्वः दधिपयआदीनामितरेतरयोग एव वृक्षमृगादीनां चोभयप
थेति व्यवस्थया एकत्वे द्विगुहं द्वौ वित्यत्र द्विगोः स्मृतत्वात्पसंगतो द्विगु निरूपयिष्यं स्तद्व्यवस्थाया माह संख्या पूर्व इति वाच्यवाचकयोर
भेदोपचारात् संख्या सद्भावेन तद्वाचकं पदमुपादीयते ॥ तत्पूर्वकोऽन्यो द्विगु संज्ञो भवतीत्यर्थः ॥ एतच्च समाहारे तर्पद्विगुरित्यनेनैकवा
क्यतया न्वेति तत्तत्समाहारेऽर्थे संख्या पूर्वो द्विगुः सचेदकारांतस्तदंतात् इति त्वर्थः ॥ एवं च द्विर्भाष्य इत्यादौ संख्या पूर्वत्वेऽपि ससकस
पलासमित्यादौ समाहारेऽपि गुणद्विगुनत्वामप्रसंगः ॥ समाहार इत्यस्यत ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

राम
५४

द्वितीयोत्तरपदोपलक्ष्यकत्वात्पंचसुकपालेषु संस्कृतः परोडाशः पंचकपालइत्यादौ तद्वितीयोत्तरपदोऽपि पंचगोधनइत्यादावुत्तरपदेषु ॥
 समाहारे ४॥ अत्रापि वीरुणादित्यतो वानुरते एवं ताद्विगोरीपवात्रिखंडं त्रिखंडी तथा अन्नंतोत्तरपदस्य नकारलोपः इपवापंचकर्मपंचकर्मिपात्रा
 वुत्तरपदे च नापंचपात्रं त्रिभुवनं चतुर्भुगमित्यादि पात्रादिश्चाकृतिगणाः त्रपाणां फलानां समाहारस्त्रिफला अत्रादिना परंपराप्रयोगतो द्विगुत्वे अका
 रांतत्वे पीवभावपंचसकत्वाभावौ स्त्रीत्वं बहुव्रीहिः अन्यस्य समस्य मानपदतिरिक्तपदस्यार्थः ॥ अन्यार्थस्तस्मिन् अस्ति धनं इत्यत्र अस्तीति
 तिङ् तत्प्रतिरूपकमव्ययं सतार्थं अन्ययदार्थस्य प्रधानत्वे समस्य मानपदार्थस्य विशेषणत्वात् पलक्षणात्वाभ्यां द्वैविध्याद्विषयत्वेन तत्तद्व्यासं वि

समाहारे भर्तृपद्विगुः समाहारेऽर्थे द्विगुः समासो भवति ततो कारांतादी पप्रत्ययो भवति दसानां ग्रामाणां समाहारे
 दशग्रामी अकारांतो द्विगुः स्त्रियां भाष्यते पंचाक्षयः समाहृता इति पंचाग्निपंचानां गवानां समाहारः पंचगुणपं
 सकत्वाद्ब्रह्मत्वम् त्रिफलेति रुटिः पात्रादीनामीप्सतिषेधो वक्तव्यः बहुव्रीहिरन्यार्थे अन्यपदार्थे प्रधानोपः समा
 सः सबहुव्रीहिसंज्ञकः समासो भवति बहुधनं यस्य सबहुधनः अस्ति धनं यस्य स अस्ति धनः यस्य प्रधानस्यैकदे
 शे विषे षणतया पत्रातिज्ञापते सतद्व्यासं विज्ञानो बहुव्रीहिः लंबौ कर्णौ यस्य सः लंबकर्णः ॥ ॥ ॥ ॥

ज्ञानइत्याहतस्य प्रधानस्येति तस्य प्रधानस्यान्यपदार्थस्यैकदेकः समस्य समानपदार्थः विषे षणतया सद्वावर्तकत्वेन पत्रसमासे ज्ञाप
 ते सतद्व्यासं विज्ञानइत्यर्थः यस्येति पाठः यस्य प्रधानस्यैकदेसः कर्णादिः विषे षणतया समस्य मानपदार्थत्वेनेत्यर्थः ॥ तस्यान्यपदार्थस्या
 गुरोव्यावर्तिपदार्थः कार्ष्णिंत्वेन पत्रसंविज्ञापते सतद्व्यासं विज्ञानइत्यन्वर्थसंज्ञेयमिति भावः पूर्वनिपातनियममाह ॥ बहुव्रीहाविति च
 हुव्रीहावित्यस्योपलक्षणात्वात् शतलजेत्यादौ कर्मधारयेपि विषे षणस्य पूर्वनिपातः वक्तव्यत्वात् सर्वनामसंख्यपोः पूर्वनिपातः सं ॥ ॥ ॥

सा० टी० वनेतः दिशुल्कः मिथोऽनयोः समासे संख्यायाः पूर्वत्वं ह्यन्यः तपोश्चात्पीपसीः पूर्वत्वमदित्राः प्रियस्य पूर्वत्वं वागडप्रियः प्रियगुडः गङ्गादेश्वसप्रम्य
 सा० प्र० तस्य परत्वम् गडुः करोठेस्य गडुकंठः वहेगडुरित्यपि इन्द्रादिभ्यश्च सप्रजास्य न पूर्वत्वम् इन्द्रः शैखरेस्येन्दुसेखरः पद्मनाभः कपिध्वजः चक्रपाणिः द
 ३० राउपाणिरित्यादयो यथाप्रयोगं ज्ञेयाः ॥ प्रजामेधयोरिति प्रजामेधा इत्येतयोः समासे सुगागमो वक्तव्य इत्यर्थः सुषुः प्रजापस्य दुष्टा प्रजाप
 ५५ स्येति विग्रहो अमुकिपस्य लोप इति आकारलोपे अत्वसोः साविति दीर्घः यद्यप्यसुक् उकारेण वधित्वा जेतो नुमिति नुम्ना प्रोतितया पितृवत्वा
 दीपोः सवुरित्यतो वानु कर्षणान्न वक्तव्यत्वा न्न जडः सुमंदा ल्येभ्यः परयोः नेह मधुसमृद्धिः समेधितमेधया आगमानुसासनस्यानित्यत्वाच्च

बहुव्रीहौ विशेषणसप्रम्यंतयोः पूर्वनिपातो वक्तव्यः करोठे कालो यस्यासौ करोठे कालः करे धनं यस्य स करे धनं नेहा
 दिभ्यः सप्रम्यन्तस्य पूर्वनिपातो न भवति इन्दुसेखाः चक्रपाणिः पद्मनाभः कपिध्वजः प्रजामेधयोरसुक् सुप्रजाः
 दुर्मैधाः अत्वसोः सौधर्मादन सुधर्मा अन्यार्थे स्त्रीलिंगान्यार्थे वर्तमानस्य ह्रस्वो भवति पुंवद्वा समासे सतिसमा
 नाधिकरणो पूर्वस्य स्त्रीसदस्य पुंवद्वा बोवा भवति ॥

धर्मादिति वक्तव्यात्वात्केवलात्पदाघकेवलो धर्मसदस्य स्मादस्य यपो
 वक्तव्या इत्यर्थः तेनेह नापरमस्वः धर्मः परमः स्वधर्मो वा यस्य सः परमस्वधर्मः रूपवद्भाष्य इति सिद्धरूपं प्रदर्शयति तत्र क्रिया माह अन्यार्थे
 त्रिचतुरोऽस्त्रियामित्यतो विभक्तिविपरिणामेन स्त्रिया इति षष्ठ्यन्तमलवर्तते ह्रस्वो वेत्यतश्च ह्रस्वो इत्यभिप्रेत्य व्याचष्टे ॥ स्त्रीलिंगस्येत्या
 दिषु वत् २॥ समासश्चान्वयेनास्त्रामिति समासे इति सप्रम्यंतं कर्मधारयस्य ल्यार्थ इत्यतस्तुल्यार्थ इति तुल्यार्थत्वं च समानाधिकरणा स्येवे
 त्यभिप्रेत्याह समासे सतीत्यादि स्त्रीसदस्य स्त्रीप्रत्ययांतसदस्येत्यर्थः पुंसां तुल्यं पुंवदिति पुंवद्वावातिदेसान्निमिताभावव्यापेन स्त्र्यधि।

५६

कारेण विहितस्येको निवृत्तिरित्यर्थः वाग्रहणादिति निपातत्वाद्नेकार्थत्वादित्यर्थः अतश्च उक्तपुंस्कार्थे वाग्रूपं पुंवत्त्वेनेत्याह गंगाभार्यः वामोह
भार्यः तथापि उमानि नत्वमस सततं रादौ पुंवत् स्त्रीवाचरति एनीपते पुंवद्वादापनिवृत्त्यापत्त्यादपइति निपातितस्य नस्यापि निवृत्तिः परिउता
त्मानं मन्यते पंडितमानिनी त्वतपो गुणवाचकस्यैव पुंवद्भावः पदपाभावः पदुतापदुत्त्वेनेह कटीत्वम् अत्र जातिवाचित्वम् अत्यायेदैहि अत्यसः पदु
तपपदुतमा एवं चरत् जातीयकत्यदेशपदेशीयरूपया सादौ पदुचरीपदुजातीया दर्सनीयकल्यादर्सनीयदेश्यादर्सनीयदेशीया दर्सनीयरूपा
दर्शनीयपासापदुतथा कुकुल्यादीनां भंडादिषु कुकुमा अंडं कुकुयां उम् मृगवदम् मृगक्षीरम् काकसावइत्यादयः प्रयोगानुसारेणोद्याः

पुंवज्ञावादीपोनिरुतिः रूपवतीभार्या यस्यसरूपवज्ञावः वाग्रहणात्कल्याणीप्रियइत्यादौनभवतिगोः गोशब्दस्य
न्यार्थेवर्तमानस्यहसोभवतिपंचगावोयस्यसंपंचगः संख्यासुव्याघ्रादिपूर्वस्यादासब्दस्यालोपोवक्तव्यः सह
स्रपादायस्यस सहस्रपात्सोभनौपादौयस्यसमुपात् व्याघ्रस्यादाविवपादौयस्यसव्याघ्रपात् द्वौपादौयस्य
सद्विपात्द्विपादौद्विपादः द्विपादेद्विपादौशसादौखरेपरेपदादेसश्रवक्तव्यः द्विपदः द्विपदाद्विपाभ्यांद्विपात्रिः
इत्यादि॥ टाडकाः समासेसतिअडकइत्येतेप्रत्यायाः भवन्तिटकारस्तत्पुरुषेचअकारोद्वंद्वएवच इकारश्चवहु
ब्रीहिककारोऽनित्यंपमोमतः ॥

संख्यासुव्याघ्रादिपूर्वस्येति व्याघ्रादप उपमानवाचिन एते पूर्वपस्यतस्येत्यर्थः ससादौविति च।
कारादनुक्तसमुच्चयार्थो दीकारेऽपि आपितदितेपि द्विपदीकले द्विपदो द्विपदाऽऽकृन्दादित्वादीपि हसांतत्वादापि चपंवभ्यावः द्विपदो
पत्यद्वेपदः॥ वैपाघ्रपद्यः॥ दाउकाः २ अश्च अश्च उश्च कश्चते तथा एते प्रत्ययाः समासांतावपीभावादिभ्यो यथा योग्यं भवंतीत्यर्थः अ

त्रापि वानुकर्षणात्सुखेत्यादावप्रसंगः नोवाचो
योसोदत्य ॥

सा. १. तौपस्वरेयस्यलोपइत्यतः लोपः डितिरेरित्यतश्चेरित्यनुवर्ततेनविधिसुदंतस्येतिनांतस्येतच्चेतेसीकत्वाहनांतस्येतोत्यादि॥ अन्होमध्यमिति विग्रहेत
 सा. २. तत्परुवेकचिदमाघंतस्यपरत्वमितिपरत्वेसवर्गादीर्घत्वेमध्याह्इतिस्थिते अप्रत्ययोनांतत्वात्प्राप्रिलोपनिरतौउपधाकारलोपेमध्याह्इ
 ३. तिपुंस्त्वलोकात्कर्मधारयः तुल्यार्थेतुल्यार्थत्वंनामसमानार्थत्वंतच्चप्रापसः पदयोर्द्वेष्टमितिपदद्वयेइत्यतंतेननीलोत्पलइत्यादौबहुपदेष्प

नोवानांतस्यपदस्यटेलोपोवाभवतिपकारेस्वरेपरेवाग्रहणात्क्वचिन्नभवत्पधालोपश्च अन्होमध्यममध्याह्ः।
 कवीनाराजाकविराजःटकारेनुबंधर्धर्थःकविराजीराजांशूः राजपरंवाक्चमनश्चवाङ्मनसं दक्षिणांस्यांदि।
 सिपथाः दक्षिणापथः अहश्चसत्रिश्च अहोरात्रंद्वौचत्रयश्चपरिमाणंयेषांतेद्वित्राः पंचचषट्चपरिमाणं
 येषांतेपंचषाः बहवोराजानोपस्यानगर्प्यास्यांसावहुराजानगरी अत्रयेलोपेकृतेआवतः स्त्रियामित्याप्
 बहवः कर्तारोयस्यसबहुकर्तृकः कर्मधारयस्तुल्यार्थेपदद्वयेतुल्यार्थेएकार्थनिष्ठत्वेसतिकर्मधारयः। =
 समासोभवतिनीलंचतुडत्पन्नंचनीलोत्पलंरक्ताचासौलताचरक्तलतापुमांश्चासौकोकिलश्चेतिपुंसकोकि
 लः पुंसः स्वपेसंयोगात्तलोपोवक्तव्यः नाम्नश्चकृतासमासः॥ प्रादेरुपसर्गस्यनामश्चकृदंतेनसमासस्तत्पुषोभ
 वति प्रकृष्टोवादोप्रवादः कुंभं करोतीति कुंभकारः॥ दोषः एकार्थनिष्ठेसतीतिभिन्नप्रवृत्तिमितत्वेप्यर्थसमासमहिम्नाए

कस्मिन्नर्थेनिष्ठावृत्तिर्यस्येतिः अतश्चकुंभकलसादावनतिप्रसंगः नीलपदं नीलघटादिभ्यो व्यावृत्त्युत्पलपदंचतामसादिभ्यो व्यावृत्त्युत्प
 कस्मिन्नसिवसरोजेवर्ततइति एकार्थनिष्ठत्वम् नीलपदस्यविशेषणत्वात्पूर्वनिघातः रक्तलतेत्यत्रसमानाधिकरणोलतापदेपरेपुंवद्देतिप।

राम
 ५६

देशादापोनिरतिः उंसः स्वपेइत्यत्रवक्तव्यत्वेनप्रयोगानुसारित्वात् रव्याधातुवर्जितेअम्प्रत्याहारेपरेस्वपेइत्यनसंधेयम् ततश्चपुंरव्यानेपुंक्षीरमित्यादौ
 स्वपेपिसंयोगांतलांपः नाम्नश्चेति॥ प्रादिरूपसर्गइत्यनेवितोविभक्तिव्यत्ययेनप्रादेरित्युवर्ताहप्रादेरूपसर्गस्यामश्चेति॥ यद्यप्यपसर्गसामपिनाम
 त्वमस्त्वेवतयापिनामात्यातनिपातोयसर्गइत्यादौभिन्नत्वेननिर्देशात्प्रगतिः समाससामान्यस्यसमासइति पूर्वोक्तयोगेनैवसिद्धेसमासइतिविसे
 षपरम्॥ सचोत्तरपदार्थप्रधानतत्पुरुषइत्यभिप्रेत्योक्तंतत्पुरुषोभवति अमादौतत्पुरुषइत्यतोमंडूकइत्यतिन्यायेनतत्पुरुषइत्यनुवृत्तिर्वाचकार
 दूरेकृत्यस्थलीकृत्येत्याद्यपिकालोभोक्तुमित्यादौचन उच्चैः कृत्यनुउच्चैः कृत्येत्यादौचनेत्यादिप्रयोगवसाङ्गेयमसहादेः २॥ आदिनासमान
 स्यज्योतिर्जनपदरात्रिनाभिनामगोत्ररूपस्थानवर्णावयोवचनबंधुपिराडगंधलोहितकक्षिवेणीपत्नीपक्षेष्ठतथाव्रताचरणार्थेब्रह्मचारि

सहादेः सादिः समासेसतिसहादीनांसादिर्भवतिपुत्रेणसहवर्ततइतिसपुत्रः सहसंतिरसांसधिसमितिरयः सहअं
 चतीतिसध्वउसमंअंचतीतिसम्पइतिरअंवतीतिर्यडु।कोः कदादिः। कशब्दस्यकुत्सितेषदर्थयोस्तत्पुरुषे।
 कतकवकाआदेशाभवंतिकुत्सितंअनंकदन्नंइषदर्थेकाकवकाज्रवंतिर्इषदुष्मंकदुष्मंकोष्मंकवोष्मंकदुष्मं
 कुत्सितंलवणं॥ णिपरेपप्रत्ययांतेतीर्थेचसोभवतिसमानंज्योतिर्यस्यसःसज्योतिः सपिराडः सत्रलचारीसतीर्थ्यइत्यादिपुंवद्वेत्यतो

वानुवृत्तोः क्वचिन्नित्यक्वचिदाक्वचिच्चेनेतिव्यवसेयम् प्रत्यायांतेउदरेवासोदप्यः समानोदप्यः रूपनामगोत्रस्थानवर्णवयोवचनधर्मजाती
 येषुवेतिकेचित्सरूपः समानरूपइत्यादिदृग्दृशदृशेषुचसदृक्सदृशः सदृशः इत्यादयः प्रयोगतोज्ञेयाः पुत्रेणसहआगतइतिविग्रहेसमा
 सेअव्ययत्वात्सहपूर्वनिपातेसादेसेचसपुत्रइतिसिद्धम्॥ सहअंचतीत्यत्रसहस्यसध्यादेसः समअंचतीत्यत्रसमः समिरादेशःतिरः अंचतीत्य
 वतिरसस्तिथ्यादेसः सर्वदेवानंचतिविष्णुगंचति अमुंचतीत्यादिविग्रहेदेवद्रिविषद्रिअदद्याद्यादेसः देवश्चइ विष्णुश्चइ अदघ्नइ तत्पुरु॥॥

सा० टी० वेसमासेकसदस्यकृत्साथेईषदर्थेचवाच्येकतकाकवइत्यादेसाः स्यः त्रिरथवादासेषवक्तव्यत्वान्नित्यम् चापरुषेईषेदर्थेचवाच्ये३स्यः उमेएना
 सा० प्र० इत्यादपोवक्तव्यत्वात्कचित्काः १ कृत्सितमन्त्रकदः न्नकत्रयः कइयः कइदः कासकापरुषः कापेयः कपयः ईषज्जलं काजलं काग्निः कवाग्निः को
 पू० संकटुसमत्तरोचजातौ कर्तृणां तत्परुषादस्यत्रकृष्टोराजाषोडशित्मादौषट्पदेतापस्यषट्चदसंचषट्प्रकारेणोपिविग्रहेणयुत्वसहादित्वायष
 ५७ षोडश्यादेसेनिमिताभावन्यापस्यानित्यत्वात्तुत्वातिव्रतिः पुंवदेत्यतोवाउरतेश्चधाप्रत्ययेवाषडधाक्वचिदपदान्तेपदान्ताश्रयणात्कृत्वाभावः

कालवसांरथवदपोश्चकइयः कइदः पुरुषेवाकुरुषः कापरुषः पथ्यक्षपोः कोः काः देशः स्यात्कपयः कापय
 कुअक्षः काअक्षः ईषदर्थेचईषज्जलं काजलं षट्अधिकादस्योडशषोढावहस्यतिः महादेवः महेश्वरः धावा
 भूमौदंपतिजायापती आकृतिगणोपंदंतदसधासतरपदादेः युत्वंवाच्यम्वषउत्वंदस्यउत्वंषट्दंतापस्यसः।
 षोडशदंतस्यदंतभवत्सद्वद्वपंसंख्यायाः प्रकारेधासुत्वंवाषड्भिः प्रकारैः इतिषोढाषट्धावहच्छेदस्य ॥०

तडक्तम्वषउत्वंदंतदसधासतरपदादेः युत्वंधासुवावक्तव्यमितिदहतांपतिरिति विग्रहेदेवतायांवाच्यायांरहतः वहस आदेसः सस्यविस
 र्भेपिसहादित्वात्सः एवंचौरेवाच्येनत्करोतीतिनत्करः महंश्चासावीश्वरस्येतिविग्रहेसमानाधिकरणोजातीयदेसीपयोश्चपरतोमहतोम
 हाविसिष्टः महाभापेत्यादौमहतीसदस्यापिधौश्चभूमिश्चेतिविग्रहेधौसदस्यदिवसदस्यवाधावादेसः एवंजायाचयतिश्चेतिविग्रहेजा
 यायाजंभावदंभावौवा० जपंतीदंपतीजायापतीसहादेराकृतिगणत्वमाह॥ आकृतिगणोपमिति॥ आकृत्यासिद्धशब्दस्वरूपदर्शने।

राम
 ५७

नतदंतर्गणांत इत्यन्वर्थसंज्ञातः सिद्धसद्वस्वरूपमुपलभ्यादेसविधानंपस्मिन्सआकृतिगण इत्यर्थः अलक रसमासपत्यपौरिति प्राप्नस्याऽपवाद
 त्वाकृदंतं च तत्रात्मभावात्सरसिजमित्यादौ नामश्रुतासमास इति समासे एव प्राप्नुक्वतिषेधाकृतं ते इत्यसंभ्यः पाठः तद्विते अमुष्यापत्यं आ
 आष व्यापराः साकपार्थिवादीनामिति पार्थिवादौ समानाधिकारो पूर्वपदस्यापदुत्तरपदंतस्य लोप इत्यर्थः साकः प्रियो यस्य स साकप्रियः देवान्भूजय
 तीति देवभूजकः इत्यत्रोत्तरपदयोः प्रियभूजकपदयोर्लोकः मध्यमपदं लोकं पद इति पाठे समुद्रापेक्षयामध्ये मध्ये वर्तमानस्येत्यर्थः आकृतिगणोपम ॥
 आदेशेति द्वंद्वे समासे आदेशादिभूतस्य पदलोपो वाच्यः वक्तव्येन प्रयोगांतर इति प्रयोगतो व्यवस्था कृता द्वंद्वे इति विधायो नि संबंधवाचिनामकारांतानां

सुडागमोतपलोपश्च रहतां पतिः रहस्यतिः महच्छब्दः स्पष्टाकारः समानाधिकारो महादेवः महेश्वरः द्यौश्च भूमि
 श्च द्यावाभूमी द्यौः सदस्य द्यावादेशः जायायाः जंभावोदंभावो निपात्यते दंवती जंपती क्वचिज्जायापती आकृति
 गणोपमं अलुक् ॥ क्वचित्क्वचित्समासे कृदंतं तद्वितेपि विभक्तेरलुग्भवति कृद्वा नमुक्तः अशुयोनिरस्येत्युयो
 निः उरसिलोमायस्यासौ उरसिलोमा हृदि स्पृसतीति हृदि स्पृक कंठे कालोपस्यासौ कंठे कालः वाचोयुक्तिः दिशो
 दंडः यस्यातो हारः वने च रः खेचरः समानाधिकारो शाकरो पार्थिवादीनां मध्यमपदलोपो वक्तव्यः शाकः प्रियः
 यस्य सः शाकप्रियश्चासौ पार्थिवश्चासौ पार्थिवश्चासौ पार्थिवः ॥ पत्रे च पूर्वपदांतस्याकारो वक्तव्य इत्यर्थः माता च पिता चेति विग्रहे समासे ए

भ्यो माता गरीयसी स्यादिव च नान्मातुः प्रधानत्वात्पूर्वं निपाते आकारादेशः एवं होता पोतारौ पिता पुत्रौ इत्यादि अत्यक्तकर्तृभोक्तारौ द्वंद्वे इति ॥
 सर्वादित्वमिति च्छेदेः ॥ ततश्च द्वंद्वसमासे सर्वादित्वं न भवति वा इति जसीति सेषः वासव्यादेव जसि वानान्यत्र वर्णाश्च आश्रमाश्च इतरे चेति विग्र
 हः वैपदधिकारपद इति भिन्नविभक्त्यांतदवाच्यत्वं वैपदिकारणं गंधयस्य मध्यवर्तिनो लोप इवेत्यस्योक्तार्थत्वादप्रयोगः चकाराजं धसदस्य कारांता

सा० टी
सा० प्र
पृ०
५८

देशः चकारादेवभिर्गतास्त्रिंशदंगुलपोपस्मात्तन्निस्त्रिंशः खड्गः इत्यत्रांगुलिपदस्योत्तरस्यापिलोपः दिक्त्वं ख्ये इति दिग्वाचकसंख्यावाचकसद्व्यवित्यर्थः संज्ञायामित्यनेन नित्यसमाससूचनातल्लक्षणमाह अविग्रह इति ॥ दक्षिणाग्निरित्यादौ विग्रहश्च न्यस्को नित्यसमासः ॥ अधिस्त्रीत्यादावस्वपदविग्रहः समस्य मानपदान्यपदविग्रहः अन्योनित्यसमास इति नित्यसमासो द्विधेत्यर्थः ॥ इति सारस्वतप्रसादे समाससंक्षेपः समाज्ञा ॥ समा

आदेश्च द्वंद्वे द्वंद्वे समासे पूर्वपदस्य लोपो भवति चकारग्रहणादिकल्पेन माता च पिता च पितरौ सिष्यमाणौ लुप्यमानार्थमिधापीश्वस्त्रश्च सुरश्च सुरौ दुहिता च पुत्रश्च पुत्रौ त्रतां द्वंद्वे द्वन्द्वे समासे पूर्वपदस्य ऋकारस्य वाकारो भवति माता च पिता च माता पितरौ द्वंद्वे सर्वादित्वं वा द्वंद्वे समासे सर्वादित्वं वा भवति वर्णाश्च आश्रमाश्च इतरे च वर्णाश्च मेतरे वर्णाश्च मेतराः वैपधिकरणे बहुव्रीहौ मध्यमपदलोपो वक्तव्यः ॥ कुमुदस्य गंधश्च इव गंधो यस्य सः कुमुदगंधिः उपमानाच्च उवमानात्परस्य गंधसद्व्यवस्थाकारस्येकारो भवति हंसस्य गमनमिव गमनं यस्याः सा हंसगमनादिव संख्ये संज्ञायामिदिग्वाच्यसंख्यावाचकसद्व्यवस्थासंज्ञायामिषमेपरपदतुल्यार्थे समस्येते सः समासस्तत्पुरुषो भवति स्वपददिपदो नित्यसमासः अन्यस्वस्वपदविग्रहोऽपि दक्षिणाग्निः सप्तग्रामः इति समासप्रक्रियाः अथ तद्वितो निरूप्यते

सञ्चान्वयेनास्मात्तन्निस्त्रिंशदंगुलपोपस्मात्तन्निस्त्रिंशः खड्गः इत्यत्रांगुलिपदस्योत्तरस्यापिलोपः दिक्त्वं ख्ये इति दिग्वाचकसंख्यावाचकसद्व्यवस्थासंज्ञायामिषमेपरपदतुल्यार्थे समस्येते सः समासस्तत्पुरुषो भवति स्वपददिपदो नित्यसमासः अन्यस्वस्वपदविग्रहोऽपि दक्षिणाग्निः सप्तग्रामः इति समासप्रक्रियाः अथ तद्वितो निरूप्यते सञ्चान्वयेनास्मात्तन्निस्त्रिंशदंगुलपोपस्मात्तन्निस्त्रिंशः खड्गः इत्यत्रांगुलिपदस्योत्तरस्यापिलोपः दिक्त्वं ख्ये इति दिग्वाचकसंख्यावाचकसद्व्यवस्थासंज्ञायामिषमेपरपदतुल्यार्थे समस्येते सः समासस्तत्पुरुषो भवति स्वपददिपदो नित्यसमासः अन्यस्वस्वपदविग्रहोऽपि दक्षिणाग्निः सप्तग्रामः इति समासप्रक्रियाः अथ तद्वितो निरूप्यते

राम
५८

औपगवइतिशतद्वितार्थवोधकोऽतिसेवः अपत्यार्थस्याणोक्तत्वादुक्तार्थानामित्यभिप्रायेणापत्यपदांप्रयोगः आहिवरस्य ४ आदौस्वरः आदिस्वरः
 आदित्वचस्वरतिसेवः अपत्यार्थस्याणोक्तत्वादुक्तार्थानामित्यभिप्रायेणापदांप्रयोगः आहिवस्य ४ प्रापमततश्चराः कामस्यापत्यमापइत्यादा
 वाद्यतवदेकस्मिन्नितिआदिवद्भवत्येववृद्धिः एतदपिसंभवदभिप्रायम् जचराचज्जणौ जणावितौ यस्यसज्जिततस्मिन्नतद्वितेपरतइतितद्वितप्रक
 रणत्वात् उकारोकारयोः स्थानादीनांतरतमत्वादौकारोवृद्धिरित्यर्थः ॥ वो ॥ ३ वोअवपस्वरेउश्चओश्चवोइतिसंकेतिकषष्टीद्विवचनांतमप
 यस्वरश्चेतिसमाहारः ॥ एततद्वितप्रकरणात्वात्तद्वितेएवेतिगोयानमित्यादावनतिप्रसंगः औकारस्यस्वरेअवितिसिद्धेपियकारेविधानार्थव
 अपत्येऽणानाम्नोऽपत्यर्थेऽणप्रत्ययोभवति उपगोरपत्यमितिवाकोउपगोः अणइतिस्थितेसमासप्रत्ययो ।
 रितिषष्ठीलोपः णकारोवृद्ध्यर्थः आदिस्वरणाज्जातिचवृद्धिः स्वराणांमध्येयआदिस्वरस्तस्यवृद्धिर्भवतिजितिणि
 तितद्वितेपरतः उकारस्यऔकारोवृद्धिः वोव्यस्वरेउकारस्यौकारस्यचअवभवति यकारेस्वरेऔपगः वासिष्ठः गौत
 मः सिवादिभ्यश्चेतिवक्तव्यः शैवः वैदेहः ॥ ऋउरणिः ऋकारस्यउभवति अणिपरेषणाममृणामपत्य षाणमा ।
 तुरः द्वयोर्मात्रोरपत्यद्वैमातुरः अतश्चनृषेः ॥ अकारांतानाम्नोऽनृषिसब्दादपत्यउर्थेऽजप्रत्ययाभवति ॥ य
 स्मलोपः देवदत्तस्यापत्यंदैवदुत्तिः ॥

चनंपद्यपिक्वचित्स्वरवधकारइतिस्वरत्वातिदेसाद्यकारेपिअवसंभवतितथापिसूत्रस्यवक्त
 व्याहृपवीवित्वादौकारोक्तिर्पुनैवनामसंज्ञायांस्याद्युत्पत्तौदेववद्रूपनेयम् वसिष्ठस्यापत्यंगौतमस्यापत्यमिति वियहः ऋषिवाचकात्वादि
 जभावेअप्यस्यलोपइतिलोपः ऋउरइयस्मां मातृणां मपत्यमिति वियहः अणिसंख्यापूर्वकत्वात्तद्वितार्थविषयत्वाच्चद्विरुत्तमासेवि ॥

सा दी
सा प्र
३
५२

भतिलोपेयदातत्वमाश्रित्यबोउउडिउत्वेमृमपं हषमपमित्वादाविवजमेजमावेत्यनचपाअवेजवाइत्यतोजवाइत्यनवृतेः कचिज्जवाजमेप
रेजमाभवंतीतिजवस्यडाकारस्यसवर्णवात् जमेजमोणकारः केचित्तुनामितुप्रेपिप्रत्ययलक्षणन्यायेनतदाश्रितोरुइतिणकारइत्याहुः अन्ये
तुहसेहंसइतिवस्यद्वित्वैरसपरत्वेनपूर्वषस्यबोउउडिउत्वेस्सचपाइतिचयेटकारेसंयोगान्तलोपेचनिमिताभावान्मयस्यानित्यत्वात् जमेजमा
वेतिटस्यणइत्याहुः अतइअअतइअइतियोगविभागात्तवैदिर्गोर्गिरोहालकिरेत्यादावृविवाचकेभ्योपीज्वाटाज्योरित्यतोमंडकसुत्यावाजवृ
तेभ्यश्चस्यायासिवादिभ्योः नृषिवादिभ्योःकारंतेभ्योपीञ्शिवस्यायत्तमेवः स्वाफल्कः रांघ्रः सः वृष्मिभ्यश्चवासुदेवाः आनिरुद्धः करुभ्योपि
श्रीधरस्यायत्तंश्रीधरिः दसरथस्यायत्तंदासरथिः पुरंदरस्यायत्तंपौरंदरिः ब्रह्मादिभ्यश्चऔपगविः कार्ध्मिः और =
लौमिः ॥ रपायनणेयप्णीयाः गर्गानडात्रिस्त्रीपितृष्वसादेश्चगर्गादेर्नडादेरआदेः स्त्रीपितृष्वसादेश्चरापा
आयनणएषण्णीयइत्येतेप्रत्ययाभवंति अयत्यर्थेगर्गस्यायत्तंगाग्यः वत्सस्यायत्तंवात्स्यः नडस्यायत्तं
नाडापणः चरस्यायत्तंचारपराः अत्रैरपत्तंआत्रैयः गांगेमः मद्याअयत्तंमाहेयः कपेरपत्तंकापेयः पैतृष्व
नाकलः साहदेवः वासव्यादेवलोकाद्वावहादिभ्योऽनकारान्तेभ्योपीज्वाहविः औपगविः औडालौमिः आमिसर्मिः नांतेभ्योनोवेतिटि
लोपः एवंसुधातव्यासवरुडनिषादचंडालविंवानामिज्जिअकड्कडेसः सोधातकिवैयासकिः वारुडकिरित्यादिप्रयोगाद्व्यम ॥ रपायन
रातरयश्चआयराचूराचणीयश्चतेतथा गर्गश्चनडश्चअत्रिश्चस्त्रीचपितृष्वसाचताआदौयस्यसतथाद्वंहा नत्वादादिसवस्यप्रत्येकं
संबधइत्यभिप्रेत्याह गर्गादेरित्यादिगर्गादेर्गणासयः नडादेर्गणादायनण् अत्रादेर्गणात्स्त्रीलिङ्गाच्चएषणपितृष्वसादेर्गणाणीयपरपरा
चवाशब्दानुवृत्तेरस्यडित्वादिलोपेवायेतृष्वस्त्रेयः मातृष्व ॥

राम
५२

६

इत्थेपइतिविवेकः स्त्रीलिंगादितिस्त्रीप्रत्ययांतोपलक्षणंअतएवभूमेरपत्यंभौमइत्यादावप्रसंगःलुग्भुत्वेकचित्तिगर्गयस्तुविदारिभ्रमविकृतांगि
रोवसिष्ठगौतमदेशतुल्यसन्निपेभ्यः परस्यप्रत्ययस्यबहुत्वविषयेलुग्भवतीत्यर्थः देवते१ देवताचइदमचदेवतेदमोदेवतेदमयोरर्थः देवतेदमर्थस्तु
स्मिन्उक्ताअथादयोपचायोप्याभवंतीत्यर्थः क्वचित्त्रादिस्वरस्यत्यत्रपदापेक्षयाआदित्येउविसेषादयोः पूर्वपदादेःउत्तरपदादेश्वरुद्धिर्भवती।
त्यर्थः अग्निमरुतौदेवतेअस्यतत् आग्निमारुतम्कर्मैतिविसेष्यपदंसुहृदोभावः सुभगस्यभावइतिवियुहभावाथेप्रत्ययानभिधानादत्रभावे।
अणवक्तव्यइतिवक्तव्यत्वात्सायंपीत्यपिसद्यादनुक्तसमुक्तसमुच्चयार्थाद्विकारभावसमूहादावरासिद्धेरात्रापितेनैववक्तव्योव्याख्येयःणि

लुकक्वचित्अमुष्यापत्यंआयुष्यापराः मातृपितृभ्यांस्सुःसस्यवत्वंवक्तव्यंमातृष्वस्त्रीयःपितृमातृभ्याम्यडुलौ
पितुर्भात्रापितृव्यः मातुर्भ्रातामातुलः पितुर्डामहनपितुः पितापितामहः पितुर्मातापितामही लुग्भुत्वेकचित्त्र
पत्यर्थेउत्पन्नस्यप्रत्ययस्यबहुत्वैसत्तिक्वचिद्व्यनविविषयेलुग्भवतिगर्गीः वशिष्ठाः अत्रेयाः विदेहाः देवतेदमर्थे
देवतार्थेइदमर्थेचोक्ताप्रत्ययाः भवंति इन्द्रोदेवतास्येतिऐंद्रहविः सोमोदेवतास्येति सौम्यं देवदत्तस्यइंद्रदेवदत्तंवस्त्रम्
क्वचिद्वयोः पूर्वपदोत्तरपदाद्योः क्वचिद्वृद्धिर्भवति अग्निमरुतौदेवतेऽस्यत अग्निमारुतं कर्म सुहृदोभावः सौहार्दं

तः२ प्राक्उक्ताअथादयः प्रत्ययाः विषयांतरेमुख्यविषयादपत्यादिरूपादन्यस्मिन्विषयेइदमर्थोदौणितोणित्कार्यकृतोवाभवंतीत्यर्थः अ
पंचाणित्वादिदेसोणितोः णितोपिअवस्थितावस्थितं विकल्पेनणित्वतदभावार्थः ॥ अजगुशब्दादिदमर्थोणित्वविकल्पावृद्धिविक
ल्पः धनुर्वदत्ताजगवेपिनाकिंकरणेचरमिति कात्यायनमतेनित्यम् अमरसिंहमतेनुपिनाकोऽजगवंधनुरित्युक्तेर्नैतिविकल्पः ॥ विषयांत

इत्यस्यप्रत्ययदाहरणकोमुदगम्येति ॥

शा. टी.
सा. प्र.
पू.
हं.

तत्र वैचधिकरणे बहुव्रीहौ मध्यमपदलोपश्चेति बहुव्रीहौ मध्यमपदलोपे च चकाराजं धस्योकारांतादेसे कुमुदगंधस्य दयत्वा र्थे गतो दित्वात् ण
प्रत्यये चि वर्योतरत्वाभावात् स्मिन्त्वविकल्पाभावः स्वीत्वादाय क्वचिन् कुमुदगंधेति णित्वाभावो दाहरणमप्यस्ति तच्चित्तम् विषयांतरत्वाभावात् आ
श्रुत्यैः वैष्णवमित्यत्र नित्यं णित्वम् गव्यमित्यादौ च न ॥ चतुरश्रलोपे इति चतुरस्रस्य पञ्चकारस्येत्यर्थः रापणीययोः लोपो वक्तव्य इत्यर्थः चतु
र्णी संख्या पूरणा इति विग्रहे सार्थे या न्यपि स्यात् पूरणार्थे रापणीयो तयोश्च णित्वाभावादादि दृष्ट्यभावः अन्यस्य दगिति अन्यस्य दणीषोदगागमो
वक्तव्यः कित्वा दन्ते अन्यस्य दमिति विग्रहः कारकात् २ क्रियाधात्वर्थस्तु कृत् कृदाश्रयः स च क्वचित्कर्ता क्वचित् कर्म यथा देवदत्तो ग्रामं गच्छ

अत्र भावे अणवक्तव्यः णितो वा उक्ताः प्रत्यया विषयांतरे णितो वा भवन्ति अजो गौर्यस्य सः अजगुलसे दंधनः आजा
वं अजगवं वा कुमुदस्य गंधश्च गंधो यस्य सः कुमुदगंधिः तस्यापत्यं स्त्री कौमुदगंधिनः अजगत्स्यापंश्वा सूर्यो ग्रामः
विष्मोरिदं वैष्णवं गोरिदं गव्यमकुलस्य इदं कुलं त्वन्मदेकत्वे तव इदं त्वदीयं मम इदं मदीयम् चतुरश्रलोपः चतुरस्र
स्य चकारस्य लोपो भवति रापणीयोः परतः तुर्यः तुरीयः अन्यस्य दक् अन्यस्य दस्य दगागमो भवति णीयप्रत्यये परे
अन्यस्य इदं अन्यदीयं अर्द्धजरत्वा इदं अर्द्धजरतीयं कारकात् क्रियायुक्ते कारकादप्येते प्रत्यया भवन्ति क्रियायुक्ते क

गिरि ॥

तोत्यत्र गमनक्रिया अयो देवदत्तः देवदत्तं ओदनं पचतीत्यादौ च विक्लितिरूपायाः पवनक्रियाया आश्रयः कर्मभूतौ दन इत्यभिप्रेत्य कर्तरि क
र्मणि चाभिधेये इत्यतः प्रक्रियायुक्ते कर्तृकर्मणी तत्क्रियाकारकादणादयो भवन्ति तद्विज्ञातस्य चेते एव वाच्ये भवेतामितिः कौंकुममित्यत्र रंजन
क्रियायाः करणकारकात् कुंकुमाद्रंजनक्रियायुक्ते वस्त्रंऽभिधेये उरणमिति कारकादहनक्रियायुक्ते कर्मव्यं न इ हि वाच्ये रापराणि तोवेति च

वास्त्यतो णित्वाभावादादि दृष्ट्यभावः एष णश्च णित्वा

रुदि पितो वेत्यनंतरसूत्रतो वा नृतो र्मदस्य पाऽर्थविसेषस्वनभिन्नः शरेण रामेणेत्यादौ केने? कश्च इनश्च इयश्च इकश्च ते तथा णित्वं चैषां वैकल्पिकमि
ति णितो वेत्यस्या वा नृतेरिति भावः सध्वेडे वसघीचीनः सम्यगेव समीचीनः सार्थे इनप्रत्यये तद्विपर्यये वेदीर्घश्चेत्यकारलोपपूर्वकारदीर्घोतिरश्च
इत्यत्रतिरश्चादपइतिरश्चानिपातः पलोपश्चेति क्वचित् तद्विपर्यये कारस्य लोपोक्तव्य इत्यर्थः कन्यायां भवइति विग्रहे इनः यस्य लोपइत्याकारलो
पः आदि रुदिः पुष्ये भवतः पौषीणः उपोवेति सूत्रस्य जातिवेवमः सूत्रजातिः सूत्रियः सूत्रोऽन्यः अक्षे दीर्घ्यति सव्यान् करोति क्व मधीते वेदवेत्या

र्मणि चाभिधेये कुंकुमेन नरत्तं वस्त्रं कौकुमं मथुरायाः आगतो माथुरः ग्रामे भवः ग्राम्यः धुरं वहतीति धुर्यः धौरेयः के
ने येकाः कश्च इनश्च इयश्च इत्यते प्रत्ययां भवन्ति भवाद्यर्थेषु णित्वं चैषां वैकल्पिकं कर्णोटेः भवः कर्णोटकः कर्णोटको वा।

ग्रामादागतसूत्रजातो वा ग्रामीणः सध्वीचिभवः सध्वीचीनः समीचिभवः समीचीनः तिरश्चिभवः तिरश्चीनः ॥

पलोपश्च क्वचिद्यकारलोपो भवति क तातः कानीनः नक्षत्रादरावक्तव्यः पुष्येण युक्ता पौर्णमासी पौषी

पौष्यां भवः पौषीणः उपोवास्तत्रापतेति सूत्रा भवः सूत्रियः सूत्रः शुक्राज्जातं शुक्रिपंडुद्राज्जातं इंद्रियं।

अक्षे दीर्घ्यतीति आक्षिकः सव्यं करोतीति साव्यिकः तर्कं करोतीति तार्किकः वेदे जातौ वैदिकी स्तुतिः ऋग्वैकिमादे

स्तुतनौ किमादेरद्यादेर्भवाद्यर्थेषु तनौ प्रत्ययो भवतः ९९ दिविग्रहाः वैदिकीत्यत्र नदादित्वादीपत्यतनाविति किमादेरिति

किमस्यः आदिः आघवयवोपस्यतस्य कारकात्तणात्वं त्वचममाइहकततिकुत्रेभ्यः अमात्यः इहत्यः कृत्यः कृतस्यः कुत्रत्यः इत्यादि।
एवनेषसद्यसस्वसस्यः ऐषमस्यः सहस्यः हस्वरूपाः तथापरुषरारिचिरात्तुलः परुलम् परारिलम् चिरलम् दक्षिणापश्चात्सरसस्यणत।
स्यचणितो वेति णित्वमदक्षिणस्यां भावो दक्षिणात्वं पाश्चात्यः पौरस्यः इत्याद्यस्य सार्थे यीति अपि सव्योऽनुक्तसमुच्चयायं स्तुतयेष्टसिद्धिः

अन्तारववर्णा इति विग्रहे कर्मधार ॥

सा दी
सा प्र
पू
ई

येवतुर्वर्णसंख्यात्वाथेण्यः ॥ अणीनयोरिति अणवर्द्धनश्च अणीनोत्तपोः परतः पुष्पदस्मदोस्तवकादिः एकत्वेतवकममकोदित्ववृत्तव्योपुष्पकासा
कोचवक्तव्यवित्यर्थः अनेकवर्णात्वेन गुरुत्वाद्गुरुः शिचेतिसर्वादेशः वतरतृतीयांतात्क्रियातुल्यइति व्याख्येयमनेन पुत्रेण तुल्यः स्थूलः गोमान्वाइ
त्यादौ गणाद्व्यतुल्येन केचित्तुल्यइति सामान्योक्तेर्विवक्षितार्थप्रयोगदर्शनात्पत्रे तुल्यस्थूलइत्यादावपि अस्तीत्यादिक्रियाध्याहारहिस्विदजइत्या
दाविवद्व्यतुल्ययेसादौषातृतीयांतात्क्रियातुल्यइत्यादिविवक्षानेति चंद्रइव घटइव पटस्येवेति प्रथमासप्रमीयस्यतादपिवदित्वाहुः भावे २ ता

कृत्रभवः कृत्रत्यः कृतस्त्वः अद्यभवः अद्यतनः ह्योभवः ह्यस्तनः श्वोभवः श्वस्तनः सदाभवः सदातनः दक्षिणापश्चात्
रस्त्वरावक्तव्यः दाक्षिणात्यः पाश्चात्यः पौरस्त्वः स्वार्थेपि उक्ताः प्रत्ययास्वार्थेपि भवन्ति देवदत्तएव देवदत्तकः चत्वार
एवंवर्णाः चातुर्वर्ण्ये चौरस्त्वचौरः भागरूपनामभ्योक्षेपः स्वार्थेपि ॥ अणीनयोर्पुष्पदस्मदोस्तवकादिः आदेशाभ
वन्ति तवइदंतावकं ममइदंमामकंतावकीनः मामकीनः पौष्पाकः अस्माकः पौष्पाकीनः आस्मीकीनः वक्तुम्ये
तुल्येशादृश्येऽर्थवत्प्रत्ययो भवति चंद्रेणा तुल्यं चंद्रवत्मुखं घटेन तुल्यं घटवत् उदरं पटवत् कम्बलं भावेतत्त्वयणाः
शब्दस्य प्रकृतिनिमित्तं भावस्तस्मिन् भावेतत्त्वयण इत्येते प्रत्यया भवन्ति ब्राह्मणस्य भावो ब्राह्मणता ॥ ॥ ॥ ०

अत्र अप्युच्यते तथा भवत्यस्माच्छब्दप्रवृत्तिरिति भावसदस्यान्वर्थतामभिप्रेत्याह सव्यप्रवृत्तिनिमित्तं भावइति तच्च वक्तुं एषां सव्यानां प्र
वृत्तिरिति महाभाष्यानुसारात् द्रव्यगुणक्रियाजातिरूपा केचित्तु द्रव्यगुणाः क्रियाजातिरु
च्यते तत्र ब्राह्मणस्य सव्यप्रवृत्तिनिमित्तं जातिः समाहारेता चेत्पापतनिर्देसातांतस्य नित्यस्त्रीत्वसूचनादाप् ॥ समाहारेता चेति ॥ चकार
इत्युक्तसमुच्चयार्थात् हस्तिनां समूहो हस्तिकं धेनुकमित्यादौ समूहेकः तस्य चणितो वेति शिवा ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

राम
ई

दादिवृद्धिः तथा अपूपानां समूहे अपूपिकम् ॥ साकलिकमित्यादावनवावकेभ्यश्चकारवंकवचिनां समूहः कावचिकं केदारगां समूहः केदारिकां
 केदारकं केदारकं केदारमिदमत्रक इति करणः तथा भिक्षादिभ्योऽपि भिक्षाणां समूहो भैक्ष्यो वनम तथा पासादिभ्यो यम् पासानां समूहः पास्या
 वात्यास्वल्मागव्याख्यावातादूलः वातूलः तथा खलिनीगोत्रयेभ्यश्च इति त्रकमेत्यादयः खलानां समूहः खलिनीगोत्रायकमेत्यादयः प्रयोगतो
 ज्ञेयाः स्त्रीत्वादिकं लोकात् गुराश्चेति विमेषार्थाच्चकारात्रिसदस्येयगुराः कर्मण्यपीति अपिसद्व्याप्ताध्वर्थे पिसामसुसाधुः सामान्यः कर्म
 ण्यः नोवेति सद्व्यवस्थया टिलोपाप्रसंगः नाम्नो नीलोपसधावित्यत्रापि ह्रस्वो वेत्यतो वा उकार्यणाद्यवस्थया तदभावः ॥ एवं सभायां साधुः
 त्वयणौ नपुंसकलिङ्गो भवतः ब्राह्मणत्वं ब्राह्मणं सुमनसो भावः सौमनस्यं सुभगस्य भावः सौभाग्यं विदुषो भावः वै
 दुष्यं ॥ समाहारे ताचगुराः त्रयाणां समाहारः त्रेता जनानां समूहो जनता देवता कर्मण्यपि परावक्तव्यः ब्राह्मणास्य
 कर्म ब्राह्मणं परात् इदं कर्म राज्ञं राजन्यं लोहितादेरिदमनलोहितामदेर्भावार्थे इमनप्रत्ययो भवति सचडितडि
 त्वादिलोपः लोहितिमाः अणेर्भावो अणिमालक्ष्येर्भावो लक्षिमा महतो भावो महिमांकर इमणिं चकारस्य रेफो
 भवति इमनि परे प्रथिमा इडिमावहो भावः इति विग्रहे वहो लोपो भूश्च वहो वहोरुतरेषामिमनादीनामिकारस्य लो
 सभ्यः समाने तीर्थे वासतीर्थः सहारे पो भवति वहोः स्थाने भूश्चादेसः वहोर्भावो भूमाः ॥ रितिसमानस्यसः समाने उदरे सपितः सा
 मानोदर्यः सोदर्यः विकल्पेन सादेसः ॥ अग्रादिभ्य ईपेयतो चार्थे ॥ अग्रेभवः अग्रिपः अग्रीपः अग्रः तथा हि तार्थे सरिरावयववाद्य
 तदन्तेभ्यो हितन्त्यम् कसं ओष्मिन्त्यादिसतेन कौतः सत्यः इत्यादिप्रयोगानुसारेणोष्मणि तोवेति णित्वव्यवस्थायाः लोहितादेः ३
 भावेन त्वपरा इत्यनुरते स्तेपिततश्च लोहितता लोहितता लोहितं मित्या घपि अर इति वक्तव्यत्वेन प्रयो ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

सा 'दो' अनुसारिवाहसादेर्लघेरित्येवोह अविपाकमिमावहोरिति इमनादीनामित्यादिसन्देशेनेह यसोर्ग्रहणम् पुनर्वहोरिति भूस्थानि नियमार्थम् अ
 सा 'प्र' या इमनादीनाप्रकृतत्वात् कामेवस्मात् पद्यपितेषामिकारलोपसामर्थ्येन संभवति तथापि पूर्वस्य पंचवन्तत्वेन स्थानवर्धयतस्य प्रत्ययगुक्तिर्पुनै
 पू वचनस्यैवः परस्येति परिभाषया परलोपप्रसक्तौ सम्भवादभिप्रायेणेकारेत्युक्तिः ततश्चेयानित्यादौ इकारस्यापिलोपः ॥ अस्यार्थे ३ अस्यैर
 दू र्योऽस्यार्थः विद्यमानार्थस्य स्मिन्नाम इति प्रथमात् परम् ततश्च प्रथमात्तानाम्नाम्नाऽस्य पाधिकान्मतुरित्यर्थः अस्मास्मिन्वास्तीत्यर्थः विशेषस्तु
 वातुवत्तरेवसेयः गोः श्रीश्चास्मास्मिन्वेति विग्रहे उकारेणुवन्धित्वात् श्रित इतोपभूमिनिन्दाप्रसंसासु नित्ययोगेति सापिने संसर्गोस्तिविवक्षायां
 भवेति मतुवादयः क्रमेण बालगणवान्याम उदरिणी कन्यारूपवाननयाः क्षीरिणी वृक्षाः विहावान्नरः दराग्री अस्यार्थे दाहस्यं चोक्तम् ॥

अस्यार्थे मनुः नाम्नो मतुप्रत्ययो भवति अस्मास्मिन्वास्तीत्येतस्मिन्नर्थे उकारेणुमविधानार्थः द्वितोऽनुमगोमा
 न् श्रीमान् गोमती श्रीमती आपृष्मान् अइकौ मतवर्थे मतवर्थे अइकौ प्रत्ययो भवतः वैजयंती पताका अस्या
 अस्मिन् वा वैजयंत्यः प्रसादः मायाविद्यते अस्मास्मिन्मायिकः ॥

अइकाविति ॥ अश्च इकश्च अइकौ संध्यभावोऽसंदेहार्थः

एवं प्रज्ञास्यास्ति प्राज्ञः आदः आर्थवृत्तिरस्यास्ति वात इत्यादौ णितो वेति ध्रुवस्य पाणित्वम् चकारादनुक्तं समुच्चयार्थोत्पयोगानुसारेण ये
 भ्योपि यथाफलवह्नयेभ्य इनः फलमस्यास्तीति फलिनः वह्निः रथिनः तथावलवाताभ्यां मूलः बलमस्यास्तीति बललः वानूलः तथावाता
 तीसारभ्यां किनरो गेवानोरो गोऽस्यास्तीति वातकी अतीसारकी तथा कंसभ्यां वभादयः कंशं वास्यास्तीति कंवः शंभः कंभः कंउः संपुः कंतिः
 सन्तिः कतुः शंतुः कंतः सांतः तथातुं दिवलि वटिभ्योभः तुन्दिनो विद्यंते स्मिन् तुम्भिः बलिभः वटिभः कृष्णादिभ्योवल ॥ ॥ ॥ ॥

राम
 दू

पूर्वस्य च दीर्घः कृषीवलः रजसलार्दतावलसिखावलो संज्ञायाम् अन्यत्र दंतवान् सिरावान् तथा ऊर्ध्वादेरः मधुरः ऊषः क्षारमृत्तिकास्यास्ति ऊषः
 रः शुविः मुखरः पुष्करः मुखकृज्जेभ्यश्च कृजो हस्तिहनुः सोऽस्यास्ति कृजः कच्छुः कंडूः सोऽस्यास्ति कच्छुः सस्य ह्रस्वत्वम् अर्णसो वः सा
 लोपश्च अर्णी सिजलान्यस्मिन्नर्णवः केसादिभ्योऽपि ॥ प्रासत्ये प्रसस्ताः केसाः सन्त्यस्य केसवः तथा कांडोऽयोरीरः अंडीराः मेधारथाभ्यं
 मिरः मेधिरः रथिरः तथा लोमादिभ्यः शः लोमसः रोमसः यामादेर्नः प्रामनः प्रसस्तान्यंगानि सन्त्यस्य अंगानां सिध्वादेर्लः सिध्यलः चंडालः
 इत्यादयो यथा प्रयोगमूल्याः ॥ मानोपधात् मश्च अश्च मौमौ च ते उपधायां च पत्येति व्यधिकरणा बहुव्रीहिः वतुप्रत्ययः सामान्येन भवति इत्य

मानोपधाद्वत्विनौ मकारांता न्मकारोपधादकारांतादकारोपधाच्च वत्विनौ प्रत्ययौ भवतः अस्त्यर्थे किं वान्ल
 द्मीवान् भगवान् धनीदंडी छत्री दृषद्वती भूमिः समीकामीतडिदादिभ्यश्च तडित्वान् विद्युत्वान् मरुत्वान् एतत्
 किं पतञ्जः परिमाणे वतुः एवेभ्यः परिमाणे वतुप्रत्ययो भवति यत्तदोरापत्तदोषेरात्वं भवति वतौ परे किमः किर्य
 च किमस्य किरादेसो भवति वतौ परे चकारात्प्रत्ययस्य वकारस्य पकारो भवति कियान् आइश्चेतदोवावतुप्रत्य
 ये परे एतत्स्य आइश इत्येतावादेसो भवतः ॥

त्ययस्त्वकारांतादेवेति विवेकः दृषद्वानित्यवर्णोपधोदाहरणामवतोरुकार
 न्वंधित्वादीषके वान्ल द्मीवानिति मकारांतमकारोपधयोरुदाहरणेणितो वेत्यनोमंडकञ्जुतिन्यायेन वा उवृतेर्त्यवस्थायापवादेर्न पवमान् भूमिमा
 न् इत्यादितडितादिभ्य इति चकारादधिकविधानार्थात् तडितादीनां च पानाजवानस्त्रोर्विसर्ग इत्यत्रापि स्तोराधोश्चेत्यनुरसत्रा ॥ ॥

च वः गनवृतेर्मत्वर्थी यपरे पशस्वानित्यादौ विसर्गोपसंगः एतत्किं पतञ्ज इति रभ्यः परिमाणेऽर्थे वतुप्रत्ययो वक्तव्यः मापनौपधादित्यने
 नेवसिद्धे परिमाणार्थे वचनम् ॥ किमिति किमः किरादेसो वक्तव्यः चकारादौर्वस्य पादेशश्चेत्यर्थः यत्किं वा परिमाणमस्येति ॥ ॥

सा वि विवहे इति नित्यत्र वकारः अस्मापेत्यत्रासः प्रत्ययत्वात् प्रत्ययग्रहणेन तदंतस्येति अस्मिन् प्रत्ययांतात्मायादेः श्वेत्यर्थः ॥ वाच इति वाचसब्दादस्यार्थः ॥
 सा प्र नि निप्रत्ययो वक्तव्यः ग्मिनेर्गकारः समादित्वच्चारत्यर्थः अथवा प्राच्यो ग्मिति रिति च्छेदे वाच्ये मिनिप्रत्ययः वाचश्च ग्मकारोऽन्तादेः सञ्चितवक्तव्यः ॥
 प्र एवं च वाच इत्यस्योपलक्षणाजो मीत्यादावपि आलायवितिकृत्स्नितमनन्वितं भाषितुं सीलमस्य कृत्स्नितभाषीतस्मिंस्तद्विज्ञातं वाच्ये विवक्षितं इति ॥

गुरुशि चैति शित्वात्कृत्स्नस्य आइति गुरुस्तथापि चकारादंतस्यैव टेरकारादेशो भवति न कृत्स्नस्य यस्मिन् यस्मिन् ऐ इशादेशः
 स्तस्मिन् यस्मिन् प्रत्ययस्य वकारस्य पकारादेशो भवति एतावान् इयान्तुदादेरिलः तुंदादेरिलप्रत्ययो भवति अस्मिन् यस्मिन् तु
 दमस्यास्तीति तुंदिलः औन्त्येदतादुरः उन्तादंतायस्य सः दंतुरः अद्वादेर्लुः अद्वादेर्गणाक्षुप्रत्ययो भवति अद्वास्या
 स्तीति अद्वालुः दपालुः कृपालुः अस्मायामेधास्त्रग्म्योऽस्यार्थे विनवक्तव्यः तपो अस्यास्तीति तपस्वीमायावीमे।
 धावीस्त्रग्म्यो वाचो ग्मिनिः वाग्मी आलोटी कृत्स्नितभाषिणि वाचालः वाचाटः ईषदसमाप्तौ कल्पदेश्यदेशीयाः ईष
 दपरिसमाप्तः सर्वज्ञः सर्वज्ञकल्पः पटुदेश्यः कविदेशीयः प्रसंसायोरूपः प्रशस्तो वैपाकरणो वैपाकरणरूपः भू
 तपूर्वचरः ॥ दृष्टचरः दृष्टचरी प्राचुर्ये विकारप्रधान्यादिषु मपट् अन्नं प्रचुरं पस्मिन्सः अन्नमयः पक्षः ॥

मर्थः ईषदपरिसा।

मात्रिः किंचिन्मूनत्वम् प्रशंसाप्राप्तस्य स्तुतिरिति यावत् पूर्वभूतः प्राज्ञो ज्ञात इति यावत् टकास्योवर्थत्वात् दृष्टचरी प्राचुर्येति प्राचुर्ये च वि।
 कारश्च प्राधान्यादि श्रुते तथा तेषु वाच्येषु मपट् प्रत्ययो वक्तव्य इत्यर्थः प्राचुर्ये वाहुल्यमित्यर्थः अन्नप्रचुरोऽन्नमयः मृदोविकारः स्त्रीधानः ॥

जात्योऽसमीक्ष्यकारोऽपि न दे

वाह अमृतमयश्चन्द्र इति अमृत रूप इत्यर्थः स्वमादिमसदेवगोः परीषेमयदगोमयम् मषट्टित्वादनमपीस्थालीत्यादावीपूतत अधीते पठति
तदेदजानाति वा इत्यर्थः अणवक्तव्य इत्यर्थः व्याकरणा सप्तद्व्याभ्यामपित्वात् वृद्धिप्राप्तावपवादमाहनसंधिचोः ४ संधेः संवन्धिनो यौ संधिचौ संवन्धश्च
जन्यजनकभावस्वेति विग्रहा व्याचष्टे संधिजौ प्वावित्यादौ इश्च उश्च पठकारे द्वंद्वं तत्त्वाद्वाभ्यामन्येति अतएवोत्वं इड् उड् इत्येतावागमौ भव
त इति तौ च संधिचौ रेवयथा संख्येन ततश्च व्याकरणोत्पन्नवकारस्य संधिजत्वाभावाद्यकारवकारयोर्विशेषं कृत्वा संधिजायकारात्पूर्वविकारः

मृन्मयो षट् स्त्रीमयो जाल्मः अमृतमयश्चन्द्रः तदधीते वेत्यत्राणवक्तव्यः व्याकरणमधीते वेदवा वै पाकरणाः शोभ
नो अश्वः सश्वः तं वेदेति सौवश्वः न संधिचौ पुंश्च संधिजौ य्वौ संधिचौ तयोः संधिजयोः पकारवकारयोः संवन्धिनः
स्वरस्य वृद्धिर्न भवति किंतु तयोः पुंङागमौ भवति उड् उड् इत्येतावागमौ भवति वर्णविशेषं कृत्वा पकारात्पूर्वमिकारः व
कारात्पूर्वमुकारः स्वरहीनं परेण संयोज्यं आदिस्वरस्य जिगिति च वृद्धिः वै पाकरणाः सौवश्वः इतो जातार्थे लज्जितः
परिणतः त्ववितः तरतमेयसिष्टाः प्रकर्षे अतिसये उर्थे तत्तम इय सु इष्ट इत्येते प्रत्यया भवन्ति ॥ अतिशयेन कृष्णः कृ
ष्मतरः अतिशयेन शुक्लः शुक्लतमः इयसिष्टौ डिताविति वक्तव्यौ उकारेण नृविधानार्थः न स सम्मत इति दीर्घः

एवं सकारवकारयोर्विशेषं कृत्वा वकारात्पूर्वमुकार इत्यर्थः विशेषश्चालपो धार्थतयोक्तः उकारेकारयोश्च पकारवकारजनकत्वाभावाद्वा
दिवृद्धिर्भवत्येवमित्युक्ते वृद्धिविषय एव न दाध्यव्यक्तिक इत्यादौ वेत्यतो वान्वृते र्मस्यायासध्वनिव्यंगव्यमउद्धारव्यायामप्रभृतीनां निषेध
पदोद्धारदीनां च संधिजत्वाभावेऽपि निषेधपदो दौवारिकः सौवस्तिकः नैयम्योऽधः वै पासकिरित्यादि ॥ इत ॥ ॐ ॥ ५ ५ ॥

सा दी
सा प्र
३
६४

इति॥ अत्यजातमित्यर्थे इतप्रत्ययो वक्तव्य इत्यर्थः ॥ लज्जा जाताः स्पलजितः एवंतारकितनमः पञ्चवितो वृक्ष इत्यादि ज्ञेयम् तरतमेर ॥ तरतश्चत
मश्च ईषसुश्च ईषश्च ते तथा प्रकर्षोऽतिसयः अतिसयेन कृत्स्नः णितो वेत्यातो वानवतेर्ज्येष्ठस्यायायाचकतराः याचकतम इत्यादौ तरतमावेवनेयसि
द्यौर्गर्वादेरिति अतिसयेन प्रियः प्रेष्टः प्रियस्य भावः प्रेमा प्रियस्य प्रादेशः स्थूलस्य स्थवादेशः अतिसयेन स्थिरः स्थेयान् स्थेष्टः स्थेमाफिरः
स्फेष्टः ॥ स्फेयान् उरुः वरिष्टः वरीयान् वरिमा बहुलः वहिष्टः वृन्दिष्टः वृन्दीयान् वृन्दीयान् वहिमा वृद्धः वर्धिष्टः वर्धीमा वर्धीयान् वृद्धः ऋषिष्टः अ

अतिसयेन लघुः लघीयान् अतिसयेन पापः पापिष्टः पापीयान् पापीयसी लघिष्टः लघीयसी गर्वादेरिष्टे मनीयसुग
रादिष्ठिलोपश्च गुरुप्रियस्थिर उरुफर बहुल वृद्ध दीर्घप्रशस्य वाठ युवन अल्पस्थलदुर अंतिकानां क्रमेण गरप्रस्थ ॥
स्फुवर वृन्दिज्या द्राघ असाधय वकन स्यावने दएते आदेशा भवति अतिसयेन गुरुः गरीयान् गरिष्टः गुरोभावो गरि
मा अतिशयेन प्रियः प्रेयान् प्रेष्टः प्रेमा अतिशयेन स्थिरः स्थेयान् स्थेष्टः अतिसयेन उरुः वरीयान् ॥ स्फेयान् अति
शयेन स्फुरः २ अतिशयेन बहुलः वृन्दीयान् अतिसयेन वृद्धः इलोपो ज्यासब्दा दीपसः वृद्धस्य ज्यायात् ज्येष्टः अति
येन दीर्घः द्राघीयान् द्राघिष्टः द्राघीयसी द्राघिमा प्रसस्य आदेशः अतिसयेन प्रप्रशस्य श्रेवरोरिष्टे पिब्लेरुतरपद
स्य इष्टस्येकारस्य पिर्भवति अतिशयेन वृद्ध भूषिष्टः ॥

वीयान् हसः हसिष्टः हसीयान् हसिमा सिष्टः सेमान् सपिष्टः सेपीयान् सेपिमा सुद्रः स्तोदिष्टः स्तोदीयान् स्तोदिमा अनिकः नेदीयान्
नेदिष्टः वाठः साधीयान् साधिष्टः पुनाल्पयो कनवाकनिष्टः कनीयान् इत्यादयो यथा प्रयोगं ज्ञेयाः ॥ इलोप इति ॥ प्रसस्य वृद्धो ज्यादेशः ता

सा ज्याशब्दा दीपस्ये

राम
६४

६५ कारस्यलोपोवक्तव्यइत्यर्थः प्रशब्दस्य ज्यादेशः वहोरिति वहोर्लोपो भूववहोरिति इष्टकारलोपो वहोर्भूरादेशो पदादेशो न्यायेन सकदेशविकृतन्यायेन ववहोरिति इष्टप्रत्यये परे बहुशादात्तपि प्रत्ययो वक्तव्यइत्यर्थः अथवा उषस्पइउष्टेइति इति सांकेतिकं प्रथमांतम् ततश्च वहशब्दात्परोपइष्टकारः सपिर्भवति यद्वा इष्टेइति स्थानसप्रम्यापि आदेशो प्रादेशो आदेः परस्येति परिभाषा पाइकारस्यपि आदेशः केचित् बहुसब्दात्परोपइष्टप्रत्यये पइकारः सपकारोक्तो वक्तव्यइत्याहुः किमोऽव्यपादिति एभ्यः परयोस्तरतमयोरित्यर्थः वक्तव्यत्वादद्वयप्रकर्षेण वनेह उच्चैस्तत्तल्लरुः घञ्छक सञ्ज्ञावेप्रमाणाभावात्तद्वारंभकत्वेना

इपसईलोपः भूयान् भूपसीदूरस्य दवादेशः दविष्टः दवीयान् दवीयसीक्षिप्रसब्दस्य क्षेपादेशः क्षेपिष्टः क्षेपीयान् क्षुद्रसब्दस्य क्षोदादेशः क्षोदीयान् वहोरिंष्टेपिः वहोरुत्तरस्येष्टप्रत्ययस्येकारस्यपिर्भवति वहोस्थाने भूचादेशः भूमा किमो॥ व्यपादाख्याताच्चतरतमयोराम्बक्तव्यः कतस्तरं परवाणावः कतस्तेषामारम्भकत्वं उच्चैस्तरं गायति पठति तमां पवति तमां अव्यपसर्वनाम्नाम्कचुप्राकटेः उच्चैकः पासकौ सर्वकः परमारोदधादपः परमाणेर्धेदध्वद्वपसद्रमात्रइत्येते प्रत्यया भवन्ति जानुदधं जलेशिरोद्वपसं पुरुषगात्रं द्वयोर्वहनां चैकस्य निक्षीररोकिमादिभ्योऽतरेऽतमौ वक्तव्यौ कतरो भवतोः कारवकः कतमो भवतात्रिकः भवतोर्पतरस्तां किं कस्ततर उज्जुस्तानुसंख्येयविशेषाद् ॥ ॐ ॥

भिमताः परमाणावोतिपिनकतः एवं परमाणानामसत्त्वातेषां पृथिव्यादिचतुष्टयारंभकत्वमप्यतिसयेन कतइत्यर्थः परिमारो इति दध्वद्वपसमात्रादपः तत्र दध्वद्वपसावृद्धे माने मात्रस्त्वविसेषेणा आदिशब्दात्पुरुषहस्तिभ्यामेते उगावापुरुषः प्रमाणास्पयोरुषं नोवेति वासब्दव्यवस्थायालिलोपाभावेह स्त्रीप्रमाणमस्य हस्तिनम् पक्षे पुरुषमात्रमित्यादि द्वयोर्मध्ये एकस्य निक्षीररोकिमादिभ्यः किपत

सा० २० श्रोतव्योऽन्तरः एव बहूनां मध्ये निहीतोऽतम इत्यर्थः कारणाः कारवसायाः तांत्रिकः शास्त्रज्ञः तर्किकः सल्लोकार्किकः उल्लानुस्वसिद्धांतावलंबेन
 सा० ३ प्रथममुपन्यस्यत्वित्यर्थः ॥ संख्येयविशेषेति संख्यातुमर्हं संख्येयं तस्य विशेषः तत्प्रकृतस्यावधारण इत्यर्थः ॥ द्वयोः संख्येयोः पूरकः संप्रसारणो
 ३० सख्यस्योपसंख्यकारः षड्चतुरो रिति षड्चतुरशब्दाभ्यां संख्येयविशेषावधारणे यदुपन्यस्योक्तव्यः षण्णां चतुराणां संख्या पूरणा इति विग्रहे षस्य षत्व
 ६५ माख्यातादौ उत निषेधाद्यैमित्यत्रापि षविधानसामर्थ्यात् योऽइति उतत्वाप्रसंगः सौर्विसर्ग इत्यत्र ह्रस्वोक्तव्यतो मण्डकमुत्तन्यायेन यानुवृत्तेर्यवस्थ
 याविसर्गोऽसंगः पंचादेरिति ॥ संख्येयविशेषावधारणोऽनिसर्वत्रानुवर्तते ॥ पंचादेर्दशपर्यं तांश्च प्रत्ययः सप्तमः अष्टमः नवमः दशमः ए
 वधारणो द्वित्रिभ्यां तीषः द्वयोः संख्या पूरकः द्वितीयः त्रयाणां संख्या पूरकः तृतीयः त्रैः संप्रसारणं षट्चतुरोऽस्य षष्ठः
 चतुर्थः पंचादेर्मंडपंचमः सप्तमः अष्टमः नवमः विंशत्यादेर्वातमष्टविंशतितमः विंशतिः विंशस्तेऽस्ति लोपोऽिति विं
 शः त्रिसप्ततमः सतादेर्नित्यं सप्तमः एकादसादेर्दश एकादशः द्विचष्टानां द्वात्रयोष्टाः द्वादसाः त्रयोदशः अष्टादशः क
 तिययः यः कतियः कतियययः संख्यायाः प्रकारेधादिप्रकारं द्विधा तचतुर्द्वागुणोऽष्टाण्यचद्वेधात्रैधाणित्वाद् ॥
 षुः पश्यलोपः अताम् द्वधत्रध ॥ कादसादेरिति निपातनादेकसदस्यदससद्वेपरे आत्वं एवं द्वादशेत्यादौ द्विचष्टानां समासे स
 हादेः सादिरिति द्वात्रयोष्टाः ॥ असतादनसीतेस्य ॥ द्वाविंसः त्रयोविंसः द्वात्रिंशत् त्रयोविंशत् ॥ चत्वारिंशदादौ वा द्विचत्वारिंशत् द्वाचत्वारिंशदि
 त्यादिपद्यप्येकादस इत्यादौ डित्वं विनापिनोवेति ढिलोपः संभवति तथापि विसदस्यादौ पस्यलोपे कृतेऽहोपार्थे डित्वमिति संधेयम् विंस इत्यत्र वा
 सव्याल्लोकाद्वा तिलोपे डित्वादलोपः गुणोऽष्टात्रैति ॥ आधाप्रत्यये परे गुणो भवति गुणविधिसामर्थ्याच्चकाराद्वा गुणाभावपक्षेधाप्रत्ययांतादरा ॥
 चकारो विकल्पार्थः क्रियाया आवृतौ क्रियाभ्यां वृत्तिगणने संख्यावाचकान्कत्वस्वतत्त्व इत्यर्थः पचवारानिति पचकत्वः द्वित्रिभ्यां सुरित्यत्रापि

इति सारो स्वतः प्रसादसटीकसमाप्तम्